

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗ-
ΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει την ενοποιημένη απόδοση της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στις οποίες έχουν ενσωματωθεί οι τροποποιήσεις οι οποίες επήλθαν με τη συνθήκη της Αθήνας, η οποία υπογράφηκε στις 16 Απριλίου 2003.

Περιλαμβάνει επίσης το σύνολο των πρωτοκόλλων που επισυνάπτονται στις εν λόγω συνθήκες, όπως τροποποιήθηκαν από τη συνθήκη προσχώρησης του 2003.

Το παρόν κείμενο αποτελεί ένα μέσο τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα όργανα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίδα
ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ	5
ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙ- ΝΟΤΗΤΑΣ	37
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ	187
ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ	325

**ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

	Σελίδα
Προοίμιο	9
ΤΙΤΛΟΣ I — Κοινές διατάξεις	10
ΤΙΤΛΟΣ II — Διατάξεις για την τροποποίηση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ενόψει της ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας	13
ΤΙΤΛΟΣ III — Διατάξεις για την τροποποίηση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα	14
ΤΙΤΛΟΣ IV — Διατάξεις για την τροποποίηση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας	14
ΤΙΤΛΟΣ V — Διατάξεις σχετικά με μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας	14
ΤΙΤΛΟΣ VI — Διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις	23
ΤΙΤΛΟΣ VII — Διατάξεις στενότερης συνεργασίας	31
ΤΙΤΛΟΣ VIII — Τελικές διατάξεις	33

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ, Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ, Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ⁽¹⁾,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να προχωρήσουν σε ένα νέο στάδιο της διαδικασίας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση που άρχισε με τη δημιουργία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την ιστορική σημασία του τερματισμού της διαίρεσης της ευρωπαϊκής ηπείρου και την ανάγκη να δημιουργηθούν σταθερές βάσεις για τη μελλοντική οικοδόμηση της Ευρώπης,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την προσήλωσή τους στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την προσήλωσή τους στα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα, όπως ορίζονται από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη που υπογράφηκε στο Τορίνο στις 18 Οκτωβρίου 1961 και τον Κοινοτικό Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Εργαζομένων του 1989,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ βαθύτερες σχέσεις αλληλεγγύης μεταξύ των λαών τους και ταυτόχρονα σεβόμενοι την ιστορία, τον πολιτισμό και τις παραδόσεις τους,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ενισχύσουν τη δημοκρατική και αποτελεσματική λειτουργία των οργάνων προκειμένου να τους παράσχουν τη δυνατότητα να διεκπεραιώνουν καλύτερα τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί, μέσα σε ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να επιτύχουν την ενίσχυση και τη σύγκλιση των οικονομιών τους και την ίδρυση οικονομικής και νομισματικής ένωσης, η οποία θα συμπεριλαμβάνει, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης, ένα ενιαίο και σταθερό νόμισμα,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να προωθήσουν την οικονομική και κοινωνική πρόοδο των λαών τους, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης και στα πλαίσια της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς και μιας ενισχυμένης συνοχής, όπως επίσης και της προστασίας του περιβάλλοντος, και να εφαρμόσουν πολιτικές που θα διασφαλίζουν την πρόοδο στον τομέα της οικονομικής ολοκλήρωσης εκ παραλλήλου με την πρόοδο στους άλλους τομείς,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να θεσπίσουν μια κοινή ιθαγένεια για τους υπηκόους των χωρών τους,

⁽¹⁾ Η Τσεχική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Κυπριακή Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λεττονίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Δημοκρατία της Μάλτας, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας έγιναν εν συνεχεία μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να εφαρμόσουν μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, που συμπεριλαμβάνει την προοδευτική διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε κοινή άμυνα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17, ενισχύοντας έτσι την ευρωπαϊκή ταυτότητα και ανεξαρτησία για την προαγωγή της ειρήνης, της ασφάλειας και της προόδου στην Ευρώπη και ανά την υφήλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να διευκολύνουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, διαφυλάσσοντας ταυτόχρονα την ασφάλεια και την προστασία των λαών τους, με την εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να συνεχίσουν την πορεία τους προς μια ολοένα στενότερη ένωση των λαών της Ευρώπης, όπου οι αποφάσεις θα λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στους πολίτες, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας,

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ σε μεταγενέστερα στάδια από τα οποία πρέπει να διέλθει η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ώστε να εξελιχθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να ιδρύσουν Ευρωπαϊκή Ένωση, και, προς το σκοπό αυτό, όρισαν πληρεξουσίους:

(ο κατάλογος των πληρεξουσίων δεν αναπαράγεται)

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, μετά την ανταλλαγή των πληρεξουσίων εγγράφων τους, που βρέθηκαν εντάξει, συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Με την παρούσα συνθήκη, τα ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ιδρύουν μεταξύ τους μία ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, εφεξής καλούμενη «Ένωση».

Η παρούσα συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.

Η Ένωση βασίζεται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, συμπληρούμενες με τις πολιτικές και τις μορφές συνεργασίας που θεσπίζονται με την παρούσα συνθήκη. Έχει αποστολή να οργανώσει συνεκτικά και αλληλέγγυα τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των λαών τους.

Άρθρο 2

Η Ένωση θέτει ως στόχους:

- να προωθήσει την οικονομική και κοινωνική πρόοδο και ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης και να επιτύχει ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη, ιδίως με τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, με την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και με την ίδρυση μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης, η οποία θα περιλάβει, εν καιρώ, ένα ενιαίο νόμισμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης,
- να επιβεβαιώσει την ταυτότητά της στη διεθνή σκηνή, ιδίως με την εφαρμογή μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της προοδευτικής διαμόρφωσης μιας κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε κοινή άμυνα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17,
- να ενισχύσει την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υπηκόων των κρατών μελών της με τη θέσπιση ιθαγένειας της Ένωσης,
- να διατηρήσει και να αναπτύξει την Ένωση ως χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σε συνδυασμό με κατάλληλα μέτρα όσον αφορά τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο, τη μετανάστευση και την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας,
- να διατηρήσει στο ακέραιο το κοινοτικό κεκτημένο και να το αναπτύξει με την προοπτική να μελετηθεί κατά πόσον οι πολιτικές και οι μορφές συνεργασίας που καθιερώνονται με την παρούσα συνθήκη θα πρέπει να αναθεωρηθούν, προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών και των οργάνων της Κοινότητας.

Οι στόχοι της Ένωσης επιτυγχάνονται σύμφωνα με την παρούσα συνθήκη, υπό τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπονται σε αυτήν, ενώ συγχρόνως τηρείται η αρχή της επικουρικότητας όπως καθορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 3

Η Ένωση διαθέτει ενιαίο θεσμικό πλαίσιο που εξασφαλίζει τη συνέπεια και τη συνέχεια των δράσεων που αναλαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της, ενώ παράλληλα τηρείται και αναπτύσσεται το κοινοτικό κεκτημένο.

Η Ένωση μεριμνά, ειδικότερα, για τη συνοχή του συνόλου της εξωτερικής της δράσης στα πλαίσια των πολιτικών της στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, της ασφάλειας, της οικονομίας και της ανάπτυξης. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν την ευθύνη να εξασφαλίζουν τη συνοχή αυτή και συνεργάζονται προς τούτο. Εξασφαλίζουν, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, την υλοποίηση αυτών των πολιτικών.

Άρθρο 4

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δίνει στην Ένωση την αναγκαία ώθηση για την ανάπτυξή της και καθορίζει τους γενικούς πολιτικούς προσανατολισμούς της.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συγκεντρώνει τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών καθώς και τον πρόεδρο της Επιτροπής, οι οποίοι επικουρούνται στο έργο τους από τους υπουργούς Εξωτερικών των κρατών μελών και από ένα μέλος της Επιτροπής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνέρχεται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, υπό την προεδρία του αρχηγού κράτους ή κυβέρνησης του κράτους μέλους που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, μετά από κάθε σύνοδό του, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση, καθώς και ετήσια γραπτή έκθεση σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειώσει η Ένωση.

Άρθρο 5

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, η Επιτροπή, το Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο ασκούν τις αρμοδιότητές τους υπό τους όρους και για τους σκοπούς που προβλέπουν, αφενός μεν οι διατάξεις των συνθηκών για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των μεταγενέστερων συνθηκών και πράξεων που τις τροποποιούν και τις συμπληρώνουν, αφετέρου δε οι άλλες διατάξεις της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 6

1. Η Ένωση βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου, αρχές οι οποίες είναι κοινές στα κράτη μέλη.

2. Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

3. Η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών της.

4. Η Ένωση διαθέτει τα μέσα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της και για την επιτυχή εφαρμογή των πολιτικών της.

Άρθρο 7

1. Το Συμβούλιο δύναται, βάσει αιτιολογημένης προτάσεως του ενός τρίτου των κρατών μελών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Επιτροπής, αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών του και κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να διαπιστώσει την ύπαρξη σαφούς κινδύνου σοβαρής παραβίασης από κράτος μέλος αρχών που μνημονεύονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, και να του απευθύνει κατάλληλες συστάσεις. Το Συμβούλιο, προτού προβεί στη διαπίστωση αυτή, ακούει το εν λόγω κράτος μέλος και δύναται, αποφασίζοντας με την ίδια διαδικασία, να ζητήσει από ανεξάρτητες προσωπικότητες να υποβάλουν εντός εύλογης προθεσμίας έκθεση για την κατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το Συμβούλιο επαληθεύει τακτικά ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι που οδήγησαν στη διαπίστωση αυτή.

2. Το Συμβούλιο, συνερχόμενο υπό τη σύνθεση αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση του ενός τρίτου των κρατών μελών ή της Επιτροπής και αφού λάβει τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δύναται να διαπιστώσει την ύπαρξη σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος αρχών που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6, αφού καλέσει την κυβέρνηση του εν λόγω κράτους μέλους να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

3. Εφόσον γίνει η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 διαπίστωση, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, την αναστολή ορισμένων δικαιωμάτων τα οποία απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης ως προς το εν λόγω κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων ψήφου του αντιπροσώπου της κυβέρνησης αυτού του κράτους μέλους στο Συμβούλιο. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τις πιθανές συνέπειες μιας τέτοιας αναστολής στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις φυσικών και νομικών προσώπων.

Οι υποχρεώσεις του εν λόγω κράτους μέλους, δυνάμει της παρούσας συνθήκης, εξακολουθούν εντούτοις να δεσμεύουν αυτό το κράτος μέλος.

4. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, εν συνεχεία, με ειδική πλειοψηφία, να μεταβάλει ή να ανακαλέσει μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3, ανάλογα με τις μεταβολές της καταστάσεως, η οποία οδήγησε στην επιβολή τους.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο αποφασίζει χωρίς να λαμβάνει υπόψη την ψήφο του αντιπροσώπου της κυβέρνησης του εν λόγω κράτους μέλους. Αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών δεν εμποδίζουν τη θέσπιση αποφάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων των αφορώμενων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία δικαιώματα ψήφου έχουν ανασταλεί σύμφωνα με την παράγραφο 3.

6. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψηφισάντων, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των μελών του.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΝΟΨΕΙ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 8

(δεν αντιγράφεται)

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΘΡΑΚΑ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΑ

Άρθρο 9

(δεν αντιγράφεται)

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 10

(δεν αντιγράφεται)

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 11

1. Η Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας η οποία καλύπτει όλους τους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και της οποίας στόχοι είναι:

- η διαφύλαξη των κοινών αξιών, των θεμελιωδών συμφερόντων, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ένωσης σύμφωνα με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- η ενίσχυση της ασφαλείας της Ένωσης υπό όλες τις μορφές της,
- η διατήρηση της ειρήνης και η ενίσχυση της διεθνούς ασφαλείας, σύμφωνα με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και σύμφωνα με τις αρχές της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και τους στόχους του Χάρτη των Παρισίων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν τα εξωτερικά σύνορα,
- η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας,
- η ανάπτυξη και η εδραίωση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

2. Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν ενεργά και ανεπιφυλάκτως την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας της Ένωσης, με πνεύμα πίστης και αμοιβαίας αλληλεγγύης.

Τα κράτη μέλη εργάζονται ομού για την ενίσχυση και ανάπτυξη της αμοιβαίας πολιτικής τους αλληλεγγύης. Απέχουν από κάθε δράση αντίθετη προς τα συμφέροντα της Ένωσης ή ικανή να θίξει την αποτελεσματικότητά της ως συνεκτικής δύναμης στις διεθνείς σχέσεις.

Το Συμβούλιο μεριμνά για την τήρηση αυτών των αρχών.

Άρθρο 12

Η Ένωση επιδιώκει τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 11:

- καθορίζοντας τις αρχές και τους γενικούς προσανατολισμούς για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας,
- αποφασίζοντας για κοινές στρατηγικές,
- υιοθετώντας κοινές δράσεις,
- υιοθετώντας κοινές θέσεις,
- ενισχύοντας τη συστηματική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών για την άσκηση της πολιτικής τους.

Άρθρο 13

1. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τις αρχές και τους γενικούς προσανατολισμούς της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων που έχουν συνέπειες στην άμυνα.

2. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει για κοινές στρατηγικές οι οποίες θα εφαρμόζονται από την Ένωση, στους τομείς στους οποίους τα κράτη μέλη έχουν σημαντικά κοινά συμφέροντα.

Οι κοινές στρατηγικές καθορίζουν τους στόχους τους, τη διάρκειά τους και τα μέσα που πρέπει να παρέχονται από την Ένωση και τα κράτη μέλη.

3. Το Συμβούλιο λαμβάνει τις απαραίτητες αποφάσεις για τον καθορισμό και την εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας βάσει των γενικών προσανατολισμών που καθορίζει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο συνιστά κοινές στρατηγικές στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τις εφαρμόζει, ιδίως υιοθετώντας κοινές δράσεις και κοινές θέσεις.

Το Συμβούλιο μεριμνά για την ενότητα, τη συνοχή και την αποτελεσματικότητα της δράσης της Ένωσης.

Άρθρο 14

1. Το Συμβούλιο υιοθετεί κοινές δράσεις. Οι κοινές δράσεις αντιμετωπίζουν ειδικές καταστάσεις όταν κρίνεται ότι απαιτείται επιχειρησιακή δράση εκ μέρους της Ένωσης. Προσδιορίζουν τους στόχους τους, το πεδίο εφαρμογής τους, τα μέσα που πρέπει να τεθούν στη διάθεση της Ένωσης, τις προϋποθέσεις εφαρμογής τους και, εφόσον είναι απαραίτητο, τη διάρκειά τους.
2. Σε περίπτωση αλλαγής των περιστάσεων με σαφή επίπτωση στο θέμα το οποίο αποτελεί αντικείμενο κοινής δράσης, το Συμβούλιο αναθεωρεί τις αρχές και τους στόχους αυτής της δράσης και λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις. Η κοινή δράση εξακολουθεί να ισχύει ενόσω το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει.
3. Οι κοινές δράσεις δεσμεύουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις θέσεις που υιοθετούν και τη διεξαγωγή της δράσης τους.
4. Το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να του υποβάλει οιοσδήποτε προτάσεις ενδεικνύονται όσον αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας για να εξασφαλίσει την εφαρμογή μιας κοινής δράσης.
5. Κάθε θέση ή δράση κατ' ιδίαν κράτους μέλους η οποία σχεδιάζεται στα πλαίσια κοινής δράσης, γνωστοποιείται μέσα σε προθεσμίες οι οποίες επιτρέπουν, εάν είναι αναγκαίο, προηγούμενη συνεννόηση στα πλαίσια του Συμβουλίου. Η υποχρέωση της προηγούμενης ενημέρωσης δεν εφαρμόζεται στα μέτρα που αποτελούν απλή μεταφορά, σε εθνικό επίπεδο, των αποφάσεων του Συμβουλίου.
6. Σε περίπτωση επιτακτικής ανάγκης που οφείλεται σε μεταβολή της κατάστασης και ελλείψει αποφάσεως του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν, επείγοντως, τα μέτρα που επιβάλλονται στα πλαίσια των γενικών στόχων της κοινής δράσης. Το αφορώμενο κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως το Συμβούλιο για τα ληφθέντα μέτρα.
7. Σε περίπτωση σοβαρών δυσχερειών κατά την εφαρμογή μιας κοινής δράσης, ένα κράτος μέλος προσφεύγει στο Συμβούλιο το οποίο τις συζητά και αναζητεί τις κατάλληλες λύσεις. Οι λύσεις αυτές δεν μπορούν να αντιβαίνουν προς τους στόχους της κοινής δράσης ούτε να βλάπτουν την αποτελεσματικότητά της.

Άρθρο 15

Το Συμβούλιο υιοθετεί κοινές θέσεις. Οι κοινές θέσεις καθορίζουν τη στάση της Ένωσης επί συγκεκριμένου ζητήματος γεωγραφικής ή θεματικής φύσεως. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές τους πολιτικές να συνάδουν προς τις κοινές θέσεις.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη αλληλοενημερώνονται και συνεννοούνται μεταξύ τους στα πλαίσια του Συμβουλίου για κάθε ζήτημα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας που παρουσιάζει γενικό ενδιαφέρον, ώστε να εξασφαλίζεται ότι η επιρροή της Ένωσης ασκείται με τον αποτελεσματικότερο τρόπο μέσω συντονισμένης και συγκλίνουσας δράσης.

Άρθρο 17

1. Η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας περιλαμβάνει το σύνολο των θεμάτων που αφορούν την ασφάλεια της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της προοδευτικής διαμόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε κοινή άμυνα, εφόσον το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το αποφασίσει. Στην περίπτωση αυτή, συστήνει στα κράτη μέλη την υιοθέτηση μιας τέτοιας απόφασης, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Η πολιτική της Ένωσης κατά την έννοια του παρόντος άρθρου δεν θίγει την ιδιαιτερότητα της πολιτικής ασφαλείας και άμυνας ορισμένων κρατών μελών και σέβεται τις υποχρεώσεις που απορρέουν για ορισμένα κράτη μέλη τα οποία θεωρούν ότι η κοινή τους άμυνα υλοποιείται στα πλαίσια της Οργάνωσης της Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού (NATO), δυνάμει της συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού, και συμβιβάζεται με την κοινή πολιτική ασφαλείας και άμυνας που διαμορφώνεται μέσα στο πλαίσιο αυτό.

Η προοδευτική διαμόρφωση κοινής αμυντικής πολιτικής υποστηρίζεται, όπως τα κράτη μέλη το κρίνουν πρόσφορο, με τη συνεργασία τους στον τομέα των εξοπλισμών.

2. Τα θέματα τα οποία μνημονεύει το παρόν άρθρο περιλαμβάνουν τις ανθρωπιστικές αποστολές και τις αποστολές διάσωσης, τις αποστολές της διατήρησης της ειρήνης, της επέμβασης μαχίμων δυνάμεων στη διαχείριση των κρίσεων, καθώς και την αποκατάσταση της ειρήνης.

3. Οι αναφερόμενες στο παρόν άρθρο αποφάσεις που έχουν συνέπειες στον τομέα της άμυνας, λαμβάνονται με την επιφύλαξη των πολιτικών και των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο.

4. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει την ανάπτυξη στενότερης συνεργασίας μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών, σε διμερές επίπεδο, στα πλαίσια της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) και του NATO, στο βαθμό που αυτή η συνεργασία δεν αντιβαίνει στη συνεργασία που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο ούτε την εμποδίζει.

5. Για την προώθηση των στόχων του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις του θα επανεξεταστούν σύμφωνα με το άρθρο 48.

Άρθρο 18

1. Η Προεδρία εκπροσωπεί την Ένωση στα θέματα που υπάγονται στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας.

2. Η Προεδρία έχει την ευθύνη της εφαρμογής των αποφάσεων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος τίτλου· μ' αυτή της την ιδιότητα εκφράζει καταρχήν τη θέση της Ένωσης στους διεθνείς οργανισμούς και στις διεθνείς διασκέψεις.

3. Η Προεδρία επικουρείται από τον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα του ύπατου εκπροσώπου για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας.

4. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στα καθήκοντα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2. Η Προεδρία επικουρείται εάν είναι αναγκαίο στα καθήκοντα αυτά από το κράτος μέλος που θα ασκήσει την επόμενη Προεδρία.

5. Το Συμβούλιο δύναται, όταν το κρίνει απαραίτητο, να διορίζει ειδικό εντεταλμένο για συγκεκριμένα θέματα πολιτικής.

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών και στις διεθνείς διασκέψεις και υποστηρίζουν, στα πλαίσια αυτά, τις κοινές θέσεις.

Στους διεθνείς οργανισμούς και στις διεθνείς διασκέψεις στις οποίες δεν συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη, τα κράτη που συμμετέχουν υποστηρίζουν τις κοινές θέσεις.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 και του άρθρου 14 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη που εκπροσωπούνται σε διεθνείς οργανισμούς ή διεθνείς διασκέψεις όπου δεν συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη, τηρούν ενήμερα τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν για κάθε ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος.

Όσα κράτη μέλη είναι επίσης μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών θα συνεννοούνται μεταξύ τους και θα τηρούν πλήρως ενήμερα τα άλλα κράτη μέλη. Όσα κράτη μέλη είναι μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας φροντίζουν, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, να υπερασπίζονται τις θέσεις και τα συμφέροντα της Ένωσης, με την επιφύλαξη των ευθυνών τους δυνάμει των διατάξεων του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 20

Οι διπλωματικές και προξενικές αποστολές των κρατών μελών και οι αντιπροσωπείες της Επιτροπής σε τρίτες χώρες και σε διεθνείς διασκέψεις, καθώς και οι αντιπροσωπείες τους σε διεθνείς οργανισμούς, συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζεται η τήρηση και η εφαρμογή των κοινών θέσεων και των κοινών δράσεων που έχει υιοθετήσει το Συμβούλιο.

Οι ανωτέρω εντείνουν τη συνεργασία τους ανταλλάσσοντας πληροφορίες, προβαίνοντας σε κοινές αξιολογήσεις και συμβάλλοντας στην εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 21

Η Προεδρία ζητά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και μεριμνά ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι απόψεις του. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται τακτικά από την Προεδρία και την Επιτροπή για τις εξελίξεις της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας της Ένωσης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις ή να διατυπώνει συστάσεις προς το Συμβούλιο. Διεξάγει κάθε χρόνο συζήτηση για την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας.

Άρθρο 22

1. Κάθε κράτος μέλος ή η Επιτροπή μπορούν να προσφεύγουν στο Συμβούλιο για κάθε θέμα που αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και να υποβάλλουν προτάσεις στο Συμβούλιο.

2. Στις περιπτώσεις που απαιτείται ταχεία λήψη απόφασης, η Προεδρία συγκαλεί, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από σχετική αίτηση της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, έκτακτη σύνοδο του Συμβουλίου, εντός προθεσμίας σαράντα οκτώ ωρών ή, σε περίπτωση απόλυτης ανάγκης, εντός βραχύτερου διαστήματος.

Άρθρο 23 ⁽¹⁾

1. Οι αποφάσεις δυνάμει του παρόντος τίτλου λαμβάνονται ομοφώνως από το Συμβούλιο. Οι αποχές μελών τα οποία είναι παρόντα ή αντιπροσωπεύονται δεν εμποδίζουν την θέσπιση αυτών των αποφάσεων.

Σε περίπτωση αποχής κατά τη διεξαγωγή ψηφοφορίας, ένα μέλος του Συμβουλίου δύναται να συνοδεύσει την αποχή του με τυπική δήλωση, σύμφωνα με το παρόν εδάφιο. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν υποχρεούται να εφαρμόσει την απόφαση, αλλά αποδέχεται ότι η απόφαση δεσμεύει την Ένωση. Εκφράζοντας πνεύμα αμοιβαίας αλληλεγγύης, το εν λόγω κράτος μέλος απέχει από οποιαδήποτε δράση, η οποία ενδέχεται να αντιτίθεται ή να εμποδίζει τη δράση της Ένωσης που βασίζεται σ' αυτή την απόφαση, ενώ τα άλλα κράτη μέλη σέβονται τη θέση του. Εάν τα μέλη του Συμβουλίου που συνόδευσαν την αποχή τους με τέτοια δήλωση αντιπροσωπεύουν πλέον του ενός τρίτου των ψήφων που σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η απόφαση δεν υιοθετείται.

2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία:

- όταν υιοθετεί κοινές δράσεις, κοινές θέσεις ή λαμβάνει οποιαδήποτε άλλη απόφαση βάσει κοινής στρατηγικής,
- όταν υιοθετεί απόφαση που προβλέπει την εφαρμογή κοινής δράσης ή κοινής θέσης,
- όταν διορίζει ειδικό εντεταλμένο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 5.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από τη συνθήκη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Αν μέλος του Συμβουλίου δηλώσει ότι, για σημαντικούς και δεδηλωμένους λόγους εθνικής πολιτικής, προτίθεται να αντιταχθεί στην θέσπιση απόφασης η οποία πρόκειται να ληφθεί με ειδική πλειοψηφία, δεν διεξάγεται ψηφοφορία. Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να ζητήσει την παραπομπή του θέματος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ώστε να ληφθεί ομοφώνως απόφαση.

Οι ψήφοι των μελών του Συμβουλίου σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Για τη θέσπισή τους, οι αποφάσεις απαιτούν τουλάχιστον 232 ψήφους υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους τουλάχιστον των δύο τρίτων των μελών. Όταν το Συμβούλιο θεσπίζει απόφαση με ειδική πλειοψηφία, κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητήσει να εξακριβωθεί ότι τα κράτη μέλη τα οποία συνιστούν αυτή την ειδική πλειοψηφία αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 62 % του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Εάν αποδειχθεί ότι ο όρος αυτός δεν πληρούται, δεν θεσπίζεται η εν λόγω απόφαση.

Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για αποφάσεις με στρατιωτικές συνέπειες ή με συνέπειες στην άμυνα.

3. Όσον αφορά τα διαδικαστικά θέματα, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του.

Άρθρο 24

1. Όταν είναι αναγκαίο να συναφθεί συμφωνία με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς κατ' εφαρμογή του παρόντος τίτλου, το Συμβούλιο δύναται να εξουσιοδοτήσει την Προεδρία, επικουρούμενη, κατά περίπτωση, από την Επιτροπή, να αρχίσει εν προκειμένω διαπραγματεύσεις. Οι συμφωνίες αυτές συνάπτονται από το Συμβούλιο μετά από σύσταση της Προεδρίας.

2. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομοφώνως όταν η συμφωνία αφορά θέμα ως προς το οποίο απαιτείται ομοφωνία για τη λήψη εσωτερικών αποφάσεων.

3. Όταν η συμφωνία αποσκοπεί να θέσει σε εφαρμογή κοινή δράση ή κοινή θέση, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και σε θέματα που εμπίπτουν στον τίτλο VI. Όταν η συμφωνία αφορά θέμα ως προς το οποίο απαιτείται ειδική πλειοψηφία για τη λήψη εσωτερικών αποφάσεων ή μέτρων, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 3.

5. Ένα κράτος μέλος του οποίου ο αντιπρόσωπος δηλώνει στο Συμβούλιο ότι στο κράτος του πρέπει να πληρωθούν συγκεκριμένες συνταγματικές επιταγές, δεν δεσμεύεται από τη συμφωνία αυτή. Τα άλλα μέλη του Συμβουλίου μπορεί να συμφωνήσουν ότι η συμφωνία θα εφαρμοσθεί εντούτοις προσωρινά.

6. Οι συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο δεσμεύουν τα όργανα της Ένωσης.

Άρθρο 25

Με την επιφύλαξη του άρθρου 207 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μια επιτροπή πολιτικής και ασφαλείας παρακολουθεί τη διεθνή κατάσταση στους τομείς που εμπίπτουν στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και συμβάλλει στον καθορισμό των πολιτικών διατυπώνοντας γνώμες απευθυνόμενες στο Συμβούλιο, είτε μετά από αίτηση του Συμβουλίου είτε με δική της πρωτοβουλία. Η εν λόγω επιτροπή εποπτεύει επίσης την εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Προεδρίας και της Επιτροπής.

Στα πλαίσια του παρόντος τίτλου, η εν λόγω επιτροπή ασκεί, υπό την ευθύνη του Συμβουλίου, τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση των επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων.

Το Συμβούλιο δύναται, για τους σκοπούς των επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων και για τη διάρκειά τους, όπως προσδιορίζονται από το Συμβούλιο, να εξουσιοδοτεί την εν λόγω επιτροπή να λαμβάνει τις προσήκουσες αποφάσεις που αφορούν τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση της επιχείρησης, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 47.

Άρθρο 26

Ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου, ύπατος εκπρόσωπος για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, επικουρεί το Συμβούλιο σε θέματα που υπάγονται στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, συμβάλλοντας ιδίως στη διατύπωση, την προπαρασκευή και την εφαρμογή αποφάσεων πολιτικής, και, όπου απαιτείται, ενεργώντας εξ ονόματος του Συμβουλίου κατ' αίτηση της Προεδρίας, διεξάγοντας πολιτικό διάλογο με τρίτους.

Άρθρο 27

Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις εργασίες του τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας.

Άρθρο 27 Α

1. Η ενισχυμένη συνεργασία σε έναν από τους τομείς που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο σκοπό έχει να διαφυλάξει τις αξίες και να υπηρετήσει τα συμφέροντα της Ένωσης στο σύνολό της, εδραιώνοντας την ταυτότητά της ως συνεκτικής δύναμης στη διεθνή σκηνή. Μια τέτοια συνεργασία σέβεται:

— τις αρχές, τους στόχους, τους γενικούς προσανατολισμούς και τη συνοχή της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, καθώς και τις αποφάσεις οι οποίες λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής,

- τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και
- τη συνοχή μεταξύ του συνόλου των πολιτικών της Ένωσης και της εξωτερικής δράσης της.

2. Τα άρθρα 11 έως 27 και τα άρθρα 27 Β έως 28 εφαρμόζονται στην ενισχυμένη συνεργασία, η οποία προβλέπεται στο παρόν άρθρο, εκτός αν άλλως ορίζεται στο άρθρο 27 Γ και στα άρθρα 43 έως 45.

Άρθρο 27 Β

Η ενισχυμένη συνεργασία δυνάμει του παρόντος τίτλου αφορά την εφαρμογή κοινής δράσης ή κοινής θέσης. Δεν μπορεί να αφορά θέματα που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στον τομέα της άμυνας.

Άρθρο 27 Γ

Τα κράτη μέλη τα οποία προτίθενται να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία βάσει του άρθρου 27 Β απευθύνουν σχετική αίτηση προς το Συμβούλιο.

Η αίτηση διαβιβάζεται στην Επιτροπή και, προς ενημέρωση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η Επιτροπή δίνει τη γνώμη της, ιδίως σχετικά με τη συνοχή της σχεδιαζόμενης ενισχυμένης συνεργασίας με τις πολιτικές της Ένωσης. Η εξουσιοδότηση παρέχεται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο, τηρουμένων των άρθρων 43 έως 45.

Άρθρο 27 Δ

Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Προεδρίας και της Επιτροπής, ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου, ύπατος εκπρόσωπος για θέματα κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, μεριμνά ιδίως ώστε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και όλα τα μέλη του Συμβουλίου να ενημερώνονται πλήρως σχετικά με την εφαρμογή της ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας.

Άρθρο 27 Ε

Κάθε κράτος μέλος, το οποίο επιθυμεί να συμμετάσχει σε ενισχυμένη συνεργασία, η οποία καθιερώνεται βάσει του άρθρου 27 Γ, κοινοποιεί την πρόθεσή του στο Συμβούλιο και ενημερώνει την Επιτροπή. Η Επιτροπή διαβιβάζει γνώμη στο Συμβούλιο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με το αίτημα καθώς και σχετικά με ενδεχόμενες ειδικές διατάξεις που τυχόν κρίνει αναγκαίες. Η απόφαση λογίζεται εγκριθείσα, εκτός αν το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, αποφασίσει, εντός της ίδιας προθεσμίας να παραμείνει εκκρεμές το αίτημα· στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο αιτιολογεί την απόφασή του και τάσσει προθεσμία για την επανεξέτάσή της.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων και η αυτή αναλογία του αριθμού των αφορωμένων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζονται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο.

Άρθρο 28

1. Τα άρθρα 189, 190, 196 έως 199, 203, 204, 206 έως 209, 213 έως 219, 255 και 290 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εφαρμόζονται στις διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου.

2. Οι διοικητικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται για τα όργανα οι διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι λειτουργικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, βαρύνουν επίσης τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πλην των δαπανών που οφείλονται σε ενέργειες που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στην άμυνα και των περιπτώσεων όπου το Συμβούλιο λαμβάνει ομόφωνα διαφορετική απόφαση.

Στις περιπτώσεις που οι δαπάνες δεν καταλογίζονται στον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αυτές βαρύνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κλείδα ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, εκτός εάν το Συμβούλιο λάβει ομόφωνα διαφορετική απόφαση. Όσον αφορά τις δαπάνες που οφείλονται σε ενέργειες που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στην άμυνα, τα κράτη μέλη οι αντιπρόσωποι των οποίων στο Συμβούλιο, προέβησαν σε τυπική δήλωση δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, δεν υποχρεούνται να συμβάλουν στην χρηματοδότησή τους.

4. Στις δαπάνες που βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εφαρμόζεται η διαδικασία του προϋπολογισμού που ορίζεται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 29

Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στόχος της Ένωσης είναι να παρέχει στους πολίτες υψηλό επίπεδο προστασίας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, με την ανάπτυξη από κοινού δράσης μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, και με την πρόληψη και την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με την πρόληψη και την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, οργανωμένης ή μη, ιδίως της τρομοκρατίας, της εμπορίας ανθρώπων και των εγκλημάτων κατά παιδιών, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και όπλων, της δωροδοκίας και της απάτης, μέσω:

- στενότερης συνεργασίας μεταξύ αστυνομικών δυνάμεων, τελωνειακών και άλλων αρμοδίων αρχών στα κράτη μέλη, τόσο απ' ευθείας όσο και μέσω της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ), σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 και 32,
- στενότερης συνεργασίας μεταξύ δικαστικών και άλλων αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας μέσω της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας (Eurojust), σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32,
- προσέγγισης, όπου είναι αναγκαίο, των κανόνων σε ποινικές υποθέσεις στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 στοιχείο ε).

Άρθρο 30

1. Η από κοινού δράση στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας περιλαμβάνει:

- α) την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών, τελωνειακών και άλλων ειδικών υπηρεσιών επιβολής του νόμου των κρατών μελών, σε σχέση με την πρόληψη, την εξακρίβωση και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων·
- β) τη συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που κατέχουν οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου για αναφορές ως προς τις καταχωρήσεις ύποπτων οικονομικών συναλλαγών, ιδίως μέσω της Ευρωπόλ, υπό την επιφύλαξη των κατάλληλων διατάξεων για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·
- γ) συνεργασία και κοινές πρωτοβουλίες για την κατάρτιση, την ανταλλαγή αξιωματικών-συνδέσμων, την απόσπαση υπαλλήλων, τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού και την εγκληματολογική έρευνα·
- δ) την κοινή αξιολόγηση ιδιαίτερων τεχνικών έρευνας σε σχέση με την εξακρίβωση σοβαρών μορφών οργανωμένης εγκληματικότητας.

2. Το Συμβούλιο προωθεί τη συνεργασία μέσω της Ευρωπόλ, ειδικότερα δε, εντός πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ:

- α) παρέχει τη δυνατότητα στην Ευρωπόλ να διευκολύνει και να υποστηρίζει την προετοιμασία, και να ενθαρρύνει το συντονισμό και τη διεξαγωγή ειδικών δράσεων έρευνας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρησιακών δράσεων κοινών ομάδων, οι οποίες περιλαμβάνουν εκπροσώπους της Ευρωπόλ, ως υποστήριξη·

- β) θεσπίζει μέτρα που επιτρέπουν στην Ευρώπη να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να διενεργούν και να συντονίζουν τις έρευνες τους για συγκεκριμένες υποθέσεις και να αναπτύσσει ειδική εμπειρία, η οποία μπορεί να τεθεί στη διάθεση των κρατών μελών και να τα συνδράμει κατά την έρευνα υποθέσεων οργανωμένης εγκληματικότητας·
- γ) ευνοεί την καθιέρωση επαφών μεταξύ εισαγγελικών/ανακριτικών υπαλλήλων ειδικών στην καταπολέμηση της οργανωμένης εγκληματικότητας, σε στενή συνεργασία με την Ευρώπη·
- δ) εγκαθιδρύει δίκτυο έρευνας, τεκμηρίωσης και στατιστικής σχετικά με τη διασυνοριακή εγκληματικότητα.

Άρθρο 31

1. Η από κοινού δράση για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- α) διευκόλυνση και επιτάχυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων υπουργείων και των δικαστικών αρχών ή αντίστοιχων αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας, όταν ενδείκνυται, μέσω της Eurojust, σε σχέση με τη διεξαγωγή δικών και την εκτέλεση αποφάσεων·
- β) διευκόλυνση της έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών·
- γ) εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, για τη βελτίωση της εν λόγω συνεργασίας·
- δ) πρόληψη των συγκρούσεων δικαιοδοσίας μεταξύ κρατών μελών·
- ε) προοδευτική θέσπιση μέτρων για τον καθορισμό ελάχιστων κανόνων ως προς τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως των αξιόποινων πράξεων και τις ποινές στους τομείς της οργανωμένης εγκληματικότητας, της τρομοκρατίας και της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών.

2. Το Συμβούλιο ενθαρρύνει τη συνεργασία μέσω της Eurojust ως εξής:

- α) επιτρέπει στην Eurojust να συμβάλλει στον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των εθνικών δικαστικών αρχών των κρατών μελών·
- β) ευνοεί τη συμμετοχή της Eurojust στις έρευνες σχετικά με θέματα σοβαρής διασυνοριακής εγκληματικότητας, ιδίως σε περίπτωση οργανωμένης εγκληματικότητας, λαμβανομένων μεταξύ άλλων υπόψη των αναλύσεων που πραγματοποιεί η Ευρώπη·
- γ) διευκολύνει τη στενή συνεργασία της Eurojust με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο, ιδίως προκειμένου να διευκολύνεται η εκτέλεση αιτήσεων δικαστικής συνδρομής και αιτήσεων έκδοσης.

Άρθρο 32

Το Συμβούλιο καθορίζει τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς υπό τους οποίους οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31 μπορούν να αναλάβουν δράση στο έδαφος άλλου κράτους μέλους σε σύνδεση και σε συμφωνία με τις αρχές του τελευταίου.

Άρθρο 33

Ο παρών τίτλος δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων που εμπίπτουν στα κράτη μέλη για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφαλείας.

Άρθρο 34 ⁽¹⁾

1. Στους τομείς που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, τα κράτη μέλη αλληλοενημερώνονται και διαβουλεύονται μεταξύ τους στα πλαίσια του Συμβουλίου προκειμένου να συντονίζουν τη δράση τους. Προς το σκοπό αυτό, καθιερώνουν συνεργασία μεταξύ των αντίστοιχων υπηρεσιών των διοικήσεών τους.

2. Το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα και προωθεί, με τις κατάλληλες μορφές και διαδικασίες, όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Προς το σκοπό αυτό, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί:

- α) να υιοθετεί κοινές θέσεις προσδιορίζοντας την προσέγγιση της Ένωσης ως προς συγκεκριμένο θέμα·
- β) να υιοθετεί αποφάσεις-πλαίσιο με σκοπό την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις-πλαίσιο δεσμεύουν τα κράτη μέλη ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα αλλά αφήνουν στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων. Δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα·
- γ) να υιοθετεί αποφάσεις για οποιοδήποτε άλλο σκοπό συνεπή με τους στόχους του παρόντος τίτλου, αποκλειόμενης οποιασδήποτε προσέγγισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις αυτές είναι δεσμευτικές και δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα· το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή αυτών των αποφάσεων στο επίπεδο της Ένωσης·
- δ) να καταρτίζει συμβάσεις, τις οποίες συνιστά στα κράτη μέλη προς αποδοχή σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες. Τα κράτη μέλη κινούν τις εφαρμοστέες διαδικασίες εντός προθεσμίας που ορίζεται από το Συμβούλιο.

Εκτός αν άλλως ορίζουν, οι συμβάσεις αυτές, αφού υιοθετηθούν τουλάχιστον από τα μισά κράτη μέλη, αρχίζουν να ισχύουν στα εν λόγω κράτη μέλη· τα μέτρα εφαρμογής των συμβάσεων αυτών θεσπίζονται από το Συμβούλιο με πλειοψηφία δύο τρίτων των Συμβαλλομένων Μερών.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από τη συνθήκη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

3. Όταν το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, οι ψήφοι των μελών του σταθμίζονται όπως ορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· για τη θέσπιση των πράξεων του Συμβουλίου, απαιτούνται τουλάχιστον 232 ψήφοι υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους τουλάχιστον δύο τρίτων των μελών. Όταν το Συμβούλιο θεσπίζει απόφαση με ειδική πλειοψηφία, κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητήσει να εξακριβωθεί ότι τα κράτη μέλη τα οποία συνιστούν αυτή την ειδική πλειοψηφία αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 62 % του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Εάν αποδειχθεί ότι ο όρος αυτός δεν πληρούται, δεν θεσπίζεται η εν λόγω απόφαση.

4. Για διαδικαστικά ζητήματα, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του.

Άρθρο 35

1. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αρμοδιότητα, υπό τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, να αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις επί του κύρους και της ερμηνείας των αποφάσεων-πλαίσιο, και των αποφάσεων, επί της ερμηνείας των συμβάσεων που καταρτίζονται βάσει του παρόντος τίτλου και επί του κύρους και της ερμηνείας των μέτρων εφαρμογής τους.

2. Με δήλωση κατά την υπογραφή της συνθήκης του Άμστερνταμ ή οποιαδήποτε στιγμή μετά την υπογραφή, κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποδέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε κράτος μέλος που προβαίνει σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2 ορίζει είτε:

- α) ότι οποιοδήποτε δικαστήριο του κράτους αυτού, του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση επί ζητήματος το οποίο ανακύπτει σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του και αφορά το κύρος ή την ερμηνεία πράξεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εάν το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, είτε
- β) ότι οποιοδήποτε δικαστήριο του κράτους αυτού δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση επί ζητήματος το οποίο ανακύπτει σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του και αφορά το κύρος ή την ερμηνεία πράξεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εάν το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης.

4. Οποιοδήποτε κράτος μέλος, είτε προέβη είτε μη σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2, δικαιούται να υποβάλει υπόμνημα ή γραπτές παρατηρήσεις στο Δικαστήριο σε υποθέσεις που ανακύπτουν σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να ελέγχει το κύρος ή την αναλογικότητα επιχειρησιακών δράσεων της αστυνομίας ή άλλων υπηρεσιών επιβολής του νόμου ενός κράτους μέλους ή την άσκηση των ευθυνών που φέρουν τα κράτη για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας.

6. Το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων-πλαίσιο και των αποφάσεων σε προσφυγές που ασκούνται από κράτος μέλος ή από την Επιτροπή λόγω αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους τύπου, παραβάσεως της παρούσας συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Οι προσφυγές που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο ασκούνται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση του μέτρου.

7. Το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή πράξεων που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 2, εφόσον η εν λόγω διαφορά δεν μπορεί να επιλυθεί από το Συμβούλιο εντός έξι μηνών από της υποβολής της στο Συμβούλιο εκ μέρους ενός εκ των μελών του. Το Δικαστήριο έχει επίσης αρμοδιότητα να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή συμβάσεων που καταρτίζονται βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

Άρθρο 36

1. Συνιστάται συντονιστική επιτροπή αποτελούμενη από ανώτατους υπαλλήλους. Εκτός του συντονιστικού της ρόλου, η επιτροπή αυτή έχει ως καθήκοντα:

- να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο, είτε μετά από αίτησή του είτε με δική της πρωτοβουλία,
- να συμβάλλει, με την επιφύλαξη του άρθρου 207 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 29.

2. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις εργασίες σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 37

Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν τις κοινές θέσεις που υιοθετούνται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος τίτλου, στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών και διεθνών διασκέψεων, στις οποίες συμμετέχουν.

Τα άρθρα 18 και 19 εφαρμόζονται, κατά περίπτωση, σε θέματα που εμπίπτουν στον παρόντα τίτλο.

Άρθρο 38

Οι συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 24 μπορούν να καλύπτουν θέματα τα οποία εμπίπτουν στον παρόντα τίτλο.

Άρθρο 39

1. Το Συμβούλιο ζητεί τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προτού θεσπίσει οποιοδήποτε μέτρο αναφερόμενο στο άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία β), γ) και δ). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδοτεί εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει το Συμβούλιο, η οποία δεν είναι κατώτερη των τριών μηνών. Εάν δεν υπάρξει γνώμη εντός της προθεσμίας αυτής, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει.

2. Η Προεδρία και η Επιτροπή ενημερώνουν τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις συζητήσεις στους τομείς που εμπίπτουν στον παρόντα τίτλο.

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να απευθύνει στο Συμβούλιο ερωτήσεις ή συστάσεις. Πραγματοποιεί ετησίως συζήτηση για την πρόοδο που σημειώθηκε στους τομείς που εμπίπτουν στον παρόντα τίτλο.

Άρθρο 40

1. Η ενισχυμένη συνεργασία σε έναν από τους τομείς που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο αποβλέπει να επιτρέψει στην Ένωση να καταστεί ταχύτερα ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ενώ σέβεται τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καθώς και τους στόχους του παρόντος τίτλου.

2. Τα άρθρα 29 έως 39 και τα άρθρα 40 Α, 40 Β και 41 εφαρμόζονται στην ενισχυμένη συνεργασία, η οποία προβλέπεται στο παρόν άρθρο, εκτός αν άλλως ορίζεται στο άρθρο 40 Α και στα άρθρα 43 έως 45.

3. Οι διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, εφαρμόζονται στο παρόν άρθρο καθώς και στα άρθρα 40 Α και 40 Β.

Άρθρο 40 Α

1. Τα κράτη μέλη, τα οποία προτίθενται να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία δυνάμει του άρθρου 40, απευθύνουν αίτηση στην Επιτροπή, η οποία δύναται να υποβάλει στο Συμβούλιο σχετική πρόταση. Εάν δεν υποβάλει πρόταση η Επιτροπή, ανακοινώνει τους λόγους στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Εν τοιαύτη περιπτώσει, τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλλουν στο Συμβούλιο πρωτοβουλία με σκοπό να εξουσιοδοτηθούν για την εν λόγω ενισχυμένη συνεργασία.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 εξουσιοδότηση παρέχεται, τηρουμένων των άρθρων 43 έως 45, από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, βάσει προτάσεως της Επιτροπής ή πρωτοβουλίας οκτώ τουλάχιστον κρατών μελών, και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι ψήφοι των μελών του Συμβουλίου σταθμίζονται όπως καθορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητεί την υποβολή του θέματος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Μετά την υποβολή του θέματος, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 40 Β

Κάθε κράτος μέλος, το οποίο επιθυμεί να συμμετάσχει σε ενισχυμένη συνεργασία, η οποία καθιερώνεται βάσει του άρθρου 40 Α, κοινοποιεί την πρόθεσή του στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, η οποία, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, διαβιβάζει στο Συμβούλιο γνώμη, συνοδευόμενη ενδεχομένως από σύσταση για ειδικές διατάξεις τις οποίες τυχόν κρίνει αναγκαίες, προκειμένου το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να συμμετάσχει στην εν λόγω συνεργασία. Το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με το αίτημα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης. Η απόφαση λογίζεται εγκριθείσα, εκτός αν το Συμβούλιο, αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, εντός της ίδιας προθεσμίας να παραμείνει εκκρεμές το αίτημα· στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο αιτιολογεί την απόφασή του και τάσσει προθεσμία για την επανεξέτασή της.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 44 παράγραφος 1.

Άρθρο 41

1. Τα άρθρα 189, 190, 195, 196 έως 199, 203, 204, 205 παράγραφος 3, 206 έως 209, 213 έως 219, 255 και 290 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εφαρμόζονται στις διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου.

2. Οι διοικητικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται για τα όργανα οι διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Οι λειτουργικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, βαρύνουν επίσης τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει άλλως με ομοφωνία. Στις περιπτώσεις που οι δαπάνες δεν βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βαρύνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κλείδα ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει ομόφωνα άλλως.

4. Στις δαπάνες που βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εφαρμόζεται η διαδικασία του προϋπολογισμού που ορίζεται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 42

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής ή κράτους μέλους, και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να αποφασίσει ότι η δράση στους τομείς του άρθρου 29 εμπίπτει στον τίτλο IV της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθορίζοντας ταυτοχρόνως τις σχετικές προϋποθέσεις ψηφοφορίας. Συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν αυτή την απόφαση σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 43

Τα κράτη μέλη τα οποία προτίθενται να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία μπορούν να κάνουν χρήση των οργάνων, διαδικασιών και μηχανισμών που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπό τον όρο ότι η σχεδιαζόμενη συνεργασία:

- α) επιδιώκει να διευκολύνει την πραγμάτωση των στόχων της Ένωσης και της Κοινότητας, να διαφυλάσσει και να υπηρετεί τα συμφέροντά τους και να ενισχύει τη διαδικασία ενοποίησής τους·
- β) σέβεται τις εν λόγω συνθήκες καθώς και το ενιαίο θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης·
- γ) σέβεται το κοινοτικό κεκτημένο και τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει των άλλων διατάξεων των εν λόγω συνθηκών·
- δ) παραμένει εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της Ένωσης ή της Κοινότητας και δεν αφορά τους τομείς που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας·
- ε) δεν θίγει την εσωτερική αγορά, όπως ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ούτε την οικονομική και κοινωνική συνοχή που καθιερώνεται σύμφωνα με τον τίτλο XVII της ίδιας συνθήκης·
- στ) δεν συνιστά διάκριση ούτε φραγμό στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ούτε προκαλεί στρεβλώσεις του μεταξύ τους ανταγωνισμού·
- ζ) συγκεντρώνει τουλάχιστον οκτώ κράτη μέλη·

- η) σέβεται τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μη συμμετεχόντων κρατών μελών·
- θ) δεν επηρεάζει τις διατάξεις του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- ι) είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 43 Β.

Άρθρο 43 Α

Η ενισχυμένη συνεργασία επιλέγεται μόνον ως έσχατη λύση, εφόσον διαπιστωθεί στα πλαίσια του Συμβουλίου ότι είναι αδύνατον να επιτευχθούν οι στόχοι της, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, κατ' εφαρμογήν των σχετικών διατάξεων των συνθηκών.

Άρθρο 43 Β

Η ενισχυμένη συνεργασία κατά την καθιέρωσή της είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη μέλη. Είναι επίσης ανοικτή οποτεδήποτε, σύμφωνα με τα άρθρα 27 Ε και 40 Β της παρούσας συνθήκης και με το άρθρο 11 Α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπό την επιφύλαξη της τήρησης της αρχικής απόφασης, καθώς και των αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο αυτό. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη που συμμετέχουν σε ενισχυμένη συνεργασία φροντίζουν να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού κρατών μελών.

Άρθρο 44

1. Για την υιοθέτηση των πράξεων και αποφάσεων, που απαιτούνται για την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 43, ισχύουν οι σχετικές θεσμικές διατάξεις της παρούσας συνθήκης και της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ωστόσο, όλα τα μέλη του Συμβουλίου δύνανται να συμμετέχουν στις συζητήσεις, καίτοι στη θέσπιση των αποφάσεων λαμβάνουν μέρος μόνον οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία. Ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων και η αυτή αναλογία του αριθμού των αφορωμένων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζονται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 23 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρούσας συνθήκης όσον αφορά ενισχυμένη συνεργασία που καθιερώνεται δυνάμει του άρθρου 27 Γ. Η ομοφωνία νοείται μόνον μεταξύ των αφορωμένων μελών του Συμβουλίου.

Οι σχετικές πράξεις και αποφάσεις δεν αποτελούν τμήμα του κεκτημένου της Ένωσης.

2. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, στο βαθμό που τα αφορά, τις πράξεις και τις αποφάσεις που εκδίδονται για την εφαρμογή της ενισχυμένης συνεργασίας στην οποία συμμετέχουν. Οι εν λόγω πράξεις και αποφάσεις δεσμεύουν μόνο τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία και, ανάλογα με την περίπτωση, ισχύουν άμεσα μόνο στα κράτη αυτά. Τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία δεν εμποδίζουν την εφαρμογή της από τα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν σ' αυτήν.

Άρθρο 44 Α

Οι δαπάνες που απορρέουν από την εφαρμογή μιας ενισχυμένης συνεργασίας, πέραν των διοικητικών εξόδων των οργάνων, βαρύνουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, εκτός αν το Συμβούλιο αποφασίσει άλλως, με ομοφωνία όλων των μελών του και έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο 45

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συνοχή των δράσεων που αναλαμβάνονται βάσει του παρόντος τίτλου, καθώς και τη συνοχή των δράσεων αυτών με τις πολιτικές της Ένωσης και της Κοινότητας, και συνεργάζονται προς το σκοπό αυτό.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

Οι διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας σχετικά με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την άσκηση αυτής της αρμοδιότητας, εφαρμόζονται μόνον στις ακόλουθες διατάξεις της παρούσας συνθήκης:

- α) στις διατάξεις που τροποποιούν τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ενόψει της ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας·
- β) στις διατάξεις του τίτλου VI, σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 35·
- γ) στις διατάξεις του τίτλου VII, σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στα άρθρα 11 και 11 Α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 40 της παρούσας συνθήκης·

- δ) στο άρθρο 6 παράγραφος 2 όσον αφορά τη δραστηριότητα των οργάνων, στο μέτρο που το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα βάσει των συνθηκών για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της παρούσας συνθήκης·
- ε) μόνον στις διαδικαστικές επιταγές του άρθρου 7, όταν το Δικαστήριο αποφασίζει κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο προβαίνει στην προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο διαπίστωση·
- στ) στα άρθρα 46 έως 53.

Άρθρο 47

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που τροποποιούν τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ενόψει της ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και των παρουσών τελικών διατάξεων, καμία διάταξη της παρούσας συνθήκης δεν θίγει τις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ούτε και τις μετέπειτα συνθήκες και πράξεις που τις έχουν τροποποιήσει ή συμπληρώσει.

Άρθρο 48

Η κυβέρνηση κάθε κράτους μέλους ή η Επιτροπή δύναται να υποβάλει στο Συμβούλιο σχέδια αναθεωρήσεως των συνθηκών οι οποίες θεμελιώνουν την Ένωση.

Αν το Συμβούλιο, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, κατά περίπτωση, της Επιτροπής, διατυπώσει γνώμη υπέρ της συγκλήσεως διασκέψεως αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, η διάσκεψη αυτή συγκαλείται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου, για να καθορισθούν, με κοινή συμφωνία, οι τροποποιήσεις που πρέπει να επέλθουν σ' αυτές τις συνθήκες. Σε περίπτωση θεσμικών μεταβολών στο νομισματικό τομέα, ζητείται επίσης η γνώμη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Οι τροποποιήσεις τίθενται σε ισχύ μετά την επικύρωσή τους από όλα τα κράτη μέλη κατά τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Άρθρο 49

Κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο σέβεται τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 μπορεί να ζητήσει να γίνει μέλος της Ένωσης. Απευθύνει την αίτησή του στο Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα, αφού ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής και μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται.

Οι όροι της προσχωρήσεως και οι λόγω αυτής αναγκαίες προσαρμογές των συνθηκών που θεμελιώνουν την Ένωση, αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών και του αιτούντος κράτους. Η συμφωνία αυτή υπόκειται σε επικύρωση εκ μέρους όλων των συμβαλλομένων κρατών, κατά τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Άρθρο 50

1. Καταργούνται τα άρθρα 2 έως 7 και 10 έως 19 της συνθήκης για την ίδρυση ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 8 Απριλίου 1965.

2. Το άρθρο 2, το άρθρο 3 παράγραφος 2 και ο τίτλος III της ενιαίας ευρωπαϊκής πράξης που έγινε στο Λουξεμβούργο και στη Χάγη στις 17 και 28 Φεβρουαρίου 1986, αντιστοίχως, καταργούνται.

Άρθρο 51

Η παρούσα συνθήκη συνάπτεται για απεριόριστο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 52

1. Η παρούσα συνθήκη επικυρώνεται από τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στην κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας.

2. Η παρούσα συνθήκη αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993, εφόσον έχουν κατατεθεί όλα τα έγγραφα επικύρωσης ή άλλως την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης του υπογράφοντος κράτους που προέβη τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 53 ⁽¹⁾

Η παρούσα συνθήκη συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική και πορτογαλική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά· κατατίθεται στο αρχείο της κυβέρνησεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, η οποία διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση καθενός από τα άλλα υπογράφοντα κράτη.

Δυνάμει της συνθήκης προσχωρήσεως του 1994, τα κείμενα της παρούσας συνθήκης στη σουηδική και φινλανδική γλώσσα, είναι εξίσου αυθεντικά. Δυνάμει της συνθήκης προσχωρήσεως του 2003, τα κείμενα της παρούσας συνθήκης στην εσθονική, λεττονική, λιθουανική, μαλτέζικη, ουγγρική, πολωνική, σλοβακική, σλοβενική και τσεχική γλώσσα, είναι εξίσου αυθεντικά.

(¹) Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

Έγινε στο Μάαστριχτ, στις επτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

(Ο κατάλογος των υπογραφόντων δεν αναπαράγεται)

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

	Σελίδα
Προοίμιο	43
Μέρος πρώτο — Αρχές	44
Μέρος δεύτερο — Ιθαγένεια της Ένωσης	49
Μέρος τρίτο — Πολιτικές της Κοινότητας	51
ΤΙΤΛΟΣ I — Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων	51
Κεφάλαιο 1 — Η τελωνειακή ένωση	52
Κεφάλαιο 2 — Η απαγόρευση των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών ..	52
ΤΙΤΛΟΣ II — Η γεωργία	53
ΤΙΤΛΟΣ III — Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων ..	57
Κεφάλαιο 1 — Οι εργαζόμενοι	57
Κεφάλαιο 2 — Το δικαίωμα εγκαταστάσεως	59
Κεφάλαιο 3 — Οι υπηρεσίες	62
Κεφάλαιο 4 — Κεφάλαια και πληρωμές	63
ΤΙΤΛΟΣ IV — Θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση και άλλες πολιτικές σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων	65
ΤΙΤΛΟΣ V — Οι μεταφορές	70
ΤΙΤΛΟΣ VI — Κοινοί κανόνες για τον ανταγωνισμό, τη φορολογία, και την προσέγγιση των νομοθεσιών	73
Κεφάλαιο 1 — Κανόνες ανταγωνισμού	73
Τμήμα 1 — Κανόνες εφαρμοστέοι επί των επιχειρήσεων	73
Τμήμα 2 — Κρατικές ενισχύσεις	76
Κεφάλαιο 2 — Φορολογικές διατάξεις	78
Κεφάλαιο 3 — Η προσέγγιση των νομοθεσιών	79
ΤΙΤΛΟΣ VII — Οικονομική και νομισματική πολιτική	82
Κεφάλαιο 1 — Οικονομική πολιτική	82
Κεφάλαιο 2 — Νομισματική πολιτική	87
Κεφάλαιο 3 — Θεσμικές διατάξεις	90
Κεφάλαιο 4 — Μεταβατικές διατάξεις	93

ΤΙΤΛΟΣ VIII — Απασχόληση	101
ΤΙΤΛΟΣ IX — Κοινή εμπορική πολιτική	103
ΤΙΤΛΟΣ X — Τελωνειακή συνεργασία	106
ΤΙΤΛΟΣ XI — Κοινωνική πολιτική, παιδεία, επαγγελματική εκπαίδευση και νεολαία	106
Κεφάλαιο 1 — Κοινωνικές διατάξεις	106
Κεφάλαιο 2 — Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο	111
Κεφάλαιο 3 — Παιδεία, επαγγελματική εκπαίδευση και νεολαία	112
ΤΙΤΛΟΣ XII — Πολιτισμός	113
ΤΙΤΛΟΣ XIII — Δημόσια υγεία	114
ΤΙΤΛΟΣ XIV — Προστασία των καταναλωτών	115
ΤΙΤΛΟΣ XV — Διευρωπαϊκά δίκτυα	116
ΤΙΤΛΟΣ XVI — Βιομηχανία	117
ΤΙΤΛΟΣ XVII — Οικονομική και κοινωνική συνοχή	118
ΤΙΤΛΟΣ XVIII — Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη	120
ΤΙΤΛΟΣ XIX — Περιβάλλον	123
ΤΙΤΛΟΣ XX — Συνεργασία για την ανάπτυξη	125
ΤΙΤΛΟΣ XXI — Οικονομική, χρηματοοικονομική και τεχνική συνεργασία με τρίτες χώρες	127
Μέρος τέταρτο — Η σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών	128
Μέρος πέμπτο — Τα όργανα της Κοινότητας	130
ΤΙΤΛΟΣ I — Διατάξεις περί των οργάνων	130
Κεφάλαιο 1 — Τα όργανα	130
Τμήμα 1 — Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	130
Τμήμα 2 — Το Συμβούλιο	135
Τμήμα 3 — Η Επιτροπή	138
Τμήμα 4 — Το Δικαστήριο	141
Τμήμα 5 — Το Ελεγκτικό Συνέδριο	150
Κεφάλαιο 2 — Κοινές διατάξεις για περισσότερα όργανα	153
Κεφάλαιο 3 — Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή	157
Κεφάλαιο 4 — Η Επιτροπή των Περιφερειών	160
Κεφάλαιο 5 — Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	162

ΤΙΤΛΟΣ II — Δημοσιονομικές διατάξεις	163
Μέρος έκτο — Γενικές και τελικές διατάξεις	170
Τελικές διατάξεις	180
Παράρτημα I — Πίνακας προβλεπόμενος στο άρθρο 32 της συνθήκης	183
Παράρτημα II — Υπερπόντιες χώρες και εδάφη στις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του τετάρτου μέρους της συνθήκης	186

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Η ΑΥΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ, Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ ⁽¹⁾,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να θέσουν τις βάσεις μιας διαρκώς στενότερης ενώσεως των ευρωπαϊκών λαών,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να εξασφαλίσουν με κοινή δράση την οικονομική και κοινωνική πρόοδο των χωρών τους καταργώντας τους φραγμούς που διαιρούν την Ευρώπη,

ΘΕΤΟΝΤΑΣ ως κύριο σκοπό των προσπαθειών τους τη σταθερή βελτίωση των όρων διαβιώσεως και απασχολήσεως των λαών τους,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η εξάλειψη των υφισταμένων εμποδίων απαιτεί συντονισμένη δράση για να εξασφαλισθεί σταθερότης στην επέκταση της οικονομίας, ισορροπία στις συναλλαγές και ευθύτης στον ανταγωνισμό,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ να ενισχύσουν την ενότητα των οικονομιών τους και να προωθήσουν την αρμονική τους ανάπτυξη, μειώνοντας τις υφιστάμενες ανισότητες μεταξύ των διαφόρων περιοχών και την καθυστέρηση των λιγότερο ευνοημένων,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να συμβάλουν, ασκώντας κοινή εμπορική πολιτική, στην προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές,

ΠΡΟΤΙΘΕΜΕΝΟΙ να εδραιώσουν την αλληλεγγύη που συνδέει την Ευρώπη με τις υπερπόντιες χώρες και επιθυμώντας να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη της ευημερίας τους σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να παγιώσουν, με τη συνένωση των οικονομικών τους δυνάμεων, τη διαφύλαξη της ειρήνης και της ελευθερίας και καλώντας τους άλλους λαούς της Ευρώπης που συμμερίζονται τα ιδεώδη τους να συμμετάσχουν στην προσπάθειά τους,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να προάγουν την ανάπτυξη του υψηλότερου δυνατού επιπέδου γνώσης για τους λαούς τους μέσω ευρείας πρόσβασης στην εκπαίδευση και μέσω της συνεχούς αναπροσαρμογής της,

ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ τη δημιουργία μιας ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ και όρισαν προς το σκοπό αυτό ως πληρεξουσίους:

(ο κατάλογος των πληρεξουσίων δεν αναπαράγεται)

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, μετά την ανταλλαγή των πληρεξουσίων εγγράφων τους που ευρέθησαν εν τάξει, συμφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων.

⁽¹⁾ Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Ιρλανδία, η Κυπριακή Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λεττονίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Δημοκρατία της Μάλτας, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας έγιναν εν συνεχεία μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Διά της παρούσας συνθήκης τα ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ιδρύουν μεταξύ τους μία ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ.

Άρθρο 2

Η Κοινότητα έχει ως αποστολή, με τη δημιουργία κοινής αγοράς, οικονομικής και νομισματικής ένωσης και με την εφαρμογή των κοινών πολιτικών ή δράσεων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4, να προάγει στο σύνολο της Κοινότητας την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας, ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, αειφόρο, μη πληθωριστική ανάπτυξη, υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας και σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων, υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής, την οικονομική και κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών.

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 2, η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η παρούσα Συνθήκη:

- α) την απαγόρευση, μεταξύ των κρατών μελών, των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών κατά την εισαγωγή και την εξαγωγή εμπορευμάτων, καθώς και όλων των άλλων μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος·
- β) μια κοινή εμπορική πολιτική·
- γ) μια εσωτερική αγορά την οποία θα χαρακτηρίζει η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, μεταξύ των κρατών μελών·
- δ) μέτρα σχετικά με την είσοδο και την κυκλοφορία των προσώπων, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IV·
- ε) μια κοινή πολιτική στον τομέα της γεωργίας και της αλιείας·
- στ) μια κοινή πολιτική στον τομέα των μεταφορών·
- ζ) ένα καθεστώς που εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό μέσα στην εσωτερική αγορά·
- η) την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών στο βαθμό που απαιτείται για τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

- θ) την προαγωγή του συντονισμού μεταξύ των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητά τους με την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση·
- ι) μια πολιτική στον κοινωνικό τομέα, η οποία περιλαμβάνει ένα Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο·
- κ) την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής·
- λ) μια πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος·
- μ) την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Κοινότητας·
- ν) την προώθηση της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης·
- ξ) την ενθάρρυνση της δημιουργίας και της ανάπτυξης διευρωπαϊκών δικτύων·
- ο) συμβολή στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας·
- π) συμβολή σε μία παιδεία και κατάρτιση υψηλού επιπέδου, καθώς και στην ανάπτυξη των πολιτισμών των κρατών μελών·
- ρ) μια πολιτική στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη·
- σ) τη σύνδεση με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, με σκοπό την αύξηση των συναλλαγών και την προώθηση με κοινή προσπάθεια της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης·
- τ) συμβολή στην ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών·
- υ) μέτρα στους τομείς της ενέργειας, της πολιτικής άμυνας και του τουρισμού.

2. Σε όλες τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, η Κοινότητα επιδιώκει να εξαλειφθούν οι ανισότητες και να προαχθεί η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Άρθρο 4

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 2, η δράση των κρατών μελών και της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, τη θέσπιση μιας οικονομικής πολιτικής, που βασίζεται στο στενό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, στην εσωτερική αγορά, καθώς και στον καθορισμό κοινών στόχων, και ασκείται σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.

2. Παράλληλα, και σύμφωνα με τους όρους, το χρονοδιάγραμμα και τις διαδικασίες που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, η δράση αυτή περιλαμβάνει τον αμετάκλητο καθορισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, γεγονός που θα οδηγήσει στην καθιέρωση ενιαίου νομίσματος, του Ecu, και τον καθορισμό και την άσκηση ενιαίας νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής, πρωταρχικός στόχος των οποίων είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών, και, υπό την επιφύλαξη του στόχου αυτού, η υποστήριξη των γενικών οικονομικών πολιτικών στην Κοινότητα, σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.

3. Οι δράσεις αυτές των κρατών μελών και της Κοινότητας συνεπάγονται την τήρηση των ακόλουθων κατευθυντήριων αρχών: σταθερές τιμές, υγιή δημόσια οικονομικά, υγιείς νομισματικές συνθήκες και σταθερό ισοζύγιο πληρωμών.

Άρθρο 5

Η Κοινότητα δρα μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων που της αναθέτει και των στόχων που της ορίζει η παρούσα συνθήκη.

Στους τομείς που δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Κοινότητα δρα σύμφωνα με την αρχή επικουρικότητας, μόνον εάν και στο βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο.

Η δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 6

Οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

Άρθρο 7

1. Η πραγματοποίηση του έργου που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα εξασφαλίζεται από:

- ένα ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,
- ένα ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,
- μία ΕΠΙΤΡΟΠΗ,
- ένα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,
- ένα ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ.

Κάθε όργανο ενεργεί εντός των ορίων των εξουσιών που του παρέχονται από την παρούσα συνθήκη.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επικουρούνται από μία Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και από μία Επιτροπή των Περιφερειών, που ασκούν συμβουλευτικά καθήκοντα.

Άρθρο 8

Ιδρύεται, με τις διαδικασίες που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, ένα Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, εφεξής καλούμενο «ΕΣΚΤ», και μία Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εφεξής καλούμενη «ΕΚΤ», που δρουν μέσα στα όρια των εξουσιών που τους ανατίθενται από την παρούσα συνθήκη και το προσαρτημένο σ' αυτήν καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, το οποίο εφεξής καλείται «καταστατικό του ΕΣΚΤ».

Άρθρο 9

Ιδρύεται Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, η οποία δρα μέσα στα όρια των εξουσιών που της ανατίθενται από την παρούσα συνθήκη και το προσαρτημένο σ' αυτήν καταστατικό.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας. Διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκτέλεση της αποστολής της.

Απέχουν από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη τα οποία προτίθενται να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία σε τομέα που εμπίπτει στην παρούσα συνθήκη απευθύνουν αίτηση στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο σχετική πρόταση. Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει πρόταση, ανακοινώνει τους λόγους στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 εξουσιοδότηση για την καθιέρωση ενισχυμένης συνεργασίας παρέχεται, τηρουμένων των άρθρων 43 έως 45 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Όταν η ενισχυμένη συνεργασία αφορά τομέα που υπάγεται στη διαδικασία του άρθρου 251 της παρούσας συνθήκης, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητεί την υποβολή του θέματος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Μετά την υποβολή του θέματος, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

3. Οι πράξεις και οι αποφάσεις οι οποίες απαιτούνται για την εφαρμογή των δράσεων ενισχυμένης συνεργασίας υπόκεινται στις οικείες διατάξεις της παρούσας συνθήκης, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν άρθρο και στα άρθρα 43 έως 45 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 11Α

Κάθε κράτος μέλος το οποίο επιθυμεί να συμμετάσχει σε ενισχυμένη συνεργασία, η οποία καθιερώνεται βάσει του άρθρου 11, κοινοποιεί την πρόθεσή του στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, η οποία διαβιβάζει γνώμη στο Συμβούλιο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης. Η Επιτροπή αποφασίζει για το θέμα αυτό, καθώς και για ενδεχόμενες ειδικές διατάξεις που τυχόν κρίνει αναγκαίες, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης.

Άρθρο 12

Εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συνθήκης και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών της, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας.

Το Συμβούλιο αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251, δύναται να λαμβάνει μέτρα για την απαγόρευση των διακρίσεων αυτών.

Άρθρο 13

1. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης και εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που παρέχει αυτή στην Κοινότητα, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να αναλάβει κατάλληλη δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικά μέτρα ενθάρρυνσης, αποκλειόμενης της εναρμόνισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών, προς υποστήριξη των δράσεων των κρατών μελών οι οποίες αναλαμβάνονται για να συμβάλουν στην υλοποίηση των στόχων της παραγράφου 1, αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251.

Άρθρο 14

1. Η Κοινότητα εκδίδει τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου η οποία λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των άρθρων 15, 26, 47 παράγραφος 2, 49, 80, 93 και 95 και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης.

2. Η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, προσδιορίζει τους προσανατολισμούς και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εξασφάλιση ισόρροπης προόδου σε όλους τους σχετικούς τομείς.

Άρθρο 15

Κατά τη διατύπωση των προτάσεων της για την υλοποίηση των στόχων του άρθρου 14, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το μέγεθος της προσπάθειας την οποία θα πρέπει να υποστούν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης κατά τη διάρκεια της περιόδου εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς και μπορεί να προτείνει τις κατάλληλες διατάξεις.

Αν οι διατάξεις αυτές λάβουν τη μορφή παρεκκλίσεων, πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να επιφέρουν την ελάχιστη δυνατή διαταραχή στη λειτουργία της κοινής αγοράς.

Άρθρο 16

Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 73, 86 και 87, και ενόψει της θέσης που κατέχουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στα πλαίσια των κοινών αξιών της Ένωσης, καθώς και της συμβολής τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, εντός των πλαισίων των αντιστοιχών αρμοδιοτήτων τους, και εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συνθήκης, μεριμνούν ούτως ώστε οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν βάσει αρχών και προϋποθέσεων οι οποίες να επιτρέπουν την εκπλήρωση του σκοπού τους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 17

1. Θεσπίζεται ιθαγένεια της Ένωσης. Πολίτης της Ένωσης είναι κάθε πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός κράτους μέλους. Η ιθαγένεια της Ένωσης συμπληρώνει και δεν αντικαθιστά την εθνική ιθαγένεια.

2. Οι πολίτες της Ένωσης έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 18

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή της.

2. Εάν, προς επίτευξη αυτού του στόχου, απαιτείται δράση της Κοινότητας και εφόσον η παρούσα συνθήκη δεν έχει προβλέψει εξουσίες προς τούτο, το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει διατάξεις που διευκολύνουν την άσκηση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 δικαιωμάτων. Το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251.

3. Η παράγραφος 2 δεν ισχύει για τις διατάξεις σχετικά με τα διαβατήρια, τα δελτία ταυτότητας, τους τίτλους διαμονής ή κάθε άλλο εξομοιούμενο έγγραφο, ούτε για τις διατάξεις σχετικά με την κοινωνική ασφάλεια ή την κοινωνική προστασία.

Άρθρο 19

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης που κατοικεί σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοος έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές στο κράτος μέλος κατοικίας του, υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του εν λόγω κράτους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με την επιφύλαξη των λεπτομερέστερων διατάξεων που θεσπίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις όταν αυτό δικαιολογείται λόγω ειδικών προβλημάτων σε ένα κράτος μέλος.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 190 παράγραφος 4 και των διατάξεων που θεσπίζονται προς εφαρμογή του, κάθε πολίτης της Ένωσης που κατοικεί σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοος έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο κράτος μέλος της κατοικίας του, υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του εν λόγω κράτους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με την επιφύλαξη των λεπτομερέστερων διατάξεων που θεσπίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι διατάξεις αυτές μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις όταν αυτό δικαιολογείται λόγω ειδικών προβλημάτων σε ένα κράτος μέλος.

Άρθρο 20

Κάθε πολίτης της Ένωσης απολαύει, στο έδαφος τρίτων χωρών στις οποίες δεν αντιπροσωπεύεται το κράτος μέλος του οποίου είναι υπήκοος, της διπλωματικής και προξενικής προστασίας κάθε κράτους μέλους, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν και έναντι των υπηκόων του κράτους αυτού. Τα κράτη μέλη καθορίζουν μεταξύ τους τους αναγκαίους κανόνες και αρχίζουν τις απαιτούμενες διεθνείς διαπραγματεύσεις για να εξασφαλίσουν την προστασία αυτή.

Άρθρο 21

Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα αναφοράς προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 194.

Κάθε πολίτης της Ένωσης δύναται να απευθύνεται στον Διαμεσολαβητή που θεσμοθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 195.

Κάθε πολίτης της Ένωσης δύναται να απευθύνεται γραπτώς σε οποιοδήποτε από τα όργανα ή τους οργανισμούς, που αναφέρονται στο παρόν άρθρο ή στο άρθρο 7, σε μία από τις αναφερόμενες στο άρθρο 314 γλώσσες, και να παίρνει απάντηση στην ίδια γλώσσα.

Άρθρο 22

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κάθε τρία έτη σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος μέρους. Η έκθεση αυτή λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της Ένωσης.

Επ' αυτής της βάσεως, και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να θεσπίζει διατάξεις για τη συμπλήρωση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο παρόν μέρος, και συνιστά στα κράτη μέλη την αποδοχή των εν λόγω διατάξεων σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 23

1. Η Κοινότητα βασίζεται επί τελωνειακής ενώσεως που εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την υιοθέτηση κοινού δασμολογίου στις σχέσεις τους με τις τρίτες χώρες.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 25 και του κεφαλαίου 2 του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών.

Άρθρο 24

Θεωρούνται ότι ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών, για τα οποία έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις εισαγωγής και εισπραχθεί σ' αυτό το κράτος μέλος οι απαιτούμενοι δασμοί και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος και για τα οποία δεν έχουν επιστραφεί ολικώς ή μερικώς αυτοί οι δασμοί και επιβαρύνσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ

Άρθρο 25

Οι εισαγωγικοί και εξαγωγικοί δασμοί ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τους δασμούς ταμειευτικού χαρακτήρα.

Άρθρο 26

Οι δασμοί του κοινού δασμολογίου καθορίζονται από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής.

Άρθρο 27

Για την εκτέλεση του έργου που της ανατίθεται στο παρόν κεφάλαιο, η Επιτροπή καθοδηγείται:

- α) από την ανάγκη προαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών·
- β) από την εξέλιξη των όρων ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Κοινότητας, κατά το μέτρο που η εξέλιξη αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων·
- γ) από τις ανάγκες εφοδιασμού της Κοινότητας σε πρώτες ύλες και ημικατεργασμένα προϊόντα, μεριμνώντας συγχρόνως να μην νοθεύονται μεταξύ των κρατών μελών οι όροι ανταγωνισμού ως προς τα τελικά προϊόντα·
- δ) από την ανάγκη να αποφεύγονται σοβαρές διαταραχές της οικονομικής ζωής των κρατών μελών και να εξασφαλίζεται ορθολογική ανάπτυξη της παραγωγής και επέκταση της καταναλώσεως εντός της Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΟΣΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 28

Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 29

Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εξαγωγών καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 30

Οι διατάξεις των άρθρων 28 και 29 δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας ηθικής, δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. Οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί αυτοί δεν δύνανται πάντως να αποτελούν ούτε μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ούτε συγκεκαλυμμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 31

1. Τα κράτη μέλη διαρρυθμίζουν τα κρατικά μονοπώλια εμπορικού χαρακτήρα κατά τρόπο, ώστε να αποκλείεται, ως προς τους όρους εφοδιασμού και διαθέσεως, οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε κάθε οργανισμό με τον οποίο κράτος μέλος, νομικά ή πραγματικά ελέγχει, διευθύνει ή επηρεάζει αισθητά, άμεσα ή έμμεσα, τις εισαγωγές ή τις εξαγωγές μεταξύ των κρατών μελών. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης και επί των κατά παραχώρηση κρατικών μονοπωλίων.

2. Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν νέα μέτρα τα οποία είναι αντίθετα προς τις αρχές της παραγράφου 1 ή περιορίζουν την έκταση εφαρμογής των άρθρων των σχετικών με την απαγόρευση των δασμών και των ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών.

3. Στην περίπτωση κρατικού μονοπωλίου εμπορικού χαρακτήρα που συνεπάγεται ρύθμιση, η οποία αποσκοπεί να διευκολύνει τη διάθεση ή την αξιοποίηση των γεωργικών προϊόντων, πρέπει να εξασφαλισθούν, κατά την εφαρμογή των κανόνων του παρόντος άρθρου, ισοδύναμες εγγυήσεις για την απασχόληση και το βιοτικό επίπεδο των ενδιαφερομένων παραγωγών.

ΤΙΤΛΟΣ II

Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Άρθρο 32

1. Η κοινή αγορά περιλαμβάνει τη γεωργία και το εμπόριο των γεωργικών προϊόντων. Ως γεωργικά προϊόντα νοούνται τα προϊόντα του εδάφους, της κτηνοτροφίας και της αλιείας, καθώς και τα προϊόντα πρώτης μεταποίησης τα οποία έχουν άμεση σχέση με αυτά.

2. Εκτός αντιθέτων διατάξεων των άρθρων 33 μέχρι και 38, οι κανόνες που προβλέπονται για την εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς εφαρμόζονται στα γεωργικά προϊόντα.
3. Τα προϊόντα, τα οποία υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 33 μέχρι και 38, απαριθμούνται στον πίνακα του παραρτήματος I της παρούσας συνθήκης.
4. Η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από τη θέσπιση κοινής γεωργικής πολιτικής.

Άρθρο 33

1. Στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής είναι:
 - α) να αυξάνει την παραγωγικότητα της γεωργίας με την ανάπτυξη της τεχνικής προόδου, με την εξασφάλιση της ορθολογικής αναπτύξεως της γεωργικής παραγωγής, καθώς και της αρίστης χρησιμοποίησης των συντελεστών παραγωγής, ιδίως του εργατικού δυναμικού·
 - β) να εξασφαλίζει κατ' αυτό τον τρόπο ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στο γεωργικό πληθυσμό, ιδίως με την αύξηση του ατομικού εισοδήματος των εργαζομένων στη γεωργία·
 - γ) να σταθεροποιεί τις αγορές·
 - δ) να εξασφαλίζει τον εφοδιασμό·
 - ε) να διασφαλίζει λογικές τιμές κατά την προσφορά αγαθών στους καταναλωτές.
2. Κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που συνεπάγεται η εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη:
 - α) ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της γεωργικής δραστηριότητας, που απορρέει από την κοινωνική δομή της γεωργίας και τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων γεωργικών περιοχών·
 - β) η ανάγκη βαθμιαίας εφαρμογής των καταλλήλων προσαρμογών·
 - γ) το γεγονός ότι στα κράτη μέλη η γεωργία αποτελεί έναν τομέα στενά συνδεδεμένο με το σύνολο της οικονομίας.

Άρθρο 34

1. Για να επιτευχθούν οι στόχοι που προβλέπονται στο άρθρο 33, δημιουργείται κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.

Ανάλογα με τα προϊόντα, η οργάνωση αυτή λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:

- α) κοινών κανόνων ανταγωνισμού·

- β) υποχρεωτικού συντονισμού των διαφόρων εθνικών οργανώσεων αγοράς·
- γ) ευρωπαϊκής οργανώσεως της αγοράς.

2. Η κοινή οργάνωση σε μία από τις μορφές που προβλέπει η παράγραφος 1 δύναται να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 33, ιδίως δε ρυθμίσεις των τιμών, ενισχύσεις τόσο για την παραγωγή όσο και για την εμπορία των διαφόρων προϊόντων, μέτρα αποθηκεύσεως και λογιστικής μεταφοράς, κοινούς μηχανισμούς σταθεροποιήσεως των εισαγωγών ή των εξαγωγών.

Η κοινή οργάνωση πρέπει να περιορίζεται στην επιδίωξη των στόχων του άρθρου 33 και να αποκλείει κάθε διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών εντός της Κοινότητας.

Μια ενδεχομένη κοινή πολιτική τιμών πρέπει να βασίζεται επί κοινών κριτηρίων και επί ενιαίων μεθόδων υπολογισμού.

3. Για να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινής οργάνωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είναι δυνατόν να συσταθούν ένα ή περισσότερα ταμεία προσανατολισμού και εγγυήσεως γεωργίας.

Άρθρο 35

Για να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 33, είναι δυνατό να προβλεφθούν, ιδίως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής:

- α) αποτελεσματικός συντονισμός των προσπάθειών στους τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσεως, της ερευνής και της διαδόσεως των γεωργικών γνώσεων, ο οποίος δύναται να περιλαμβάνει κοινή χρηματοδότηση σχεδίων ή οργανισμών·
- β) κοινά μέτρα για την προώθηση της καταναλώσεως ορισμένων προϊόντων.

Άρθρο 36

Οι διατάξεις του κεφαλαίου του σχετικού με τους κανόνες του ανταγωνισμού δεν εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων παρά μόνο κατά το μέτρο που ορίζεται από το Συμβούλιο στο πλαίσιο των διατάξεων και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφοι 2 και 3, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του άρθρου 33.

Το Συμβούλιο δύναται, ιδίως, να επιτρέψει τη χορήγηση ενισχύσεων:

- α) για την προστασία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που μειονεκτούν λόγω διαρθρωτικών ή φυσικών συνθηκών·
- β) στο πλαίσιο προγραμμάτων οικονομικής αναπτύξεως.

Άρθρο 37

1. Για τη χάραξη των κατευθυντηρίων γραμμών κοινής γεωργικής πολιτικής, η Επιτροπή συγκαλεί συνδιάσκεψη των κρατών μελών από την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης, για να προβεί σε σύγκριση της γεωργικής πολιτικής τους, ιδιαίτερα δια της απογραφής των παραγωγικών δυνατοτήτων και αναγκών τους.

2. Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες της συνδιασκέψεως που προβλέπει η παράγραφος 1, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και εντός δύο ετών από την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης, υποβάλλει προτάσεις για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης και της αντικαταστάσεως των εθνικών οργανώσεων αγοράς από τις μορφές κοινής οργανώσεως του άρθρου 34 παράγραφος 1, καθώς και για την εκτέλεση των μέτρων που ειδικά προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

Κατά τη σύνταξη των προτάσεων αυτών λαμβάνεται υπόψη η αλληλεξάρτηση των γεωργικών θεμάτων που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο.

Προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο πέραν των συστάσεων που δύναται να διατυπώσει, εκδίδει κανονισμούς ή οδηγίες, ή λαμβάνει αποφάσεις, με ειδική πλειοψηφία.

3. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, δύναται να αντικαταστήσει τις εθνικές οργανώσεις αγοράς με την κοινή οργάνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 34:

- α) αν η κοινή οργάνωση προσφέρει στα κράτη μέλη, που αντιτίθενται στο μέτρο αυτό και που διαθέτουν δική τους εθνική οργάνωση για τη συγκεκριμένη παραγωγή, ισοδύναμες εγγυήσεις για την απασχόληση και το βιοτικό επίπεδο των ενδιαφερομένων παραγωγών, λαμβάνοντας υπόψη το ρυθμό των δυνατών προσαρμογών και των αναγκαίων εξειδικεύσεων και
- β) αν η οργάνωση αυτή εξασφαλίζει στις συναλλαγές στο εσωτερικό της Κοινότητας όρους ανάλογους με εκείνους που υπάρχουν σε μία εθνική αγορά.

4. Αν δημιουργηθεί κοινή οργάνωση για ορισμένες πρώτες ύλες, πριν να υπάρξει ακόμη κοινή οργάνωση για τα αντίστοιχα μεταποιημένα προϊόντα, οι εν λόγω πρώτες ύλες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τα μεταποιημένα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή σε τρίτες χώρες, είναι δυνατό να εισάγονται από το εξωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 38

Όταν σε κράτος μέλος ένα προϊόν αποτελεί αντικείμενο εθνικής οργάνωσης αγοράς ή εσωτερικής ρυθμίσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος που επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση ομοειδούς παραγωγής σε άλλο κράτος μέλος, τα κράτη μέλη επιβάλλουν εξισωτική εισφορά στο προϊόν αυτό κατά την εισαγωγή του από το κράτος μέλος, όπου υπάρχει η οργάνωση ή η ρύθμιση, εκτός αν το κράτος αυτό επιβάλλει εξισωτική εισφορά κατά την εξαγωγή.

Η Επιτροπή καθορίζει το ύψος των εισφορών αυτών κατά το ποσό που απαιτείται για την αποκατάσταση της ισορροπίας. Δύναται επίσης να επιτρέψει την προσφυγή σε άλλα μέτρα, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής.

ΤΙΤΛΟΣ III

Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Άρθρο 39

1. Εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Κοινότητας.
2. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγενείας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας.
3. Με την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων περιλαμβάνει το δικαίωμά τους:
 - α) να αποδέχονται κάθε πραγματική προσφορά εργασίας·
 - β) να διακινούνται ελεύθερα για το σκοπό αυτό εντός της επικρατείας των κρατών μελών·
 - γ) να διαμένουν σε ένα από τα κράτη μέλη με το σκοπό να ασκούν εκεί ορισμένη εργασία σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που διέπουν την απασχόληση των εργαζομένων υπηκόων αυτού του κράτους μέλους·
 - δ) να παραμένουν στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας, κατά τους όρους που θα αποτελέσουν αντικείμενο κανονισμών εφαρμογής που θα εκδώσει η Επιτροπή.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί απασχολήσεως στη δημόσια διοίκηση.

Άρθρο 40

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, λαμβάνει, με οδηγίες ή κανονισμούς, τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιηθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, όπως ορίζεται στο άρθρο 39, ιδίως:

- α) με την εξασφάλιση στενής συνεργασίας μεταξύ των εθνικών υπηρεσιών απασχολήσεως·
- β) με την κατάργηση των διοικητικών διαδικασιών και μεθόδων, όπως και των προθεσμιών που προβλέπονται για την πρόσληψη σε διαθέσιμη απασχόληση, οι οποίες απορρέουν είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, και των οποίων η διατήρηση θα αποτελούσε εμπόδιο στην ελευθέρωση της διακινήσεως των εργαζομένων·
- γ) με την κατάργηση όλων των προθεσμιών και άλλων περιορισμών, που προβλέπονται είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες επιβάλλουν στους εργαζομένους των άλλων κρατών μελών όρους διαφορετικούς από εκείνους που ισχύουν για τους ημεδαπούς εργαζομένους, όσον αφορά την ελεύθερη επιλογή εργασίας·
- δ) με τη δημιουργία μηχανισμών καταλλήλων να φέρουν σε επαφή την προσφορά και τη ζήτηση εργασίας και να διευκολύνουν την εξισορρόπησή τους με όρους που να αποτρέπουν σοβαρούς κινδύνους για το βιοτικό επίπεδο και το επίπεδο απασχολήσεως στις διάφορες περιφέρειες και βιομηχανίες.

Άρθρο 41

Τα κράτη μέλη προωθούν στο πλαίσιο κοινού προγράμματος την ανταλλαγή εργαζομένων νέων.

Άρθρο 42

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251, λαμβάνει στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως τα αναγκαία μέτρα για την εγκαθίδρυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ιδίως με τη θέσπιση ενός συστήματος που να εξασφαλίζει στους διακινούμενους εργαζομένους και στους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα:

- α) το συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, για την κτήση και τη διατήρηση του δικαιώματος προς λήψη παροχής όπως και για τον υπολογισμό του ύψους αυτής·
- β) την καταβολή των παροχών στα πρόσωπα που κατοικούν στις επικράτειες των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του άρθρου 251.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Άρθρο 43

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους απαγορεύονται. Η απαγόρευση αυτή εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιρειών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

Η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση και τη διαχείριση επιχειρήσεων, και ιδίως εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 48 παράγραφος 2, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία της χώρας εγκαταστάσεως για τους δικούς της υπηκόους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου της παρούσας συνθήκης που αναφέρονται στην κυκλοφορία κεφαλαίων.

Άρθρο 44

1. Για την πραγματοποίηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως σε ορισμένη δραστηριότητα, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει οδηγίες.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ασκούν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τις ανωτέρω διατάξεις, ιδίως:

- α) με την αντιμετώπιση γενικώς κατά προτεραιότητα εκείνων των δραστηριοτήτων για τις οποίες η ελευθερία εγκαταστάσεως αποτελεί μία ιδιαίτερα χρήσιμη συμβολή στην ανάπτυξη της παραγωγής και του εμπορίου·

- β) με την εξασφάλιση στενής συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων εθνικών διοικητικών υπηρεσιών, για τη διακρίβωση της ιδιαίτερης καταστάσεως στους διαφόρους τομείς δραστηριότητας εντός της Κοινότητας·
- γ) με την κατάργηση εκείνων των διοικητικών διαδικασιών και μεθόδων που απορρέουν είτε από τις εθνικές νομοθεσίες είτε από προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών, των οποίων η διατήρηση θα παρεμπόδιζε την ελευθερία εγκαταστάσεως·
- δ) με τη φροντίδα να δύνανται οι εργαζόμενοι μισθωτοί ενός κράτους μέλους, που απασχολούνται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, να παραμείνουν στην επικράτεια αυτή για να ασκήσουν μη μισθωτή δραστηριότητα, εφόσον πληρούν τους όρους τους οποίους θα έπρεπε να πληρούν αν έφθαναν στο κράτος αυτό τη στιγμή που επιθυμούν να αναλάβουν τη σχετική δραστηριότητα·
- ε) με την παροχή της δυνατότητας αποκτήσεως και εκμεταλλεύσεως εγγείου ιδιοκτησίας εντός της επικρατείας κράτους μέλους, σε υπηκόους άλλου κράτους μέλους, εφόσον δεν θίγονται οι αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 33 παράγραφος 2·
- στ) με την εφαρμογή της προοδευτικής καταργήσεως των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως σε κάθε εξεταζόμενο κλάδο δραστηριότητας, αφενός μεν ως προς τους όρους ιδρύσεως πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιρειών στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, αφετέρου δε ως προς τους όρους συμμετοχής του προσωπικού της κυρίας εγκαταστάσεως στα όργανα διαχειρίσεως ή εποπτείας τους·
- ζ) με το συντονισμό, κατά το αναγκαίο μέτρο και με το σκοπό να τις καταστήσουν ισοδύναμες, των απαιτούμενων εγγυήσεων υπό των κρατών μελών εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 48 παράγραφος 2, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων·
- η) με την εξασφάλιση ότι οι όροι εγκαταστάσεως δεν νοθεύονται με τη χορήγηση ενισχύσεων από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 45

Εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι δραστηριότητες που συνδέονται στο κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά, με την άσκηση δημοσίας εξουσίας.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να εξαιρέσει ορισμένες δραστηριότητες από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 46

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει αυτών δεν εμποδίζουν τη δυνατότητα εφαρμογής των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τους αλλοδαπούς υπηκόους και δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.
2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251, εκδίδει οδηγίες για το συντονισμό των ανωτέρω διατάξεων.

Άρθρο 47

1. Για να διευκολύνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251, εκδίδει οδηγίες για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων.
2. Για τον ίδιο σκοπό, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251, εκδίδει οδηγίες για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομοφώνως καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας του άρθρου 251, προκειμένου για οδηγίες, η εκτέλεση των οποίων σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος συνεπάγεται τροποποίηση των υφιστάμενων αρχών της νομοθεσίας που διέπουν το καθεστώς των επαγγελματιών, όσον αφορά την κατάρτιση και τους όρους πρόσβασης των φυσικών προσώπων. Στις άλλες περιπτώσεις, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.
3. Ως προς τα ιατρικά, παραϊατρικά και φαρμακευτικά επαγγέλματα, η προοδευτική άρση των περιορισμών προϋποθέτει το συντονισμό των όρων ασκήσεώς τους στα διάφορα κράτη μέλη.

Άρθρο 48

Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας εξομοιώνονται, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, προς τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των κρατών μελών.

Ως εταιρείες νοούνται οι εταιρείες αστικού ή εμπορικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των συνεταιρισμών, και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, με εξαίρεση εκείνων που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Άρθρο 49

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Κοινότητας απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος της Κοινότητας άλλο από εκείνο του αποδέκτου της παροχής.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται με ειδική πλειοψηφία να επεκτείνει το ευεργέτημα των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και σε υπηκόους τρίτου κράτους που παρέχουν υπηρεσίες και είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 50

Κατά την έννοια της παρούσας συνθήκης, ως υπηρεσίες νοούνται οι παροχές που κατά κανόνα προσφέρονται αντί αμοιβής, εφόσον δεν διέπονται από τις διατάξεις τις σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των κεφαλαίων και των προσώπων.

Οι υπηρεσίες περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) βιομηχανικές δραστηριότητες·
- β) εμπορικές δραστηριότητες·
- γ) βιοτεχνικές δραστηριότητες·
- δ) δραστηριότητες των ελευθέρων επαγγελμάτων.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου που αφορά το δικαίωμα εγκαταστάσεως, εκείνος που παρέχει υπηρεσία δύναται για την εκτέλεση αυτής να ασκήσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος όπου παρέχεται η υπηρεσία με τους ίδιους όρους που το κράτος αυτό επιβάλλει στους δικούς του υπηκόους.

Άρθρο 51

1. Η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου που αναφέρεται στις μεταφορές.
2. Η ελευθέρωση των τραπεζικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών που συνδέονται με τις κινήσεις κεφαλαίων πρέπει να πραγματοποιηθεί σε αρμονία με την ελευθέρωση της κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Άρθρο 52

1. Για την πραγματοποίηση της ελευθέρωσης συγκεκριμένης υπηρεσίας, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκδίδει οδηγίες, με ειδική πλειοψηφία.

2. Οι οδηγίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αναφέρονται γενικώς κατά προτεραιότητα στις υπηρεσίες που επηρεάζουν κατά τρόπο άμεσο τα έξοδα παραγωγής ή των οποίων η ελευθέρωση συμβάλλει στη διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών.

Άρθρο 53

Τα κράτη μέλη δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να προβούν στην ελευθέρωση των υπηρεσιών πέραν του μέτρου που είναι υποχρεωτικό δυνάμει των οδηγιών που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 52 παράγραφος 1, αν η γενική οικονομική τους κατάσταση και η κατάσταση του σχετικού τομέως τους το επιτρέπουν.

Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή απευθύνει συστάσεις προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 54

Καθ' όσον χρόνο οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν έχουν καταργηθεί, κάθε κράτος μέλος τους εφαρμόζει σε όλους όσους παρέχουν υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 49 πρώτο εδάφιο, χωρίς διακρίσεις ιθαγενείας ή διαμονής.

Άρθρο 55

Οι διατάξεις των άρθρων 45 μέχρι και 48 εφαρμόζονται επί των θεμάτων που διέπονται από το παρόν κεφάλαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΣ

Άρθρο 56

1. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

2. Στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, απαγορεύονται όλοι οι περιορισμοί στις πληρωμές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

Άρθρο 57 ⁽¹⁾

1. Οι διατάξεις του άρθρου 56 δεν θίγουν την εφαρμογή, έναντι τρίτων χωρών, τυχόν περιορισμών που ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 1993 δυνάμει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές. Όσον αφορά τους ισχύοντες περιορισμούς δυνάμει του εθνικού δικαίου στην Εσθονία και Ουγγαρία, η σχετική ημερομηνία είναι η 31η Δεκεμβρίου 1999

2. Στην προσπάθειά του να επιτύχει το στόχο της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και με την επιφύλαξη των άλλων κεφαλαίων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο μπορεί να λαμβάνει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες που αφορούν άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές. Για τη λήψη μέτρων δυνάμει της παρούσας παραγράφου απαιτείται ομοφωνία, εάν αυτά συνιστούν οπισθοδρόμηση του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες.

Άρθρο 58

1. Οι διατάξεις του άρθρου 56 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών:

- α) να εφαρμόζουν τις οικείες διατάξεις της φορολογικής τους νομοθεσίας οι οποίες διακρίνουν μεταξύ φορολογουμένων που δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά την κατοικία τους ή τον τόπο όπου είναι επενδεδυμένα τα κεφάλαιά τους·
- β) να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, ιδίως στον τομέα της φορολογίας ή της προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, ή να προβλέπουν διαδικασίες δήλωσης των κινήσεων κεφαλαίων για λόγους διοικητικής ή στατιστικής ενημέρωσης, ή να λαμβάνουν μέτρα υπαγορευμένα από λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν τη δυνατότητα εφαρμογής περιορισμών του δικαιώματος εγκατάστασης που συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη.

3. Τα μέτρα και οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν μπορούν να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων και των πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 56.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Άρθρο 59

Εάν, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, οι κινήσεις κεφαλαίων προς ή από τρίτες χώρες προκαλούν ή απειλούν να προκαλέσουν σοβαρές δυσχέρειες στη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, μπορεί να λαμβάνει έναντι τρίτων χωρών μέτρα διασφάλισης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, εφόσον τα μέτρα αυτά είναι απολύτως αναγκαία.

Άρθρο 60

1. Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 301, κρίνεται αναγκαία κοινοτική δράση, το Συμβούλιο δύναται, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 301 διαδικασία, να λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές έναντι των οικείων τρίτων χωρών.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 297 και εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει λάβει μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα κράτος μέλος μπορεί, για σοβαρούς πολιτικούς λόγους και για λόγους επείγουσας ανάγκης, να λαμβάνει μονομερώς μέτρα έναντι τρίτης χώρας, σχετικά με την κίνηση κεφαλαίων και τις πληρωμές. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη ενημερώνονται για τα μέτρα αυτά το αργότερο μέχρι και την ημερομηνία κατά την οποία αυτά αρχίζουν να ισχύουν.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία ότι το εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να τροποποιήσει ή να καταργήσει τα μέτρα αυτά. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για κάθε σχετική απόφαση που λαμβάνει το Συμβούλιο.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ, ΑΣΥΛΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ, ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 61

Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το Συμβούλιο θεσπίζει:

- α) εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, μέτρα για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 14, σε συνδυασμό με άμεσα συνδεδεμένα με αυτήν συνοδευτικά μέτρα για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 σημεία 2 και 3, και του άρθρου 63 σημείο 1 στοιχείο α) και σημείο 2 στοιχείο α), καθώς και μέτρα για την πρόληψη και την καταστολή της εγκληματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 στοιχείο ε) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·

- β) άλλα μέτρα στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων υπηκόων τρίτων χωρών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63·
- γ) μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, όπως προβλέπονται στο άρθρο 65·
- δ) κατάλληλα μέτρα για την προώθηση και την ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 66·
- ε) μέτρα στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο ασφάλειας μέσω της πρόληψης και της καταστολής της εγκληματικότητας στην Ένωση, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 62

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 67, θεσπίζει, εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ:

1. μέτρα, προκειμένου να εξασφαλισθεί, σύμφωνα προς το άρθρο 14, η απουσία κάθε ελέγχου προσώπων, είτε είναι πολίτες της Ένωσης είτε υπήκοοι τρίτων χωρών, όταν διέρχονται εσωτερικά σύνορα·
2. μέτρα για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών τα οποία καθορίζουν:
 - α) προδιαγραφές και διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν τα κράτη μέλη κατά τη διενέργεια ελέγχων προσώπων στα εξωτερικά σύνορα·
 - β) κανόνες για τις θεωρήσεις, όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής όχι άνω των τριών μηνών, στους οποίους περιλαμβάνονται:
 - i) ο κατάλογος των τρίτων χωρών, οι υπήκοοι των οποίων υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση προκειμένου να διέλθουν τα εξωτερικά σύνορα και των χωρών, οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή,
 - ii) οι διαδικασίες και οι όροι για τη χορήγηση θεωρήσεων από τα κράτη μέλη,
 - iii) θεώρηση ενιαίου τύπου,
 - iv) κανόνες για την ενιαία θεώρηση·

3. μέτρα που καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών, για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Άρθρο 63

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 67, εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, θεσπίζει:

1. μέτρα περί ασύλου, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και το πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, και σύμφωνα με άλλες σχετικές συμβάσεις, στους ακόλουθους τομείς:
 - α) κριτήρια και μηχανισμούς για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που έχει υποβληθεί σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας·
 - β) ελάχιστες προδιαγραφές για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη·
 - γ) ελάχιστες προδιαγραφές για την αναγνώριση υπηκόων τρίτων χωρών ως προσφύγων·
 - δ) ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν ή ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα·
2. μέτρα περί προσφύγων και εκτοπισθέντων, στους ακόλουθους τομείς:
 - α) ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, και σε άλλα πρόσωπα που χρειάζονται, για άλλους λόγους, διεθνή προστασία·
 - β) επιδίωξη δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής προσφύγων και εκτοπισθέντων·
3. μέτρα περί μεταναστευτικής πολιτικής, στους ακόλουθους τομείς:
 - α) προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής και προδιαγραφές διαδικασιών κατά τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν θεωρήσεις και άδειες διαμονής μακράς διάρκειας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών·
 - β) παράνομη μετανάστευση και παράνομη διαμονή, συμπεριλαμβανομένου του επαναπατρισμού παρανόμως διαμενόντων·

4. μέτρα που καθορίζουν τα δικαιώματα και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος δύνανται να διαμένουν σε άλλα κράτη μέλη.

Τα μέτρα, τα οποία θεσπίζονται από το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα σημεία 3 και 4 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν στους εν λόγω τομείς διατάξεις του εθνικού δικαίου που συμβιβάζονται προς την παρούσα συνθήκη και προς διεθνείς συμφωνίες.

Μέτρα, τα οποία θα θεσπιστούν σύμφωνα με το σημείο 2 στοιχείο β), το σημείο 3 στοιχείο α) και το σημείο 4, δεν υπόκεινται στην προαναφερόμενη περίοδο των πέντε ετών.

Άρθρο 64

1. Ο παρών τίτλος δεν θίγει την άσκηση των ευθυνών που εμπίπτουν στα κράτη μέλη για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας.

2. Εάν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν έκτακτη κατάσταση, που χαρακτηρίζεται από αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής, δύναται να θεσπίζει προσωρινά μέτρα η διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες υπέρ των εν λόγω κρατών μελών.

Άρθρο 65

Τα μέτρα τα οποία θα ληφθούν κατά το άρθρο 67 στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις και στο μέτρο που είναι αναγκαία για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, περιλαμβάνουν:

α) βελτίωση και απλούστευση:

- του συστήματος διασυνοριακής επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων,
- της συνεργασίας κατά την αποδεικτική διαδικασία,
- της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων αποφάσεων επί εξωδίκων υποθέσεων·

β) προώθηση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, όσον αφορά τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσίας·

- γ) εξάλειψη των εμποδίων για την ομαλή διεξαγωγή πολιτικών δικών, εν ανάγκη προωθώντας τη συμβατότητα των κανόνων πολιτικής δικονομίας που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη.

Άρθρο 66

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 67, λαμβάνει μέτρα για να εξασφαλίσει τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών των διοικήσεων των κρατών μελών στους τομείς του παρόντος τίτλου, καθώς και μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και της Επιτροπής.

Άρθρο 67

1. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου πέντε ετών μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα βάσει προτάσεως της Επιτροπής ή κατόπιν πρωτοβουλίας κράτους μέλους και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
2. Μετά την πάροδο της πενταετίας:
 - το Συμβούλιο αποφασίζει βάσει προτάσεων της Επιτροπής· η Επιτροπή εξετάζει οιοδήποτε αίτημα της υποβληθεί από κράτος μέλος με σκοπό να υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο,
 - το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λαμβάνει απόφαση ούτως ώστε το σύνολο ή μέρος των τομέων που καλύπτονται από τον παρόντα τίτλο να ρυθμίζονται από τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 και να προσαρμοστούν οι διατάξεις που αφορούν την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.
3. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) σημεία i) και iii), από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, θεσπίζονται από το Συμβούλιο, που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) σημεία ii) και iv), μετά την πάροδο πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, θεσπίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251.
5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το Συμβούλιο αποφασίζει με τη διαδικασία του άρθρου 251:
 - τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 63 σημείο 1 και σημείο 2 στοιχείο α), εφόσον θα έχει θεσπιστεί προηγουμένως από το Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κοινοτική νομοθεσία η οποία θα καθορίζει τους κοινούς κανόνες και τις βασικές αρχές που διέπουν τους τομείς αυτούς,

— τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 65, αποκλεισμένων των θεμάτων που άπτονται του οικογενειακού δικαίου.

Άρθρο 68

1. Το άρθρο 234 εφαρμόζεται στον παρόντα τίτλο κατά τις ακόλουθες περιστάσεις και υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: Εάν ανακύπτει ζήτημα επί της ερμηνείας του παρόντος τίτλου ή επί του κύρους ή της ερμηνείας πράξεων των οργάνων της Κοινότητας βάσει του παρόντος τίτλου σε υπόθεση η οποία εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, το δικαστήριο αυτό, εάν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, παραπέμπει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού.

2. Πάντως, το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να κρίνει μέτρα ή αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 62 σημείο 1 σχετικά με την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας.

3. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή κράτος μέλος μπορούν να ζητούν από το Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση επί της ερμηνείας του παρόντος τίτλου ή πράξεων των οργάνων της Κοινότητας βάσει αυτού του τίτλου. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του αιτήματος αυτού δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις δικαστηρίων των κρατών μελών οι οποίες έχουν ισχύ δεδικασμένου.

Άρθρο 69

Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται τηρουμένων των διατάξεων του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας και του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας και υπό την επιφύλαξη του πρωτοκόλλου για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 70

Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τους στόχους της συνθήκης όσον αφορά το αντικείμενο του παρόντος τίτλου στο πλαίσιο κοινής πολιτικής μεταφορών.

Άρθρο 71

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 70 και λαμβάνοντας υπόψη την ιδιομορφία των μεταφορών, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει:

- α) κοινούς κανόνες εφαρμοστέους στις διεθνείς μεταφορές που εκτελούνται από ή προς την επικράτεια ενός κράτους μέλους ή που διέρχονται από την επικράτεια ενός ή περισσότερων κρατών μελών·
- β) τους όρους υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές μεταφορές ενός κράτους μέλους μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σ' αυτό·
- γ) μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας των μεταφορών·
- δ) κάθε άλλη χρήσιμη διάταξη.

2. Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο θεσπίζει ομοφώνως, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, διατάξεις που αφορούν τις αρχές του καθεστώτος των μεταφορών και των οποίων η εφαρμογή θα ήταν δυνατόν να επηρεάσει σοβαρά το βιοτικό επίπεδο και την απασχόληση σε ορισμένες περιοχές, όπως και την εκμετάλλευση του εξοπλισμού των μεταφορών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσαρμογής στην οικονομική ανάπτυξη, που προκύπτει από την εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς.

Άρθρο 72

Μέχρι να θεσπισθούν οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 71 παράγραφος 1, κανένα κράτος μέλος δεν δύναται να καταστήσει λιγότερο ευνοϊκές τις διατάξεις οι οποίες διέπουν τον τομέα των μεταφορών την 1η Ιανουαρίου 1958, ή, για τα κράτη που προσχωρούν, την ημερομηνία της προσχώρησής τους, ως προς την άμεση ή έμμεση επίπτωσή τους έναντι των μεταφορέων των άλλων κρατών μελών σε σχέση με τους εθνικούς μεταφορείς, εκτός αν υπάρχει ομόφωνη συγκατάθεση του Συμβουλίου.

Άρθρο 73

Οι ενισχύσεις που ανταποκρίνονται στις ανάγκες συντονισμού των μεταφορών ή που αντιστοιχούν στην αποκατάσταση ορισμένων βαρών συνυφασμένων με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας, είναι συμβιβάσιμες με την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 74

Κατά τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου στο πλαίσιο της παρούσας συνθήκης, σχετικά με τις τιμές και τους όρους μεταφοράς, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική κατάσταση των μεταφορέων.

Άρθρο 75

1. Καταργούνται ως προς τις μεταφορές εντός της Κοινότητας, οι διακρίσεις που συνίστανται στην εφαρμογή από ένα μεταφορέα, για τα αυτά εμπορεύματα και για τις αυτές σχέσεις μεταφοράς, διαφορετικών κομίστρων και όρων μεταφοράς, ανάλογα με το κράτος προελεύσεως ή προορισμού των μεταφερομένων προϊόντων.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει τη δυνατότητα λήψεως από το Συμβούλιο άλλων μέτρων κατ' εφαρμογή του άρθρου 71 παράγραφος 1.

3. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία, κανόνες για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1.

Δύναται, ιδίως, να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να διευκολύνει τα όργανα της Κοινότητας να ελέγχουν την τήρηση του κανόνος που διατυπώνεται στην παράγραφο 1 και για να διασφαλίσει ότι οι χρησιμοποιούντες τα μεταφορικά μέσα θα επωφεληθούν πλήρως από την εφαρμογή του.

4. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, εξετάζει τις περιπτώσεις διακρίσεων που προβλέπει η παράγραφος 1 και, αφού συμβουλευθεί κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις στο πλαίσιο της ρυθμίσεως που απεφασίσθη κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3.

Άρθρο 76

1. Απαγορεύεται η επιβολή από ένα κράτος μέλος, στις μεταφορές που εκτελούνται εντός της Κοινότητας, κομίστρων και όρων που συνεπάγονται καθ' οιονδήποτε τρόπο υποστήριξη ή προστασία προς το συμφέρον μιας ή περισσότερων ορισμένων επιχειρήσεων ή βιομηχανιών, εκτός αν επιτραπεί τούτο από την Επιτροπή.

2. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, εξετάζει τα κόμιστρα και τους όρους που προβλέπει η παράγραφος 1, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη, αφενός μεν, τις απαιτήσεις μιας κατάλληλης περιφερειακής οικονομικής πολιτικής, τις ανάγκες των υπαναπτύκτων περιοχών, ως και τα προβλήματα των περιοχών που θίγονται σοβαρώς από τις πολιτικές περιστάσεις, αφετέρου δε, τις επιπτώσεις των εν λόγω κομίστρων και όρων στον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων τρόπων μεταφοράς.

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις.

3. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζεται στα τιμολόγια ανταγωνισμού.

Άρθρο 77

Οι φορολογικές επιβαρύνσεις ή τα τέλη, εκτός των κομίστρων που εισπράττονται από το μεταφορέα κατά τη διέλευση των συνόρων δεν πρέπει να υπερβαίνουν ένα εύλογο επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά έξοδα που συνεπάγεται η διέλευση αυτή.

Τα κράτη μέλη προσπαθούν να μειώσουν προοδευτικώς τα έξοδα αυτά.

Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου η Επιτροπή δύναται να απευθύνει συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

Άρθρο 78

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν αντιτίθενται στα μέτρα που λαμβάνονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφόσον είναι αναγκαία για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται, λόγω της διαιρέσεως της Γερμανίας, στην οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας που θίγονται από τη διαίρεση αυτή.

Άρθρο 79

Παρά τη Επιτροπή συνιστάται μια επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρος από εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Η Επιτροπή τη συμβουλευέται σε θέματα μεταφορών, όταν το κρίνει χρήσιμο, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Άρθρο 80

1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις σιδηροδρομικές, οδικές και εσωτερικές πλωτές μεταφορές.

2. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία εάν, κατά ποιο μέτρο και κατά ποια διαδικασία, θα είναι δυνατό να θεσπισθούν κατάλληλες διατάξεις για τις θαλάσσιες και αεροπορικές μεταφορές.

Είναι εφαρμοστέες οι διαδικαστικές διατάξεις του άρθρου 71.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΚΟΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ, ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Άρθρο 81

1. Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται:

- α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·
- β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων·
- γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού·
- δ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών, έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·
- ε) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

2. Οι απαγορευόμενες δυνάμει του παρόντος άρθρου συμφωνίες ή αποφάσεις είναι αυτοδικαίως άκυρες.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δύνανται να κηρυχθούν ανεφάρμοστες:

- σε κάθε συμφωνία ή κατηγορία συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων,
- σε κάθε απόφαση ή κατηγορία αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων, και
- σε κάθε εναρμονισμένη πρακτική ή κατηγορία εναρμονισμένων πρακτικών,

η οποία συμβάλλει στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή στην προώθηση της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, εξασφαλίζοντας συγχρόνως στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει, και η οποία:

- α) δεν επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων αυτών· και
- β) δεν παρέχει στις επιχειρήσεις αυτές τη δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος των σχετικών προϊόντων.

Άρθρο 82

Είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και απαγορεύεται, κατά το μέτρο που δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της.

Η κατάχρηση αυτή δύναται να συνίσταται ιδίως:

- α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη δικαίων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·

- β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών·
- γ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·
- δ) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

Άρθρο 83

1. Οι αναγκαίοι κανονισμοί ή οδηγίες για την εφαρμογή των αρχών που αναφέρονται στα άρθρα 81 και 82 θεσπίζονται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
2. Οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 διατάξεις έχουν ως σκοπό ιδίως:
 - α) να εξασφαλίσουν την τήρηση των απαγορεύσεων του άρθρου 81 παράγραφος 1, και του άρθρου 82 με την πρόβλεψη προστίμων και χρηματικών ποινών·
 - β) να καθορίσουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 3, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη της εξασφάλισης αποτελεσματικής επιβλέψεως και της απλουστεύσεως κατά το δυνατόν του διοικητικού ελέγχου·
 - γ) να ορίσουν, εφόσον είναι ανάγκη, το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 επί των διαφόρων οικονομικών κλάδων·
 - δ) να οριοθετήσουν τα καθήκοντα της Επιτροπής και του Δικαστηρίου κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της παραγράφου·
 - ε) να καθορίσουν τη σχέση μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών αφενός, και των διατάξεων του παρόντος τμήματος καθώς και εκείνων που θα θεσπισθούν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου αφετέρου.

Άρθρο 84

Μέχρις ενάρξεως της ισχύος των διατάξεων που θα θεσπισθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 83, οι αρχές των κρατών μελών αποφασίζουν σχετικά με το επιτρεπτό των συμφωνιών, αποφάσεων και περιπτώσεων εναρμονισμένης πρακτικής, καθώς και με την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσποζούσης θέσεως εντός της κοινής αγοράς, σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας τους και με τις διατάξεις του άρθρου 81, και ιδίως της παραγράφου 3, και του άρθρου 82.

Άρθρο 85

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 84 η Επιτροπή μεριμνά για την πραγμάτωση των αρχών που καθορίζονται στα άρθρα 81 και 82. Εξετάζει, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή αυτεπαγγέλτως, συνεργαζομένη με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που οφείλουν να της παρέχουν τη συνδρομή τους, τις περιπτώσεις εικαζομένων παραβάσεων των ανωτέρω αρχών. Αν διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, προτείνει τα κατάλληλα μέτρα για τον τερματισμό της.

2. Αν δεν τερματισθούν οι παραβάσεις, η Επιτροπή βεβαιώνει την παράβαση των ανωτέρω αρχών με αιτιολογημένη απόφαση. Δύναται να δημοσιεύσει την απόφασή της και να επιτρέψει στα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα, των οποίων καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες.

Άρθρο 86

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν ούτε διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της παρούσας συνθήκης, ιδίως προς εκείνους των άρθρων 12 και 81 μέχρι και 89, ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα.

2. Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

3. Η Επιτροπή μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και απευθύνει, εφόσον είναι ανάγκη, κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις προς τα κράτη μέλη.

ΤΜΗΜΑ 2

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Άρθρο 87

1. Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

2. Συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

- α) οι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρος προς μεμονωμένους καταναλωτές, υπό τον όρο ότι χορηγούνται χωρίς διάκριση προελεύσεως των προϊόντων·
- β) οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα·
- γ) οι ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται από τη διαίρεση αυτή.

3. Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

- α) οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση·
- β) οι ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους·
- γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον·
- δ) οι ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον·
- ε) άλλες κατηγορίες ενισχύσεων που καθορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής.

Άρθρο 88

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξετάζει διαρκώς τα καθεστώτα ενισχύσεων που υφίστανται στα κράτη αυτά. Τους προτείνει τα κατάλληλα μέτρα που απαιτεί η προοδευτική ανάπτυξη και η λειτουργία της κοινής αγοράς.

2. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, αφού τάξει προηγουμένως στους ενδιαφερομένους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, ότι ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος ή με κρατικούς πόρους δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 87, ότι η ενίσχυση αυτή εφαρμόζεται καταχρηστικώς, αποφασίζει ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει εντός προθεσμίας που η ίδια καθορίζει.

Αν το εν λόγω κράτος δεν συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή εντός της ταχθείσης προθεσμίας, η Επιτροπή ή οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, κατά παρέκκλιση των άρθρων 226 και 227.

Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ομοφώνως ότι ενίσχυση που έχει θεσπισθεί ή που πρόκειται να θεσπισθεί από το κράτος αυτό θεωρείται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 87 ή των προβλεπομένων από το άρθρο 89 κανονισμών, αν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούν μια τέτοια απόφαση. Αν η Επιτροπή έχει κινήσει, ως προς την ενίσχυση αυτή, τη διαδικασία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η αίτηση του ενδιαφερομένου κράτους προς το Συμβούλιο έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της σχετικής διαδικασίας μέχρις ότου αποφανθεί το Συμβούλιο.

Αν το Συμβούλιο δεν αποφανθεί εντός τριών μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, αποφασίζει η Επιτροπή.

3. Η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν κρίνει ότι σχέδιο ενισχύσεως δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατά το άρθρο 87, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση.

Άρθρο 89

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δύναται να εκδίδει κάθε αναγκαίο κανονισμό για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88, και ιδίως να καθορίζει τους όρους εφαρμογής του άρθρου 88 παράγραφος 3, και τις κατηγορίες ενισχύσεων που εξαιρούνται από τη διαδικασία αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 90

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιασδήποτε φύσεως, ανωτέρους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα.

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει στα προϊόντα των άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους, η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία άλλων προϊόντων.

Άρθρο 91

Για τα προϊόντα που εξάγονται προς την επικράτεια ενός των κρατών μελών, η επιστροφή εσωτερικών φόρων δεν δύναται να είναι ανώτερη των εσωτερικών φόρων που τους έχουν επιβληθεί άμεσα ή έμμεσα.

Άρθρο 92

Ως προς τους άλλους φόρους, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, δεν είναι δυνατό να χορηγηθούν απαλλαγές και επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τα άλλα κράτη μέλη ούτε να θεσπισθούν εξισωτικές εισφορές κατά την εισαγωγή εκ κρατών μελών, παρά μόνο αν τα προβλεπόμενα μέτρα έχουν προηγουμένως εγκριθεί για μια περιορισμένη περίοδο από το Συμβούλιο, που αποφασίζει, προτάσει της Επιτροπής, με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 93

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει διατάξεις για την εναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, στο βαθμό που η εναρμόνιση αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μέσα στην προθεσμία του άρθρου 14.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ

Άρθρο 94

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει οδηγίες για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση ή τη λειτουργία της κοινής αγοράς.

Άρθρο 95

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 94 και εκτός αν ορίζει άλλως η παρούσα συνθήκη, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 14. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει τα μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις φορολογικές διατάξεις, στις διατάξεις για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και στις διατάξεις για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των μισθωτών.

3. Η Επιτροπή, στις προτάσεις της που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σχετικά με την υγεία, την ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών, λαμβάνει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη όσες νέες εξελίξεις βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου.

4. Όταν, αφού το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεσπίσουν ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.

5. Επίσης, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, εάν, μετά την εκ μέρους του Συμβουλίου ή της Επιτροπής θέσπιση μέτρου εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαία τη θέσπιση εθνικών διατάξεων επί τη βάση νέων επιστημονικών στοιχείων σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, για λόγους οι οποίοι συντρέχουν μόνον στην περίπτωση του και οι οποίοι έχουν ανακύψει μετά την θέσπιση του μέτρου εναρμόνισης, κοινοποιεί στην Επιτροπή τις μελετώμενες διατάξεις και τους λόγους που υπαγορεύουν τη θέσπισή τους.

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5, εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Εάν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός αυτής της περιόδου, οι εθνικές διατάξεις, περί των οποίων οι παράγραφοι 4 και 5, λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί.

Εάν η πολυπλοκότητα του αντικειμένου το δικαιολογεί, και δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου, η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η περίοδος η αναφερόμενη στην παρούσα παράγραφο μπορεί να παραταθεί μέχρι ένα εξάμηνο.

7. Οσάκις, σύμφωνα με την παράγραφο 6, επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να διατηρήσει ή να εισαγάγει εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουσες από το μέτρο εναρμόνισης, η Επιτροπή εξετάζει πάραυτα μήπως πρέπει να προτείνει αναπροσαρμογή του εν λόγω μέτρου.

8. Όταν ένα κράτος μέλος επικαλείται συγκεκριμένο πρόβλημα δημόσιας υγείας σε τομέα στον οποίο έχουν ήδη ληφθεί μέτρα εναρμόνισης, το θέτει υπόψη της Επιτροπής η οποία αμέσως εξετάζει αν πρέπει να προτείνει κατάλληλα μέτρα στο Συμβούλιο.

9. Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία των άρθρων 226 και 227, η Επιτροπή ή κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο για το θέμα αυτό, εάν κρίνει ότι ένα άλλο κράτος μέλος ασκεί καταχρηστικώς τις εξουσίες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

10. Τα προαναφερόμενα μέτρα εναρμόνισης περιλαμβάνουν, στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ρήτρα διασφάλισης που επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν, για έναν ή περισσότερους από τους μη οικονομικούς λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 30, προσωρινά μέτρα υποκείμενα σε κοινοτική διαδικασία ελέγχου.

Άρθρο 96

Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η υφισταμένη διαφορά μεταξύ των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών νοθεύει τους όρους ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και επομένως προκαλεί στρέβλωση που πρέπει να εξαλειφθεί, διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Αν οι διαβουλεύσεις δεν οδηγήσουν στην εξάλειψη της εν λόγω στρεβλώσεως, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, εκδίδει τις προς το σκοπό αυτόν αναγκαίες οδηγίες, με ειδική πλειοψηφία. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο δύναται να λάβουν κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο προβλεπόμενο από την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 97

1. Αν υπάρχει φόβος, η θέσπιση ή η τροποποίηση νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής διατάξεως να προκαλέσει στρέβλωση κατά την έννοια του άρθρου 96, το κράτος μέλος που θέλει να προβεί στην ενέργεια αυτή συμβουλευθεί την Επιτροπή. Η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί τα κράτη μέλη, συνιστά στα ενδιαφερόμενα κράτη τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της σχετικής στρεβλώσεως.

2. Αν το κράτος που θέλει να θεσπίσει ή να τροποποιήσει τις εσωτερικές του διατάξεις δεν συμμορφώνεται με τη σύσταση που του απηύθυνε η Επιτροπή, δεν είναι δυνατό να ζητηθεί σύμφωνα με το άρθρο 96 από τα άλλα κράτη μέλη να τροποποιήσουν τις εσωτερικές διατάξεις για να εξαλειφθεί η στρέβλωση αυτή. Οι διατάξεις του άρθρου 96 δεν εφαρμόζονται αν το κράτος μέλος που αγνοεί τη σύσταση της Επιτροπής προκαλεί στρέβλωση επί ίδια μόνον αυτού ζημία.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 98

Τα κράτη μέλη ασκούν την οικονομική τους πολιτική με σκοπό να συμβάλλουν στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 2, και στα πλαίσια των γενικών προσανατολισμών που αναφέρονται στο άρθρο 99 παράγραφος 2. Τα κράτη μέλη και η Κοινότητα δρουν σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 4.

Άρθρο 99

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές θέμα κοινού ενδιαφέροντος και τις συντονίζουν στα πλαίσια του Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 98.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, συντάσσει σχέδιο των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας και απευθύνει έκθεση με τα πορίσματά του στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αποφασίζοντας με βάση την έκθεση αυτή του Συμβουλίου, συζητά τα συμπεράσματα για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας.

Με βάση τα συμπεράσματα αυτά, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, διατυπώνει σύσταση όπου εκτίθενται αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί. Το Συμβούλιο γνωστοποιεί τη σύστασή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Προκειμένου να εξασφαλισθεί στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών και συνεχής σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών, το Συμβούλιο, βάσει εκθέσεων που υποβάλλει η Επιτροπή, παρακολουθεί τις οικονομικές εξελίξεις σε κάθε κράτος μέλος και στην Κοινότητα, καθώς και τη συνέπεια των οικονομικών πολιτικών με τους γενικούς προσανατολισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και προβαίνει τακτικά σε συνολική αξιολόγηση.

Για τους σκοπούς αυτής της πολυμερούς εποπτείας, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα σημαντικά μέτρα που λαμβάνουν στον τομέα της οικονομικής τους πολιτικής και της διαβιβάζουν όποιες άλλες πληροφορίες κρίνουν αναγκαίες.

4. Όταν διαπιστώνεται, στα πλαίσια της διαδικασίας της παραγράφου 3, ότι η οικονομική πολιτική ενός κράτους μέλους αντιβαίνει προς τους γενικούς προσανατολισμούς της παραγράφου 2 ή ότι ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την καλή λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, μπορεί να απευθύνει τις αναγκαίες συστάσεις προς το οικείο κράτος μέλος. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία να ανακοινώσει δημόσια τις συστάσεις του.

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή διαβιβάζουν έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να κληθεί να εμφανισθεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εάν το Συμβούλιο έχει ανακοινώσει δημόσια τις συστάσεις του.

5. Το Συμβούλιο, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 252, μπορεί να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για τη διαδικασία πολυμερούς εποπτείας που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 100

1. Με την επιφύλαξη άλλων διαδικασιών που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής κατάστασης, ιδίως εάν ανακύψουν σοβαρές δυσκολίες στον εφοδιασμό με ορισμένα προϊόντα.

2. Όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει δυσκολίες ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσκολίες, οφειλόμενες σε φυσικές καταστροφές ή έκτακτες περιστάσεις που εκφεύγουν από τον έλεγχό του, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία να του χορηγήσει, υπό ορισμένους όρους, κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη ληφθείσα απόφαση.

Άρθρο 101

1. Απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιοδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις από την ΕΚΤ ή από τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών, οι οποίες εφεξής αποκαλούνται «εθνικές κεντρικές τράπεζες», προς κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, κεντρικές κυβερνήσεις, περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών· απαγορεύεται επίσης να αγοράζουν απευθείας χρεόγραφα, από τους οργανισμούς ή τους φορείς αυτούς, η ΕΚΤ ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα πιστωτικά ιδρύματα που ανήκουν στο δημόσιο, στα οποία οφείλουν να επιφυλάσσουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ την ίδια μεταχείριση όπως και στα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα όσον αφορά τη διάθεση αποθεμάτων από τις κεντρικές τράπεζες.

Άρθρο 102

1. Απαγορεύεται κάθε μέτρο που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, των κεντρικών κυβερνήσεων, των περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, των άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου ή των δημόσιων επιχειρήσεων των κρατών μελών στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εφόσον δεν υπαγορεύεται από λόγους προληπτικής εποπτείας.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 252, προσδιορίζει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, τους ορισμούς για την εφαρμογή της απαγόρευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 103

1. Η Κοινότητα δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου. Κανένα κράτος μέλος δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις άλλου κράτους μέλους, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου.

2. Εάν προκύψει ανάγκη, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 252, μπορεί να προσδιορίσει τους ορισμούς για την εφαρμογή των απαγορεύσεων του άρθρου 101 και του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 104

1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.

2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίζει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, με βάση τα ακόλουθα δύο κριτήρια:

α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπόμενου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν:

— είτε ο λόγος αυτός σημειώνει ουσιαστική και συνεχή πτώση και έχει φθάσει σε επίπεδο παραπλήσιο της τιμής αναφοράς,

— είτε, εναλλακτικά, η υπέρβαση της τιμής αναφοράς είναι απλώς έκτακτη και προσωρινή και ο λόγος παραμένει κοντά στην τιμή αναφοράς·

β) κατά πόσον ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν ο λόγος μειώνεται επαρκώς και πλησιάζει την τιμή αναφοράς με ικανοποιητικό ρυθμό.

Οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

3. Εάν ένα κράτος μέλος δεν εκπληρώνει τους όρους ενός από τα κριτήρια αυτά ή αμφοτέρων των κριτηρίων, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση. Η έκθεση της Επιτροπής λαμβάνει επίσης υπόψη το κατά πόσον το δημόσιο έλλειμμα υπερβαίνει τις δαπάνες δημοσίων επενδύσεων, καθώς και όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της μεσοπρόθεσμης οικονομικής και δημοσιονομικής κατάστασης του κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να συντάξει έκθεση εάν, μολονότι εκπληρώνονται οι όροι των κριτηρίων, θεωρεί ότι υπάρχει σε ένα κράτος μέλος ο κίνδυνος υπερβολικού ελλείμματος.

4. Η επιτροπή του άρθρου 114 διατυπώνει γνώμη για την έκθεση της Επιτροπής.

5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχει ή ότι μπορεί να εμφανισθεί υπερβολικό έλλειμμα σε ένα κράτος μέλος, τότε απευθύνει τη γνώμη της στο Συμβούλιο.

6. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, μετά από σύσταση της Επιτροπής και αφού λάβει υπόψη τυχόν παρατηρήσεις του εν λόγω κράτους μέλους, αποφασίζει, μετά από συνολική εκτίμηση, εάν υφίσταται ή όχι υπερβολικό έλλειμμα.

7. Εάν το Συμβούλιο αποφασίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 6, ότι υπάρχει υπερβολικό έλλειμμα, απευθύνει συστάσεις στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να τερματιστεί η κατάσταση αυτή εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 8, οι συστάσεις αυτές δεν ανακοινώνονται δημοσίως.

8. Εάν το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σε εφαρμογή των συστάσεών του, εντός του καθορισμένου χρονικού διαστήματος, τότε μπορεί να τις ανακοινώσει δημοσίως.

9. Εάν ένα κράτος μέλος επιμένει να μην εφαρμόζει τις συστάσεις του Συμβουλίου, τότε το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να ειδοποιήσει το κράτος μέλος να λάβει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος την οποία το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή.

Σε αυτή την περίπτωση, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος αυτό, να υποβάλλει εκθέσεις σύμφωνα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για να εξετάσει τις προσπάθειες προσαρμογής που καταβάλλει αυτό το κράτος μέλος.

10. Τα δικαιώματα προσφυγής που προβλέπονται στα άρθρα 226 και 227 δεν μπορούν να ασκηθούν στα πλαίσια των παραγράφων 1 έως 9 του παρόντος άρθρου.

11. Το Συμβούλιο, εφόσον ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με απόφαση που έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 9, μπορεί να αποφασίσει να εφαρμόσει ή να εντείνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

- να απαιτήσει να δημοσιεύει το εν λόγω κράτος μέλος πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες ορίζει το Συμβούλιο, προτού εκδώσει ομολογίες και χρεόγραφα,
- να καλέσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να αναθεωρήσει την πολιτική δανεισμού που ασκεί έναντι του εν λόγω κράτους μέλους,
- να απαιτήσει από το εν λόγω κράτος μέλος να καταθέσει απόκως στην Κοινότητα ποσό κατάλληλου ύψους, έως ότου, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα,
- να επιβάλει πρόστιμα εύλογου ύψους.

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει.

12. Το Συμβούλιο καταργεί ορισμένες ή όλες τις αποφάσεις του που αναφέρονται στις παραγράφους 6 έως 9 και στην παράγραφο 11, εφόσον, κατά τη γνώμη του, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος. Εάν το Συμβούλιο έχει προηγουμένως ανακοινώσει δημοσία συστάσεις, τότε, μόλις καταργηθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 8, προβαίνει σε δημόσια δήλωση περί του ότι δεν υφίσταται πλέον υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος.

13. Το Συμβούλιο λαμβάνει τις αποφάσεις, που αναφέρονται στις παραγράφους 7 έως 9 και στις παραγράφους 11 και 12, μετά από σύσταση της Επιτροπής και με πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψήφων των μελών του, οι οποίες σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 205 παράγραφος 2, εκτός των ψήφων του αντιπροσώπου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

14. Περαιτέρω διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας του παρόντος άρθρου προβλέπονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ, θεσπίζει τις κατάλληλες διατάξεις που θα αντικαταστήσουν το εν λόγω πρωτόκολλο.

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προσδιορίζει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 105

1. Πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Κοινότητα, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας, που ορίζονται στο άρθρο 2. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές που εξαγγέλλονται στο άρθρο 4.

2. Τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ είναι:

- να χαράζει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας,
- να διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 111,
- να κατέχει και να διαχειρίζεται τα επίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών,
- να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών.

3. Η τρίτη περίπτωση της παραγράφου 2 δεν θίγει την εκ μέρους των κυβερνήσεων των κρατών μελών κατοχή και διαχείριση τρεχόντων ταμειακών υπολοίπων σε συνάλλαγμα.

4. Η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της, εντός όμως των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 107 παράγραφος 6.

Η ΕΚΤ μπορεί να υποβάλλει γνώμες στα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή στις εθνικές αρχές για θέματα της αρμοδιότητάς της.

5. Το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

6. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ και αφού λάβει τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορεί να αναθέσει στην ΕΚΤ ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εξαιρέσει των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 106

1. Η ΕΚΤ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμμάτων μέσα στην Κοινότητα. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδίδουν τέτοια τραπεζογραμμάτια. Τα τραπεζογραμμάτια που εκδίδονται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι τα μόνα τραπεζογραμμάτια που αποτελούν νόμιμο χρήμα μέσα στην Κοινότητα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της ΕΚΤ. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 252 και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων που πρόκειται να κυκλοφορήσουν, στο βαθμό που είναι απαραίτητος για την ομαλή κυκλοφορία τους μέσα στην Κοινότητα.

Άρθρο 107

1. Το ΕΣΚΤ αποτελείται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η ΕΚΤ έχει νομική προσωπικότητα.

3. Το ΕΣΚΤ διοικείται από τα όργανα λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ, τα οποία είναι το διοικητικό συμβούλιο και η εκτελεστική επιτροπή.

4. Το καταστατικό του ΕΣΚΤ παρατίθεται σε πρωτόκολλο που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

5. Τα άρθρα 5 σημείο 1, 5 σημείο 2, 5 σημείο 3, 17, 18, 19 σημείο 1, 22, 23, 24, 26, 32 σημείο 2, 32 σημείο 3, 32 σημείο 4, 32 σημείο 6, 33 σημείο 1 στοιχείο α) και 36 του καταστατικού του ΕΣΚΤ μπορούν να τροποποιηθούν από το Συμβούλιο, που αποφασίζει είτε με ειδική πλειοψηφία μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή και σύσταση της ΕΚΤ είτε με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ. Σε κάθε περίπτωση, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

6. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με την ΕΚΤ είτε μετά από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 σημείο 4, 19 σημείο 2, 20, 28 σημείο 1, 29 σημείο 2, 30 σημείο 4, και 34 σημείο 3 του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 108

Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που τους ανατίθενται από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ, ούτε η ΕΚΤ, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων των ιδρυμάτων αυτών, δεν ζητάει ούτε δέχεται υποδείξεις από τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, από την κυβέρνηση κρατών μελών ή από άλλο οργανισμό. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 109

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει, το αργότερο μέχρι και την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ, ότι η εθνική νομοθεσία του, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμφωνεί με την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 110

1. Για την εκπλήρωση της αποστολής που έχει ανατεθεί στο ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης και υπό τους όρους που καθορίζει το καταστατικό του ΕΣΚΤ:

- εκδίδει κανονισμούς αναγκαίους για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1 πρώτη περίπτωση, στο άρθρο 19 σημείο 1, στο άρθρο 22 ή στο άρθρο 25 σημείο 2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 107 παράγραφος 6,
- λαμβάνει αποφάσεις αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ,
- διατυπώνει συστάσεις και γνώμες.

2. Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Οι συστάσεις και οι γνώμες δεν δεσμεύουν.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για τους αποδέκτες που ορίζει.

Τα άρθρα 253, 254 και 256 εφαρμόζονται πλήρως επί των κανονισμών και των αποφάσεων της ΕΚΤ.

Η ΕΚΤ μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις αποφάσεις, συστάσεις και γνώμες της.

3. Εντός των ορίων και υπό τους όρους που θεσπίζονται από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 107 παράγραφος 6, η ΕΚΤ δικαιούται να επιβάλλει πρόστιμα ή περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις λόγω μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τους κανονισμούς ή τις αποφάσεις της.

Άρθρο 111

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 300, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από σύσταση της ΕΚΤ ή της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις της παραγράφου 3, να συνάπτει τυπικές συμφωνίες για ένα σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών για το Ecu, έναντι μη κοινοτικών νομισμάτων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της ΕΚΤ ή της Επιτροπής, και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών, μπορεί να εγκρίνει, να προσαρμόσει ή να εγκαταλείψει τις κεντρικές ισοτιμίες του Ecu εντός του συστήματος συναλλαγματικών ισοτιμιών. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την έγκριση, την προσαρμογή ή την εγκατάλειψη της κεντρικής ισοτιμίας του Ecu.

2. Εφόσον δεν υπάρχει σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι ενός ή περισσότερων μη κοινοτικών νομισμάτων, κατά την έννοια της παραγράφου 1, το Συμβούλιο μπορεί, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ, είτε μετά από σύσταση της ΕΚΤ, να διατυπώνει γενικούς προσανατολισμούς για την πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι αυτών των νομισμάτων. Αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί δεν θίγουν τον πρωταρχικό στόχο του ΕΣΚΤ, που είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 300, όταν χρειάζεται να διαπραγματευθεί η Κοινότητα συμφωνίες για νομισματικά ή συναλλαγματικά θέματα με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία ύστερα από σύσταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, αποφασίζει τη μεθόδευση των διαπραγματεύσεων και της σύναψης των συμφωνιών αυτών. Η μεθόδευση αυτή εξασφαλίζει ότι η Κοινότητα εκφράζει μια ενιαία θέση. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις διαπραγματεύσεις.

Οι συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο είναι δεσμευτικές για τα όργανα της Κοινότητας, την ΕΚΤ και τα κράτη μέλη.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, σχετικά με τη θέση της Κοινότητας σε διεθνές επίπεδο για τα θέματα που αφορούν ιδιαίτερα την οικονομική και νομισματική ένωση και σχετικά με την εκπροσώπησή της, σύμφωνα με τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στα άρθρα 99 και 105.

5. Με την επιφύλαξη της κοινοτικής αρμοδιότητας και των κοινοτικών συμφωνιών για την οικονομική και νομισματική ένωση, τα κράτη μέλη μπορούν να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 112

1. Το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ απαρτίζεται από τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

2. α) Η εκτελεστική επιτροπή απαρτίζεται από τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη.

β) Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της εκτελεστικής επιτροπής διορίζονται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα, με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ.

Η θητεία τους είναι οκταετής και μη ανανεώσιμη.

Μόνον υπήκοοι κράτους μέλους μπορούν να γίνονται μέλη της εκτελεστικής επιτροπής.

Άρθρο 113

1. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ.

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να υποβάλλει προτάσεις προς εξέταση και ψήφιση από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ.

2. Ο πρόεδρος της ΕΚΤ καλείται να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου όταν εξετάζονται θέματα σχετικά με τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ.

3. Η ΕΚΤ απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και για τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Ο πρόεδρος της ΕΚΤ παρουσιάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να προβαίνει σε γενική συζήτηση σε αυτή τη βάση.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ και τα άλλα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής μπορούν, αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική τους πρωτοβουλία, να εμφανίζονται ενώπιον των αρμοδίων επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 114

1. Για την προώθηση του συντονισμού της πολιτικής των κρατών μελών στο βαθμό που είναι αναγκαίος για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, συνιστάται νομισματική επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα.

Η επιτροπή αυτή έχει ως αποστολή:

- να παρακολουθεί τη νομισματική και χρηματοπιστωτική κατάσταση των κρατών μελών και της Κοινότητας και τη γενική κατάσταση πληρωμών των κρατών μελών και να υποβάλλει τακτικά εκθέσεις προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά,
- να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή είτε αιτήσει τους είτε με δική της πρωτοβουλία,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 207, να συμβάλλει στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα 59, 60, στο άρθρο 99 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, στα άρθρα 100, 102, 103, 104, στο άρθρο 116 παράγραφος 2, στο άρθρο 117 παράγραφος 6, στα άρθρα 119, 120, στο άρθρο 121 παράγραφος 2 και στο άρθρο 122 παράγραφος 1,

- να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά το έτος, την κατάσταση ως προς τις κινήσεις κεφαλαίων και την ελευθερία των πληρωμών, όπως προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης και των μέτρων που λαμβάνει το Συμβούλιο. Η εξέταση αυτή καλύπτει όλα τα μέτρα που αφορούν τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές. Η Νομισματική Επιτροπή συντάσσει έκθεση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής.

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή διορίζουν από δύο μέλη στη Νομισματική Επιτροπή.

2. Στην αρχή του τρίτου σταδίου, ιδρύεται Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή. Η Νομισματική Επιτροπή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 διαλύεται.

Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή έχει την ακόλουθη αποστολή:

- να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή είτε αιτήσει τους είτε με δική της πρωτοβουλία,
- να παρακολουθεί την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση των κρατών μελών και της Κοινότητας και να συντάσσει τακτικά εκθέσεις προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά, ιδίως όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές σχέσεις με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 207, να συμβάλλει στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα 59, 60, στο άρθρο 99 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, στα άρθρα 100, 102, 103, 104, στο άρθρο 105 παράγραφος 6, στο άρθρο 106 παράγραφος 2, στο άρθρο 107 παράγραφοι 5 και 6, στα άρθρα 111, 119, στο άρθρο 120 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 122 παράγραφος 2 και στο άρθρο 123 παράγραφοι 4 και 5 και να εκτελεί τα άλλα συμβουλευτικά και προπαρασκευαστικά καθήκοντα που της αναθέτει το Συμβούλιο,
- να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά το έτος, την κατάσταση ως προς την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και την ελευθερία των πληρωμών, όπως προκύπτουν από την εφαρμογή της συνθήκης και των μέτρων που λαμβάνει το Συμβούλιο. Η εξέταση αυτή καλύπτει όλα τα μέτρα που έχουν σχέση με κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμές. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή συντάσσει έκθεση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής.

Κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και η ΕΚΤ διορίζουν μέχρι και δύο μέλη της επιτροπής αυτής.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ και την επιτροπή που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, καθορίζει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τη σύνθεση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη σχετική απόφαση.

4. Εκτός από τα καθήκοντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 123, η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή παρακολουθεί τη νομισματική και χρηματοπιστωτική κατάσταση και το γενικό σύστημα αυτών των κρατών μελών και υποβάλλει τακτικά έκθεση προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά.

Άρθρο 115

Για θέματα που εμπίπτουν στο άρθρο 99 παράγραφος 4, στο άρθρο 104, εξαιρέσει της παραγράφου 14, στα άρθρα 111, 121, 122 και στο άρθρο 123 παράγραφοι 4 και 5, το Συμβούλιο ή ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει πρόταση ή σύσταση, ανάλογα με την περίπτωση. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα αυτό και υποβάλλει αμελλητί τα συμπεράσματά της στο Συμβούλιο χωρίς καθυστέρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 116

1. Το δεύτερο στάδιο για την πραγματοποίηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1994.

2. Πριν από την ημερομηνία αυτή:

α) κάθε κράτος μέλος:

— θεσπίζει, όπου χρειάζεται, τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση των απαγορεύσεων του άρθρου 56, του άρθρου 101 και του άρθρου 102 παράγραφος 1,

— θεσπίζει, εν ανάγκη, προκειμένου να επιτρέψει την αξιολόγηση που προβλέπεται από το στοιχείο β), πολυετή προγράμματα που έχουν ως στόχο να εξασφαλίσουν τη διαρκή σύγκλιση που είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, ιδίως όσον αφορά τη σταθερότητα των τιμών και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών·

β) το Συμβούλιο, με βάση έκθεση της Επιτροπής, αξιολογεί την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στον τομέα της οικονομικής και νομισματικής σύγκλισης, ιδίως όσον αφορά τη σταθερότητα των τιμών και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, καθώς και την πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 101, του άρθρου 102 παράγραφος 1, του άρθρου 103 παράγραφος 1, και του άρθρου 104, εξαιρέσει των παραγράφων 1, 9, 11 και 14, εφαρμόζονται από την έναρξη του δεύτερου σταδίου.

Οι διατάξεις του άρθρου 100 παράγραφος 2, του άρθρου 104 παράγραφοι 1, 9 και 11, των άρθρων 105, 106, 108, 111, 112 και 113 και του άρθρου 114 παράγραφοι 2 και 4 εφαρμόζονται από την έναρξη του τρίτου σταδίου.

4. Κατά το δεύτερο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.

5. Κατά το δεύτερο στάδιο, κάθε κράτος μέλος θέτει, όπως ενδείκνυται, σε κίνηση τη διαδικασία που οδηγεί στην ανεξαρτησία της κεντρικής του τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 109.

Άρθρο 117

1. Κατά την έναρξη του δεύτερου σταδίου, ιδρύεται και αναλαμβάνει τα καθήκοντά του το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα, (εφεξής καλούμενο ENI). Το ENI έχει νομική προσωπικότητα, η δε διεύθυνση και διαχείρισή του γίνονται από ένα συμβούλιο απαρτιζόμενο από έναν πρόεδρο και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ένας εκ των οποίων διορίζεται αντιπρόεδρος.

Ο πρόεδρος διορίζεται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, ύστερα από σύσταση του συμβουλίου του ENI, και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με το Συμβούλιο. Ο πρόεδρος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και με επαγγελματική εμπειρία σε νομισματικά και τραπεζικά θέματα. Μόνον υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να γίνεται πρόεδρος του ENI. Το Συμβούλιο του ENI διορίζει τον αντιπρόεδρο.

Το καταστατικό του ENI περιλαμβάνεται σε πρωτόκολλο που προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

2. Το ENI:

- ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών,
- ενισχύει το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών, με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- παρακολουθεί τη λειτουργία του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος,
- διεξάγει διαβουλεύσεις για θέματα της αρμοδιότητας των εθνικών κεντρικών τραπεζών που επηρεάζουν τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματαγορών,
- αναλαμβάνει τα καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Νομισματικής Συνεργασίας, το οποίο διαλύεται· οι σχετικές λεπτομερείς διατάξεις περιλαμβάνονται στο καταστατικό του ENI,
- διευκολύνει τη χρήση του Ecu και εποπτεύει την ανάπτυξή του, συμπεριλαμβανομένης της ομαλής λειτουργίας του συστήματος συμψηφισμού σε Ecu.

3. Για την προπαρασκευή του τρίτου σταδίου, το ENI:

- προετοιμάζει τα μέσα και τις διαδικασίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο,

- προωθεί, όπου είναι αναγκαίο, την εναρμόνιση των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στο πεδίο της αρμοδιότητάς του,
- προετοιμάζει τους κανόνες για τις πράξεις που εκτελούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια του ΕΣΚΤ,
- προωθεί την αποτελεσματικότητα των συστημάτων διασυνοριακών πληρωμών,
- εποπτεύει την τεχνική προπαρασκευή της έκδοσης τραπεζογραμματίων Ecu.

Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, το ENI προσδιορίζει το κανονιστικό, οργανωτικό και υλικοτεχνικό πλαίσιο που χρειάζεται το ΕΣΚΤ για να ασκεί τα καθήκοντά του κατά το τρίτο στάδιο. Το πλαίσιο αυτό υποβάλλεται προς απόφαση στην ΕΚΤ την ημερομηνία της ίδρυσής της.

4. Το ENI, αποφασίζοντας με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του συμβουλίου του, μπορεί:
 - να διατυπώνει γνώμες ή συστάσεις για τον γενικό προσανατολισμό της νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής, καθώς και για τα σχετικά μέτρα που λαμβάνονται σε κάθε κράτος μέλος,
 - να διατυπώνει γνώμες ή συστάσεις προς τις κυβερνήσεις και το Συμβούλιο σχετικά με πολιτικές που μπορούν να επηρεάσουν την εσωτερική ή εξωτερική νομισματική κατάσταση στην Κοινότητα, και ιδίως τη λειτουργία του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος,
 - να απευθύνει συστάσεις στις εθνικές νομισματικές αρχές των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση της νομισματικής τους πολιτικής.
5. Το ENI μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να ανακοινώσει δημόσια τις γνώμες και τις συστάσεις του.
6. Το Συμβούλιο ζητά τη γνώμη του ENI όσον αφορά κάθε πρόταση κοινοτικής πράξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του.

Η γνώμη του ENI ζητείται επίσης από τις αρχές των κρατών μελών όσον αφορά κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του, εντός των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την επιτροπή των διοικητών ή, ανάλογα με την περίπτωση, με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ENI.

7. Το Συμβούλιο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ENI, να αναθέσει στο ENI άλλα καθήκοντα για την προπαρασκευή του τρίτου σταδίου.
8. Όπου η παρούσα συνθήκη αναγνωρίζει συμβουλευτικό ρόλο στην ΕΚΤ, οι αναφορές στην ΕΚΤ εννοείται ότι αφορούν το ENI, πριν από την ίδρυση της ΕΚΤ.

9. Κατά το δεύτερο στάδιο, ο όρος ΕΚΤ που χρησιμοποιείται στα άρθρα 230, 232, 233, 234, 237 και 288 υπονοεί το ΕΝΙ.

Άρθρο 118

Η νομισματική σύνθεση του καλαθιού του Ecu δεν μεταβάλλεται.

Από την έναρξη του τρίτου σταδίου, η αξία του Ecu καθορίζεται οριστικά και αμετάκλητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 123 παράγραφος 4.

Άρθρο 119

1. Σε περίπτωση δυσχερειών ή σοβαρής απειλής δυσχερειών στο ισοζύγιο πληρωμών ενός κράτους μέλους, οι οποίες οφείλονται είτε σε ολική διατάραξη του ισοζυγίου πληρωμών είτε στο είδος των συναλλαγμάτων που διαθέτει και οι οποίες είναι σε θέση ιδίως να θέσουν σε κίνδυνο τη λειτουργία της κοινής αγοράς ή την προοδευτική πραγματοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής, η Επιτροπή εξετάζει αμελλητί την κατάσταση αυτού του κράτους, καθώς και τα μέτρα που αυτό έλαβε ή δύναται να λάβει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που διαθέτει. Η Επιτροπή υποδεικνύει τα μέτρα, τη λήψη των οποίων συνιστά στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Αν η δράση που ανέλαβε ένα κράτος μέλος και τα μέτρα που υπέδειξε η Επιτροπή αποδεικνύονται ανεπαρκή για να εξαλείψουν τις δυσχέρειες ή την απειλή δυσχερειών, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή του άρθρου 114, συνιστά στο Συμβούλιο την παροχή αμοιβαίας συνδρομής και τις κατάλληλες μεθόδους.

Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά το Συμβούλιο περί της καταστάσεως και της εξελίξεώς της.

2. Το Συμβούλιο παρέχει, με ειδική πλειοψηφία, την αμοιβαία συνδρομή. Εκδίδει οδηγίες ή αποφάσεις που καθορίζουν τους όρους και τις λεπτομέρειές της. Η αμοιβαία συνδρομή δύναται ιδίως να συνίσταται:

- α) σε συντονισμένη δράση ενώπιον άλλων διεθνών οργανισμών, στους οποίους τα κράτη μέλη δύνανται να προσφεύγουν·
- β) σε μέτρα που είναι αναγκαία για την αποφυγή εκτροπών του εμπορίου, αν το ευρισκόμενο σε δυσχέρεια κράτος διατηρεί ή επανεισάγει ποσοτικούς περιορισμούς έναντι τρίτων χωρών·
- γ) σε χορήγηση περιορισμένων πιστώσεων εκ μέρους άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά συμφωνούν.

3. Αν η προτεινομένη από την Επιτροπή αμοιβαία συνδρομή δεν παρασχεθεί από το Συμβούλιο ή αν η παρασχεθείσα αμοιβαία συνδρομή και τα ληφθέντα μέτρα είναι ανεπαρκή, η Επιτροπή επιτρέπει στο κράτος που ευρίσκεται σε δυσχέρεια να λάβει μέτρα διασφάλισης, των οποίων οι όροι και οι λεπτομέρειες καθορίζονται από την Επιτροπή.

Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να ανακαλεί την άδεια αυτή και να τροποποιεί τους όρους και τις λεπτομέρειές της.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 122 παράγραφος 6, το παρόν άρθρο παύει να εφαρμόζεται από την έναρξη του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 120

1. Σε περίπτωση αιφνιδίας κρίσεως του ισοζυγίου πληρωμών και αν δεν ληφθεί αμέσως απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 119 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να λάβει, συντηρητικώς, τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης. Τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να προκαλούν παρά την ελάχιστη διαταραχή στη λειτουργία της κοινής αγοράς, ούτε να υπερβαίνουν τα απολύτως απαραίτητα όρια για την αντιμετώπιση των αιφνιδίων δυσχερειών που ανέκυψαν.

2. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη ενημερώνονται για τα μέτρα διασφάλισης το αργότερο κατά την έναρξη ισχύος τους. Η Επιτροπή δύναται να συστήσει στο Συμβούλιο την αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 119.

3. Μετά από γνώμη της Επιτροπής και διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 114, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να τροποποιήσει, αναστείλει ή καταργήσει τα ανωτέρω μέτρα διασφάλισης.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 122 παράγραφος 6, το παρόν άρθρο παύει να εφαρμόζεται από την αρχή του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 121

1. Η Επιτροπή και το ΕΝΙ υποβάλλουν στο Συμβούλιο έκθεση για την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Οι εκθέσεις αυτές εξετάζουν ιδίως εάν η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζάς του, συμβιβάζεται με τα άρθρα 108 και 109 της παρούσας συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Οι εκθέσεις εξετάζουν επίσης κατά πόσον έχει επιτευχθεί υψηλός βαθμός σταθερής σύγκλισης, με γνώμονα την πλήρωση των ακόλουθων κριτηρίων από κάθε κράτος μέλος:

- επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας τιμών· αυτό καταδεικνύεται από ένα ποσοστό πληθωρισμού του κράτους αυτού που προσεγγίζει το αντίστοιχο ποσοστό των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών,
- σταθερότητα των δημόσιων οικονομικών· αυτό καταδεικνύεται από την επίτευξη δημοσιονομικής κατάστασης χωρίς υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, κατά την έννοια του άρθρου 104 παράγραφος 6·
- τήρηση των κανονικών περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται από το μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος επί δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρίς υποτίμηση έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους·
- διάρκεια της σύγκλισης που θα έχει επιτευχθεί από το κράτος μέλος και της συμμετοχής του στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, αντανakλώμενη στα επίπεδα των μακροπρόθεσμων επιτοκίων.

Τα τέσσερα κριτήρια που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει αυτά να επιτευχθούν, αναπτύσσονται περαιτέρω σε πρωτόκολλο προσαρτημένο στην παρούσα συνθήκη. Οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ λαμβάνουν επίσης υπόψη την εξέλιξη του Ecu, τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των αγορών, την κατάσταση και την εξέλιξη των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών και μια εξέταση των εξελίξεων του κατά μονάδα κόστους εργασίας και άλλων δεικτών τιμών.

2. Με βάση τις εκθέσεις αυτές, το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, εκτιμά:

- κατά πόσον κάθε κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,
- κατά πόσον η πλειοψηφία των κρατών μελών πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,

και διαβιβάζει τα πορίσματά του στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων. Ζητείται επίσης η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

3. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, όχι αργότερα από τις 31 Δεκεμβρίου 1996:

- βάσει των συστάσεων του Συμβουλίου που αναφέρονται στην παράγραφο 2, κατά πόσον η πλειοψηφία των κρατών μελών πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος,

— κατά πόσον είναι σκόπιμο για την Κοινότητα να εισέλθει στο τρίτο στάδιο,

και εάν ναι:

— ορίζει την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου.

4. Αν, ως το τέλος του 1997, δεν έχει οριστεί η ημερομηνία έναρξεως του τρίτου σταδίου, το τρίτο στάδιο αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999. Πριν από την 1η Ιουλίου 1998, το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αφού επαναλάβει τη διαδικασία των παραγράφων 1 και 2, εκτός της δεύτερης περίπτωσης της παραγράφου 2, και λαμβάνοντας υπόψη τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επιβεβαιώνει, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία και βάσει των συστάσεων του Συμβουλίου που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 122

1. Σε περίπτωση που έχει ληφθεί απόφαση περί καθορισμού της ημερομηνίας σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3, το Συμβούλιο, βάσει των συστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 121 παράγραφος 2, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Επιτροπής, εάν μερικά, και ποια, από τα κράτη μέλη χρειάζονται παρέκκλιση όπως ορίζεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Αυτά τα κράτη μέλη αποκαλούνται στην παρούσα συνθήκη «κράτη μέλη με παρέκκλιση».

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο έχει επιβεβαιώσει ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4, τα κράτη μέλη τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει να τύχουν της παρέκκλισης που ορίζεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Αυτά τα κράτη μέλη αποκαλούνται εφεξής «κράτη μέλη με παρέκκλιση».

2. Τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια, ή όποτε το ζητήσει κράτος μέλος με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η ΕΚΤ υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 121 παράγραφος 1. Μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αφού συζητηθεί το θέμα στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, ποια κράτη μέλη με παρέκκλιση πληρούν, βάσει των κριτηρίων του άρθρου 121 παράγραφος 1, τις αναγκαίες προϋποθέσεις και καταργεί τις παρεκκλίσεις για τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.

3. Η κατά την έννοια της παραγράφου 1 παρέκκλιση συνεπάγεται ότι έχουν εφαρμογή για το συγκεκριμένο κράτος μέλος τα ακόλουθα άρθρα: άρθρο 104 παράγραφοι 9 και 11, άρθρο 105 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, άρθρα 106, 110 και 111 και άρθρο 112 παράγραφος 2 στοιχείο β). Η εξαίρεση του κράτους μέλους αυτού από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα πλαίσια του ΕΣΚΤ προσδιορίζεται στο κεφάλαιο IX του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

4. Στο άρθρο 105 παράγραφοι 1, 2, και 3, στα άρθρα 106, 110 και 111 και στο άρθρο 112 παράγραφος 2 στοιχείο β), ως κράτη μέλη εννοούνται τα «κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση».

5. Τα δικαιώματα ψήφου των κρατών μελών με παρέκκλιση αναστέλλονται προκειμένου για τις αποφάσεις του συμβουλίου τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα της παρούσας Συνθήκης που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Στην περίπτωση αυτή, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 205 και το άρθρο 250 παράγραφος 1, η ειδική πλειοψηφία ορίζεται ότι είναι τα δύο τρίτα των σταθμισμένων ψήφων των αντιπροσώπων των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, σύμφωνα με το άρθρο 205 παράγραφος 2, και απαιτείται ομοφωνία αυτών των κρατών μελών για πράξη που απαιτεί ομοφωνία.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 119 και 120 εξακολουθούν να ισχύουν για κράτος μέλος με παρέκκλιση.

Άρθρο 123

1. Αμέσως μετά την απόφαση για την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3, ή, ενδεχομένως, αμέσως μετά την 1η Ιουλίου 1998:

- το Συμβούλιο θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 107 παράγραφος 6,
- οι κυβερνήσεις των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση διορίζουν, ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 50 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και τα άλλα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ. Εάν υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, ο αριθμός των μελών της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ μπορεί να είναι μικρότερος από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα είναι μικρότερος από τέσσερα.

Μόλις διοριστεί η εκτελεστική επιτροπή, ιδρύονται το ΕΣΚΤ και η ΕΚΤ και προετοιμάζονται για την πλήρη λειτουργία τους όπως περιγράφεται στην παρούσα συνθήκη και στο καταστατικό του ΕΣΚΤ. Η πλήρης άσκηση των εξουσιών τους αρχίζει την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου.

2. Μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ, αναλαμβάνει, αν χρειάζεται, τα καθήκοντα του ENI. Το ENI τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ· οι λεπτομέρειες εκκαθάρισης περιλαμβάνονται στο καταστατικό του ENI.

3. Εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, και με την επιφύλαξη του άρθρου 107 παράγραφος 3 της παρούσας συνθήκης, το γενικό συμβούλιο της ΕΚΤ που αναφέρεται στο άρθρο 45 του καταστατικού του ΕΣΚΤ θα συγκροτηθεί ως τρίτο όργανο λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ.

4. Κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου, το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ, θεσπίζει τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα για τα νομίσματά τους και με τις οποίες αμετάκλητες ισοτιμίες θα τα αντικαταστήσει το Ecu, το οποίο θα καταστεί αυτοτελές νόμισμα. Το εν λόγω μέτρο δεν μεταβάλλει, αυτό καθεαυτό, την εξωτερική ισοτιμία του Ecu. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ειδική πλειοψηφία των εν λόγω κρατών μελών, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ, λαμβάνει τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισαγωγή του Ecu ως ενιαίου νομίσματος αυτών των κρατών μελών. Εφαρμόζεται το άρθρο 122 παράγραφος 5 δεύτερη φράση.

5. Εάν αποφασιστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 122 παράγραφος 2, να καταργηθεί μια παρέκκλιση, το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση και του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μετά από πρόταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, θεσπίζει την ισοτιμία με την οποία το Ecu αντικαθιστά το νόμισμα του συγκεκριμένου κράτους μέλους, και αποφασίζει τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την εισαγωγή του Ecu ως ενιαίου νομίσματος στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 124

1. Μέχρι την έναρξη του τρίτου σταδίου, κάθε κράτος μέλος αντιμετωπίζει τη συναλλαγματική του πολιτική ως πρόβλημα κοινού ενδιαφέροντος. Προς τούτο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την πείρα που έχει αποκτηθεί από τη συνεργασία στα πλαίσια του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος (ΕΝΣ) και από την ανάπτυξη του Ecu, στα πλαίσια των υφιστάμενων αρμοδιοτήτων.

2. Από την έναρξη του τρίτου σταδίου και για όσο χρονικό διάστημα κράτος μέλος έχει παρέκκλιση, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται κατ' αναλογία στη συναλλαγματική πολιτική αυτού του κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Άρθρο 125

Τα κράτη μέλη και η Κοινότητα εργάζονται, σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο, για την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση, και δη για να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού, και αγοράς εργασίας ανταποκρινόμενης στις εξελίξεις της οικονομίας, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 2 της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 126

1. Τα κράτη μέλη, μέσω των πολιτικών τους για την απασχόληση, συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 125 κατά τρόπο που συμβιβάζεται με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας που διαμορφώνονται βάσει του άρθρου 99 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη, έχοντας υπόψη τις εθνικές πρακτικές που έχουν σχέση με τον τομέα των εργασιακών σχέσεων, θεωρούν την προώθηση της απασχόλησης ως θέμα κοινού ενδιαφέροντος και συντονίζουν τη σχετική δράση τους στα πλαίσια του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 128.

Άρθρο 127

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου απασχόλησης ενθαρρύνοντας την συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, υποστηρίζοντας και, εάν χρειάζεται, συμπληρώνοντας τη δράση τους. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, σέβεται τις αρμοδιότητες των κρατών μελών.

2. Ο στόχος υψηλού επιπέδου απασχόλησης λαμβάνεται υπόψη κατά τη χάραξη και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων.

Άρθρο 128

1. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξετάζει κατ' έτος την κατάσταση της απασχόλησης στην Κοινότητα και εκδίδει σχετικά συμπεράσματα, βάσει κοινής ετήσιας έκθεσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

2. Βάσει των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, την Επιτροπή των Περιφερειών και την επιτροπή απασχόλησης που αναφέρεται στο άρθρο 130, χαράζει κατ' έτος κατευθυντήριες γραμμές, τις οποίες τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη στις πολιτικές τους για την απασχόληση. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές συνάδουν προς τους γενικούς προσανατολισμούς που διαμορφώνονται δυνάμει του άρθρου 99 παράγραφος 2.

3. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στο Συμβούλιο και την Επιτροπή ετήσια έκθεση για τα κυριότερα μέτρα που λαμβάνει κατ' εφαρμογή της πολιτικής του για την απασχόληση, υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Κάθε χρόνο, το Συμβούλιο, βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και αφού λάβει τη γνώμη της επιτροπής απασχόλησης, εξετάζει την εφαρμογή των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών, υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μετά από σύσταση της Επιτροπής, δύναται, εάν το κρίνει σκόπιμο, υπό το πρίσμα της εξέτασης αυτής, να απευθύνει συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

5. Βάσει των πορισμάτων αυτής της εξέτασης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποβάλλουν, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κοινή ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση της απασχόλησης στην Κοινότητα και την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση.

Άρθρο 129

Το Συμβούλιο, ακολουθώντας την διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, δύναται να θεσπίζει μέτρα ενθάρρυνσης για τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, και την υποστήριξη της δράσης των τελευταίων στον τομέα της απασχόλησης μέσω πρωτοβουλιών, οι οποίες αποσκοπούν στην ανάπτυξη ανταλλαγής πληροφοριών και δοκιμασμένων πρακτικών, στην παροχή συγκριτικής ανάλυσης και συμβουλευτικού υλικού, καθώς και στην προαγωγή καινοτόμων προσεγγίσεων και στην αξιολόγηση εμπειριών, ιδίως με τη μορφή πιλοτικών σχεδίων.

Τα μέτρα αυτά δεν περιλαμβάνουν εναρμόνιση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών.

Άρθρο 130

Το Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συγκροτεί συμβουλευτική επιτροπή απασχόλησης για την προώθηση του συντονισμού των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση και την αγορά εργασίας. Καθήκοντα της επιτροπής απασχόλησης είναι:

- η παρακολούθηση της κατάστασης της απασχόλησης και των πολιτικών για την απασχόληση στα κράτη μέλη και στην Κοινότητα,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 207, η διατύπωση γνώμων προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, κατόπιν σχετικής αιτήσεώς τους ή εξ ιδίας πρωτοβουλίας, και η συμβολή στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 128.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της, η επιτροπή απασχόλησης ζητά τη γνώμη των κοινωνικών εταίρων.

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή διορίζουν από δύο μέλη στην επιτροπή απασχόλησης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΚΟΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 131

Τα κράτη μέλη αποσκοπούν, με τη δημιουργία τελωνειακής ενώσεως μεταξύ τους, να συμβάλουν προς το κοινό συμφέρον στην αρμονική ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου, στην προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές και στον περιορισμό των τελωνειακών φραγμών.

Κατά τη θέσπιση τις κοινής εμπορικής πολιτικής λαμβάνεται υπόψη η ευμενής επίπτωση που δύναται να έχει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων των κρατών μελών η κατάργηση των δασμών μεταξύ τους.

Άρθρο 132

1. Με την επιφύλαξη των ανειλημμένων από τα κράτη μέλη υποχρεώσεων στο πλαίσιο άλλων διεθνών οργανισμών, τα συστήματα ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη για τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες εναρμονίζονται προοδευτικώς κατά το αναγκαίο μέτρο για την αποφυγή νοθεύσεως του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων της Κοινότητας.

Το Συμβούλιο εκδίδει, προτάσει της Επιτροπής, τις αναγκαίες για το σκοπό αυτόν οδηγίες, με ειδική πλειοψηφία.

2. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν εφαρμόζονται επί των επιστροφών δασμών ή φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος ούτε επί επιστροφών εμμέσων φόρων, συμπεριλαμβανομένων των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, κατά την εξαγωγή εμπορεύματος από κράτος μέλος προς τρίτη χώρα, κατά το μέτρο που οι συγκεκριμένες επιστροφές δεν υπερβαίνουν τις επιβαρύνσεις που βαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα εξαγόμενα προϊόντα.

Άρθρο 133

1. Η κοινή εμπορική πολιτική διαμορφώνεται βάσει ενιαίων αρχών, ιδίως όσον αφορά τις μεταβολές δασμολογικών συντελεστών, τη σύναψη δασμολογικών και εμπορικών συμφωνιών, την ενοποίηση των μέτρων ελευθερώσεως, την πολιτική εξαγωγών και τα μέτρα εμπορικής άμυνας, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνονται σε περιπτώσεις ντάμπινγκ και επιδοτήσεων.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις για τη θέση σε εφαρμογή της κοινής εμπορικής πολιτικής.

3. Εάν πρέπει να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις συμφωνιών με ένα ή περισσότερα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις. Εμπίπτει στο Συμβούλιο και την Επιτροπή να μεριμνούν ώστε οι υπό διαπραγμάτευση συμφωνίες να συνάδουν προς τις εσωτερικές πολιτικές και κανόνες της Κοινότητας.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή σε συνεννόηση με ειδική επιτροπή που ορίζεται από το Συμβούλιο για να επικουρεί την Επιτροπή στο έργο αυτό και στο πλαίσιο των οδηγιών που μπορεί να της απευθύνει το Συμβούλιο. Η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά έκθεση στην ειδική επιτροπή για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων.

Εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του άρθρου 300.

4. Το Συμβούλιο, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του παρέχονται από το παρόν άρθρο, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 εφαρμόζονται επίσης στη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνιών στους τομείς του εμπορίου υπηρεσιών και των εμπορικών πτυχών της διανοητικής ιδιοκτησίας, κατά το μέτρο που οι συμφωνίες αυτές δεν προβλέπονται από τις παραγράφους αυτές, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 6.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 4, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνίας σ' έναν από τους τομείς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, όταν η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει διατάξεις για τις οποίες απαιτείται ομοφωνία για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων ή όταν η συμφωνία αφορά τομέα στον οποίο η Κοινότητα, κατά τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων, δεν έχει ακόμα ασκήσει τις αρμοδιότητές της δυνάμει της παρούσας συνθήκης.

Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνίας οριζοντίου φύσεως, κατά το μέτρο που αυτή αφορά επίσης το προηγούμενο εδάφιο ή την παράγραφο 6 δεύτερο εδάφιο.

Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να διατηρούν και να συνάπτουν συμφωνίες με τρίτες χώρες ή με διεθνείς οργανισμούς, στο βαθμό που οι εν λόγω συμφωνίες τηρούν το κοινοτικό δίκαιο και τις άλλες συναφείς διεθνείς συμφωνίες.

6. Το Συμβούλιο δεν δύναται να συνάπτει συμφωνία εάν αυτή περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες υπερβαίνουν τις εσωτερικές αρμοδιότητες της Κοινότητας, ιδίως εάν αυτή συνεπάγεται εναρμόνιση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών σε τομέα στον οποίον η παρούσα συνθήκη αποκλείει μια τέτοια εναρμόνιση.

Σ' αυτά τα πλαίσια, κατά παρέκκλιση της παραγράφου 5 πρώτο εδάφιο, οι συμφωνίες στον τομέα του εμπορίου των υπηρεσιών του πολιτιστικού και οπτικοακουστικού τομέα, των εκπαιδευτικών υπηρεσιών καθώς και των κοινωνικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών στον τομέα της ανθρώπινης υγείας, εμπίπτουν στην κοινή αρμοδιότητα της Κοινότητας και των κρατών μελών της. Ως εκ τούτου, η διαπραγμάτευση αυτών των συμφωνιών απαιτεί, πλην της λήψεως κοινοτικής αποφάσεως σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του άρθρου 300, την κοινή συμφωνία των κρατών μελών. Οι συμφωνίες οι οποίες αποτέλεσαν το αντικείμενο διαπραγμάτευσης κατ' αυτόν τον τρόπο συνάπτονται από κοινού από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη.

Η διαπραγμάτευση και η σύναψη διεθνών συμφωνιών στον τομέα των μεταφορών εξακολουθούν να υπόκεινται στις διατάξεις του τίτλου V και του άρθρου 300.

7. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 6 πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δύναται να επεκτείνει την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4 στις διεθνείς διαπραγματεύσεις και συμφωνίες που αφορούν τη διανοητική ιδιοκτησία, κατά το μέτρο που αυτές δεν διέπονται από την παράγραφο 5.

Άρθρο 134

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η εκτέλεση των μέτρων εμπορικής πολιτικής που λαμβάνουν τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας συνθήκης δεν θα εμποδίζεται από εκτροπές του εμπορίου ή όταν διαφορές μεταξύ των μέτρων αυτών επιφέρουν οικονομικές δυσχέρειες σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, η Επιτροπή συνιστά τις μεθόδους για την αναγκαία συνεργασία των κρατών μελών. Άλλως, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προστασίας, καθορίζοντας τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής τους.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη ζητούν από την Επιτροπή, η οποία αποφαινεται το συντομότερο δυνατόν, την άδεια να λάβουν μόνα τους τα απαραίτητα μέτρα, τα οποία και κοινοποιούν στη συνέχεια στα άλλα κράτη μέλη. Η Επιτροπή μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αποφασίσει ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οφείλουν να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τα εν λόγω μέτρα.

Κατά προτεραιότητα, πρέπει να επιλέγονται τα μέτρα που προκαλούν της λιγότερες διαταραχές στη λειτουργία της κοινής αγοράς.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 135

Στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, λαμβάνει μέτρα με σκοπό την ενίσχυση της τελωνειακής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών καθώς και μεταξύ των τελευταίων και της Επιτροπής. Τα μέτρα αυτά δεν αφορούν την εφαρμογή του εθνικού ποινικού δικαίου ούτε την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη.

ΤΙΤΛΟΣ XI

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 136

Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, έχοντας υπόψη τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα όπως αυτά που ορίζονται στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη που υπογράφηκε στο Τορίνο στις 18 Οκτωβρίου 1961, και στον Κοινοτικό Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Εργαζομένων του 1989, έχουν ως στόχο την προώθηση της απασχόλησης, τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, ώστε να καταστήσουν δυνατή την εναρμόνισή τους με παράλληλη διατήρηση της προόδου, την κατάλληλη κοινωνική προστασία, τον κοινωνικό διάλογο και την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων που θα επιτρέψουν ένα υψηλό και διαρκές επίπεδο απασχόλησης και την καταπολέμηση του αποκλεισμού.

Προς τούτο, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη εφαρμόζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται υπόψη η ποικιλομορφία των εθνικών πρακτικών, ιδιαιτέρως στον τομέα των συμβατικών σχέσεων, καθώς και η ανάγκη να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της Κοινότητας.

Φρονούν ότι η εξέλιξη αυτή θα προκύψει όχι μόνον από τη λειτουργία της κοινής αγοράς, η οποία θα διευκολύνει την εναρμόνιση των κοινωνικών συστημάτων, αλλά και από τις διαδικασίες που θεσπίζει η παρούσα συνθήκη, και από την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων.

Άρθρο 137

1. Προκειμένου να υλοποιήσει τους στόχους του άρθρου 136, η Κοινότητα υποστηρίζει και συμπληρώνει τη δράση των κρατών μελών στους ακόλουθους τομείς:

- α) βελτίωση, ιδιαιτέρως, του περιβάλλοντος εργασίας, με σκοπό την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων·
- β) όροι εργασίας·
- γ) κοινωνική ασφάλιση και κοινωνική προστασία των εργαζομένων·
- δ) προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας·
- ε) ενημέρωση και διαβούλευση με τους εργαζομένους·
- στ) εκπροσώπηση και συλλογική υπεράσπιση των συμφερόντων εργαζομένων και εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένης της συνδιαχείρισης, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5·
- ζ) συνθήκες απασχόλησης των υπηκόων των τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος της Κοινότητας·
- η) αφομοίωση των αποκλεισμένων από την αγορά εργασίας προσώπων, με την επιφύλαξη του άρθρου 150·
- θ) ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών όσον αφορά τις ευκαιρίες στην αγορά εργασίας και τη μεταχείριση στην εργασία·
- ι) καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού·
- ια) εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας, με την επιφύλαξη του στοιχείου γ).

2. Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο:

- α) δύναται να θεσπίζει μέτρα ενθάρρυνσης της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, μέσω πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στη βελτίωση των γνώσεων, την ανάπτυξη της ανταλλαγής πληροφοριών και δοκιμασμένων πρακτικών, την προώθηση καινοτόμων λύσεων και την αξιολόγηση εμπειριών, αποκλειόμενης της εναρμόνισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών·

- β) δύναται να θεσπίζει, στους τομείς που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως θ) της παραγράφου 1, μέσω οδηγιών, τις ελάχιστες προδιαγραφές οι οποίες εφαρμόζονται σταδιακά, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών και των τεχνικών ρυθμίσεων που υφίστανται σε κάθε κράτος μέλος. Στις οδηγίες αυτές αποφεύγεται η επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών εξαναγκασμών, οι οποίοι θα παρεμπόδιζαν τη δημιουργία και την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251, μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, εκτός από τους τομείς που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ), στ) και η) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, όπου το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τις προαναφερθείσες επιτροπές. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δύναται να αποφασίζει με ομοφωνία την εφαρμογή της διαδικασίας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 251 στοιχεία δ), στ) και ζ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν στους κοινωνικούς εταίρους, εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το ζητήσουν από κοινού, την εφαρμογή των οδηγιών που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Σε αυτή την περίπτωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι, το αργότερο κατά την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο μια οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 249, οι κοινωνικοί εταίροι έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα μέσω συμφωνιών, ενώ παράλληλα το κράτος μέλος έχει την υποχρέωση να θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις ώστε να είναι, ανά πάσα στιγμή, σε θέση να εξασφαλίζει τα αποτελέσματα που επιβάλλονται από την εν λόγω οδηγία.

4. Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου:

- δεν θίγουν την αναγνωρισμένη ευχέρεια των κρατών μελών να καθορίζουν τις θεμελιώδεις αρχές του δικού τους συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως και δεν πρέπει να επηρεάζουν αισθητά την οικονομική ισορροπία του,
- δεν εμποδίζουν την εκ μέρους των κρατών μελών διατήρηση ή θέσπιση αυστηρότερων προστατευτικών μέτρων τα οποία συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις αμοιβές, στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, στο δικαίωμα για απεργία ή στο δικαίωμα για ανταπεργία (λόκ-άουτ).

Άρθρο 138

1. Η Επιτροπή έχει καθήκον να προωθεί τη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους σε κοινοτικό επίπεδο και λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διευκολύνεται ο διάλογος μεταξύ τους, μεριμνώντας ώστε η υποστήριξη της να παρέχεται ισόρροπα προς τα μέρη.

2. Για το σκοπό αυτόν, η Επιτροπή, πριν υποβάλει προτάσεις στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, διαβουλεύεται με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με τους ενδεχόμενους προσανατολισμούς μιας κοινοτικής δράσης.

3. Εάν η Επιτροπή, μετά από αυτές τις διαβουλεύσεις, κρίνει ότι η συγκεκριμένη κοινοτική δράση πρέπει να αναληφθεί, διαβουλεύεται με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με το περιεχόμενο της μελετώμενης πρότασης. Οι κοινωνικοί εταίροι διατυπώνουν γνώμη ή, αναλόγως των περιπτώσεων, σύσταση, την οποία διαβιβάζουν στην Επιτροπή.

4. Κατά τις διαβουλεύσεις αυτές, οι κοινωνικοί εταίροι μπορούν να πληροφορήσουν την Επιτροπή ότι επιθυμούν να κινήσουν τη διαδικασία του άρθρου 139. Η διάρκεια της διαδικασίας αυτής δεν υπερβαίνει τους εννέα μήνες, εκτός εάν οι ενδιαφερόμενοι κοινωνικοί εταίροι και η Επιτροπή αποφασίσουν από κοινού την παράτασή της.

Άρθρο 139

1. Ο διάλογος μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε κοινοτικό επίπεδο μπορεί να οδηγεί, εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το επιθυμούν, στη σύνταξη συμβατικών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών.

2. Οι συμφωνίες που συνάπτονται σε κοινοτικό επίπεδο εφαρμόζονται, είτε σύμφωνα με τις διαδικασίες και πρακτικές των ενδιαφερομένων κοινωνικών εταίρων και κρατών μελών, είτε σε τομείς που εμπίπτουν στο άρθρο 137, όταν το ζητούν από κοινού τα υπογράφοντα μέρη, με απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται μετά από πρόταση της Επιτροπής.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, εκτός εάν η εν λόγω συμφωνία περιέχει μία ή περισσότερες διατάξεις σχετικές με τομέα για τον οποίο απαιτείται ομοφωνία δυνάμει του άρθρου 137 παράγραφος 2. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία.

Άρθρο 140

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 136 και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, η Επιτροπή προωθεί τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και διευκολύνει το συντονισμό της δράσης τους σε όλους τους τομείς της κοινωνικής πολιτικής που υπάγονται στο παρόν κεφάλαιο, ιδίως επί θεμάτων που έχουν σχέση με:

- την απασχόληση,
- το εργατικό δίκαιο και τους όρους εργασίας,
- την επαγγελματική εκπαίδευση και επιμόρφωση,
- την κοινωνική ασφάλιση,
- την προστασία από τα επαγγελματικά ατυχήματα και ασθένειες,
- την υγιεινή της εργασίας,
- το συνδικαλιστικό δικαίωμα και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων.

Προς το σκοπό αυτόν, η Επιτροπή, ενεργώντας σε διαρκή συνεννόηση με τα κράτη μέλη, εκπονεί μελέτες, εκφέρει γνώμες και διοργανώνει διαβουλεύσεις, τόσο για τα προβλήματα που ανακύπτουν σε εθνικό επίπεδο όσο και για τα προβλήματα που ενδιαφέρουν διεθνείς οργανισμούς.

Πριν διατυπώσει τις γνώμες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή συμβουλευέται την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Άρθρο 141

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής της ισότητας της αμοιβής μεταξύ ανδρών και γυναικών για όμοια εργασία ή για εργασία της αυτής αξίας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «αμοιβή» νοούνται οι συνήθεις βασικοί ή κατώτατοι μισθοί ή αποδοχές και όλα τα άλλα οφέλη, που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσεως εργασίας.

Η ισότητα αμοιβής, χωρίς διακρίσεις φύλου, συνεπάγεται:

- α) ότι η αμοιβή που παρέχεται για όμοια εργασία που αμείβεται κατ' αποκοπή καθορίζεται με βάση την ίδια μονάδα μετρήσεως·
- β) ότι η αμοιβή που παρέχεται για εργασία που αμείβεται με βάση τη χρονική διάρκεια είναι η ίδια για όμοια θέση εργασίας.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει μέτρα με τα οποία εξασφαλίζεται η εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της ισότητας αμοιβής για όμοια εργασία ή για εργασία της αυτής αξίας.

4. Προκειμένου να εξασφαλιστεί εμπράκτως η πλήρης ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στην εργασία, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν μέτρα που προβλέπουν ειδικά πλεονεκτήματα, τα οποία διευκολύνουν το λιγότερο εκπροσωπούμενο φύλο να συνεχίσει μια επαγγελματική δραστηριότητα ή προλαμβάνουν ή αντισταθμίζουν τα μειονεκτήματα στην επαγγελματική σταδιοδρομία.

Άρθρο 142

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διατήρηση της υφισταμένης ισοτιμίας των συστημάτων περί αδειών μετ' αποδοχών.

Άρθρο 143

Η Επιτροπή καταρτίζει κάθε χρόνο έκθεση για την πρόοδο της υλοποίησης των στόχων του άρθρου 136, συμπεριλαμβανομένης της δημογραφικής κατάστασης στην Κοινότητα. Διαβιβάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καλέσει την Επιτροπή να εκπονήσει εκθέσεις για ιδιαίτερα προβλήματα που αφορούν την κοινωνική κατάσταση.

Άρθρο 144

Το Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδρύει συμβουλευτική επιτροπή κοινωνικής προστασίας για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και με Επιτροπή για την κοινωνική προστασία. Η επιτροπή έχει ως έργο:

- να παρακολουθεί την κοινωνική κατάσταση και την εξέλιξη των πολιτικών κοινωνικής προστασίας στα κράτη μέλη και στην Κοινότητα,
- να διευκολύνει τις ανταλλαγές πληροφοριών, εμπειριών και δοκιμασμένων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών και με την Επιτροπή,
- με την επιφύλαξη του άρθρου 207, να καταρτίζει εκθέσεις, να διατυπώνει γνώμες ή να αναλαμβάνει άλλες δραστηριότητες στους τομείς της αρμοδιότητάς της, είτε κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου ή της Επιτροπής είτε εξ ιδίας πρωτοβουλίας.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της, η επιτροπή αναλαμβάνει τις δέουσες επαφές με τους κοινωνικούς εταίρους.

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή διορίζουν από δύο μέλη στην επιτροπή.

Άρθρο 145

Η ετήσια έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο περί της εξέλιξης της κοινωνικής καταστάσεως εντός της Κοινότητας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να καταρτίσει εκθέσεις επί ειδικών προβλημάτων που αφορούν την κοινωνική κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άρθρο 146

Για τη βελτίωση των δυνατοτήτων απασχόλησης των εργαζομένων στην εσωτερική αγορά και για την, κατ' αυτόν τον τρόπο, συμβολή στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου, ιδρύεται Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν· το ταμείο αυτό έχει ως στόχο να προωθεί στην Κοινότητα τις δυνατότητες απασχόλησης και τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα των εργαζομένων και να διευκολύνει την προσαρμογή στις μεταλλαγές της βιομηχανίας και στις αλλαγές των συστημάτων παραγωγής, ιδίως μέσω της επαγγελματικής κατάρτισης και του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού.

Άρθρο 147

Το ταμείο διοικείται από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή επικουρείται στο έργο αυτό από μια ειδική επιτροπή η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κυβερνήσεων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών. Η ειδική αυτή επιτροπή προεδρεύεται από ένα μέλος της Επιτροπής.

Άρθρο 148

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει τις εκτελεστικές αποφάσεις τις σχετικές με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ

Άρθρο 149

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία.

2. Η δράση της Κοινότητας έχει ως στόχο:

- να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση της παιδείας, μέσω ιδίως της εκμάθησης και της διάδοσης των γλωσσών των κρατών μελών,
- να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών,
- να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,
- να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των εκπαιδευτικών συστημάτων των κρατών μελών,
- να ευνοεί την ανάπτυξη των ανταλλαγών νέων, καθώς και οργανωτών κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων,
- να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα παιδείας, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

4. Προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο:

- αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και με την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών,

— αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις.

Άρθρο 150

1. Η Κοινότητα εφαρμόζει πολιτική επαγγελματικής εκπαίδευσης, η οποία στηρίζει και συμπληρώνει τις δράσεις των κρατών μελών, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

2. Η δράση της Κοινότητας έχει ως στόχο:

— να διευκολύνει την προσαρμογή στις μεταλλαγές της βιομηχανίας, ιδίως μέσω της επαγγελματικής εκπαίδευσης και του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού,

— να βελτιώνει την αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και τη συνεχή κατάρτιση, για να διευκολύνεται η επαγγελματική ένταξη και επανένταξη στην αγορά της εργασίας,

— να διευκολύνει την πρόσβαση στην επαγγελματική εκπαίδευση και την ενίσχυση της κινητικότητας των εκπαιδευτών και των εκπαιδευομένων και ιδίως των νέων,

— να τονώνει τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων στον τομέα της κατάρτισης,

— να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των συστημάτων κατάρτισης των κρατών μελών.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει μέτρα για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών.

ΤΙΤΛΟΣ XII

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 151

1. Η Κοινότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη των πολιτισμών των κρατών μελών και σέβεται την εθνική και περιφερειακή πολυμορφία τους, ενώ ταυτόχρονα προβάλλει την κοινή πολιτιστική κληρονομιά.

2. Η δράση της Κοινότητας αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και, αν αυτό είναι αναγκαίο, υποστηρίζει και συμπληρώνει τη δράση τους στους ακόλουθους τομείς:

- βελτίωση της γνώσης και της διάδοσης του πολιτισμού και της ιστορίας των ευρωπαϊκών λαών,
- διατήρηση και προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς ευρωπαϊκής σημασίας,
- μη εμπορικές πολιτιστικές ανταλλαγές,
- καλλιτεχνική και λογοτεχνική δημιουργία, συμπεριλαμβανομένου του οπτικοακουστικού τομέα.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στον πολιτιστικό τομέα, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

4. Η Κοινότητα όταν αναλαμβάνει δράσεις δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, λαμβάνει υπόψη της τις πολιτιστικές πτυχές, αποβλέποντας ειδικότερα στο σεβασμό και στην προώθηση της πολυμορφίας των πολιτισμών της.

5. Για να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο:

- αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του άρθρου 251,
- αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, διατυπώνει συστάσεις.

ΤΙΤΛΟΣ XIII

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Άρθρο 152

1. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Κοινότητας, εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της υγείας του ανθρώπου.

Η δράση της Κοινότητας, η οποία συμπληρώνει τις εθνικές πολιτικές, αποβλέπει στη βελτίωση της δημόσιας υγείας, καθώς και στην πρόληψη της ανθρώπινης ασθένειας σε όλες τις μορφές της και στην αποτροπή των πηγών κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία. Η δράση αυτή καλύπτει την καταπολέμηση των μεγάλων πληγών της ανθρωπότητας στον τομέα της υγείας, ευνοώντας τη διερεύνηση των αιτίων τους, της μετάδοσης και της πρόληψής τους, καθώς και την ενημέρωση και τη διαπαιδαγώγηση στον τομέα της υγείας.

Η Κοινότητα συμπληρώνει τη δράση των κρατών μελών για τη μείωση της βλάβης που προκαλούν στην υγεία τα ναρκωτικά, συμπεριλαμβανομένης της ενημέρωσης και της πρόληψης.

2. Η Κοινότητα ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών στους τομείς που αναφέρει το παρόν άρθρο και, εν ανάγκη, στηρίζει τη δράση τους.

Τα κράτη μέλη συντονίζουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την Επιτροπή, τις πολιτικές και τα προγράμμάτα τους στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει, σε στενή επαφή με τα κράτη μέλη, κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα δημόσιας υγείας.

4. Το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου, θεσπίζοντας:

- α) μέτρα με υψηλές προδιαγραφές όσον αφορά την ποιότητα και την ασφάλεια των οργάνων και ουσιών ανθρώπινης προέλευσης, του αίματος και των παραγώγων του. Αυτά τα μέτρα δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα·
- β) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 37, μέτρα στον κτηνιατρικό και φυτοϋγειονομικό τομέα με άμεσο στόχο την προστασία της δημόσιας υγείας·
- γ) μέτρα ενθάρρυνσης της προστασίας και της βελτίωσης της υγείας του ανθρώπου, εκτός οιασδήποτε εναρμόνισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, διατυπώνει επίσης συστάσεις για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

5. Η δράση της Κοινότητας στον τομέα της δημόσιας υγείας αναπτύσσεται χωρίς να θίγονται στο παραμικρό οι αρμοδιότητες των κρατών μελών σε ό,τι αφορά την οργάνωση και την παροχή των υγειονομικών υπηρεσιών και της ιατρικής περίθαλψης. Ειδικότερα, τα μέτρα περί των οποίων η παράγραφος 4 στοιχείο α), δεν θίγουν τις εθνικές διατάξεις περί δωρεάς ή ιατρικής χρήσεως οργάνων και αίματος.

ΤΙΤΛΟΣ XIV

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

Άρθρο 153

1. Προκειμένου να προωθήσει τα συμφέροντα των καταναλωτών και να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή, η Κοινότητα συμβάλλει στην προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και στην προώθηση του δικαιώματός τους για ενημέρωση, εκπαίδευση και οργάνωσή τους για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

2. Οι απαιτήσεις προστασίας του καταναλωτή λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή άλλων κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων.
3. Η Κοινότητα συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με:
 - α) μέτρα θεσπιζόμενα κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 στα πλαίσια της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς·
 - β) μέτρα που στηρίζουν, συμπληρώνουν και παρακολουθούν την πολιτική των κρατών μελών.
4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β).
5. Τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη και κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ XV

ΔΙΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΔΙΚΤΥΑ

Άρθρο 154

1. Προκειμένου να συντελέσει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 158 και να επιτρέψει στους πολίτες της Ένωσης, στους οικονομικούς φορείς, καθώς και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, να επωφελούνται πλήρως από τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, η Κοινότητα συμβάλλει στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τα έργα υποδομής στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας.
2. Στα πλαίσια συστήματος ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση της Κοινότητας αποσκοπεί στην προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων, καθώς και της πρόσβασης στα δίκτυα αυτά, και λαμβάνει, ειδικότερα, υπόψη την ανάγκη να συνδεθούν οι νησιωτικές, οι μεσόγειες και οι περιφερειακές περιοχές με τις κεντρικές περιοχές της Κοινότητας.

Άρθρο 155

1. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 154, η Κοινότητα:
 - καθορίζει ένα σύνολο προσανατολισμών που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων στους εν λόγω προσανατολισμούς προσδιορίζονται σχέδια κοινού ενδιαφέροντος,

- εκτελεί κάθε δράση που αποδεικνύεται αναγκαία για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων, ιδίως στον τομέα της εναρμόνισης των τεχνικών προτύπων,
- μπορεί να υποστηρίζει σχέδια κοινού ενδιαφέροντος που υποστηρίζονται από τα κράτη μέλη, τα οποία καθορίζονται στα πλαίσια των προσανατολισμών που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση, ιδίως με τη βοήθεια μελετών σκοπιμότητας, εγγυήσεων δανείων ή επιδοτήσεων επιτοκίου. Η Κοινότητα δύναται επίσης να συμμετέχει στη χρηματοδότηση συγκεκριμένων σχεδίων στον τομέα της υποδομής μεταφορών, στα κράτη μέλη, μέσω του Ταμείου Συνοχής, το οποίο ιδρύθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 161.

Η δράση της Κοινότητας λαμβάνει υπόψη την εν δυνάμει οικονομική βιωσιμότητα των σχεδίων.

2. Τα κράτη μέλη συντονίζουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την Επιτροπή, τις πολιτικές που ακολουθούν σε εθνικό επίπεδο και που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 154. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα μπορεί να αποφασίζει τη συνεργασία με τρίτες χώρες για την προώθηση σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος και την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων.

Άρθρο 156

Οι προσανατολισμοί και τα άλλα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 155 παράγραφος 1 θεσπίζονται από το Συμβούλιο που αποφασίζει με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Οι προσανατολισμοί και τα σχέδια κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν το έδαφος κράτους μέλους απαιτούν την έγκριση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ XVI

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Άρθρο 157

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Κοινότητας.

Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με ένα σύστημα ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση τους αποσκοπεί:

- να επιταχύνει την προσαρμογή της βιομηχανίας στις διαρθρωτικές μεταβολές,
- να προαγάγει ευνοϊκό περιβάλλον για την ανάληψη πρωτοβουλιών και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων του συνόλου της Κοινότητας, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων,

- να προαγάγει περιβάλλον που να ευνοεί τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων,
- να βελτιώσει την εκμετάλλευση του βιομηχανικού δυναμικού των πολιτικών στους τομείς της καινοτομίας, της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης.

2. Τα κράτη μέλη συνεννοούνται μεταξύ τους και με την Επιτροπή και, εφόσον χρειάζεται, συντονίζουν τις δράσεις τους. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού.

3. Η Κοινότητα συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μέσω των πολιτικών και δράσεων που αναλαμβάνει, δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, δύναται να θεσπίζει συγκεκριμένα μέτρα υποστήριξης των δράσεων που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της παραγράφου 1.

Ο παρών τίτλος δεν αποτελεί βάση για την εκ μέρους της Κοινότητας εισαγωγή οποιουδήποτε μέτρου που θα μπορούσε να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού ή περιλαμβάνει φορολογικές διατάξεις ή διατάξεις σχετικές με τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των μισθωτών.

ΤΙΤΛΟΣ XVII

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Άρθρο 158

Η Κοινότητα, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και εξακολουθεί τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής της συνοχής.

Η Κοινότητα αποσκοπεί, ιδιαίτερα, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών.

Άρθρο 159

Τα κράτη μέλη ασκούν και συντονίζουν την οικονομική τους πολιτική με σκοπό, μεταξύ άλλων, να επιτύχουν τους στόχους του άρθρου 158. Η διαμόρφωση και η υλοποίηση των πολιτικών και δράσεων της Κοινότητας καθώς και η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους του άρθρου 158 και συμβάλλουν στην πραγματοποίησή τους. Η Κοινότητα ενισχύει επίσης την υλοποίηση αυτή με τη δράση της μέσω των διαρθρωτικών ταμείων (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης), της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων.

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά τριετία έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί για την υλοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο έχουν συμβάλει τα διάφορα μέσα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

Εάν απαιτούνται ειδικές δράσεις, πέρα από τα πλαίσια των ταμείων και με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται στα πλαίσια των άλλων πολιτικών της Κοινότητας, οι δράσεις αυτές μπορούν να θεσπίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 160

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης συμβάλλει στη διόρθωση των κυριότερων περιφερειακών ανισοτήτων στην Κοινότητα, μέσω συμμετοχής στην ανάπτυξη και στη διαρθρωτική αναπροσαρμογή των περιοχών που παρουσιάζουν καθυστέρηση στην ανάπτυξή τους καθώς και στη μετατροπή των βιομηχανικών περιοχών που βρίσκονται σε παρακμή.

Άρθρο 161

Με την επιφύλαξη του άρθρου 162, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, ορίζει τα καθήκοντα, τους πρωταρχικούς στόχους και την οργάνωση των διαρθρωτικών ταμείων, γεγονός που μπορεί να επιφέρει συνένωση των ταμείων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ίδια διαδικασία, καθορίζει επίσης τους γενικούς κανόνες που θα εφαρμόζονται στα ταμεία καθώς και τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά τους και ο συντονισμός των ταμείων μεταξύ τους και με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα.

Ένα Ταμείο Συνοχής, ιδρυθέν από το Συμβούλιο με την ίδια διαδικασία, συμμετέχει χρηματοδοτικώς σε σχέδια περιβάλλοντος και διευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα της υποδομής των μεταφορών.

Από την 1η Ιανουαρίου 2007, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής, και μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, στην περίπτωση που θα έχουν υιοθετηθεί κατά την ημερομηνία αυτή, οι πολυετείς δημοσιονομικές προοπτικές οι οποίες ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2007 και η σχετική διοργανική συμφωνία. Σε αντίθετη περίπτωση, η προβλεπόμενη στο παρόν εδάφιο διαδικασία εφαρμόζεται από την ημερομηνία της υιοθέτησής τους.

Άρθρο 162

Οι εκτελεστικές αποφάσεις σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης λαμβάνονται από το Συμβούλιο, που αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού, και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, εξακολουθούν να ισχύουν, αντιστοίχως, τα άρθρα 37 και 148.

ΤΙΤΛΟΣ XVIII

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Άρθρο 163

1. Στόχος της Κοινότητας είναι η ενίσχυση των επιστημονικών και τεχνολογικών βάσεων της βιομηχανίας της Κοινότητας και η διευκόλυνση της ανάπτυξης της διεθνούς ανταγωνιστικότητάς της, καθώς και η προώθηση των ερευνητικών δράσεων που κρίνονται αναγκαίες βάσει άλλων κεφαλαίων της παρούσας συνθήκης.

2. Για το σκοπό αυτό, η Κοινότητα ενθαρρύνει στο σύνολό της τις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια στις προσπάθειές τους στους τομείς της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης υψηλής ποιότητας ενισχύει τις προσπάθειες για συνεργασία, αποβλέποντας, ιδιαίτερα, στο να δίδεται στις επιχειρήσεις η ευκαιρία να εκμεταλλεύονται πλήρως τις δυνατότητες που παρέχει η εσωτερική αγορά, ιδίως μέσω του ανοίγματος των εθνικών δημοσίων συμβάσεων, του καθορισμού κοινών προτύπων και της εξάλειψης των νομικών και φορολογικών εμποδίων στη συνεργασία αυτή.

3. Όλες οι δράσεις της Κοινότητας δυνάμει της παρούσας συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων επίδειξης, στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης, αποφασίζονται και πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 164

Κατά την επιδίωξη των στόχων αυτών, η Κοινότητα αναλαμβάνει τις ακόλουθες δράσεις, οι οποίες συμπληρώνουν τις δράσεις που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη:

- α) εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, με προώθηση της συνεργασίας με τις επιχειρήσεις, τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια, καθώς και της συνεργασίας μεταξύ των φορέων αυτών·

- β) προώθηση της συνεργασίας με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς, στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης·
- γ) διάδοση και αξιοποίηση των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης·
- δ) προώθηση της κατάρτισης και της κινητικότητας των ερευνητών της Κοινότητας.

Άρθρο 165

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης, ώστε να εξασφαλίζεται η αμοιβαία συνοχή των εθνικών πολιτικών και της κοινοτικής πολιτικής.
2. Η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, μπορεί να λαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 166

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει πολυετές πρόγραμμα-πλαίσιο στο οποίο περιλαμβάνεται το σύνολο των δράσεων της Κοινότητας.

Το πρόγραμμα-πλαίσιο:

- ορίζει τους επιστημονικούς και τεχνολογικούς στόχους που πρέπει να υλοποιηθούν με τις δράσεις που προβλέπονται στο άρθρο 164 και τις προτεραιότητες που συνδέονται με αυτούς,
- υποδεικνύει τις γενικές γραμμές αυτών των δράσεων,
- ορίζει το μέγιστο συνολικό ποσό και τις λεπτομερείς διατάξεις για τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στο πρόγραμμα-πλαίσιο, καθώς και τα αντίστοιχα μερίδια κάθε προβλεπόμενης δράσης.

2. Το πρόγραμμα-πλαίσιο προσαρμόζεται ή συμπληρώνεται, ανάλογα με την πορεία των πραγμάτων.

3. Το πρόγραμμα-πλαίσιο τίθεται σε εφαρμογή μέσω ειδικών προγραμμάτων εκπονούμενων στο πλαίσιο κάθε δράσης. Σε κάθε ειδικό πρόγραμμα, διευκρινίζονται οι λεπτομέρειες της υλοποίησής του, καθορίζεται η διάρκειά του και προβλέπονται τα σχετικά μέσα που κρίνονται απαραίτητα. Το άθροισμα των ποσών που κρίνονται απαραίτητα, τα οποία καθορίζονται από τα ειδικά προγράμματα, δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο συνολικό ποσό που ορίζεται για το πρόγραμμα-πλαίσιο και για κάθε επιμέρους δράση.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τα ειδικά προγράμματα.

Άρθρο 167

Για την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, το Συμβούλιο:

- καθορίζει τους κανόνες συμμετοχής των επιχειρήσεων, των κέντρων ερευνών και των πανεπιστημίων,
- καθορίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται στη διάδοση των αποτελεσμάτων της έρευνας.

Άρθρο 168

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, μπορούν να αποφασίζονται συμπληρωματικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν ορισμένα κράτη μέλη, τα οποία και εξασφαλίζουν τη χρηματοδότησή τους, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης συμμετοχής της Κοινότητας.

Το Συμβούλιο θεσπίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται στα συμπληρωματικά προγράμματα, ιδίως στο θέμα της διάδοσης των γνώσεων και της πρόσβασης άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 169

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, η Κοινότητα, σε συμφωνία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, μπορεί να προβλέπει συμμετοχή σε προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης που αναλαμβάνονται από περισσότερα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής στις υποδομές που δημιουργούνται για την εκτέλεση αυτών των προγραμμάτων.

Άρθρο 170

Κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου, η Κοινότητα μπορεί να προβλέπει συνεργασία στον τομέα της κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς.

Ο τρόπος της συνεργασίας αυτής μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 300.

Άρθρο 171

Η Κοινότητα μπορεί να δημιουργεί κοινές επιχειρήσεις ή οποιαδήποτε άλλη αναγκαία υποδομή για την καλή εκτέλεση των προγραμμάτων κοινοτικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης.

Άρθρο 172

Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 171.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 167, 168 και 169. Για τη θέσπιση των συμπληρωματικών προγραμμάτων, απαιτείται η συμφωνία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

Άρθρο 173

Στην αρχή κάθε έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, η οποία αναφέρεται ιδίως στις δραστηριότητες του προηγούμενου έτους στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης και της διάδοσης των αποτελεσμάτων καθώς και στο πρόγραμμα εργασίας του τρέχοντος έτους.

ΤΙΤΛΟΣ XIX

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Άρθρο 174

1. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος συμβάλλει στην επιδίωξη των ακόλουθων στόχων:

- τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος,
- την προστασία της υγείας του ανθρώπου,
- τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων,
- την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων.

2. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας και λαμβάνει υπόψη την ποικιλομορφία των καταστάσεων στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας. Στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Στο πλαίσιο αυτό, τα μέτρα εναρμόνισης που ανταποκρίνονται σε ανάγκες προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνουν, όπου ενδείκνυται, ρήτρα διασφάλισης που εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να λαμβάνουν, για μη οικονομικούς περιβαλλοντικούς λόγους, προσωρινά μέτρα υποκείμενα σε κοινοτική διαδικασία ελέγχου.

3. Κατά την εκπόνηση της πολιτικής της στον τομέα του περιβάλλοντος, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη:

- τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα,
- τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας,
- τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση ή την απουσία δράσης,
- την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Κοινότητας στο σύνολό της και την ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών της.

4. Στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Ο τρόπος της συνεργασίας της Κοινότητας μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 300.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 175

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, αποφασίζει τις δράσεις που πρέπει να αναλάβει η Κοινότητα για την υλοποίηση των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 174.

2. Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της παραγράφου 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 95, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζει:

α) διατάξεις κυρίως φορολογικού χαρακτήρα·

β) τα μέτρα που επηρεάζουν:

- τη χωροταξία,
- την ποσοτική διαχείριση των υδάτινων πόρων ή εκείνα που επιδρούν αμέσως ή εμμέσως στη διαθεσιμότητα των εν λόγω πόρων,
- τις χρήσεις της γης, εξαιρουμένης της διαχείρισης των αποβλήτων·

- γ) τα μέτρα που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας υπό τους όρους του πρώτου εδαφίου, μπορεί να καθορίζει τα θέματα της παρούσας παραγράφου, για τα οποία οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία.

3. Σε άλλους τομείς, τα προγράμματα γενικών δράσεων που θέτουν τους επιδιωκόμενους πρωταρχικούς στόχους θεσπίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με τη διαδικασία του άρθρου 251 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ή 2, κατά περίπτωση, θεσπίζει τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

4. Με την επιφύλαξη ορισμένων μέτρων κοινοτικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση και την εφαρμογή της πολιτικής στον τομέα του περιβάλλοντος.

5. Υπό την επιφύλαξη της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», εάν ένα μέτρο που βασίζεται στις διατάξεις της παραγράφου 1 συνεπάγεται δυσανάλογο κόστος για τις δημόσιες αρχές κράτους μέλους, το Συμβούλιο προβλέπει, στην πράξη με την οποία θεσπίζεται το μέτρο αυτό, τις κατάλληλες διατάξεις υπό μορφή:

- προσωρινών παρεκκλίσεων ή/και
- οικονομικής στήριξης από το Ταμείο Συνοχής που ιδρύθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 161.

Άρθρο 176

Τα μέτρα προστασίας που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 175 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν και να θεσπίζουν μέτρα ενισχυμένης προστασίας. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη και κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

ΤΙΤΛΟΣ XX

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Άρθρο 177

1. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, η οποία συμπληρώνει την πολιτική των κρατών μελών, ευνοεί:

- τη σταθερή και διαρκή οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών, και ιδιαιτέρως των πιο μειονεκτικών,

- την αρμονική και προοδευτική ένταξη των αναπτυσσόμενων χωρών στη διεθνή οικονομία,
- την καταπολέμηση της ένδειας στις αναπτυσσόμενες χώρες.

2. Η κοινοτική πολιτική στον τομέα αυτό συμβάλλει στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και στο στόχο του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη σέβονται τις υποχρεώσεις και λαμβάνουν υπόψη τους στόχους που έχουν εγκρίνει στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων αρμόδιων διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 178

Στις πολιτικές που εφαρμόζει και οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη τους στόχους του άρθρου 177.

Άρθρο 179

1. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251, θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 177. Αυτά τα μέτρα μπορούν να έχουν τη μορφή πολυετών προγραμμάτων.

2. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων συμβάλλει, υπό τους όρους που προβλέπονται στο καταστατικό της, στην εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τη συνεργασία με τις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, στα πλαίσια της σύμβασης ΑΚΕ-ΕΚ.

Άρθρο 180

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συντονίζουν τις πολιτικές τους στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και συνεννοούνται για τα προγράμματα σχετικά με την παροχή βοήθειας, μεταξύ άλλων στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και διεθνών διασκέψεων, και μπορούν να αναλαμβάνουν κοινές δράσεις. Όταν χρειάζεται, τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην εφαρμογή των κοινοτικών προγραμμάτων βοήθειας.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 181

Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Ο τρόπος της συνεργασίας της Κοινότητας μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερόμενων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 300.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

ΤΙΤΛΟΣ XXI

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 181 Α

1. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, και ιδίως των διατάξεων του τίτλου XX, η Κοινότητα αναλαμβάνει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, δράσεις οικονομικής, χρηματοοικονομικής και τεχνικής συνεργασίας με τρίτες χώρες. Οι δράσεις αυτές είναι συμπληρωματικές εκείνων που διεξάγονται από τα κράτη μέλη και συνεπείς προς την αναπτυξιακή πολιτική της Κοινότητας.

Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα αυτόν συμβάλλει στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου καθώς και στον στόχο του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παραγράφου 1. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομοφώνως για τις συμφωνίες σύνδεσης που αναφέρονται στο άρθρο 310, καθώς και για τις συμφωνίες οι οποίες θα συναφθούν με τα υποψήφια προς ένταξη στην Ένωση κράτη.

3. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Οι λεπτομερείς κανόνες της συνεργασίας της Κοινότητας μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των ενδιαφερόμενων τρίτων χωρών. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 300.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΙΟΝΤΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΔΑΦΩΝ

Άρθρο 182

Τα κράτη μέλη συμφωνούν να συνδέσουν με την Κοινότητα τις μη ευρωπαϊκές χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερες σχέσεις με τη Δανία, τη Γαλλία, τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτές οι χώρες και τα εδάφη, που αναφέρονται ακολούθως «ως χώρες και εδάφη», απαριθμούνται στο παράρτημα II της παρούσας συνθήκης.

Σκοπός της συνδέσεως είναι η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των χωρών και εδαφών και της δημιουργίας στενών οικονομικών σχέσεων μεταξύ αυτών και της Κοινότητας στο σύνολό της.

Σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο προοίμιο της παρούσας συνθήκης, η σύνδεση οφείλει κατά πρώτο λόγο να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κατοίκων των χωρών και εδαφών αυτών και να προάγει την ευημερία τους, ώστε να οδηγηθούν στην οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξη που επιδιώκουν.

Άρθρο 183

Η σύνδεση έχει τους ακόλουθους σκοπούς:

1. τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις εμπορικές τους συναλλαγές με τις χώρες και εδάφη το καθεστώς που διέπει τις μεταξύ τους σχέσεις δυνάμει της παρούσας συνθήκης·
2. κάθε χώρα ή έδαφος εφαρμόζει στις εμπορικές του συναλλαγές με τα κράτη μέλη και τις άλλες χώρες και εδάφη το καθεστώς που εφαρμόζει έναντι του ευρωπαϊκού κράτους, με το οποίο διατηρεί ιδιαίτερες σχέσεις·
3. τα κράτη μέλη συμβάλλουν στις επενδύσεις που απαιτεί η προοδευτική ανάπτυξη των εν λόγω χωρών και εδαφών·
4. η συμμετοχή σε διαγωνισμούς και προμήθειες, για επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, είναι ελεύθερη επί ίσοις όροις για όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια ενός των κρατών μελών ή των χωρών και εδαφών·
5. με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων των θεσπιζομένων δυνάμει του άρθρου 187, το δικαίωμα εγκαταστάσεως υπηκόων και εταιρειών, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των χωρών και εδαφών, ρυθμίζεται χωρίς διακρίσεις σύμφωνα με τις διατάξεις και διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως.

Άρθρο 184

1. Απαγορεύονται οι δασμοί κατά την εισαγωγή στα κράτη μέλη των καταγόμενων εμπορευμάτων από τις χώρες και εδάφη, σύμφωνα με την απαγόρευση των δασμών μεταξύ των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στην παρούσα συνθήκη.

2. Οι εισαγωγικοί δασμοί που επιβάλλει κάθε χώρα και έδαφος επί προϊόντων των κρατών μελών και των άλλων χωρών και εδαφών απαγορεύονται κατά το άρθρο 25.

3. Οι χώρες και εδάφη δύνανται, πάντως, να επιβάλλουν δασμούς που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αναπτύξεως και της εκβιομηχανίσεώς τους ή δασμούς ταμιευτικού χαρακτήρος που έχουν ως σκοπό τη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού τους.

Οι δασμοί που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο δεν μπορούν να υπερβαίνουν εκείνους που ισχύουν για τις εισαγωγές των προϊόντων των προερχομένων από το κράτος μέλος, με το οποίο κάθε χώρα ή έδαφος διατηρεί ιδιαίτερες σχέσεις.

4. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται επί των χωρών και εδαφών που, λόγω ιδιαιτέρων διεθνών υποχρεώσεων, εφαρμόζουν ήδη δασμολόγιο χωρίς διακρίσεις.

5. Η θέσπιση ή η τροποποίηση δασμών για εμπορεύματα που εισάγονται στις χώρες και εδάφη δεν επιτρέπεται να οδηγεί, νομικά ή πραγματικά, σε άμεση ή έμμεση διάκριση μεταξύ των εισαγωγών των προερχομένων από τα διάφορα κράτη μέλη.

Άρθρο 185

Αν, κατά την εφαρμογή του άρθρου 184 παράγραφος 1, το ύψος των δασμών που ισχύουν κατά την εισαγωγή εντός χώρας ή εδάφους για τα εμπορεύματα που προέρχονται από τρίτη χώρα είναι ικανό να προκαλέσει εκτροπές του εμπορίου εις βάρος κράτους μέλους, το κράτος τούτο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να προτείνει στα άλλα κράτη μέλη τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής.

Άρθρο 186

Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί δημοσίας υγείας, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας τάξεως, η ελευθερία κυκλοφορίας των εργαζομένων των χωρών και εδαφών εντός των κρατών μελών και των εργαζομένων των κρατών μελών εντός των χωρών και εδαφών θα ρυθμισθεί με μεταγενέστερες συμφωνίες που απαιτούν την ομοφωνία των κρατών μελών.

Άρθρο 187

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε στα πλαίσια της συνδέσεως των χωρών και εδαφών με την Κοινότητα και τις αρχές της παρούσας συνθήκης, καθορίζει τις λεπτομερείς διατάξεις και τη διαδικασία για τη σύνδεση των χωρών και εδαφών με την Κοινότητα.

Άρθρο 188

Οι διατάξεις των άρθρων 182 έως 187 εφαρμόζονται στη Γροιλανδία με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων περί Γροιλανδίας που περιέχονται στο πρωτόκολλο σχετικά με το ιδιαίτερο καθεστώς που εφαρμόζεται στη Γροιλανδία, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα συνθήκη.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο 189

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελείται από αντιπροσώπους των λαών των κρατών που έχουν συνενωθεί στην Κοινότητα και ασκεί εξουσίες που του αναθέτει η παρούσα συνθήκη.

Ο αριθμός των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπερβαίνει τα επτακόσια τριάντα δύο.

Άρθρο 190 ⁽¹⁾

1. Οι αντιπρόσωποι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των λαών των κρατών, τα οποία συνενώθηκαν εντός της Κοινότητας, εκλέγονται με άμεση και καθολική ψηφοφορία.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

2. Ο αριθμός των εκλεγόμενων σε κάθε κράτος μέλος αντιπροσώπων καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	24
Τσεχική Δημοκρατία	24
Δανία	14
Γερμανία	99
Εσθονία	6
Ελλάδα	24
Ισπανία	54
Γαλλία	78
Ιρλανδία	13
Ιταλία	78
Κύπρος	6
Λεττονία	9
Λιθουανία	13
Λουξεμβούργο	6
Ουγγαρία	24
Μάλτα	5
Κάτω Χώρες	27
Αυστρία	18
Πολωνία	54
Πορτογαλία	24
Σλοβενία	7
Σλοβακία	14
Φινλανδία	14
Σουηδία	19
Ηνωμένο Βασίλειο	78.

Σε περίπτωση τροποποίησης της παρούσας παραγράφου, ο αριθμός των αντιπροσώπων που εκλέγονται στο κάθε κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει τη δέουσα αντιπροσώπευση των λαών των κρατών που συνενώθηκαν στην Κοινότητα.

3. Οι αντιπρόσωποι εκλέγονται για περίοδο πέντε ετών.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταρτίζει σχέδιο για τη διεξαγωγή εκλογών με άμεση και καθολική ψηφοφορία κατά ενιαία διαδικασία σε όλα τα κράτη μέλη ή σύμφωνα με κοινές αρχές όλων των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο, μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το οποίο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται, θεσπίζει ομόφωνα τις διατάξεις που συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

5. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αφού ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής και με την έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, θεσπίζει τους κανόνες και τους γενικούς όρους που θα διέπουν την εκπλήρωση, των καθηκόντων των μελών του. Κάθε κανόνας ή όρος σχετικά με το φορολογικό καθεστώς των μελών ή των πρώην μελών υπάγεται στην ομοφωνία στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Άρθρο 191

Τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο αποτελούν σημαντικό παράγοντα για την ολοκλήρωση στα πλαίσια της Ένωσης. Συμβάλλουν στη δημιουργία ευρωπαϊκής συνείδησης και στην έκφραση της πολιτικής βούλησης των πολιτών της Ένωσης.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, καθορίζει το καθεστώς των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και ιδίως τους κανόνες για τη χρηματοδότησή τους.

Άρθρο 192

Στο βαθμό που προβλέπεται από την παρούσα συνθήκη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει στη διαδικασία θέσπισης των κοινοτικών πράξεων, ασκώντας τις εξουσίες του στα πλαίσια των διαδικασιών που ορίζονται στα άρθρα 251 και 252, και διατυπώνοντας σύμφωνες ή συμβουλευτικές γνώμες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, με την πλειοψηφία των μελών του, να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις για θέματα για τα οποία χρειάζεται κατά τη γνώμη του να εκπονηθούν κοινοτικές πράξεις προκειμένου να υλοποιηθεί η παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 193

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, αιτήσει του ενός τετάρτου των μελών του, να συνιστά προσωρινή εξεταστική επιτροπή για να εξετάσει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων που έχουν δοθεί από την παρούσα συνθήκη σε άλλα όργανα ή οργανισμούς, τις καταγγελίες παραβάσεων ή κακής διοίκησης κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, εκτός εάν τα καταγγελλόμενα γεγονότα εκδικάζονται ενώπιον δικαστηρίου και για όσο χρονικό διάστημα δεν έχει ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία.

Η προσωρινή εξεταστική επιτροπή παύει να υφίσταται από τη στιγμή που καταθέτει την έκθεσή της.

Οι λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Άρθρο 194

Οι πολίτες της Ένωσης, καθώς και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική του έδρα σε κράτος μέλος, δικαιούνται να υποβάλλουν, ατομικά ή από κοινού με άλλους πολίτες ή πρόσωπα, αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για θέμα που υπάγεται στους τομείς δραστηριοτήτων της Κοινότητας και το οποίο τους αφορά άμεσα.

Άρθρο 195

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίζει διαμεσολαβητή, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει τις καταγγελίες όλων των πολιτών της Ένωσης ή των φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή έχουν την καταστατική τους έδρα σε κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων.

Στα πλαίσια των καθηκόντων του, ο διαμεσολαβητής διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες είτε με δική του πρωτοβουλία είτε βάσει των καταγγελιών που του έχουν υποβληθεί απευθείας ή μέσω μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκτός εάν για τα καταγγελλόμενα γεγονότα έχει ή είχε κινηθεί δικαστική διαδικασία. Εάν ο διαμεσολαβητής διαπιστώσει περίπτωση κακής διοίκησης, υποβάλλει το θέμα στο οικείο όργανο, το οποίο διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να εκθέσει τη γνώμη του στο διαμεσολαβητή. Ο διαμεσολαβητής διαβιβάζει εν συνεχεία έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και προς το οικείο όργανο. Ο καταγγέλλων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα των ερευνών αυτών.

Ο διαμεσολαβητής συντάσσει ετήσια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών του.

2. Ο διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου. Η θητεία του δύναται να ανανεωθεί.

Το Δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει το διαμεσολαβητή από τα καθήκοντά του αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν παύσει να πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει βαρύ παράπτωμα.

3. Ο διαμεσολαβητής ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη ανεξαρτησία. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, δεν ζητά ούτε δέχεται υποδείξεις από κανένα οργανισμό. Ο διαμεσολαβητής δεν μπορεί, κατά τη διάρκεια των καθηκόντων του, να ασκεί καμία άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από γνώμη της Επιτροπής και με την έγκριση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προσδιορίζει το καθεστώς και τους γενικούς όρους της άσκησης των καθηκόντων του διαμεσολαβητή.

Άρθρο 196

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέρχεται σε ετήσια σύνοδο αυτοδικαίως τη δεύτερη Τρίτη του Μαρτίου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να συνέλθει σε έκτακτη σύνοδο, αν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών του, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή.

Άρθρο 197

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγει μεταξύ των μελών του τον πρόεδρο και το προεδρείο του.

Τα μέλη της Επιτροπής δύνανται να μετέχουν σε όλες τις συνεδριάσεις και ακούονται εξ ονόματος της Επιτροπής όποτε ζητήσουν το λόγο.

Η Επιτροπή απαντά προφορικά ή γραπτώς στις ερωτήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή των μελών του.

Το Συμβούλιο ακούεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τον κανονισμό του.

Άρθρο 198

Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων.

Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει την απαρτία.

Άρθρο 199

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίζει τον κανονισμό του αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών του.

Τα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημοσιεύονται κατά τις διατάξεις του κανονισμού αυτού.

Άρθρο 200

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητεί σε δημόσια συνεδρίαση την ετήσια γενική έκθεση που του υποβάλλει η Επιτροπή.

Άρθρο 201

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν δύναται να αποφασίσει επί προτάσεως δυσπιστίας κατά της δραστηριότητας της Επιτροπής πριν παρέλθουν τρεις τουλάχιστον ημέρες μετά την υποβολή της, και μόνον με φανερή ψηφοφορία.

Αν η πρόταση δυσπιστίας γίνει δεκτή με την πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψηφισάντων και την πλειοψηφία των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν να παραιτηθούν συλλογικώς. Μέχρις ότου αντικατασταθούν, σύμφωνα με το άρθρο 214, εξακολουθούν να διεκπεραιώνουν τις τρέχουσες υποθέσεις. Στην περίπτωση αυτή, η θητεία των μελών της Επιτροπής που διορίζονται σε αντικατάστασή τους λήγει την ημερομηνία που θα είχε λήξει η θητεία των μελών της Επιτροπής που εξαναγκάστηκαν σε συλλογική παραίτηση.

ΤΜΗΜΑ 2

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο 202

Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

- διασφαλίζει το συντονισμό της γενικής οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών,
- έχει εξουσία λήψεως αποφάσεων,
- αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτέλεσης των κανόνων που θεσπίζει. Το Συμβούλιο μπορεί να υπαγάγει την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων σε ορισμένους όρους. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να διατηρήσει το δικαίωμα να ασκεί απευθείας εκτελεστικές αρμοδιότητες σε ειδικές περιπτώσεις. Οι ανωτέρω όροι πρέπει να ανταποκρίνονται στις αρχές και στους κανόνες που θα έχει θεσπίσει προηγουμένως το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 203

Το Συμβούλιο απαρτίζεται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους μέλους σε υπουργικό επίπεδο, ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος να δεσμεύει την κυβέρνηση του κράτους μέλους που αντιπροσωπεύει.

Η προεδρία ασκείται διαδοχικώς από κάθε κράτος μέλος του Συμβουλίου για περίοδο έξι μηνών σύμφωνα με τη σειρά που αποφασίζει το Συμβούλιο ομοφώνως.

Άρθρο 204

Το Συμβούλιο συνέρχεται κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου του με πρωτοβουλία αυτού του ιδίου, ενός από τα μέλη του ή της Επιτροπής.

Άρθρο 205 ⁽¹⁾

1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του.

2. Όταν το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, οι ψήφοι των μελών του σταθμίζονται ως εξής:

Βέλγιο	12
Τσεχική Δημοκρατία	12
Δανία	7
Γερμανία	29
Εσθονία	4
Ελλάδα	12
Ισπανία	27
Γαλλία	29
Ιρλανδία	7
Ιταλία	29
Κύπρος	4
Λεττονία	4
Λιθουανία	7
Λουξεμβούργο	4

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Ουγγαρία	12
Μάλτα	3
Κάτω Χώρες	13
Αυστρία	10
Πολωνία	27
Πορτογαλία	12
Σλοβενία	4
Σλοβακία	7
Φινλανδία	7
Σουηδία	10
Ηνωμένο Βασίλειο	29.

Για να αποφασίσει το Συμβούλιο απαιτούνται τουλάχιστον 232 ψήφοι υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους της πλειοψηφίας των μελών, όταν, κατά την παρούσα Συνθήκη, το Συμβούλιο αποφασίζει προτάσει της Επιτροπής.

Στις άλλες περιπτώσεις, για να αποφασίσει το Συμβούλιο απαιτούνται τουλάχιστον 232 ψήφοι υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους των δύο τρίτων τουλάχιστον των μελών.

3. Οι αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών δεν εμποδίζουν το Συμβούλιο να αποφασίσει όταν απαιτείται ομοφωνία.

4. Όταν το Συμβούλιο θεσπίζει απόφαση με ειδική πλειοψηφία, κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να ζητήσει να εξακριβωθεί ότι τα κράτη μέλη τα οποία συνιστούν αυτή την ειδική πλειοψηφία αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 62 % του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Εάν αποδειχθεί ότι ο όρος αυτός δεν πληρούται, δεν θεσπίζεται η εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 206

Σε περίπτωση ψηφοφορίας, κάθε μέλος του Συμβουλίου δύναται να αντιπροσωπεύσει ένα μόνον από τα λοιπά μέλη.

Άρθρο 207

1. Μια επιτροπή αποτελούμενη από τους μόνιμους αντιπροσώπους των κρατών μελών έχει ως έργο την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθενται από το Συμβούλιο. Η επιτροπή δύναται να λαμβάνει διαδικαστικές αποφάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου.

2. Το Συμβούλιο επικουρείται από γενική γραμματεία, υπό την ευθύνη ενός γενικού γραμματέα, ύπατου εκπροσώπου για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, επικουρούμενου από αναπληρωτή γενικό γραμματέα υπεύθυνο για τη λειτουργία της γενικής γραμματείας. Ο γενικός γραμματέας και ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας διορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με την οργάνωση της γενικής γραμματείας.

3. Το Συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

Για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 255 παράγραφος 3, το Συμβούλιο εισάγει στον εν λόγω κανονισμό τις προϋποθέσεις για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο ορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να θεωρείται ότι ενεργεί στα πλαίσια της νομοθετικής του εξουσίας, με σκοπό να καθίσταται δυνατή μια μεγαλύτερη πρόσβαση στα έγγραφα για τις περιπτώσεις αυτές, παράλληλα δε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Σε κάθε περίπτωση, όταν το Συμβούλιο ενεργεί στα πλαίσια της νομοθετικής του εξουσίας, δημοσιοποιούνται τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας και η αιτιολόγηση των ψήφων, καθώς επίσης και οι δηλώσεις στα πρακτικά.

Άρθρο 208

Το Συμβούλιο δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να διεξαγάγει τις κατά την άποψή του πρόσφορες έρευνες για την πραγματοποίηση των κοινών σκοπών και να του υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 209

Το Συμβούλιο, μετά γνώμη της Επιτροπής, καθορίζει το νομικό καθεστώς των επιτροπών που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 210

Το Συμβούλιο ορίζει με ειδική πλειοψηφία τις αποδοχές, αποζημιώσεις και συντάξεις του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων και του γραμματέως του Δικαστηρίου, καθώς και των μελών και του γραμματέως του Πρωτοδικείου. Ορίζει επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, κάθε άλλη αποζημίωση που καταβάλλεται αντί αμοιβής.

ΤΜΗΜΑ 3

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 211

Για τη διασφάλιση της λειτουργίας και αναπτύξεως της κοινής αγοράς, η Επιτροπή:

— μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης, καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα,

- διατυπώνει συστάσεις ή γνώμες επί θεμάτων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας συνθήκης, εφόσον προβλέπεται ρητώς από αυτήν ή θεωρείται αναγκαίο από την Επιτροπή,
- έχει ίδια εξουσία λήψεως αποφάσεων και συμπράττει στη διαμόρφωση των πράξεων του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης,
- ασκεί τις αρμοδιότητες που της αναθέτει το Συμβούλιο για την εκτέλεση των κανόνων που θεσπίζει.

Άρθρο 212

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατ' έτος, ένα μήνα τουλάχιστον προ της ενάρξεως της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, γενική έκθεση περί της δραστηριότητος της Κοινότητας.

Άρθρο 213 ⁽¹⁾

1. Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται βάσει των γενικών τους προσόντων και παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας.

Η Επιτροπή περιλαμβάνει έναν υπήκοο από κάθε κράτος μέλος.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής δύναται να τροποποιείται ομοφώνως από το Συμβούλιο.

2. Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη προς τον χαρακτήρα των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να σέβεται την αρχή αυτή και να μην επιδιώκει να επηρεάζει τα μέλη της Επιτροπής κατά την εκτέλεση του έργου τους.

Τα μέλη της Επιτροπής δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τα καθήκοντα εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη της θητείας τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων. Σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεων αυτών, το Δικαστήριο, αιτήσκει του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, δύναται, αναλόγως της περιπτώσεως, να απαλλάξει από τα καθήκοντά του το ενδιαφερόμενο μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 216, ή να αποφασίσει την έκπτωσή του από το δικαίωμα συνταξιοδότησης ή από άλλες άντ' αυτού παροχές.

Άρθρο 214

1. Τα μέλη της Επιτροπής διορίζονται, για περίοδο πέντε ετών, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2, και με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, των διατάξεων του άρθρου 201.

Η θητεία τους δύναται να ανανεωθεί.

(¹) Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Το Συμβούλιο, συνεργόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, και αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, ορίζει την προσωπικότητα που προτίθεται να διορίσει ως πρόεδρο της Επιτροπής· ο διορισμός εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, και κατόπιν κοινής συμφωνίας με τον ορισθέντα πρόεδρο, εγκρίνει τον κατάλογο των άλλων προσωπικοτήτων που προτίθεται να διορίσει μέλη της Επιτροπής, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος.

Ο πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής που ορίστηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο υπόκεινται, ως σώμα, σε ψήφο έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μετά την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο πρόεδρος και τα άλλα μέλη της Επιτροπής διορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 215

Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους της Επιτροπής λήγουν ατομικώς κατόπιν παραιτήσεως ή απαλλαγής από αυτά.

Το παραιτηθέν, απαλλαγέν των καθηκόντων του ή αποθανόν μέλος αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του από νέο μέλος που διορίζεται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ομόφωνα ότι δεν συντρέχει λόγος αντικατάστασης.

Εάν ο πρόεδρος παραιτηθεί ή απαλλαγεί από τα καθήκοντά του ή αποβιώσει, αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 214 παράγραφος 2.

Εκτός από την περίπτωση απαλλαγής από τα καθήκοντά τους που προβλέπεται στο άρθρο 216, τα μέλη της Επιτροπής παραμένουν σε υπηρεσία μέχρις ότου αντικατασταθούν ή μέχρις ότου το Συμβούλιο αποφασίσει ότι δεν συντρέχει λόγος αντικατάστασης, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 216

Κάθε μέλος της Επιτροπής, αν δεν πληροί πλέον τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, δύναται να απαλλάσσεται των καθηκόντων του από το Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.

Άρθρο 217

1. Η Επιτροπή εργάζεται υπό την πολιτική καθοδήγηση του προέδρου της, ο οποίος αποφασίζει σχετικά με την εσωτερική οργάνωσή της προκειμένου να διασφαλίζονται η συνοχή, η αποτελεσματικότητα και η συλλογικότητα της δράσης της.

2. Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής διαρθρώνονται και κατανέμονται μεταξύ των μελών της από τον πρόεδρο. Ο πρόεδρος μπορεί να προβαίνει σε ανακατανομή των αρμοδιοτήτων αυτών κατά τη διάρκεια της θητείας. Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται από τον πρόεδρο υπό την εποπτεία του τελευταίου.

3. Ο πρόεδρος, κατόπιν εγκρίσεως του σώματος, ορίζει αντιπροέδρους μεταξύ των μελών της Επιτροπής.

4. Ένα μέλος της Επιτροπής υποβάλλει την παραίτησή του, εφόσον του το ζητήσει ο πρόεδρος, κατόπιν εγκρίσεως του σώματος.

Άρθρο 218

1. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή διεξάγουν μεταξύ τους διαβουλεύσεις και ρυθμίζουν με κοινή συμφωνία τους τρόπους συνεργασίας τους.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της προς εξασφάλιση της λειτουργίας της και της λειτουργίας των υπηρεσιών της, κατά τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κανονισμό αυτόν.

Άρθρο 219

Η Επιτροπή αποφασίζει με την πλειοψηφία του αριθμού των μελών που προβλέπεται στο άρθρο 213.

Η Επιτροπή συνεδριάζει εγκύρως, όταν είναι παρόντα όσα μέλη απαιτούνται από τον κανονισμό της.

ΤΜΗΜΑ 4

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άρθρο 220

Το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο εξασφαλίζουν, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης.

Είναι, εξάλλου, δυνατόν να προσαρτώνται στο Πρωτοδικείο δικαιοδοτικά τμήματα υπό τους όρους του άρθρου 225 Α, προκειμένου να ασκούν, σε ορισμένους συγκεκριμένους τομείς, δικαιοδοτικές αρμοδιότητες οι οποίες προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη.

Άρθρο 221

Το Δικαστήριο αποτελείται από έναν δικαστή ανά κράτος μέλος.

Το Δικαστήριο συνέρχεται σε τμήματα ή ως τμήμα μείζονος συνθέσεως, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου.

Εφόσον το προβλέπει ο Οργανισμός, το Δικαστήριο δύναται επίσης να συνεδριάζει σε ολομέλεια.

Άρθρο 222

Το Δικαστήριο επικουρείται από οκτώ γενικούς εισαγγελείς. Κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δύναται, αποφασίζοντας ομόφωνα, να αυξήσει τον αριθμό των γενικών εισαγγελέων.

Ο γενικός εισαγγελέας διατυπώνει δημοσία, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων οι οποίες, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, απαιτούν την παρέμβασή του.

Άρθρο 223

Οι δικαστές και οι γενικοί εισαγγελείς του Δικαστηρίου επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και συγκεντρώνουν στις χώρες τους τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τον διορισμό στα ανώτατα δικαστικά αξιώματα ή είναι νομικοί αναγνωρισμένου κύρους. Διορίζονται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για περίοδο έξι ετών.

Κάθε τρία έτη γίνεται μερική ανανέωση των δικαστών και των γενικών εισαγγελέων σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου.

Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Δικαστηρίου για περίοδο τριών ετών. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

Επιτρέπεται ο επαναδιορισμός απερχομένων δικαστών και γενικών εισαγγελέων.

Το Δικαστήριο διορίζει τον γραμματέα του και καθορίζει την υπηρεσιακή του κατάσταση.

Το Δικαστήριο καταρτίζει τον κανονισμό διαδικασίας του. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 224

Το Πρωτοδικείο περιλαμβάνει έναν τουλάχιστο δικαστή ανά κράτος μέλος. Ο αριθμός των δικαστών καθορίζεται από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου. Ο Οργανισμός είναι δυνατόν να προβλέπει ότι το Πρωτοδικείο επικουρείται από γενικούς εισαγγελείς.

Τα μέλη του Πρωτοδικείου επιλέγονται μεταξύ προσώπων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και έχουν την απαιτούμενη ικανότητα για την άσκηση υψηλών δικαστικών καθηκόντων. Διορίζονται με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για περίοδο έξι ετών. Ανά τριετία γίνεται μερική ανανέωση. Τα απερχόμενα μέλη μπορούν να διορίζονται εκ νέου.

Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Πρωτοδικείου για περίοδο τριών ετών. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

Το Πρωτοδικείο διορίζει τον γραμματέα του και καθορίζει την υπηρεσιακή του κατάσταση.

Το Πρωτοδικείο καταρτίζει τον κανονισμό διαδικασίας του, σε συμφωνία με το Δικαστήριο. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν δεν ορίζει άλλως ο Οργανισμός του Δικαστηρίου, οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης σχετικά με το Δικαστήριο εφαρμόζονται και για το Πρωτοδικείο.

Άρθρο 225

1. Το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να αποφαινεται σε πρώτο βαθμό επί των προσφυγών που αναφέρονται στα άρθρα 230, 232, 235, 236 και 238, με εξαίρεση αυτές που έχουν ανατεθεί σε δικαιοδοτικό τμήμα και αυτές που ο Οργανισμός επιφυλάσσει στο Δικαστήριο. Ο Οργανισμός μπορεί να προβλέπει ότι το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο και για άλλες κατηγορίες προσφυγών.

Οι αποφάσεις που εκδίδει το Πρωτοδικείο δυνάμει της παρούσας παραγράφου υπόκεινται σε αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον Οργανισμό.

2. Το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγών που ασκούνται κατά των αποφάσεων των δικαιοδοτικών τμημάτων τα οποία συνιστώνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 225Α.

Οι αποφάσεις που εκδίδει το Πρωτοδικείο δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν κατ' εξαίρεση να επανεξετάζονται από το Δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον Οργανισμό, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του κοινοτικού δικαίου.

3. Το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία του υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 234, σε συγκεκριμένους τομείς που καθορίζονται από τον Οργανισμό.

Όταν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η υπόθεση συνεπάγεται την έκδοση απόφασης επί αρχής, η οποία ενδέχεται να θίξει την ενότητα ή τη συνοχή του κοινοτικού δικαίου, δύναται να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί επ' αυτής.

Οι αποφάσεις που εκδίδει το Πρωτοδικείο επί προδικαστικών θεμάτων, είναι δυνατόν κατ' εξαίρεση να επανεξετάζονται από το Δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς που προβλέπει ο Οργανισμός, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 225 Α

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Δικαστήριο, ή τη αιτήσει του Δικαστηρίου και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, δύναται να συνιστά δικαιοδοτικά τμήματα για να εκδικάζουν σε πρώτο βαθμό ορισμένες κατηγορίες προσφυγών οι οποίες ασκούνται σε συγκεκριμένους τομείς.

Η απόφαση σχετικά με τη σύσταση δικαιοδοτικού τμήματος ορίζει τους κανόνες σχετικά με τη σύνθεση του εν λόγω τμήματος και προσδιορίζει την έκταση των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται.

Οι αποφάσεις των δικαιοδοτικών τμημάτων υπόκεινται σε αναίρεση, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, ή, εάν το προβλέπει η απόφαση για τη σύσταση του τμήματος, σε έφεση, η οποία μπορεί να αφορά και πραγματικά περιστατικά, ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Τα μέλη των δικαιοδοτικών τμημάτων επιλέγονται μεταξύ προσώπων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και έχουν την απαιτούμενη ικανότητα για την άσκηση δικαστικών καθηκόντων. Διορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομοφώνως.

Τα δικαιοδοτικά τμήματα καταρτίζουν τον κανονισμό διαδικασίας τους, σε συμφωνία με το Δικαστήριο. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν η απόφαση για τη σύσταση του τμήματος δεν ορίζει άλλως, οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης σχετικά με το Δικαστήριο και οι διατάξεις του Οργανισμού του Δικαστηρίου εφαρμόζονται και στα δικαιοδοτικά τμήματα.

Άρθρο 226

Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στο κράτος αυτό να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του.

Αν το κράτος δεν συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός της προθεσμίας που του τάσσει η Επιτροπή, δύναται η τελευταία να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Άρθρο 227

Κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο, αν κρίνει ότι άλλο κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης.

Πριν ένα κράτος μέλος ασκήσει προσφυγή κατά άλλου κράτους μέλους, επικαλούμενο παράβαση υποχρέωσης εκ της παρούσας συνθήκης, οφείλει να φέρει το ζήτημα στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα κράτη να προβούν κατ' αντιδικία σε γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις.

Αν η Επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη εντός τριών μηνών από της υποβολής της αιτήσεως, η προσφυγή δύναται να κατατεθεί στο Δικαστήριο και χωρίς τη γνώμη της Επιτροπής.

Άρθρο 228

1. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης, το κράτος αυτό οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασής του Δικαστηρίου.

2. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έλαβε τα προαναφερόμενα μέτρα, συντάσσει, αφού παράσχει σ' αυτό το κράτος τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, αιτιολογημένη γνώμη, διευκρινίζοντας τα σημεία στα οποία το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

Εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασής του Δικαστηρίου μέσα στην προθεσμία που όρισε η Επιτροπή, τότε η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίπτωση.

Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε με την απόφασή του, μπορεί να του επιβάλει την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού ή χρηματικής ποινής.

Η διαδικασία αυτή δεν θίγει το άρθρο 227.

Άρθρο 229

Οι κανονισμοί που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και από το Συμβούλιο, βάσει της παρούσας συνθήκης, δύναται να χορηγούν στο Δικαστήριο πλήρη δικαιοδοσία σχετικά με τις κυρώσεις που προβλέπουν.

Άρθρο 229 Α

Με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί, στην έκταση που αυτό καθορίζει, να θεσπίζει διατάξεις προκειμένου να ανατεθεί στο Δικαστήριο, η αρμοδιότητα να αποφαινεται επί διαφορών σχετικών με την εφαρμογή των πράξεων οι οποίες εκδίδονται βάσει της παρούσας συνθήκης και δημιουργούν κοινοτικούς τίτλους βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Το Συμβούλιο συνιστά στα κράτη μέλη να υιοθετήσουν τις διατάξεις αυτές σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

Άρθρο 230

Το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΚΤ, εκτός των συστάσεων και γνώμων και των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων.

Για τον σκοπό αυτό, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγών που ασκούνται από κράτος μέλος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, λόγω αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους τύπου, παραβάσεως της παρούσας συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας.

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, να αποφαινεται επί προσφυγών που ασκούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο και την ΕΚΤ, με σκοπό τη διατήρηση των προνομίων τους.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Οι προσφυγές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο ασκούνται εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της πράξεως, την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως.

Άρθρο 231

Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, το Δικαστήριο κηρύσσει την προσβαλλομένη πράξη άκυρη.

Αν το Δικαστήριο κηρύξει κανονισμό άκυρο, προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, εκείνα τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

Άρθρο 232

Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, κατά παράβαση της παρούσας συνθήκης, παραλείπουν να αποφασίσουν, τα κράτη μέλη και τα άλλα όργανα της Κοινότητας δύνανται να ασκούν προσφυγή στο Δικαστήριο και να ζητούν τη διαπίστωση της παράβασης αυτής.

Η προσφυγή αυτή είναι παραδεκτή μόνον αν το εν λόγω όργανο κληθεί προηγουμένως να ενεργήσει. Αν αυτό το όργανο δεν λάβει θέση εντός δύο μηνών από την πρόσκληση, η προσφυγή δύναται να ασκηθεί εντός νέας προθεσμίας δύο μηνών.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υπό τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων, δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο κατά οργάνου της Κοινότητας το οποίο παρέλειψε να του απευθύνει πράξη εκτός συστάσεως ή γνώμης.

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, να εκδικάζει προσφυγές που ασκεί η ΕΚΤ στους τομείς των αρμοδιοτήτων της ή που ασκούνται κατ' αυτής.

Άρθρο 233

Το όργανο ή τα όργανα των οποίων η πράξη εκηρύχθη άκυρη ή των οποίων η παράλειψη εκηρύχθη αντίθετη προς την παρούσα συνθήκη, οφείλουν να λαμβάνουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Η υποχρέωση αυτή δεν θίγει τις υποχρεώσεις που δύνανται να προκύψουν από την εφαρμογή του άρθρου 288 δεύτερο εδάφιο.

Το παρόν άρθρο ισχύει και για την ΕΚΤ.

Άρθρο 234

Το Δικαστήριο αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις:

- α) επί της ερμηνείας της παρούσας συνθήκης·
- β) επί του κύρους και της ερμηνείας των πράξεων των οργάνων της Κοινότητας και της ΕΚΤ·
- γ) επί της ερμηνείας των καταστατικών των οργανισμών που ιδρύθηκαν με πράξη του Συμβουλίου, εφόσον το προβλέπουν τα εν λόγω καταστατικά.

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, δύναται, αν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού.

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση και του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, οφείλει να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο.

Άρθρο 235

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών αποζημιώσεως που προβλέπονται στο άρθρο 288 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 236

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο κανονισμός περί της υπηρεσιακής τους καταστάσεως ή οι οποίες προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει.

Άρθρο 237

Υπό τους όρους των κατωτέρω διατάξεων, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί των διαφορών που αφορούν:

- α) την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των κρατών μελών που προκύπτουν από το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· το διοικητικό συμβούλιο της Τράπεζας διαθέτει εν προκειμένω τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή από το άρθρο 226·
- β) τις πράξεις του συμβουλίου των διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και το διοικητικό συμβούλιο της Τράπεζας δύνανται να ασκούν σχετικώς προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 230·
- γ) τις πράξεις του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· κατά των πράξεων αυτών δύνανται να προσφεύγουν, σύμφωνα με το άρθρο 230, μόνον κράτη μέλη ή η Επιτροπή και μόνον λόγω παράβασης των τύπων που προβλέπει το άρθρο 21 παράγραφος 2 και παράγραφοι 5 έως και 7 του καταστατικού της Τράπεζας·
- δ) την εκτέλεση εκ μέρους των εθνικών κεντρικών τραπεζών των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη και το καταστατικό του ΕΣΚΤ. Το συμβούλιο της ΕΚΤ διαθέτει, για το σκοπό αυτό, έναντι των εθνικών κεντρικών τραπεζών, τις εξουσίες που διαθέτει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 226 έναντι των κρατών μελών. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι εθνική κεντρική τράπεζα έχει παραβεί υποχρέωσή της εκ της παρούσας συνθήκης, η τράπεζα αυτή οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου.

Άρθρο 238

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να λαμβάνει αποφάσεις δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, η οποία συνάπτεται από την Κοινότητα ή για λογαριασμό της.

Άρθρο 239

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ των κρατών μελών, συναφούς με το αντικείμενο της παρούσας συνθήκης, αν η διαφορά αυτή του υποβληθεί δυνάμει συμβάσεως διαιτησίας.

Άρθρο 240

Εφόσον η παρούσα συνθήκη δεν προβλέπει αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, οι διαφορές στις οποίες η Κοινότητα είναι διάδικος δεν εξαιρούνται εκ του λόγου αυτού από την αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

Άρθρο 241

Παρά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 230 πέμπτο εδάφιο, κάθε διάδικος μπορεί επ' ευκαιρία διαφοράς που θέτει υπό αμφισβήτηση την ισχύ κανονισμού που έχει εκδοθεί από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ή την ισχύ κανονισμού του Συμβουλίου, της Επιτροπής ή της ΕΚΤ, να επικαλείται το ανεφάρμοστο του κανονισμού αυτού, ενώπιον του Δικαστηρίου, για έναν από του λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 230 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 242

Οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

Άρθρο 243

Στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, το Δικαστήριο δύναται να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

Άρθρο 244

Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου είναι εκτελεστές κατά τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 256.

Άρθρο 245

Ο οργανισμός του Δικαστηρίου ορίζεται σε ιδιαίτερο πρωτόκολλο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, ή κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Δικαστήριο, μπορεί να τροποποιεί τις διατάξεις του Οργανισμού, εξαιρέσει του τίτλου I.

ΤΜΗΜΑ 5

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Άρθρο 246

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξασφαλίζει τον έλεγχο των λογαριασμών.

Άρθρο 247

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελείται από έναν υπήκοο κάθε κράτους μέλους.
2. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που υπηρετούν ή έχουν υπηρετήσει στις χώρες τους σε όργανα εξωτερικού ελέγχου ή διαθέτουν ειδικά προσόντα για το λειτουργήμα αυτό. Οφείλουν να παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας.
3. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου διορίζονται για περίοδο έξι ετών. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εγκρίνει τον κατάλογο των μελών, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος. Η θητεία των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύναται να ανανεωθεί.

Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για περίοδο τριών ετών. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

4. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε ενέργεια ασυμβίβαστη με τα καθήκοντά τους.

5. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τις υποχρεώσεις εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά την αποχώρησή τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων.

6. Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου λήγουν είτε ατομικώς διά παραιτήσεως είτε δι' απαλλαγής εξ αυτών που κηρύσσεται από το Δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7.

Το μέλος που αποχωρεί αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του.

Εκτός της περιπτώσεως της απαλλαγής από τα καθήκοντά τους, τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου παραμένουν εν υπηρεσία μέχρις ότου αντικατασταθούν.

7. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύνανται να απαλλάσσονται των καθηκόντων τους ή να κηρύσσονται έκπτωτα του δικαιώματος προς σύνταξη ή άλλων άντ' αυτού ωφελημάτων μόνον αν το Δικαστήριο διαπιστώσει, κατόπιν αιτήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι έπαυσαν να ανταποκρίνονται προς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ή να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους.

8. Το Συμβούλιο ορίζει, με ειδική πλειοψηφία, τους όρους απασχολήσεως, και ιδίως τις αποδοχές, αποζημιώσεις και συντάξεις του προέδρου και των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ορίζει επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, κάθε άλλη αποζημίωση που επέχει θέση αμοιβής.

9. Οι επί των δικαστών του Δικαστηρίου εφαρμοζόμενες διατάξεις του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και των ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ισχύουν και για τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 248

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων της Κοινότητας. Ελέγχει επίσης τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και εξόδων κάθε οργανισμού ιδρυομένου από την Κοινότητα, στο βαθμό που η ιδρυτική πράξη δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εγχειρίζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δήλωση που βεβαιώνει την ακρίβεια των λογαριασμών και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών πράξεων, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η δήλωση αυτή είναι δυνατόν να συμπληρώνεται από ειδικές εκτιμήσεις για κάθε σημαντικό τομέα της κοινοτικής δραστηριότητας.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τη νομιμότητα και την κανονικότητα της πραγματοποιήσεως των εσόδων και εξόδων και εξακριβώνει τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρει ειδικότερα οποιαδήποτε παρατυπία.

Ο έλεγχος των εσόδων διενεργείται βάσει των ποσών που βεβαιώνονται ως οφειλόμενα και των ποσών που πράγματι καταβάλλονται στην Κοινότητα.

Ο έλεγχος των εξόδων διενεργείται βάσει των αναληφθεισών υποχρεώσεων και των πραγματοποιηθεισών πληρωμών.

Οι έλεγχοι αυτοί δύνανται να διενεργούνται προ του κλεισίματος των λογαριασμών του σχετικού οικονομικού έτους.

3. Ο έλεγχος πραγματοποιείται βάσει εγγράφων και, εν ανάγκη, επιτόπου στα άλλα όργανα της Κοινότητας, στις εγκαταστάσεις κάθε οργανισμού που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Κοινότητας και στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό. Ο έλεγχος στα κράτη μέλη ασκείται σε συνεργασία με τα εθνικά ελεγκτικά όργανα, ή, εάν αυτά δεν έχουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, με τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες. Το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα εθνικά ελεγκτικά όργανα των κρατών μελών συνεργάζονται με πνεύμα εμπιστοσύνης, διατηρώντας παράλληλα την ανεξαρτησία τους. Τα όργανα αυτά ή οι υπηρεσίες αυτές γνωρίζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο εάν προτίθενται να συμμετάσχουν στον έλεγχο.

Τα άλλα όργανα της Κοινότητας, κάθε οργανισμός που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Κοινότητας, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό, και τα εθνικά ελεγκτικά όργανα, ή, αν αυτά δεν έχουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες, διαβιβάζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μετά από αίτησή του, κάθε αναγκαίο έγγραφο ή πληροφορία για την εκπλήρωση της αποστολής του.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για τη διαχείριση των εσόδων και εξόδων της Κοινότητας, τα δικαιώματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου για πρόσβαση σε πληροφορίες που κατέχει η Τράπεζα διέπονται από συμφωνία μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Τράπεζας και της Επιτροπής. Ωστόσο, ελλείψει συμφωνίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που απαιτούνται για τον έλεγχο των εξόδων και εσόδων της Κοινότητας τα οποία διαχειρίζεται η Τράπεζα.

4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει ετήσια έκθεση μετά το κλείσιμο κάθε οικονομικού έτους. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται στα άλλα όργανα της Κοινότητας και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις των οργάνων αυτών στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο δύναται εξ άλλου να υποβάλλει οποτεδήποτε παρατηρήσεις, ιδίως υπό μορφή ειδικών εκθέσεων επί ειδικών ζητημάτων και να γνωμοδοτεί μετά από αίτηση ενός από τα άλλα όργανα της Κοινότητας.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εγκρίνει τις ετήσιες ή ειδικές εκθέσεις ή τις γνωμοδοτήσεις του με την πλειοψηφία των μελών του. Μπορεί, ωστόσο, να συνιστά στους κόλπους του τμήματα προκειμένου να εγκρίνουν ορισμένες κατηγορίες εκθέσεων ή γνωμοδοτήσεων, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό του.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο επικουρεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά τον έλεγχο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό του. Ο κανονισμός αυτός υπόκειται στην έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 249

Προς εκπλήρωση των καθηκόντων τους και σύμφωνα με την παρούσα συνθήκη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από κοινού με το Συμβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή εκδίδουν κανονισμούς και οδηγίες, λαμβάνουν αποφάσεις και διατυπώνουν συστάσεις ή γνώμες.

Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνει την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για τους αποδέκτες που ορίζει.

Οι συστάσεις και οι γνώμες δεν δεσμεύουν.

Άρθρο 250

1. Όταν, δυνάμει της παρούσας συνθήκης, θεσπίζεται πράξη του Συμβουλίου προτάσει της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την πρόταση αυτή μόνον ομόφωνα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 251 παράγραφοι 4 και 5.

2. Εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης.

Άρθρο 251

1. Όταν η παρούσα συνθήκη παραπέμπει στο παρόν άρθρο για την έκδοση μιας πράξης, ακολουθείται η ακόλουθη διαδικασία.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, και αφού λάβει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου:

- εφόσον εγκρίνει όλες τις τροπολογίες που περιέχονται στη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δύναται να εκδώσει την προτεινόμενη πράξη όπως τροποποιήθηκε,
- εφόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν προτείνει τροπολογίες, το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει την προτεινόμενη πράξη,
- άλλως υιοθετεί κοινή θέση και τη διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τους λόγους που το οδήγησαν να υιοθετήσει την κοινή του θέση. Η Επιτροπή ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη θέση της.

Εάν, εντός τριών μηνών από τη διαβίβαση αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

- α) εγκρίνει τη κοινή θέση ή δεν έχει λάβει απόφαση, η εν λόγω πράξη θεωρείται ότι εκδόθηκε σύμφωνα με αυτή την κοινή θέση·
- β) απορρίπτει, με απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, την κοινή θέση, η προτεινόμενη πράξη θεωρείται ότι δεν εκδόθηκε·
- γ) προτείνει με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν τροπολογίες στην κοινή θέση, το τροποποιημένο κείμενο διαβιβάζεται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, η οποία γνωμοδοτεί για τις τροπολογίες αυτές.

3. Εάν, εντός τριών μηνών από την παραλαβή των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο εγκρίνει, με ειδική πλειοψηφία, όλες αυτές τις τροπολογίες, η σχετική πράξη θεωρείται ότι εκδόθηκε με τη μορφή της κοινής θέσης όπως τροποποιήθηκε· το Συμβούλιο, πάντως, αποφασίζει ομόφωνα για τις τροπολογίες για τις οποίες η Επιτροπή έχει εκφέρει αρνητική γνώμη. Εάν το Συμβούλιο δεν εγκρίνει όλες τις τροπολογίες, ο πρόεδρος του Συμβουλίου, σε συμφωνία με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συγκαλεί εντός έξι εβδομάδων σε συνεδρίαση την επιτροπή συνδιαλλαγής.

4. Η επιτροπή συνδιαλλαγής, που αποτελείται από τα μέλη του Συμβουλίου ή τους αντιπροσώπους τους και ισάριθμους αντιπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει ως αποστολή την επίτευξη συμφωνίας για ένα κοινό σχέδιο, με ειδική πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου ή των αντιπροσώπων τους και με πλειοψηφία των αντιπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής συνδιαλλαγής και αναλαμβάνει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες με σκοπό την προσέγγιση των θέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Για την εκπλήρωση του καθήκοντος αυτού, η επιτροπή συνδιαλλαγής εξετάζει την κοινή θέση με βάση τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

5. Εάν, εντός έξι εβδομάδων από τη σύγκλησή της, η επιτροπή συνδιαλλαγής εγκρίνει κοινό σχέδιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν προθεσμία έξι εβδομάδων έκαστο από την έγκριση για να εκδώσουν τη σχετική πράξη σύμφωνα με το κοινό σχέδιο, με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με ειδική πλειοψηφία όσον αφορά το Συμβούλιο. Αν δεν υπάρξει η έγκριση ενός από τα δύο όργανα εντός της ως άνω προθεσμίας, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εκδόθηκε.

6. Αν η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν εγκρίνει κοινό σχέδιο, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εκδόθηκε.

7. Οι προθεσμίες των τριών μηνών και των έξι εβδομάδων που αναφέρει το παρόν άρθρο παρατείνονται αντίστοιχα κατά έναν μήνα ή κατά δύο εβδομάδες το πολύ, με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 252

Όταν η παρούσα συνθήκη παραπέμπει στο παρόν άρθρο για την έκδοση μιας πράξης, ακολουθείται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής, και μετά από γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει μια κοινή θέση·
- β) η κοινή θέση του Συμβουλίου διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενημερώνουν πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν το Συμβούλιο να υιοθετήσει την κοινή θέση καθώς και σχετικά με τη θέση της Επιτροπής.

Εάν, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ανακοίνωση αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εγκρίνει την κοινή αυτή θέση ή αν δεν λάβει απόφαση μέσα στην προθεσμία αυτή, το Συμβούλιο εκδίδει οριστικά τη σχετική πράξη σύμφωνα με την κοινή θέση·

- γ) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσα στην τρίμηνη προθεσμία του στοιχείου β), μπορεί να προτείνει τροπολογίες της κοινής θέσης του Συμβουλίου, με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται. Μπορεί επίσης, με την ίδια πλειοψηφία, να απορρίψει την κοινή θέση του Συμβουλίου. Το αποτέλεσμα των εργασιών διαβιβάζεται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απορρίψει την κοινή θέση του Συμβουλίου, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει σε δεύτερη ανάγνωση μόνο με ομοφωνία·

- δ) η Επιτροπή επανεξετάζει, μέσα σε προθεσμία ενός μηνός, την πρόταση βάσει της οποίας το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση με αφετηρία τις τροπολογίες που έχει προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο, ταυτόχρονα με την επανεξετασθείσα πρότασή της τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες δεν δέχθηκε, και διατυπώνει τη γνώμη της. Το Συμβούλιο μπορεί να εγκρίνει ομόφωνα τις τροπολογίες αυτές·

- ε) το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, εγκρίνει την επανεξετασθείσα από την Επιτροπή πρόταση.

Το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την επανεξετασθείσα πρόταση της Επιτροπής μόνον ομόφωνα·

- στ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ) και ε), το Συμβούλιο υποχρεούται να αποφασίζει μέσα σε προθεσμία τριών μηνών. Αν δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας αυτής, θεωρείται ότι η πρόταση της Επιτροπής δεν εγκρίθηκε·
- ζ) οι προθεσμίες που αναφέρονται στα στοιχεία β) και στ) μπορούν να παρατείνονται κατά ένα μήνα το πολύ, με κοινή συμφωνία μεταξύ του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 253

Οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, πρέπει να αιτιολογούνται και να αναφέρονται στις προτάσεις ή γνώμες που απαιτούνται κατά την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 254

1. Οι κανονισμοί, οι οδηγίες και οι αποφάσεις που εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 251, υπογράφονται από τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και από τον πρόεδρο του Συμβουλίου, και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία που ορίζουν ή, άλλως, την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή τους.

2. Οι κανονισμοί του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθώς και οι οδηγίες αυτών των οργάνων που απευθύνονται σε όλα τα κράτη μέλη, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία που ορίζουν ή, άλλως, την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή τους.

3. Οι άλλες οδηγίες καθώς και οι αποφάσεις, κοινοποιούνται στους αποδέκτες τους και αποκτούν ενέργεια με την κοινοποίησή τους.

Άρθρο 255

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε ένα κράτος μέλος, έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που θα καθοριστούν σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

2. Οι γενικές αρχές και τα όρια, εκ λόγων δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος, που διέπουν αυτό το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα, καθορίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, εντός διετίας από την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ.

3. Καθένα από τα ανωτέρω αναφερόμενα όργανα εισάγει, στον εσωτερικό του κανονισμό, ειδικές διατάξεις για την πρόσβαση στα δικά του έγγραφα.

Άρθρο 256

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής που επιβάλλουν χρηματική υποχρέωση εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, είναι τίτλοι εκτελεστοί.

Η αναγκαστική εκτέλεση διέπεται από τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας που ισχύει στο κράτος, στην επικράτεια του οποίου γίνεται. Ο εκτελεστήριος τύπος περιάπτεται, μετά έλεγχο της γνησιότητας μόνο του τίτλου, από την εθνική αρχή που ορίζει η κυβέρνηση του κράτους μέλους για το σκοπό αυτόν και την οποία γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στο Δικαστήριο.

Ο ενδιαφερόμενος, κατόπιν αιτήσεως του οποίου ετηρήθησαν οι διατυπώσεις αυτές, δύναται να επισπεύσει την αναγκαστική εκτέλεση κατά το εσωτερικό δίκαιο, απευθυνόμενος απευθείας στην αρμόδια αρχή.

Η αναγκαστική εκτέλεση αναστέλλεται μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου. Ο έλεγχος όμως της κανονικότητας των εκτελεστικών μέτρων ανήκει στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 257

Συνιστάται Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με συμβουλευτικά καθήκοντα.

Η επιτροπή αυτή συγκροτείται από αντιπροσώπους των διαφόρων συνιστωσών οικονομικής και κοινωνικής φύσεως της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών, ιδίως των παραγωγών, των γεωργών, των μεταφορέων, των εργαζομένων, των εμπόρων, των βιοτεχνών, των ελευθερίων επαγγελματιών, των καταναλωτών, και άλλων κατηγοριών γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 258 ⁽¹⁾

Ο αριθμός των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δεν υπερβαίνει τα τριακόσια πενήντα.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Ο αριθμός των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	12
Τσεχική Δημοκρατία	12
Δανία	9
Γερμανία	24
Εσθονία	7
Ελλάδα	12
Ισπανία	21
Γαλλία	24
Ιρλανδία	9
Ιταλία	24
Κύπρος	6
Λεττονία	7
Λιθουανία	9
Λουξεμβούργο	6
Ουγγαρία	12
Μάλτα	5
Κάτω Χώρες	12
Αυστρία	12
Πολωνία	21
Πορτογαλία	12
Σλοβενία	7
Σλοβακία	9
Φινλανδία	9
Σουηδία	12
Ηνωμένο Βασίλειο	24.

Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δεν πρέπει να δεσμεύονται από καμία επιτακτική εντολή. Ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, καθορίζει τις αποζημιώσεις των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Άρθρο 259

1. Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής διορίζονται, βάσει προτάσεως των κρατών μελών, για περίοδο τεσσάρων ετών. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, εγκρίνει τον κατάλογο των μελών, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος. Η θητεία των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δύναται να ανανεωθεί.

2. Το Συμβούλιο ζητεί τη γνώμη της Επιτροπής. Δύναται να ζητήσει τη γνώμη των ευρωπαϊκών οργανώσεων των αντιπροσωπευτικών των διαφόρων κλάδων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, οι οποίες ενδιαφέρονται για τη δραστηριότητα της Κοινότητας.

Άρθρο 260

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των μελών της τον πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύο ετών.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της αιτήσει του Συμβουλίου ή της Επιτροπής· μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο 261

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή περιλαμβάνει ειδικευμένα τμήματα για τους κύριους τομείς που προβλέπει η παρούσα συνθήκη.

Τα ειδικευμένα τμήματα λειτουργούν στο πλαίσιο των γενικών αρμοδιοτήτων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Δεν δύναται να ζητηθεί η γνώμη των ειδικευμένων τμημάτων ανεξαρτήτως της επιτροπής αυτής.

Στο πλαίσιο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δύνανται επίσης να συγκροτούνται υποεπιτροπές για την επεξεργασία σχεδίων γνώμων επί ορισμένων ζητημάτων ή τομέων, τα οποία υποβάλλουν στην κρίση της επιτροπής αυτής.

Ο κανονισμός της επιτροπής αυτής καθορίζει τον τρόπο της συνθέσεως και ρυθμίζει την αρμοδιότητα των ειδικευμένων τμημάτων και των υποεπιτροπών.

Άρθρο 262

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή οφείλουν να ζητούν τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στις περιπτώσεις που προβλέπει η παρούσα συνθήκη. Δύνανται να ζητούν τη γνώμη της σε κάθε περίπτωση που το κρίνουν σκόπιμο. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δύναται να λαμβάνει την πρωτοβουλία να διατυπώνει γνώμη στις περιπτώσεις που το θεωρεί σκόπιμο.

Αν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προθεσμία τουλάχιστον ενός μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και η γνώμη του αρμοδίου ειδικευμένου τμήματος, καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Άρθρο 263 ⁽¹⁾

Συνιστάται επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα, καλούμενη στο εξής «Επιτροπή των Περιφερειών», αποτελούμενη από αντιπροσώπους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, οι οποίοι είτε είναι αιρετά μέλη ενός οργανισμού περιφερειακής διοίκησης ή τοπικής αυτοδιοίκησης είτε είναι πολιτικώς υπεύθυνοι ενώπιον μιας εκλεγμένης συνέλευσης.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών δεν υπερβαίνει τα τριακόσια πενήντα.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	12
Τσεχική Δημοκρατία	12
Δανία	9
Γερμανία	24
Εσθονία	7
Ελλάδα	12
Ισπανία	21
Γαλλία	24
Ιρλανδία	9
Ιταλία	24
Κύπρος	6
Λεττονία	7

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Λιθουανία	9
Λουξεμβούργο	6
Ουγγαρία	12
Μάλτα	5
Κάτω Χώρες	12
Αυστρία	12
Πολωνία	21
Πορτογαλία	12
Σλοβενία	7
Σλοβακία	9
Φινλανδία	9
Σουηδία	12
Ηνωμένο Βασίλειο	24.

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών, καθώς και ισάριθμοι αναπληρωτές, διορίζονται μετά από προτάσεις των οικείων κρατών μελών για τέσσερα έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, εγκρίνει τον κατάλογο των μελών και των αναπληρωτών τους, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος. Κατά τη λήξη της θητείας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, δυνάμει της οποίας έχουν προταθεί, η θητεία των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών λήγει αυτομάτως και τα μέλη αντικαθίστανται για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας με την ίδια διαδικασία. Κανένα μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών δεν πρέπει να δεσμεύονται από καμία επιτακτική εντολή. Ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία, προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Άρθρο 264

Η Επιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών της τον πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύο ετών.

Η Επιτροπή των Περιφερειών καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η Επιτροπή των Περιφερειών συγκαλείται από τον πρόεδρό της αιτήσει του Συμβουλίου και της Επιτροπής· μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο 265

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη, και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ιδίως εφόσον πρόκειται για διασυνοριακή συνεργασία, και εφόσον τούτο κρίνεται σκόπιμο από το ένα από τα δύο αυτά όργανα.

Εάν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Επιτροπή των Περιφερειών προθεσμία ενός τουλάχιστον μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη της γνώμης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Όταν ζητείται γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 262, η Επιτροπή των Περιφερειών ενημερώνεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή γι' αυτήν την αίτηση γνώμης. Η Επιτροπή των Περιφερειών δύναται, εφόσον θεωρεί ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα, να εκφέρει γνώμη σχετικά με το θέμα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών.

Η Επιτροπή των Περιφερειών δύναται να εκφέρει γνώμη και με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο.

Η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Άρθρο 266

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει νομική προσωπικότητα.

Μέλη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων είναι τα κράτη μέλη.

Το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων προσαρτάται ως πρωτόκολλο στην παρούσα συνθήκη. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, κατόπιν αιτήσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή ή κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, μπορεί να τροποποιήσει τα άρθρα 4, 11 και 12 και το άρθρο 18 παράγραφος 5 του καταστατικού της Τράπεζας.

Άρθρο 267

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει ως αποστολή να συμβάλλει στην ισόρροπη και απρόσκοπτη ανάπτυξη της κοινής αγοράς για το συμφέρον της Κοινότητας προσφεύγοντας στην κεφαλαιαγορά και στους ιδίους της πόρους. Για το σκοπό αυτόν, χωρίς να επιδιώκει κέρδος, διευκολύνει με την παροχή δανείων και εγγυήσεων τη χρηματοδότηση των κατωτέρω σχεδίων, σε όλους τους τομείς της οικονομίας:

- α) σχεδίων που αποβλέπουν στην αξιοποίηση των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών·
- β) σχεδίων που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό ή στη μετατροπή επιχειρήσεων ή στη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων που συνεπάγεται η προοδευτική εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς και που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύνανται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως·
- γ) σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος για περισσότερα κράτη μέλη που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύνανται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως.

Η Τράπεζα, κατά την εκτέλεση της αποστολής της, διευκολύνει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων της Κοινότητας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 268

Όλα τα έσοδα και τα έξοδα της Κοινότητας, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, πρέπει να προβλέπονται για κάθε οικονομικό έτος και να εγγράφονται στον προϋπολογισμό.

Οι διοικητικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται τα όργανα βάσει των διατάξεων της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, βαρύνουν τον προϋπολογισμό. Οι λειτουργικές δαπάνες που συνεπάγεται η υλοποίηση των διατάξεων αυτών μπορούν να βαρύνουν τον προϋπολογισμό, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σ' αυτές.

Ο προϋπολογισμός πρέπει να είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τα έξοδα.

Άρθρο 269

Ο προϋπολογισμός χρηματοδοτείται στο ακέραιο, υπό την επιφύλαξη των άλλων εσόδων, από ίδιους πόρους.

Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομόφωνα τις διατάξεις σχετικά με το σύστημα των ιδίων πόρων της Κοινότητας που συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

Άρθρο 270

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η δημοσιονομική πειθαρχία, η Επιτροπή δεν προτείνει κοινοτική πράξη, δεν τροποποιεί τις προτάσεις της και δεν λαμβάνει εκτελεστικά μέτρα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό, χωρίς να παρέχει τη διαβεβαίωση ότι η πρόταση ή το μέτρο αυτό δύναται να χρηματοδοτηθεί στα πλαίσια των ιδίων πόρων της Κοινότητας, όπως καθορίζονται στις διατάξεις που έχει θεσπίσει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 269.

Άρθρο 271

Τα εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό έξοδα εγκρίνονται για τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους, εκτός αντιθέτων διατάξεων του κανονισμού που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 279.

Με εξαίρεση τις πιστώσεις οι οποίες αφορούν τα έξοδα υπαλληλικού προσωπικού, οι πιστώσεις οι οποίες παραμένουν αχρησιμοποίητες στο τέλος του οικονομικού έτους είναι δυνατό να μεταφερθούν μόνο στο επόμενο οικονομικό έτος, κατά τους όρους που καθορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 279.

Οι πιστώσεις εξειδικεύονται κατά κεφάλαια, στα οποία περιλαμβάνονται τα έξοδα αναλόγως της φύσεως ή του προορισμού τους. Τα κεφάλαια υποδιαιρούνται εφόσον είναι αναγκαίο, συμφώνως προς τον κανονισμό που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 279.

Τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Δικαστηρίου αποτελούν αντικείμενο χωριστών τμημάτων του προϋπολογισμού, με την επιφύλαξη ειδικού καθεστώτος για ορισμένα κοινά έξοδα.

Άρθρο 272

1. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου.
2. Κάθε όργανο της Κοινότητας καταρτίζει πριν από την 1η Ιουλίου κατάσταση των προβλεπόμενων εξόδων του. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τις καταστάσεις αυτές σε προσχέδιο προϋπολογισμού. Επισυνάπτει γνώμη η οποία δύναται να περιέχει αποκλίνουσες προβλέψεις.

Το προσχέδιο αυτό περιλαμβάνει πρόβλεψη των εσόδων και των εξόδων.

3. Η Επιτροπή καταθέτει το προσχέδιο προϋπολογισμού στο Συμβούλιο το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Αν το Συμβούλιο προτίθεται να παρεκκλίνει από το προσχέδιο, λαμβάνει τη γνώμη της Επιτροπής και, κατά περίπτωση, των άλλων ενδιαφερόμενων οργάνων.

Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, καταρτίζει το σχέδιο προϋπολογισμού και το διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

4. Το σχέδιο προϋπολογισμού κατατίθεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αργότερο της στις 5 Οκτωβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να τροποποιεί με την πλειοψηφία των μελών του το σχέδιο προϋπολογισμού και να προτείνει στο Συμβούλιο, με απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων, τροπολογίες στο σχέδιο προϋπολογισμού, ως προς τα έξοδα τα οποία υποχρεωτικώς απορρέουν από τη συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής.

Αν εντός σαράντα πέντε ημερών μετά την κατάθεση του σχεδίου προϋπολογισμού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δώσει την έγκρισή του, ο προϋπολογισμός καθίσταται οριστικός. Αν εντός της προθεσμίας αυτής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν τροποποιήσει το σχέδιο προϋπολογισμού ούτε προτείνει τροπολογίες στο σχέδιο αυτό, ο προϋπολογισμός θεωρείται οριστικώς εγκριθείς.

Αν εντός της προθεσμίας αυτής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιφέρει τροποποιήσεις ή προτείνει τροπολογίες, το σχέδιο προϋπολογισμού, όπως τροποποιήθηκε ή συνοδευόμενο από τις προτάσεις τροπολογιών, διαβιβάζεται στο Συμβούλιο.

5. Το Συμβούλιο, αφού συζητήσει το σχέδιο του προϋπολογισμού με την Επιτροπή και, κατά περίπτωση, με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, αποφαινεται υπό τους κατωτέρω όρους:

α) δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να μεταβάλλει καθεμία από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

β) όσον αφορά τις προτάσεις τροπολογιών:

- αν τροπολογία προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του συνολικού ποσού των εξόδων ενός οργάνου, ιδίως επειδή η αύξηση των εξόδων που θα επέφερε αντισταθμίζεται ειδικώς από μία ή περισσότερες προτεινόμενες τροπολογίες, οι οποίες συνεπάγονται αντίστοιχη μείωση των εξόδων, το Συμβούλιο δύναται με ειδική πλειοψηφία να απορρίψει αυτή την πρόταση τροπολογίας. Ελλείψει απορριπτικής αποφάσεως, η πρόταση τροπολογίας γίνεται δεκτή,
- αν τροπολογία προτεινόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του συνολικού ποσού των εξόδων ενός οργάνου, το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να δεχθεί αυτή την πρόταση τροπολογίας. Ελλείψει αποφάσεως περί αποδοχής, η πρόταση τροπολογίας απορρίπτεται,
- αν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων ενός από τις ανωτέρω δύο περιδιώσεις, το Συμβούλιο απορρίψει μια πρόταση τροπολογίας, δύναται με ειδική πλειοψηφία είτε να διατηρήσει το ποσό των εξόδων που αναγράφεται στο σχέδιο του προϋπολογισμού είτε να ορίσει άλλο ποσό.

Το σχέδιο προϋπολογισμού μεταβάλλεται σύμφωνα με τις προτάσεις τροπολογιών που γίνονται δεκτές από το Συμβούλιο.

Αν, εντός δεκαπέντε ημερών από τη γνωστοποίηση του σχεδίου προϋπολογισμού, το Συμβούλιο δεν μεταβάλει καμία από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και δεχθεί τις προτάσεις τροπολογιών που του υπεβλήθησαν από αυτό, ο προϋπολογισμός θεωρείται ως οριστικώς εγκριθείς. Το Συμβούλιο πληροφορεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι δεν μετέβαλε καμία από τις τροποποιήσεις του και ότι οι προτάσεις τροπολογιών έγιναν δεκτές.

Αν, εντός της προθεσμίας αυτής το Συμβούλιο μεταβάλει μία ή περισσότερες από τις τροποποιήσεις που επέφερε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή αν απορρίπτει ή μεταβάλει τις προτάσεις τροπολογιών που υπεβλήθησαν από αυτό, το τροποποιημένο σχέδιο προϋπολογισμού διαβιβάζεται εκ νέου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο γνωστοποιεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αποτέλεσμα των συσκέψεών του.

6. Εντός δεκαπέντε ημερών από τη γνωστοποίηση του σχεδίου προϋπολογισμού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πληροφορούμενο περί της συνεχείας που εδόθη στις προτεινόμενες τροπολογίες του δύναται, με πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, να τροποποιήσει ή να απορρίψει τις μεταβολές που επέφερε το Συμβούλιο στις τροποποιήσεις του και εγκρίνει κατά συνέπεια τον προϋπολογισμό. Αν εντός αυτής της προθεσμίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν λάβει απόφαση, ο προϋπολογισμός θεωρείται οριστικώς εγκριθείς.

7. Όταν περατωθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαπιστώνει ότι ο προϋπολογισμός έχει οριστικώς εγκριθεί.

8. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι, με την πλειοψηφία των μελών του και των δύο τρίτων των ψηφισάντων, να απορρίψει το σχέδιο του προϋπολογισμού και να ζητήσει να του υποβληθεί νέο σχέδιο.

9. Για το σύνολο των εξόδων που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από τη συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, ορίζεται κατ' έτος ανώτατο ποσοστό αυξήσεως σε σχέση προς τα έξοδα της αυτής φύσεως του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή οικονομικής πολιτικής, ορίζει αυτό το ανώτατο ποσοστό το οποίο προκύπτει:

— από την εξέλιξη του μεγέθους του ακαθαρίστου εθνικού προϊόντος εντός της Κοινότητας,

— από τη μέση διακύμανση των προϋπολογισμών των κρατών μελών,

και

— από την εξέλιξη του κόστους ζωής κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους.

Το ανώτατο ποσοστό γνωστοποιείται πριν από την 1η Μαΐου σε όλα τα όργανα της Κοινότητας. Τα όργανα της Κοινότητας υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς αυτό κατά τη διαδικασία του προϋπολογισμού με την επιφύλαξη των διατάξεων του τέταρτου και του πέμπτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

Αν, για τα έξοδα που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από τη συνθήκη ή από τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, το ποσοστό αυξήσεως που προκύπτει από το σχέδιο προϋπολογισμού το οποίο καταρτίζεται από το Συμβούλιο είναι ανώτερο από το ήμισυ του ανωτάτου ποσοστού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, κατά την άσκηση του δικαιώματός του τροποποίησεως, να αυξήσει περαιτέρω το συνολικό ποσό των σχετικών εξόδων εντός του ορίου του ημίσεως του ανωτάτου ποσοστού.

Όταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεωρούν ότι οι δραστηριότητες των Κοινοτήτων καθιστούν αναγκαία την υπέρβαση του ποσοστού που καθορίζεται κατά τη διαδικασία της παρούσας παραγράφου, είναι δυνατό να ορισθεί νέο ποσοστό κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του Συμβουλίου, που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων.

10. Κάθε όργανο ασκεί τις εξουσίες που του παρέχονται από το παρόν άρθρο σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης και των πράξεων που εκδίδονται δυνάμει αυτής, ιδίως όσον αφορά τους ιδίους πόρους των Κοινοτήτων και την ισοσκελίση εσόδων και εξόδων.

Άρθρο 273

Αν στην αρχή ενός οικονομικού έτους ο προϋπολογισμός δεν έχει ακόμη ψηφισθεί, τα έξοδα δύναται να πραγματοποιούνται μηνιαίως κατά κεφάλαιο ή κατ' άλλη υποδιαίρεση, κατά τις διατάξεις του κανονισμού που εκδίδεται εις εκτέλεση του άρθρου 279 εντός των ορίων του ενός δωδεκάτου των πιστώσεων του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, χωρίς το μέτρο αυτό να έχει ως αποτέλεσμα να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής πιστώσεις που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο εκείνων που προβλέπονται στο σχέδιο του υπό κατάρτιση προϋπολογισμού.

Το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία, και με την επιφύλαξη της τηρήσεως των άλλων όρων που ορίζονται στην παράγραφο 1, δύναται να εγκρίνει έξοδα που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο.

Αν η απόφαση αυτή αφορά άλλα έξοδα που δεν απορρέουν υποχρεωτικώς από τη συνθήκη ή τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει αυτής, το Συμβούλιο τη διαβιβάζει αμέσως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εντός τριάντα ημερών το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται, με την πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, να λάβει διαφορετική απόφαση ως προς τα έξοδα αυτά, όσον αφορά το τμήμα που υπερβαίνει το δωδέκατο το αναφερόμενο στο πρώτο εδάφιο. Το μέρος αυτό της αποφάσεως του Συμβουλίου αναστέλλεται μέχρις ότου αποφασίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αν εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν λάβει διαφορετική απόφαση από το Συμβούλιο, η απόφασή του θεωρείται οριστικώς ληφθείσα.

Οι αποφάσεις που αναφέρονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο προβλέπουν τα αναγκαία μέτρα σχετικά με τους πόρους για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 274

Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού που εκδίδεται σε εκτέλεση του άρθρου 279, με δική της ευθύνη και εντός των ορίων των πιστώσεων που εγκρίθηκαν, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι πιστώσεις χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Ο κανονισμός προβλέπει τον ειδικό τρόπο κατά τον οποίο κάθε όργανο συμμετέχει στην εκτέλεση των ιδίων δαπανών.

Η Επιτροπή δύναται να προβαίνει, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις του κανονισμού που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 279, σε μεταφορές πιστώσεων του προϋπολογισμού είτε από κεφάλαιο σε κεφάλαιο είτε από υποδιαίρεση σε υποδιαίρεση.

Άρθρο 275

Η Επιτροπή καταθέτει κατ' έτος στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τους λογαριασμούς του διαρρευσαντος οικονομικού έτους, που αναφέρονται στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή τους γνωστοποιεί επίσης ένα δημοσιονομικό ισολογισμό περί του ενεργητικού και του παθητικού της Κοινότητας.

Άρθρο 276

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, απαλλάσσει την Επιτροπή ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Για το σκοπό αυτό, εξετάζει, ύστερα από το Συμβούλιο, τους λογαριασμούς και το δημοσιονομικό ισολογισμό, που αναφέρονται στο άρθρο 275, την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μαζί με τις απαντήσεις των ελεγχόμενων οργάνων στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τη δήλωση βεβαίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 248 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, καθώς και τις συναφείς ειδικές εκθέσεις του.

2. Προτού απαλλάξει την Επιτροπή, ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό που εντάσσεται στα πλαίσια της άσκησης των εξουσιών της σε θέματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να ζητήσει να ακούσει την Επιτροπή σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών ή τη λειτουργία των συστημάτων δημοσιονομικού ελέγχου. Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αιτήσεώς του, κάθε αναγκαία πληροφορία.

3. Η Επιτροπή καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι παρατηρήσεις που συνοδεύουν τις αποφάσεις απαλλαγής και οι άλλες παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών, καθώς και τα σχόλια που συνοδεύουν τις συστάσεις απαλλαγής που διατυπώνει το Συμβούλιο.

Μετά από αίτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση αυτές τις παρατηρήσεις και σχόλια, και ιδίως σχετικά με τις οδηγίες που έχουν δοθεί στις υπηρεσίες οι οποίες έχουν αναλάβει την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται επίσης στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 277

Ο προϋπολογισμός καταρτίζεται σε λογιστικές μονάδες που καθορίζονται κατά τις διατάξεις του κανονισμού, ο οποίος εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 279.

Άρθρο 278

Η Επιτροπή δύναται, με την επιφύλαξη ότι πληροφορεί σχετικά τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών να μεταφέρει στο νόμισμα ενός κράτους μέλους, τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχει στο νόμισμα ενός άλλου κράτους μέλους, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για τη χρησιμοποίησή τους για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονται από την παρούσα συνθήκη. Η Επιτροπή αποφεύγει, κατά το δυνατό, να προβαίνει σε τέτοιες μεταφορές, αν κατέχει στοιχεία ενεργητικού διαθέσιμα ή ρευστοποιήσιμα στο νόμισμα που χρειάζεται.

Η Επιτροπή επικοινωνεί με κάθε κράτος μέλος μέσω της αρχής την οποία αυτό ορίζει. Κατά την εκτέλεση των δημοσιονομικών πράξεων, προσφεύγει στην εκδοτική τράπεζα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή σε άλλον εξουσιοδοτημένο από αυτό οικονομικό οργανισμό.

Άρθρο 279

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου:

- α) εκδίδει τους δημοσιονομικούς κανονισμούς που ρυθμίζουν ιδίως τη διαδικασία σχετικά με την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού και την απόδοση και εξέλεξη των λογαριασμών·
- β) ορίζει τους κανόνες και οργανώνει τον έλεγχο της ευθύνης των δημοσιονομικών ελεγκτών, των διατακτών και των υπολόγων.

Από την 1η Ιανουαρίου 2007, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθορίζει τους τρόπους και τη διαδικασία κατά τα οποία τα έσοδα του προϋπολογισμού που προβλέπονται από τη ρύθμιση περί ιδίων πόρων της Κοινότητας τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και προσδιορίζει τα εφαρμοστέα μέτρα προς αντιμετώπιση, εφόσον είναι ανάγκη, των ταμειακών αναγκών.

Άρθρο 280

1. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη καταπολεμούν την απάτη ή οιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, λαμβάνοντας σύμφωνα με το παρόν άρθρο μέτρα τα οποία θα έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα και θα προσφέρουν αποτελεσματική προστασία στα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των ιδίων οικονομικών συμφερόντων.

3. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης. Για το σκοπό αυτό, διοργανώνουν μαζί με την Επιτροπή, στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, και μετά από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο, λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα στους τομείς της πρόληψης και της καταπολέμησης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με σκοπό την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας στα κράτη μέλη. Τα μέτρα αυτά δεν αφορούν την εφαρμογή του εθνικού ποινικού δικαίου ούτε την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη.

5. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, υποβάλλει κατ' έτος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τα μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 281

Η Κοινότητα έχει νομική προσωπικότητα.

Άρθρο 282

Η Κοινότητα έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη δυνατή νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται από τις εθνικές νομοθεσίες στα νομικά πρόσωπα· δύναται ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου. Προς το σκοπό αυτόν η Κοινότητα αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή.

Άρθρο 283

Το Συμβούλιο εκδίδει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, τον κανονισμό περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών.

Άρθρο 284

Για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, η Επιτροπή δύναται να συλλέγει κάθε πληροφορία και να προβαίνει σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο κατά τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 285

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, θεσπίζει μέτρα για την εκπόνηση στατιστικών εφόσον τούτο απαιτείται για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων της Κοινότητας.

2. Η εκπόνηση κοινοτικών στατιστικών χαρακτηρίζεται από αμεροληψία, αξιοπιστία, αντικειμενικότητα, επιστημονική ανεξαρτησία, σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας και στατιστικό απόρρητο, ενώ δεν επιβάλλει υπέρογκες επιβαρύνσεις στους οικονομικούς παράγοντες.

Άρθρο 286

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1999, οι κοινοτικές πράξεις για την προστασία του ατόμου όσον αφορά την επεξεργασία και την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εφαρμόζονται στα όργανα και οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί από την παρούσα συνθήκη ή βάσει αυτής.

2. Πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251, συνιστά ένα ανεξάρτητο εποπτικό όργανο υπεύθυνο για την παρακολούθηση της εφαρμογής αυτών των κοινοτικών πράξεων στα όργανα και οργανισμούς της Κοινότητας και θεσπίζει όποιες άλλες κατάλληλες σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 287

Τα μέλη των οργάνων της Κοινότητας, τα μέλη των επιτροπών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Κοινότητας οφείλουν, και μετά τη λήξη της υπηρεσιακής τους σχέσεως, να μη μεταδίδουν πληροφορίες που αποτελούν εκ φύσεως επαγγελματικά απόρρητα, ιδίως πληροφορίες σχετικές με επιχειρήσεις που αφορούν τις εμπορικές τους σχέσεις και τα κοστολογικά τους στοιχεία.

Άρθρο 288

Η συμβατική ευθύνη της Κοινότητας διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σχετική σύμβαση.

Στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Κοινότητα υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Το δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται υπό τις ίδιες προϋποθέσεις στις ζημίες που προξενεί η ΕΚΤ ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι της Κοινότητας διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού περί της υπηρεσιακής τους καταστάσεως ή του καθεστώτος που τους διέπει.

Άρθρο 289

Η έδρα των οργάνων της Κοινότητας ορίζεται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 290

Το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων της Κοινότητας ορίζεται από το Συμβούλιο ομοφώνως, με την επιφύλαξη των διατάξεων που προβλέπονται από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου.

Άρθρο 291

Η Κοινότητα απολαύει, στην επικράτεια των κρατών μελών, των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής της, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο της 8ης Απριλίου 1965 περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Το αυτό ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Άρθρο 292

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μη ρυθμίζουν διαφορές σχετικές με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης κατά τρόπο διάφορο από εκείνον που προβλέπει η συνθήκη.

Άρθρο 293

Τα κράτη μέλη, εφόσον είναι αναγκαίο, διεξάγουν μεταξύ τους διαπραγματεύσεις, για να εξασφαλίσουν προς όφελος των υπηκόων τους:

- την προστασία των προσώπων, καθώς και την απόλαυση και την προστασία των δικαιωμάτων υπό τους όρους που αναγνωρίζει κάθε κράτος στους υπηκόους του,
- την κατάργηση της διπλής φορολογίας εντός της Κοινότητας,
- την αμοιβαία αναγνώριση των εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 48 δεύτερο εδάφιο, τη διατήρηση της νομικής προσωπικότητας επί μεταφοράς της έδρας από ένα κράτος σε άλλο και τη δυνατότητα συγχωνεύσεως εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο διαφόρων κρατών μελών,
- την απλούστευση των διατυπώσεων για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων.

Άρθρο 294

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, τα κράτη μέλη παρέχουν στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών μεταχείριση ίση με την παρεχόμενη στους υπηκόους τους, σχετικά με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιο εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 48.

Άρθρο 295

Η παρούσα συνθήκη δεν προδικάζει με κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 296

1. Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης δεν αντιτίθενται προς τους ακόλουθους κανόνες:
 - α) κανένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες, τη διάδοση των οποίων θεωρεί αντίθετη προς ουσιώδη συμφέροντα ασφαλείας του·
 - β) κάθε κράτος μέλος δύναται να λαμβάνει τα μέτρα που θεωρεί αναγκαία για την προστασία ουσιωδών συμφερόντων της ασφαλείας του, που αφορούν την παραγωγή ή εμπορία όπλων, πυρομαχικών και πολεμικού υλικού· τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να αλλοιώνουν τους όρους του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς σχετικά με τα προϊόντα που δεν προορίζονται για στρατιωτικούς ειδικά σκοπούς.
2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις στον πίνακα τον οποίο κατάρτισε στις 15 Απριλίου 1958, και ο οποίος αφορά τα προϊόντα για τα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο β).

Άρθρο 297

Τα κράτη μέλη συνεννοούνται μεταξύ τους, για να προβούν σε κοινή ενέργεια προς αποτροπή παρακώλυσεως της λειτουργίας της κοινής αγοράς εξαιτίας μέτρων που λαμβάνει κράτος μέλος σε περίπτωση σοβαρής εσωτερικής διαταραχής της δημοσίας τάξεως, σε περίπτωση πολέμου ή σοβαρής διεθνούς εντάσεως που αποτελεί απειλή πολέμου ή προς εκπλήρωση υποχρεώσεων που έχει αναλάβει με σκοπό τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφαλείας.

Άρθρο 298

Αν τα μέτρα που λαμβάνονται στις περιπτώσεις των άρθρων 296 και 297 έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, η Επιτροπή εξετάζει μαζί με το ενδιαφερόμενο κράτος τους όρους υπό τους οποίους τα μέτρα αυτά δύνανται να προσαρμοσθούν στους κανόνες που θεσπίζει η παρούσα συνθήκη.

Κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία των άρθρων 226 και 227, η Επιτροπή ή κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, αν θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος ασκεί καταχρηστικώς τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 296 και 297. Το Δικαστήριο αποφασίζει κεκλεισμένων των θυρών.

Άρθρο 299 ⁽¹⁾

1. Η παρούσα Συνθήκη εφαρμόζεται στο Βασίλειο του Βελγίου, την Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, την Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιρλανδία, την Ιταλική Δημοκρατία, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Λεττονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, την Πορτογαλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας..

2. Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης ισχύουν στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, στις Αζόρες, στη Μαδέρα και στις Καναρίους Νήσους.

Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη διαρθρωτική οικονομική και κοινωνική κατάσταση των υπερπόντιων γαλλικών διαμερισμάτων, των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, που επιδεινώνεται από τη μεγάλη απόσταση, τον νησιωτικό τους χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία και κλίμα, την οικονομική εξάρτηση όσον αφορά έναν μικρό αριθμό προϊόντων, προβλήματα μόνιμα και σωρευτικά τα οποία αναχαιτίζουν σημαντικά την ανάπτυξή τους, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ειδικά μέτρα αποσκοπούντα ιδίως στον καθορισμό των προϋποθέσεων εφαρμογής της παρούσας συνθήκης στις περιοχές αυτές, συμπεριλαμβανομένων κοινών πολιτικών.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Το Συμβούλιο, όταν θεσπίζει τα σχετικά μέτρα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, λαμβάνει υπόψη τομείς όπως η τελωνειακή και εμπορική πολιτική, η φορολογική πολιτική, οι ελεύθερες ζώνες, η γεωργική και αλιευτική πολιτική, οι όροι προμήθειας πρώτων υλών και βασικών καταναλωτικών αγαθών, οι κρατικές ενισχύσεις και οι προϋποθέσεις πρόσβασης στα διαρθρωτικά ταμεία και στα οριζόντια κοινοτικά προγράμματα.

Το Συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των εξόχως απόκεντρων περιοχών, χωρίς ωστόσο να υπονομεύεται η ακεραιότητα και η συνοχή της κοινοτικής έννομης τάξης, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αγοράς και των κοινών πολιτικών.

3. Για τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της παρούσας συνθήκης ισχύει το ιδιαίτερο καθεστώς συνδέσεως που ορίζεται στο τέταρτο μέρος της συνθήκης.

Η παρούσα συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερες σχέσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και δεν αναφέρονται στο ανωτέρω παράρτημα.

4. Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται στα ευρωπαϊκά εδάφη, για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι ένα κράτος μέλος.

5. Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται στα νησιά Åland, σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στο πρωτόκολλο αριθ. 2 της πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας.

6. Κατά παρέκκλιση από τις προηγούμενες παραγράφους:

α) η παρούσα συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις Νήσους Φερόες·

β) Η παρούσα Συνθήκη δεν εφαρμόζεται στις Περιοχές των Κυρίαρχων Βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήριο και τη Δεκέλεια της Κύπρου, παρά μόνο στο βαθμό που απαιτείται προκειμένου να εξασφαλισθεί η εφαρμογή των διευθετήσεων που ορίζονται στο Πρωτόκολλο σχετικά με τις Περιοχές των Κυρίαρχων Βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Κύπρο, το οποίο προσαρτάται στην Πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σύμφωνα με τους όρους του εν λόγω Πρωτοκόλλου.

γ) οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης εφαρμόζονται στις αγγλονορμανδικές νήσους και στη νήσο Μαν, μόνον εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για να διασφαλισθεί η εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπει για τις νήσους αυτές η συνθήκη της 22ας Ιανουαρίου 1972 περί προσχωρήσεως νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 300

1. Όταν η παρούσα συνθήκη προβλέπει τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και ενός ή περισσότερων κρατών ή διεθνών οργανισμών, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις. Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή, σε συνεννόηση με τις ειδικές επιτροπές που ορίζονται από το Συμβούλιο για να την επικουρούν στο έργο αυτό και στο πλαίσιο των οδηγιών που ενδεχομένως της απευθύνει το Συμβούλιο.

Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του αναθέτει η παρούσα παράγραφος, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, πλην των περιπτώσεων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, στις οποίες αποφασίζει με ομοφωνία.

2. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στον τομέα αυτό, η υπογραφή, η οποία ενδέχεται να συνοδεύεται από απόφαση περί προσωρινής εφαρμογής πριν από την έναρξη ισχύος, και η σύναψη των συμφωνιών, αποφασίζονται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα όταν η συμφωνία αφορά τομέα στον οποίο απαιτείται ομοφωνία για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων, καθώς και προκειμένου περί συμφωνιών του άρθρου 310.

Κατά παρέκκλιση από τους κανόνες της παραγράφου 3, η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για απόφαση περί αναστολής της εφαρμογής συμφωνίας, καθώς και για τον καθορισμό των θέσεων που θα υιοθετηθούν εξ ονόματος της Κοινότητας, σε όργανο το οποίο συνιστάται από συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να λάβει αποφάσεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις αποφάσεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται αμέσως και εμπεριστατωμένα για οποιαδήποτε απόφαση η οποία λαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου και η οποία αφορά την προσωρινή εφαρμογή ή την αναστολή συμφωνιών, ή τον καθορισμό της θέσης της Κοινότητας σε όργανο που συνιστάται από συμφωνία.

3. Εκτός από τις συμφωνίες που προβλέπονται στο άρθρο 133 παράγραφος 3, το Συμβούλιο συνάπτει τις συμφωνίες μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ακόμη και όταν η συμφωνία αφορά τομέα για τον οποίο απαιτείται η διαδικασία του άρθρου 251 ή του άρθρου 252 για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει το Συμβούλιο ανάλογα με το επείγον του ζητήματος. Ελλείψει γνώμης μέσα στην προθεσμία αυτή, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει.

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, συνάπτονται κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 310, καθώς και οι άλλες συμφωνίες που δημιουργούν ειδικό θεσμικό πλαίσιο μέσω της οργάνωσης διαδικασιών συνεργασίας, οι συμφωνίες που συνεπάγονται σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Κοινότητα και οι συμφωνίες που συνεπάγονται τροποποίηση πράξης που εγκρίθηκε κατά τη διαδικασία του άρθρου 251.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορούν να συμφωνούν προθεσμία για τη σύμφωνη γνώμη.

4. Κατά τη σύναψη συμφωνίας, το Συμβούλιο μπορεί, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 2, να εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εγκρίνει εξ ονόματος της Κοινότητας τις τροποποιήσεις, εφόσον προβλέπεται από τη συμφωνία ότι οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να εγκρίνονται με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω ενός οργάνου που συνιστάται από την εν λόγω συμφωνία· το Συμβούλιο μπορεί να εξαρτά την εξουσιοδότηση αυτή από ορισμένους ειδικούς όρους.

5. Όταν το Συμβούλιο σχεδιάζει σύναψη συμφωνίας που τροποποιεί την παρούσα συνθήκη, οι τροποποιήσεις πρέπει να εγκριθούν προηγουμένως σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 48 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

6. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος μπορούν να ζητούν προηγουμένως από το Δικαστήριο να γνωμοδοτήσει εάν η μελετώμενη συμφωνία συμβιβάζεται με τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης. Εάν η γνωμοδότηση του Δικαστηρίου είναι αρνητική, η συμφωνία μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνον υπό τους όρους που ορίζει το άρθρο 48 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

7. Οι συμφωνίες που συνάπτονται υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο δεσμεύουν τα όργανα της Κοινότητας και τα κράτη μέλη.

Άρθρο 301

Όταν μία κοινή θέση ή κοινή δράση, που εγκρίθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, προβλέπει δράση της Κοινότητας για τη μερική ή ολοκληρωτική μείωση ή διακοπή των οικονομικών σχέσεων με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα.

Άρθρο 302

Η Επιτροπή διασφαλίζει κάθε πρόσφορη σχέση με τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανισμών τους.

Διασφαλίζει επίσης πρόσφορες σχέσεις με όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 303

Η Κοινότητα καθιερώνει την κατάλληλη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Άρθρο 304

Η Κοινότητα συνεργάζεται στενά με τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, κατά τρόπο που ορίζεται με κοινή συμφωνία.

Άρθρο 305

1. Η παρούσα συνθήκη δεν τροποποιεί τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών, τις εξουσίες των οργάνων της Κοινότητας αυτής και τις διατάξεις της περί της λειτουργίας της κοινής αγοράς άνθρακα και χάλυβα.

2. Η παρούσα συνθήκη δεν θίγει τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 306

Η παρούσα συνθήκη δεν εμποδίζει την ύπαρξη και ολοκλήρωση των περιφερειακών ενώσεων μεταξύ Βελγίου και Λουξεμβούργου, καθώς και μεταξύ Βελγίου, Λουξεμβούργου και Κάτω Χωρών, εφόσον οι στόχοι των περιφερειακών αυτών ενώσεων δεν επιτυγχάνονται με την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 307

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1958 ή, για τα κράτη που προσχωρούν, πριν από την ημερομηνία της προσχώρησής τους, μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών αφενός, και ενός ή περισσότερων τρίτων χωρών, αφετέρου, δεν θίγονται από την παρούσα συνθήκη.

Κατά το μέτρο που οι συμβάσεις αυτές δεν συμβιβάζονται με την παρούσα συνθήκη, το ενδιαφερόμενο ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προσφεύγουν σε όλα τα πρόσφορα μέσα, για να άρουν τα διαπιστωθέντα ασυμβίβαστα. Εν ανάγκη, τα κράτη μέλη παρέχουν προς το σκοπό αυτό αμοιβαία συνδρομή και υιοθετούν, κατά περίπτωση, κοινή στάση.

Κατά την εφαρμογή των συμβάσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι τα πλεονεκτήματα που παραχωρεί με την παρούσα συνθήκη κάθε κράτος μέλος αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ιδρύσεως της Κοινότητας και επομένως είναι αδιαχωρίστως συνδεδεμένα με τη σύσταση κοινών οργάνων, τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σ' αυτά και την παραχώρηση των ιδίων πλεονεκτημάτων από όλα τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 308

Αν ενέργεια της Κοινότητας θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της στο πλαίσιο της λειτουργίας της κοινής αγοράς και δεν προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη οι προς το σκοπό αυτόν απαιτούμενες εξουσίες, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομοφώνως τις κατάλληλες διατάξεις.

Άρθρο 309

1. Εφόσον αποφασισθεί η αναστολή των δικαιωμάτων ψήφου του αντιπροσώπου της κυβέρνησης κράτους μέλους, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 7 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτά τα δικαιώματα ψήφου αναστέλλονται επίσης και όσον αφορά την παρούσα συνθήκη.

2. Επιπλέον, εφόσον έχει διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η ύπαρξη σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος αρχών που μνημονεύονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της συνθήκης αυτής, το Συμβούλιο, δύναται να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, την αναστολή ορισμένων δικαιωμάτων τα οποία απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης ως προς το εν λόγω κράτος μέλος. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τις πιθανές συνέπειες μιας τέτοιας αναστολής στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις φυσικών και νομικών προσώπων.

Οι υποχρεώσεις του εν λόγω κράτους μέλους, δυνάμει της παρούσας συνθήκης, εξακολουθούν εντούτοις να δεσμεύουν αυτό το κράτος μέλος.

3. Το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει εν συνεχεία, με ειδική πλειοψηφία, να μεταβάλει ή να ανακαλέσει μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, ανάλογα με τις μεταβολές της καταστάσεως, η οποία οδήγησε στην επιβολή τους.

4. Όταν λαμβάνει αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, το Συμβούλιο αποφασίζει χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ψήφους του αντιπροσώπου της κυβέρνησης του εν λόγω κράτους μέλους. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 205 παράγραφος 2, ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων των αφορώμενων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία δικαιώματα ψήφου έχουν ανασταλεί σύμφωνα με την παράγραφο 1. Στις περιπτώσεις αυτές, απόφαση η οποία απαιτεί ομοφωνία λαμβάνεται χωρίς την ψήφο του αντιπροσώπου της κυβέρνησης του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 310

Η Κοινότητα δύναται να συνάπτει, με ένα ή περισσότερα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς, συμφωνίες που συνιστούν σύνδεση, η οποία συνεπάγεται αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις, κοινές δράσεις και ειδικές διαδικασίες.

Άρθρο 311

Τα πρωτόκολλα που προσαρτώνται στην παρούσα συνθήκη με κοινή συμφωνία των κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της.

Άρθρο 312

Η παρούσα συνθήκη ισχύει επί απεριόριστο χρόνο.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 313

Η παρούσα συνθήκη θα κυρωθεί από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνως προς τους συνταγματικούς τους κανόνες. Τα έγγραφα κυρώσεως θα κατατεθούν στην κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η παρούσα συνθήκη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου κυρώσεως. Αν η κατάθεση αυτή απέχει λιγότερο από δεκαπέντε ημέρες από την αρχή του επόμενου μήνα, η συνθήκη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα από της ημερομηνίας της καταθέσεως.

Άρθρο 314 ⁽¹⁾

Η παρούσα συνθήκη συντάσσεται σε ένα μόνον αντίτυπο στη γαλλική, γερμανική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα και τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η συνθήκη θα κατατεθεί στο αρχείο της κυβέρνησεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, η οποία θα διαβιβάσει κεκυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση καθενός από τα λοιπά υπογράφοντα κράτη.

Δυνάμει των συνθηκών προσχώρησης, τα κείμενα της παρούσας συνθήκης στην αγγλική, δανική, ελληνική, εσθονική, ιρλανδική, ισπανική, λεττονική, λιθουανική, μαλτέζικη, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα, είναι εξίσου αυθεντικά.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

Έγινε στη Ρώμη, στις είκοσι πέντε Μαρτίου χίλια εννιακόσια πενήντα επτά.

(Ο κατάλογος των υπογραφόντων δεν αντιγράφεται)

⁽¹⁾ Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΙΝΑΚΑΣ

προβλεπόμενος στο άρθρο 32 της Συνθήκης

(1) Κλάση της ονοματολογίας των Βρυξελλών	(2) Περιγραφή εμπορευμάτων
Κεφάλαιο 1	Ζώα ζώντα
Κεφάλαιο 2	Κρέατα και βρώσιμα παραπροϊόντα σφαγίων
Κεφάλαιο 3	Ιχθύεις, μαλακόστρακα και μαλάκια
Κεφάλαιο 4	Γάλα και προϊόντα γαλακτοκομίας. Ωά πτηνών. Μέλι φυσικόν
Κεφάλαιο 5	
05.04	Έντερα, κύστες και στόμαχοι ζώων, ολόκληρα ή εις τεμάχια, πλην των εξ ιχθύων τοιούτων
05.15	Προϊόντα ζωικής προελεύσεως, μη αλλαχού κατονομαζόμενα ή περιλαμβανόμενα. Μη ζώντα ζώα των κεφαλαίων 1 και 3, ακατάλληλα διά την ανθρώπινη κατανάλωση
Κεφάλαιο 6	Φυτά ζώντα και προϊόντα ανθοκομίας
Κεφάλαιο 7	Λαχανικά, φυτά, ρίζαι και κόνδυλοι, άπαντα εδώδιμα
Κεφάλαιο 8	Καρποί και σπώραι εδώδιμοι. Φλοιοί εσπεριδοειδών και πεπόνων
Κεφάλαιο 9	Καφές, τέιον και αρτύματα (μπαχαρικά), εξαιρέσει του ματέ (κλάσις 0903)
Κεφάλαιο 10	Σιτηρά
Κεφάλαιο 11	Προϊόντα αλευροποιίας, βύνη, άμυλα, γλουτένη, ινουλίνη
Κεφάλαιο 12	Σπέρματα και καρποί ελαιώδεις. Σπέρματα, σπόροι σποράς και διάφοροι καρποί. Βιομηχανικά και φαρμακευτικά φυτά. Άχυρα και χορτονομαί
Κεφάλαιο 13	
ex 13.03	Πηκτίνη
Κεφάλαιο 15	
15.01	Λίπος χοίρειον υπό την ονομασίαν «saindoux» και λοιπά χοίρεια λίπη, λαμβανόμενα διά πίεσεως ή τήξεως. Λίπη πουλερικών λαμβανόμενα διά πίεσεως ή τήξεως

(1) Κλάση της ονοματολογίας των Βρυξελλών	(2) Περιγραφή εμπορευμάτων
15.02	Λίπη βοοειδών, προβατοειδών και αιγοειδών, ακατέργαστα ή τετηγμένα, περιλαμβανομένων και των λιπών των λεγομένων πρώτης εκθλίψεως
15.03	Στεατίνη, ελαιοστεατίνη, έλαιον του υπό την ονομασία «saindoux» χοιρείου λίπους και ελαιομαργαρίνη, άνευ προσθήκης γαλακτοματοποιών ουσιών, άνευ αναμείξεως ή παρασκευής τινός
15.04	Λίπη και έλαια ιχθύων και θαλασσιών θηλαστικών, έστω και εξηυγενισμένα
15.07	Έλαια φυσικά μόνιμα, ρευστά ή αλοιφώδη, ακαθάριστα κεκαθαρμένα ή εξηυγενισμένα
15.12	Έλαια και λίπη ζωικά ή φυτικά υδρογονωμένα, έστω και εξηυγενισμένα, αλλ' ουχί περαιτέρω επεξεργασμένα
15.13	Μαργαρίνη, απομίμησις χοιρείου λίπους (simili saindoux) και έτερα βρώσιμα λίπη παρασκευασμένα
15.17	Υπολείμματα προκύπτοντα εκ της επεξεργασίας των λιπαρών ουσιών ή των ζωικών ή φυτικών κηρών
Κεφάλαιο 16	Παρασκευάσματα κρεάτων, ιχθύων, μαλακοστράκων και μαλακίων
Κεφάλαιο 17	
17.01	Σάκχαρις τεύτλων και σακχαροκαλάμου, εις στερεάν κατάστασιν
17.02	Έτερα σάκχαρα, σιρόπια. Υποκατάστατα του μέλιτος, έστω και μεμειγμένα μετά φυσικού μέλιτος. Σάκχαρα και μελάσσαι κεκαυμένα
17.03	Μελάσσαι, έστω και αποχρωματισμένοι
17.05	Σάκχαρα, σιρόπια και μελάσσαι, άπαντα αρωματισμένα ή τεχνικώς κεχρωσμένα (περιλαμβανομένης και της δια βανίλλης ή βανιλίνης αρωματισμένης σακχάρεως), εξαιρουμένων των χυμών οπωρών μετά προσθήκης σακχάρεως εις πάσαν αναλογίαν
Κεφάλαιο 18	
18.01	Κακάον εις βάλανους και θραύσματα βάλανων, ακατέργαστα ή πεφρυγμένα
18.02	Κελύφη, φλοιοί, μεμβράναι και απορρίμματα κακάου

(1) Κλάση της ονοματολογίας των Βρυξελλών	(2) Περιγραφή εμπορευμάτων
Κεφάλαιο 20	Παρασκευάσματα οσπρίων, λαχανικών, οπωρών και ετέρων φυτών ή μερών φυτών
Κεφάλαιο 22	
22.04	Γλεύκος σταφυλών, μερικώς ζυμωθέν, έστω και αν η ζύμωσις ανεστάλη καθ' οιονδήποτε έτερον τρόπον, εξαίρεσει της διά προσθήκης οينوπνεύματος
22.05	Οίνοι εκ νωπών σταφυλών. Γλεύκος εκ νωπών σταφυλών, ούτινος η ζύμωσις ανεστάλη τη προσθήκη οينوπνεύματος (περιλαμβανομένων και των μιστελίων)
22.07	Μηλίτης, απίτης, υδρόμελι και έτερα ποτά προερχόμενα εκ ζυμώσεως
ex 22.08 ex 22.08	Αιθυλική αλκοόλη, μετουσιωμένη ή μη, οιουδήποτε αλκοολομετρικού τίτλου, λαμβανόμενη από γεωργικά προϊόντα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα Ι της συνθήκης, εξαιρουμένων των αποσταγμάτων, ηδύποτων και ετέρων οينوπνευματωδών ποτών, συνθέτων αλκοολούχων παρασκευασμάτων (καλουμένων συμπεπικνωμένων εκχυλισμάτων) δια την παρασκευή ποτών
ex 22.08	Όξος εδώδιμον και υποκατάστατα αυτού εδώδιμα
Κεφάλαιο 23	Υπολείμματα και απορρίμματα των βιομηχανιών ειδών διατροφής. Τροφάι παρεσκευασμένοι δια ζώα
Κεφάλαιο 24	
24.01	Καπνός ακατέργαστος ή μη βιομηχανοποιημένος. Απορρίμματα καπνού
Κεφάλαιο 45	
45.01	Φελλός, φυσικός ακατέργαστος και απορρίμματα φελλού. Φελλός εις θραύσματα, κόκκους ή κόνιν
Κεφάλαιο 54	
54.01	Λίνον, ακατέργαστον, μουσκευμένον, αποφλοιωμένον, κτενισμένον ή άλλως πως κατειργασμένον, μη όμως νηματοποιημένον. Στυπία και απορρίμματα (περιλαμβανομένου και του εκ της ξάνσεως νημάτων, υφασμάτων ή ρακών προερχομένου λίνου)
Κεφάλαιο 57	
57.01	Κάναβις, (Cannabis, sativa) ακατέργαστος, μουσκευμένη, αποφλοιωμένη, κτενισμένη ή άλλως κατειργασμένη, αλλά μη νηματοποιημένη. Στυπία και απορρίμματα καννάβεως (περιλαμβανομένων και των προερχομένων εκ της ξάνσεως νημάτων, υφασμάτων ή ρακών)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΥΠΕΡΠΙΟΝΤΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑΦΗ

ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

- Γροιλανδία,
- Νέα Καληδονία και τα εξαρτημένα εδάφη,
- Γαλλική Πολυνησία,
- Γαλλικές περιοχές του νοτίου ημισφαιρίου και της Ανταρκτικής,
- Νήσοι Γουόλις και Φουτούνα,
- Μαγιότ,
- Σεν Πιερ και Μικελόν,
- Αρούμπα,
- Ολλανδικές Αντίλλες:
 - Μπονέρ,
 - Κουρασάο,
 - Σάμπα,
 - Άγιος Ευστάθιος,
 - Άγιος Μαρτίνος,
- Ανγκουίλα,
- Νήσοι Κάιμαν,
- Νήσοι Φάλκλαντ,
- Νότια Γεωργία και Νότιοι Νήσοι Σάντουιτς,
- Μονσεράτ,
- Πίτκερν,
- Αγία Ελένη και εξαρτώμενα εδάφη,
- Βρετανικό έδαφος της Ανταρκτικής,
- Βρετανικά εδάφη του Ινδικού Ωκεανού,
- Νήσοι Τερκς και Κάικος,
- Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι,
- Οι Βερμούδες.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**A. Πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση**

- Πρωτόκολλο (αριθ. 1) στο άρθρο 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (1997)

B. Πρωτόκολλα τα οποία προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

- Πρωτόκολλο (αριθ. 2) για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 3) για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 4) για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 5) για τη θέση της Δανίας (1997)

Γ. Πρωτόκολλα τα οποία προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας

- Πρωτόκολλο (αριθ. 6) περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου (2001)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 7) προσαρτημένο στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 8) για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων και ορισμένων οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και της Ευρωπόλ (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 9) σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 10) για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2001)

Δ. Πρωτόκολλα τα οποία προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

- Πρωτόκολλο (αριθ. 11) περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (1957)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 12) περί Ιταλίας (1957)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 13) περί των εμπορευμάτων καταγωγής και προελεύσεως ορισμένων χωρών τα οποία απολαύουν ειδικού καθεστώτος κατά την εισαγωγή τους σε ένα κράτος μέλος (1957)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 14) περί των εισαγωγών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες (1962)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 15) σχετικά με το ιδιαίτερο καθεστώς που εφαρμόζεται στη Γροιλανδία (1985)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 16) για την απόκτηση ακινήτων στη Δανία (1992)

- Πρωτόκολλο (αριθ. 17) σχετικά με το άρθρο 141 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 18) για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 19) σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 20) σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 21) σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 22) σχετικά με τη Δανία (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 23) σχετικά με την Πορτογαλία (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 24) για τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 25) για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 26) σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 27) για τη Γαλλία (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 28) σχετικά με την οικονομική και κοινωνική συνοχή (1992)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 29) για το άσυλο των υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 30) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 31) για τις εξωτερικές σχέσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 32) για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 33) για την προστασία και την καλή διαβίωση των ζώων (1997)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 34) σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες από τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ και με το Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και τον Χάλυβα (2001)
- Πρωτόκολλο (αριθ. 35) σχετικά με το άρθρο 67 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2001)

Ε. Πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στις συνθήκες περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας

- Πρωτόκολλο (αριθ. 36) περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1965)

Α. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΡΟΣΑΡΤΑΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Πρωτόκολλο (αριθ. 1)

στο άρθρο 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (1997)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΝΟΥ την ανάγκη πλήρους εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 17 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΝΟΥ ότι η πολιτική της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 17 δεν θίγει την ιδιαιτερότητα της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας ορισμένων κρατών μελών και σέβεται τις υποχρεώσεις που απορρέουν για ορισμένα κράτη μέλη, τα οποία θεωρούν ότι η κοινή τους άμυνα υλοποιείται στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, δυνάμει της Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού και συμβιβάζεται με την κοινή πολιτική ασφαλείας και άμυνας που διαμορφώνεται μέσα στο πλαίσιο αυτό,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ σχετικά με την ακόλουθη διάταξη, η οποία προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση:

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, προβαίνει σε ρυθμίσεις για την ενίσχυση της μεταξύ τους συνεργασίας, εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

**Β. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΣΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗ
ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗ
ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟ-
ΤΗΤΑΣ.**

Πρωτόκολλο (αριθ. 2)

**για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της
Ευρωπαϊκής Ένωσης (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι οι Συμφωνίες για τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα οι οποίες υπογράφηκαν από ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985 και στις 19 Ιουνίου 1990, καθώς και οι σχετικές συμφωνίες και οι κανόνες που θεσπίστηκαν βάσει των συμφωνιών αυτών, σκοπεύουν στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής ενοποίησης, και, ιδίως, στην ταχύτερη ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ενσωματώσουν τις προαναφερόμενες συμφωνίες και κανόνες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν εφαρμόζονται μόνον εάν και στο βαθμό που συμβιβάζονται με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το κοινοτικό δίκαιο,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ειδική θέση της Δανίας,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το γεγονός ότι η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη και δεν έχουν υπογράψει τις προαναφερόμενες συμφωνίες· ότι, ωστόσο, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα αυτών των κρατών μελών να αποδεχθούν εν όλω ή εν μέρει τις διατάξεις αυτών,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι, ως εκ τούτου, είναι ανάγκη να γίνει προσφυγή στις διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά τη στενότερη συνεργασία μεταξύ ορισμένων κρατών μελών, και ότι η χρήση των διατάξεων αυτών θα πρέπει να είναι η ύστατη λύση,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι είναι αναγκαίο να διατηρηθεί ειδική σχέση με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, κράτη τα οποία αμφότερα επιβεβαίωσαν την πρόθεσή τους να δεσμευθούν από τις προαναφερόμενες διατάξεις, βάσει της Συμφωνίας η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 19 Δεκεμβρίου 1996,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακολούθων διατάξεων οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας, που έχουν υπογράψει τις Συμφωνίες του Σένγκεν, εξουσιοδοτούνται να θεσπίσουν στενότερη συνεργασία μεταξύ τους, στο πεδίο ισχύος των συμφωνιών αυτών και των σχετικών διατάξεων, που απαριθμούνται στο Παράρτημα του παρόντος Πρωτοκόλλου, και οι οποίες στο εξής αποκαλούνται «το κекτημένο του Σένγκεν». Η συνεργασία αυτή θα διεξάγεται εντός του θεσμικού και νομικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σεβασμό των σχετικών διατάξεων της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 2

1. Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το κекτημένο του Σένγκεν, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων της συσταθείσας, από τις Συμφωνίες του Σένγκεν, Εκτελεστικής Επιτροπής, οι οποίες είχαν υιοθετηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, θα εφαρμόζεται αμέσως στα δεκατρία κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 1, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Από την ίδια ημερομηνία, το Συμβούλιο υποκαθιστά την προαναφερόμενη Εκτελεστική Επιτροπή.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία των μελών του που αναφέρονται στο άρθρο 1, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως, καθορίζει, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των Συνθηκών, τη νομική βάση για κάθε διάταξη ή απόφαση που συνιστούν το κекτημένο του Σένγκεν.

Όσον αφορά τέτοιες διατάξεις και αποφάσεις και σύμφωνα με τον καθορισμό της νομικής βάσης, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ασκεί τις αρμοδιότητες που του απονέμουν οι σχετικές εφαρμοστέες διατάξεις των Συνθηκών. Σε κάθε περίπτωση, το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα για μέτρα ή αποφάσεις σχετικά με την τήρηση της δημοσίας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας.

Εφόσον δεν έχουν ληφθεί τα προαναφερόμενα μέτρα και με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 2, οι διατάξεις ή αποφάσεις οι οποίες συνιστούν το κекτημένο του Σένγκεν θεωρούνται πράξεις οι οποίες βασίζονται στον Τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν για τα κράτη μέλη τα οποία έχουν υπογράψει πρωτόκολλα προσχώρησης στις Συμφωνίες του Σένγκεν από τις ημερομηνίες που αποφασίζει το Συμβούλιο, με ομοφωνία των μελών του που αναφέρονται στο άρθρο 1, εκτός εάν οι όροι προσχώρησης οιοδήποτε εκ των κρατών αυτών, στο κεκτημένο του Σένγκεν, εκπληρώθηκαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Άρθρο 3

Μετά τον καθορισμό της νομικής βάσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η Δανία διατηρεί τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις σε σχέση με τους άλλους υπογράφαντες τις Συμφωνίες του Σένγκεν, όπως και πριν από τον εν λόγω καθορισμό της νομικής βάσης όσον αφορά τα μέρη εκείνα του κεκτημένου του Σένγκεν για τα οποία ορίζεται ότι έχουν νομική βάση στον τίτλο IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Ως προς τα μέρη εκείνα του κεκτημένου του Σένγκεν για τα οποία ορίζεται ότι έχουν νομική βάση στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Δανία εξακολουθεί να έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους άλλους υπογράφαντες τις Συμφωνίες του Σένγκεν.

Άρθρο 4

Η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, που δεν δεσμεύονται από το κεκτημένο του Σένγκεν, μπορούν, ανά πάσα στιγμή, να ζητήσουν να συμμετάσχουν σε μερικές ή όλες τις διατάξεις του κεκτημένου αυτού.

Το Συμβούλιο αποφασίζει για το αίτημα αυτό με ομοφωνία των μελών του που αναφέρονται στο άρθρο 1 και του αντιπροσώπου της κυβέρνησεως του ενδιαφερόμενου κράτους.

Άρθρο 5

1. Προτάσεις και πρωτοβουλίες για την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν υπόκεινται στις σχετικές διατάξεις των Συνθηκών.

Στο πλαίσιο αυτό, εάν η Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο ή και οι δύο δεν έχουν γνωστοποιήσει γραπτώς στον Πρόεδρο του Συμβουλίου, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν, η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 11 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή στο άρθρο 40 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται ότι έχει δοθεί στα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 1 και στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο εφόσον οποιοσδήποτε από τους δύο επιθυμεί να συμμετάσχει στους εν λόγω τομείς συνεργασίας.

2. Οι σχετικές διατάξεις των Συνθηκών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 ισχύουν ακόμη και αν το Συμβούλιο δεν θέσπισε τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 6

Η Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας συνδέονται με την εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν και με την περαιτέρω ανάπτυξή του, βάσει της Συμφωνίας που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 19 Δεκεμβρίου 1996. Προς το σκοπό αυτόν, συμφωνούνται οι ενδεδειγμένες διαδικασίες σε μία συμφωνία που θα συνάψει με αυτά τα κράτη το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία των μελών του που αναφέρονται στο άρθρο 1. Σε μια τέτοια συμφωνία, θα περιλαμβάνονται διατάξεις για τη συμβολή της Ισλανδίας και της Νορβηγίας στις τυχόν δημοσιονομικές συνέπειες που θα προκύψουν από την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Το Συμβούλιο, με ομοφωνία, θα συνάψει με την Ισλανδία και τη Νορβηγία χωριστή συμφωνία για τον καθορισμό των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, αφενός, και της Ισλανδίας και της Νορβηγίας, αφετέρου, στους τομείς του κεκτημένου του Σένγκεν που ισχύουν για τα κράτη αυτά.

Άρθρο 7

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, εκδίδει τις λεπτομερείς διατάξεις για την ενσωμάτωση της Γραμματείας του Σένγκεν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Άρθρο 8

Για τους σκοπούς των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το κεκτημένο του Σένγκεν και περαιτέρω μέτρα τα οποία λαμβάνονται από τα όργανα εντός του πεδίου ισχύος του θεωρούνται κεκτημένο που πρέπει να γίνει πλήρως αποδεκτό από όλα τα υποψήφια για προσχώρηση κράτη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΝΓΚΕΝ

1. Η Συμφωνία, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985, μεταξύ των Κυβερνήσεων των Κρατών της Οικονομικής Ένωσης Benelux, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά τους σύνορα.
 2. Η Σύμβαση, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, για την εφαρμογή της Συμφωνίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά τους σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985, με τη σχετική Τελική Πράξη και κοινές δηλώσεις.
 3. Τα Πρωτόκολλα και οι Συμφωνίες Προσχώρησης στη Συμφωνία του 1985 και στη Σύμβαση Εφαρμογής του 1990 με την Ιταλία (υπεγράφησαν στο Παρίσι στις 27 Νοεμβρίου 1990), με την Ισπανία και την Πορτογαλία (υπεγράφησαν στη Βόννη στις 25 Ιουνίου 1991), με την Ελλάδα (υπεγράφησαν στη Μαδρίτη στις 6 Νοεμβρίου 1992), με την Αυστρία (υπεγράφησαν στις Βρυξέλλες στις 28 Απριλίου 1995) και με τη Δανία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία (υπεγράφησαν στο Λουξεμβούργο στις 19 Δεκεμβρίου 1996), με τις σχετικές Τελικές Πράξεις και δηλώσεις.
 4. Οι αποφάσεις και οι δηλώσεις που εκδόθηκαν από την Εκτελεστική Επιτροπή η οποία συστήθηκε από τη Σύμβαση Εφαρμογής του 1990, καθώς και οι πράξεις που εκδόθηκαν για την εφαρμογή της Σύμβασης από τα όργανα στα οποία η Εκτελεστική Επιτροπή απένειμε εξουσία λήψεως αποφάσεων.
-

Πρωτόκολλο (αριθ. 3)
**για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της Συνθήκης
περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο
και την Ιρλανδία (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ρυθμίσουν ορισμένα θέματα σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ύπαρξη επί πολλά έτη ειδικών ταξιδιωτικών ρυθμίσεων μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση:

Άρθρο 1

Το Ηνωμένο Βασίλειο θα έχει το δικαίωμα, παρά τις διατάξεις του άρθρου 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οποιαδήποτε άλλη διάταξη της Συνθήκης αυτής, ή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οποιοδήποτε μέτρο θεσπιζόμενο σύμφωνα με τις εν λόγω Συνθήκες, ή οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία συναπτόμενη από την Κοινότητα ή την Κοινότητα και τα κράτη μέλη της με ένα ή περισσότερα τρίτα κράτη, να διενεργεί στα σύνορά του με άλλα κράτη μέλη ελέγχους στα πρόσωπα που επιθυμούν να εισέλθουν στο Ηνωμένο Βασίλειο τους οποίους κρίνει απαραίτητους προκειμένου:

- α) να εξακριβώσει το δικαίωμα εισόδου στο Ηνωμένο Βασίλειο πολιτών κρατών συμβαλλομένων μερών της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και των εξαρτωμένων από αυτούς προσώπων κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους βάσει του κοινοτικού δικαίου, καθώς και πολιτών άλλων κρατών στους οποίους έχουν παρασχεθεί τέτοια δικαιώματα με συμφωνία δεσμευτική για το Ηνωμένο Βασίλειο, και
- β) να αποφασίζει κατά πόσον επιτρέπεται η είσοδος άλλων προσώπων στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Το άρθρο 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη της Συνθήκης αυτής ή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή οποιοδήποτε μέτρο θεσπιζόμενο βάσει αυτών δεν προδικάζει το δικαίωμα του Ηνωμένου Βασιλείου να θεσπίζει ή να διενεργεί τέτοιους ελέγχους. Η μνεία του Ηνωμένου Βασιλείου στο παρόν άρθρο συμπεριλαμβάνει τα εδάφη για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι το Ηνωμένο Βασίλειο.

Άρθρο 2

Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία μπορούν να συνεχίσουν να συνομολογούν ρυθμίσεις μεταξύ τους σχετικά με την κυκλοφορία προσώπων μεταξύ των εδαφών τους («the Common Travel Area», Κοινή Ταξιδιωτική Περιοχή), ενώ παράλληλα σέβονται πλήρως τα δικαιώματα προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρώτη παράγραφος στοιχείο α) του παρόντος Πρωτοκόλλου. Συνεπώς, εφόσον παραμένουν σε ισχύ τέτοιες ρυθμίσεις, οι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος Πρωτοκόλλου ισχύουν για την Ιρλανδία υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις όπως και για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το άρθρο 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη της Συνθήκης αυτής ή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή οποιοδήποτε μέτρο θεσπιζόμενο βάσει αυτών δεν θίγει τις ρυθμίσεις αυτές.

Άρθρο 3

Τα άλλα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διενεργούν, στα σύνορά τους ή σε οποιοδήποτε σημείο εισόδου στο έδαφός τους, ελέγχους στα πρόσωπα που επιθυμούν να εισέλθουν στο έδαφός τους από το Ηνωμένο Βασίλειο, ή από άλλα εδάφη για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων είναι υπεύθυνο, για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος Πρωτοκόλλου, ή από την Ιρλανδία, ενόσω οι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος Πρωτοκόλλου ισχύουν για την Ιρλανδία.

Το άρθρο 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη της Συνθήκης αυτής ή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή οποιοδήποτε μέτρο θεσπιζόμενο βάσει αυτών δεν θίγει το δικαίωμα των άλλων κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διενεργούν τέτοιους ελέγχους.

Πρωτόκολλο (αριθ. 4)
για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας (1997)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ρυθμίσουν ορισμένα θέματα σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το Πρωτόκολλο για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση από το Συμβούλιο προτεινόμενων μέτρων βάσει του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 205 παράγραφος 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων των αφορώμενων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο 205 παράγραφος 2. Για αποφάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται ομόφωνα, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου, εξαιρουμένων των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας.

Άρθρο 2

Κατ' ακολουθίαν του άρθρου 1 και με την επιφύλαξη των άρθρων 3, 4 και 6, διατάξεις του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μέτρα θεσπιζόμενα δυνάμει του τίτλου αυτού, διατάξεις οποιασδήποτε διεθνούς συμφωνίας συναπτομένης από την Κοινότητα δυνάμει του τίτλου αυτού και αποφάσεις του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία τέτοιων διατάξεων ή μέτρων, δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία· αυτές οι διατάξεις, μέτρα ή αποφάσεις δεν θίγουν καθ' οιονδήποτε τρόπο τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εν λόγω κρατών, ούτε θίγουν κατά κανένα τρόπο το κοινοτικό κεκτημένο, και ούτε αποτελούν μέρος του κοινοτικού δικαίου, όπως εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία.

Άρθρο 3

1. Το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία μπορούν, εντός τριών μηνών από την υποβολή στο Συμβούλιο πρότασης ή πρωτοβουλίας βάσει του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να γνωστοποιούν γραπτώς στον Πρόεδρο του Συμβουλίου ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εφαρμογή οποιωνδήποτε τέτοιων προτεινόμενων μέτρων, κατόπιν δε τούτου δικαιούνται να το

πράξουν. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 205 παράγραφος 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων των αφορώμενων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο 205 παράγραφος 2.

Για αποφάσεις του Συμβουλίου οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται ομοφώνως, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου, εξαιρουμένου του μέλους που δεν έχει προβεί σε τέτοια κοινοποίηση. Μέτρο θεσπιζόμενο βάσει της παρούσας παραγράφου έχει δεσμευτική ισχύ για όλα τα κράτη μέλη που συμμετείχαν στη θέσπισή του.

2. Εάν, μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος, δεν μπορεί να θεσπισθεί με τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου ή της Ιρλανδίας μέτρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίσει ένα τέτοιο μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 1 χωρίς τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου ή της Ιρλανδίας. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται το άρθρο 2.

Άρθρο 4

Το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία μπορούν, ανά πάσα στιγμή μετά από τη θέσπιση μέτρου από το Συμβούλιο σύμφωνα με τον Τίτλο IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να κοινοποιήσουν στο Συμβούλιο και την Επιτροπή την πρόθεσή τους να αποδεχτούν το εν λόγω μέτρο. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται *mutatis mutandis* η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 5

Κράτος μέλος το οποίο δεν δεσμεύεται από μέτρο που θεσπίζεται δυνάμει του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεν υφίσταται δημοσιονομικές συνέπειες λόγω του μέτρου αυτού, πέραν των διοικητικών εξόδων που συνεπάγεται για τα όργανα.

Άρθρο 6

Εάν, σε περιπτώσεις που αναφέρονται στο παρόν Πρωτόκολλο, μέτρο που θεσπίζεται από το Συμβούλιο δυνάμει του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχει δεσμευτική ισχύ για το Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία, οι σχετικές διατάξεις της Συνθήκης αυτής, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 68, εφαρμόζονται για το εν λόγω κράτος ως προς το μέτρο αυτό.

Άρθρο 7

Τα άρθρα 3 και 4 ισχύουν υπό την επιφύλαξη του Πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 8

Η Ιρλανδία μπορεί να γνωστοποιήσει γραπτώς στον Πρόεδρο του Συμβουλίου ότι δεν επιθυμεί πλέον να εμπίπτει στο πεδίο ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται για την Ιρλανδία οι κανονικές διατάξεις της Συνθήκης.

Πρωτόκολλο (αριθ. 5)
για τη θέση της Δανίας (1997)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την απόφαση των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων, συνελθόντων στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο Εδιμβούργο, στις 12 Δεκεμβρίου 1992, όσον αφορά ορισμένα προβλήματα που έθεσε η Δανία σχετικά με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ τη θέση της Δανίας σχετικά με την ιθαγένεια, την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, την αμυντική πολιτική και τη Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις, όπως καθορίζονται στην Απόφαση του Εδιμβούργου,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΝΟΥ το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση:

ΜΕΡΟΣ I

Άρθρο 1

Η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση, από το Συμβούλιο, μέτρων που προτείνονται βάσει του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 205 παράγραφος 2 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ως ειδική πλειοψηφία ορίζεται η αυτή αναλογία των σταθμισμένων ψήφων των αφορώμενων μελών του Συμβουλίου, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο 205 παράγραφος 2. Για αποφάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται ομόφωνα, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου, εξαιρουμένου του αντιπροσώπου της κυβέρνησης της Δανίας.

Άρθρο 2

Διατάξεις του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μέτρα θεσπιζόμενα δυνάμει του τίτλου αυτού, διατάξεις οιασδήποτε διεθνούς συμφωνίας συναπτομένης από την Κοινότητα δυνάμει του τίτλου αυτού και αποφάσεις του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία τέτοιων διατάξεων ή μέτρων δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στη Δανία· αυτές οι διατάξεις, μέτρα ή αποφάσεις δεν θίγουν κατά κανένα τρόπο τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Δανίας, ούτε θίγουν καθ' οιονδήποτε τρόπο το κοινοτικό κεκτημένο, και ούτε αποτελούν μέρος του κοινοτικού δικαίου, όπως εφαρμόζονται στη Δανία.

Άρθρο 3

Η Δανία δεν υφίσταται δημοσιονομικές συνέπειες λόγω των μέτρων που μνημονεύονται στο άρθρο 1, πέραν των διοικητικών εξόδων που αυτά συνεπάγονται για τα όργανα.

Άρθρο 4

Τα άρθρα 1, 2 και 3 δεν ισχύουν για τα μέτρα περί καθορισμού των τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι πρέπει να διαθέτουν θεώρηση για να διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών ή για τα μέτρα που αφορούν τη θεώρηση ενιαίου τύπου.

Άρθρο 5

1. Η Δανία αποφασίζει, εντός εξαμήνου αφότου το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από πρόταση ή πρωτοβουλία να αναπτύξει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν δυνάμει των διατάξεων του τίτλου IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εάν θα εφαρμόσει την απόφαση αυτή στο εθνικό της δίκαιο. Εάν αποφασίσει να την εφαρμόσει, η απόφαση αυτή θα δημιουργήσει υποχρέωση διεθνούς δικαίου μεταξύ της Δανίας και των άλλων κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της Ιρλανδίας ή του Ηνωμένου Βασιλείου σε περίπτωση που τα κράτη μέλη αυτά συμμετάσχουν στους εν λόγω τομείς συνεργασίας.

2. Εάν η Δανία αποφασίσει να μην εφαρμόσει απόφαση του Συμβουλίου όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εξετάσουν τα μέτρα που ενδείκνυται να λάβουν.

ΜΕΡΟΣ II

Άρθρο 6

Ως προς τα μέτρα που θεσπίζει το Συμβούλιο στον τομέα των άρθρων 13 παράγραφος 1 και 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Δανία δεν συμμετέχει στην εκπόνηση και την εφαρμογή των αποφάσεων και δράσεων της Ένωσης που έχουν συνέπειες στην άμυνα, αλλά δεν εμποδίζει την ανάπτυξη στενότερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα αυτό. Ως εκ τούτου, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπισή τους. Η Δανία δεν υποχρεούται να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση των λειτουργικών δαπανών που απορρέουν από τα μέτρα αυτά.

ΜΕΡΟΣ III

Άρθρο 7

Η Δανία μπορεί, οποτεδήποτε, σύμφωνα με τους συνταγματικούς της κανόνες, να ενημερώσει τα άλλα κράτη μέλη ότι δεν επιθυμεί πλέον να υπόκειται εν όλω ή εν μέρει στο πεδίο ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή, η Δανία θα εφαρμόσει πλήρως όλα τα τότε εν ισχύ σχετικά μέτρα που θα έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΣΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗ
ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΣΤΗ
ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Πρωτόκολλο (αριθ. 6)
περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου (2001)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ορίσουν τον Οργανισμό του Δικαστηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 245 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 160 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας:

Άρθρο 1

Το Δικαστήριο συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (συνθήκη ΕΕ), της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (συνθήκη ΕΚ), της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (συνθήκη ΕΚΑΕ) και του παρόντος Οργανισμού.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ

Άρθρο 2

Κάθε δικαστής, πριν αναλάβει τα καθήκοντά του, ορκίζεται σε δημοσία συνεδρίαση ότι θα ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη αμεροληψία και ευσυνειδήτως και ότι δεν θα αποκαλύπτει το απόρρητο των διασκέψεων.

Άρθρο 3

Οι δικαστές απολαύουν ετεροδικίας. Σε ό,τι αφορά τις πράξεις τους, συμπεριλαμβανομένων όσων εξέφρασαν εγγράφως ή προφορικώς, υπό την επίσημη ιδιότητά τους, εξακολουθούν να απολαύουν της ετεροδικίας και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους.

Το Δικαστήριο, συνεδριάζον εν ολομेलεία, δύναται να άρει την ετεροδικία.

Σε περίπτωση που μετά την άρση της ετεροδικίας ασκηθεί κατά δικαστού ποινική δίωξη, ο δικαστής αυτός δύναται να δικασθεί σε κάθε κράτος μέλος μόνον από την αρμοδία αρχή η οποία δικάζει τους δικαστές που ανήκουν στο ανώτατο εθνικό δικαστήριο.

Τα άρθρα 12 έως 15 και το άρθρο 18 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εφαρμόζονται επί των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων, του γραμματέως και των βοηθών εισηγητών του Δικαστηρίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν την ετεροδικία των δικαστών οι οποίες αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια.

Άρθρο 4

Οι δικαστές δεν δύνανται να ασκούν κανένα πολιτικό ή διοικητικό λειτουργήμα.

Δεν δύνανται, εκτός αν το Συμβούλιο το επιτρέψει κατ' εξαίρεση, να ασκούν καμμία επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη.

Κατά την εγκατάστασή τους, αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση να τηρούν, κατά τη διάρκεια της ασκήσεως των καθηκόντων τους και μετά τη λήξη τους, τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμά τους, ιδίως τα καθήκοντα της εντιμότητας και της διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη αυτή, ορισμένων καθηκόντων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων.

Σε περίπτωση αμφιβολίας, αποφασίζει το Δικαστήριο.

Άρθρο 5

Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα του δικαστού λήγουν ατομικώς διά παραιτήσεως.

Σε περίπτωση παραιτήσεως δικαστού, η επιστολή της παραιτήσεώς του απευθύνεται στον πρόεδρο του Δικαστηρίου για να διαβιβασθεί στον πρόεδρο του Συμβουλίου. Με την κοινοποίηση αυτή, η θέση καθίσταται κενή.

Εκτός από τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 6, κάθε δικαστής συνεχίζει να ασκεί τα καθήκοντά του μέχρι να αναλάβει καθήκοντα ο διάδοχός του.

Άρθρο 6

Οι δικαστές δεν δύνανται να απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους, ούτε να κηρύσσονται έκπτωτοι του δικαιώματός τους προς συνταξιοδότηση ή άλλων αντ' αυτού πλεονεκτημάτων, εκτός εάν, με ομόφωνη απόφαση των δικαστών και των γενικών εισαγγελέων του Δικαστηρίου, έπαυσαν να ανταποκρίνονται στις απαιτούμενες προϋποθέσεις ή να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το αξίωμά τους. Ο ενδιαφερόμενος δεν μετέχει στις διασκέψεις αυτές.

Ο γραμματεύς γνωστοποιεί την απόφαση του Δικαστηρίου στους προέδρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής και την κοινοποιεί στον πρόεδρο του Συμβουλίου.

Σε περίπτωση αποφάσεως που απαλλάσσει τον δικαστή από τα καθήκοντά του, με την τελευταία αυτή κοινοποίηση καθίσταται η θέση κενή.

Άρθρο 7

Οι δικαστές τα καθήκοντα των οποίων λήγουν πριν από την εκπνοή της θητείας τους, αντικαθίστανται για το υπόλοιπο διάστημα της θητείας τους.

Άρθρο 8

Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 7 εφαρμόζονται και επί των γενικών εισαγγελέων.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Άρθρο 9 ⁽¹⁾

Η μερική ανανέωση των δικαστών, που γίνεται κάθε τρία έτη, αφορά εκ περιτροπής δεκατρείς και δώδεκα δικαστές.

Η μερική ανανέωση των γενικών εισαγγελέων, που γίνεται κάθε τρία έτη, αφορά εκάστοτε τέσσερις γενικούς εισαγγελείς.

Άρθρο 10

Ο γραμματεύς ορκίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου ότι θα ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη αμεροληψία και ευσυνειδήτως και ότι δεν θα αποκαλύπτει το απόρρητο των διασκέψεων.

Άρθρο 11

Το Δικαστήριο ρυθμίζει την αναπλήρωση του γραμματέως σε περίπτωση κωλύματός του.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιείται από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Άρθρο 12

Στο Δικαστήριο διατίθενται υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό για να διασφαλισθεί η λειτουργία του. Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό υπάγονται στο γραμματέα υπό την εποπτεία του προέδρου.

Άρθρο 13

Προτάσει του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως, δύναται να προβλέψει το διορισμό βοηθών εισηγητών και να καθορίσει την υπηρεσιακή τους κατάσταση. Οι βοηθοί εισηγητές δύνανται να καλούνται, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας, να συμμετέχουν στην προπαρασκευή των υποθέσεων των οποίων έχει επιληφθεί το Δικαστήριο και να συνεργάζονται με τον εισηγητή δικαστή.

Οι βοηθοί εισηγητές, επιλεγόμενοι μεταξύ προσώπων που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και συγκεντρώνουν τα αναγκαία νομικά προσόντα, διορίζονται από το Συμβούλιο. Ορκίζονται ενώπιον του Δικαστηρίου ότι θα ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη αμεροληψία και ευσυνειδήτως και ότι δεν θα αποκαλύπτουν το απόρρητο των διασκέψεων.

Άρθρο 14

Οι δικαστές, οι γενικοί εισαγγελείς και ο γραμματέας υποχρεούνται να διαμένουν στον τόπο της έδρας του Δικαστηρίου.

Άρθρο 15

Το Δικαστήριο παραμένει διαρκώς σε λειτουργία. Η διάρκεια των δικαστικών διακοπών ορίζεται από το Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών της υπηρεσίας.

Άρθρο 16

Το Δικαστήριο συγκροτεί στους κόλπους του τμήματα από τα μέλη του, αποτελούμενα από τρεις και πέντε δικαστές. Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τους προέδρους των τμημάτων. Οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων εκλέγονται για τρία έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί μία φορά.

Το τμήμα μείζονος συνθέσεως περιλαμβάνει δεκατρείς δικαστές. Προεδρεύεται από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου. Στο τμήμα μείζονος συνθέσεως συμμετέχουν επίσης οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων και άλλοι δικαστές, οι οποίοι ορίζονται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό διαδικασίας.

Το Δικαστήριο συνέρχεται ως τμήμα μείζονος συνθέσεως όταν το ζητεί ως διάδικος ένα κράτος μέλος ή ένα όργανο των Κοινοτήτων.

Το Δικαστήριο συνέρχεται εν ολομελεία όταν εκδικάζει υποθέσεις, κατ' εφαρμογή του άρθρου 195 παράγραφος 2, του άρθρου 213 παράγραφος 2, του άρθρου 216 ή του άρθρου 247 παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚ ή του άρθρου 107 Α παράγραφος 2, του άρθρου 126 παράγραφος 2, του άρθρου 129 ή του άρθρου 160 Β παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚΑΕ.

Εξάλλου, το Δικαστήριο, όταν εκτιμά ότι η υπόθεση την οποία εκδικάζει είναι εξαιρετικής σημασίας, δύναται, μετά την ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, να αποφασίσει να παραπέμψει την υπόθεση στην ολομέλεια.

Άρθρο 17

Το Δικαστήριο συνεδριάζει εγκύτως μόνον με περιττό αριθμό δικαστών.

Οι αποφάσεις των τμημάτων που αποτελούνται από τρεις ή πέντε δικαστές είναι έγκυρες μόνον εάν λαμβάνονται από τρεις δικαστές.

Οι αποφάσεις του τμήματος μείζονος συνθέσεως είναι έγκυρες μόνον εάν παρίστανται εννέα δικαστές.

Οι αποφάσεις της ολομελείας του Δικαστηρίου είναι έγκυρες μόνον εάν παρίστανται δεκαπέντε δικαστές.

Σε περίπτωση κωλύματος δικαστού ενός τμήματος, δύναται να καλείται δικαστής ενός άλλου τμήματος, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας.

Άρθρο 18

Οι δικαστές και οι γενικοί εισαγγελείς δεν δύναται να μετέχουν στην εκδίκαση υποθέσεως στην οποία είχαν προηγουμένως λάβει μέρος ως εκπρόσωποι, σύμβουλοι ή δικηγόροι ενός των διαδίκων, ή στην οποία εκλήθησαν να εκφέρουν γνώμη ως μέλη δικαστηρίου, επιτροπής ερεύνης ή υπό οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

Εάν δικαστής ή γενικός εισαγγελεύς κρίνει ότι δεν δύναται, για ειδικό λόγο, να μετάσχει στην εκδίκαση ή την εξέταση ορισμένης υποθέσεως, το αναφέρει στον πρόεδρο. Στην περίπτωση που ο πρόεδρος κρίνει ότι δικαστής ή γενικός εισαγγελέας δεν πρέπει, για ειδικό λόγο, να μετάσχει στην εκδίκαση ή να προβεί σε προτάσεις σε ορισμένη υπόθεση, ειδοποιεί σχετικά τον ενδιαφερόμενο.

Σε περίπτωση δυσχέρειας κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αποφασίζει το Δικαστήριο.

Οι διάδικοι δεν δύναται, επικαλούμενοι είτε την ιθαγένεια δικαστού είτε την απουσία, από το Δικαστήριο ή από τμήμα του, δικαστού της ιθαγενείας τους, να ζητούν τη μεταβολή της συνθέσεως του Δικαστηρίου ή τμήματός του.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 19

Τα κράτη μέλη καθώς και τα όργανα των Κοινοτήτων αντιπροσωπεύονται ενώπιον του Δικαστηρίου από εκπρόσωπο που διορίζεται για κάθε υπόθεση· ο εκπρόσωπος δύναται να επικουρείται από σύμβουλο ή δικηγόρο.

Κατά τον ίδιο τρόπο εκπροσωπούνται και τα συμβαλλόμενα στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ που προβλέπεται από την εν λόγω συμφωνία.

Οι λοιποί διάδικοι εκπροσωπούνται από δικηγόρο.

Μόνον ο δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου κράτους συμβαλλόμενου στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, δικαιούται να εκπροσωπεί ή να επικουρεί διάδικο ενώπιον του Δικαστηρίου.

Οι εκπρόσωποι, σύμβουλοι και δικηγόροι παριστάμενοι ενώπιον του Δικαστηρίου απολαύουν των αναγκαίων δικαιωμάτων και εγγυήσεων για την ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας.

Το Δικαστήριο απολαύει έναντι των συμβούλων και δικηγόρων, οι οποίοι παρίστανται ενώπιόν του, των εξουσιών που αναγνωρίζονται συνήθως επί του θέματος στα δικαστήρια, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον ίδιο κανονισμό.

Οι καθηγητές υπήκοοι των κρατών μελών, η νομοθεσία των οποίων τους αναγνωρίζει δικαίωμα παραστάσεως σε δικαστήριο, απολαύουν ενώπιον του Δικαστηρίου των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το παρόν άρθρο στους δικηγόρους.

Άρθρο 20

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου περιλαμβάνει δύο στάδια: την έγγραφη και την προφορική διαδικασία.

Η έγγραφη διαδικασία περιλαμβάνει τη γνωστοποίηση στους διαδίκους καθώς και στα όργανα των Κοινοτήτων οι αποφάσεις των οποίων προσβάλλονται, των αιτήσεων, υπομνημάτων, απαντήσεων και παρατηρήσεων και, ενδεχομένως, των αντικρούσεων, καθώς και όλων των προς υποστήριξη στοιχείων και εγγράφων ή των επισήμων αντιγράφων τους.

Οι γνωστοποιήσεις γίνονται επιμελεία του γραμματέως κατά τη σειρά και εντός των προθεσμιών που καθορίζει ο κανονισμός διαδικασίας.

Η προφορική διαδικασία περιλαμβάνει την ανάγνωση της εισηγήσεως του εισηγητού δικαστού, την υπό του Δικαστηρίου ακρόαση των εκπροσώπων, συμβούλων και δικηγόρων και των προτάσεων του γενικού εισαγγελέως, καθώς και, ενδεχομένως, την εξέταση των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων.

Το Δικαστήριο, όταν κρίνει ότι η υπόθεση δεν εγείρει κανένα νέο νομικό ζήτημα και μετά την ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, δύναται να αποφασίσει ότι η υπόθεση θα εκδικασθεί χωρίς προτάσεις του γενικού εισαγγελέα.

Άρθρο 21

Το Δικαστήριο επιλαμβάνεται κατόπιν προσφυγής που κατατίθεται στο γραμματέα. Το έγγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το όνομα και την κατοικία του προσφεύγοντος και την ιδιότητα του υπογράφοντος, το διάδικο ή τους διαδίκους κατά των οποίων η προσφυγή στρέφεται, το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα και συνοπτική έκθεση των επικαλουμένων λόγων.

Το έγγραφο της προσφυγής πρέπει να συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 232 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 148 της συνθήκης ΕΚΑΕ, από έγγραφο που βεβαιώνει τη χρονολογία της κλήσεως που προβλέπεται σε αυτά τα άρθρα. Αν τα έγγραφα αυτά δεν είναι συνημμένα στο έγγραφο της προσφυγής, ο γραμματεύς καλεί τον ενδιαφερόμενο να τα προσκομίσει εντός ευλόγου προθεσμίας, χωρίς να δύναται να του αντιταχθεί το εκπρόθεσμο, σε περίπτωση που η κατάθεση γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής.

Άρθρο 22

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 της συνθήκης ΕΚΑΕ, το Δικαστήριο επιλαμβάνεται κατόπιν προσφυγής που απευθύνεται στο γραμματέα. Η προσφυγή πρέπει να περιέχει το όνομα και την κατοικία του προσφεύγοντος και την ιδιότητα του υπογράφοντος, μνεία της αποφάσεως κατά της οποίας ασκείται η προσφυγή, τους αντιδίκους, το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα και συνοπτική έκθεση των επικαλουμένων λόγων.

Η προσφυγή πρέπει να συνοδεύεται από ακριβές αντίγραφο της προσβαλλομένης αποφάσεως της επιτροπής διαιτησίας.

Εάν το Δικαστήριο απορρίψει την προσφυγή, η απόφαση της επιτροπής διαιτησίας καθίσταται οριστική.

Εάν το Δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής διαιτησίας, η διαδικασία δύναται να επαναληφθεί, όπου απαιτείται, επιμελεία ενός των διαδίκων, ενώπιον της επιτροπής διαιτησίας. Η επιτροπή οφείλει επί των νομικών ζητημάτων να συμμορφώνεται προς την απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 23

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΕ, στο άρθρο 234 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 150 της συνθήκης ΕΚΑΕ, η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου που αναστέλλει τη διαδικασία και παραπέμπει στο Δικαστήριο, κοινοποιείται προς αυτό επιμελεία του εθνικού δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται, εν συνεχεία, επιμελεία του γραμματέως του Δικαστηρίου, στους ενδιαφερομένους διαδίκους, στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, καθώς και στο Συμβούλιο ή την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εάν έχουν εκδώσει την πράξη το κύρος ή η ερμηνεία της οποίας αμφισβητείται, και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εάν η πράξη το κύρος ή η ερμηνεία της οποίας αμφισβητείται έχει εκδοθεί από κοινού από τα δύο αυτά όργανα.

Εντός προθεσμίας δύο μηνών από την τελευταία αυτή κοινοποίηση, οι διάδικοι, τα κράτη μέλη, η Επιτροπή και, ενδεχομένως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έχουν το δικαίωμα να καταθέτουν στο Δικαστήριο υπομνήματα ή έγγραφες παρατηρήσεις.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 234 της συνθήκης ΕΚ, η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου κοινοποιείται, επιπλέον, επιμελεία του γραμματέως του Δικαστηρίου, στα συμβαλλόμενα στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και στην Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ που προβλέπεται από την εν λόγω συμφωνία· τα κράτη αυτά και η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ έχουν το δικαίωμα, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποίησης και οσάκις υφίσταται σχέση με έναν από τους τομείς εφαρμογής της συμφωνίας, να καταθέτουν στο Δικαστήριο υπομνήματα ή έγγραφες παρατηρήσεις.

Οσάκις μια συμφωνία που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο με ένα ή περισσότερα τρίτα κράτη και αφορά συγκεκριμένο τομέα προβλέπει ότι τα κράτη αυτά έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν υπομνήματα ή έγγραφες παρατηρήσεις στις περιπτώσεις στις οποίες στο Δικαστήριο υποβάλλεται από δικαστήριο κράτους μέλους προδικαστικό ερώτημα που εμπίπτει στον τομέα εφαρμογής της συμφωνίας, η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου που περιέχει το ερώτημα κοινοποιείται επίσης στα ενδιαφερόμενα τρίτα κράτη, τα οποία μπορούν, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποίησης, να καταθέσουν υπομνήματα ή έγγραφες παρατηρήσεις στο Δικαστήριο.

Άρθρο 24

Το Δικαστήριο δύναται να ζητεί από τους διαδίκους να προσκομίζουν κάθε έγγραφο και να παρέχουν κάθε πληροφορία που επιθυμεί. Σε περίπτωση αρνήσεως, προβαίνει στη σχετική διαπίστωση.

Το Δικαστήριο δύναται επίσης να ζητεί από τα κράτη μέλη και τα όργανα που δεν είναι διάδικοι, κάθε πληροφορία που κρίνει αναγκαία για τους σκοπούς της δίκης.

Άρθρο 25

Το Δικαστήριο δύναται οποτεδήποτε να αναθέτει πραγματογνωμοσύνη σε οποιοδήποτε πρόσωπο, σώμα, γραφείο, επιτροπή ή όργανο της εκλογής του.

Άρθρο 26

Οι μάρτυρες εξετάζονται σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας.

Άρθρο 27

Το Δικαστήριο έχει, έναντι των μη εμφανιζομένων μαρτύρων, τις εξουσίες που γενικώς αναγνωρίζονται επί του θέματος στα δικαστήρια και δύναται να επιβάλλει χρηματικές κυρώσεις, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας.

Άρθρο 28

Οι μάρτυρες και οι πραγματογνώμονες δύνανται να εξετάζονται αφού ορκισθούν κατά τον τύπο που καθορίζεται από τον κανονισμό διαδικασίας ή κατά τον τρόπο που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του μάρτυρος ή του πραγματογνώμονος.

Άρθρο 29

Το Δικαστήριο δύναται να διατάσσει την εξέταση μάρτυρος ή πραγματογνώμονος από τη δικαστική αρχή της κατοικίας του.

Η σχετική απόφαση απευθύνεται προς εκτέλεση στην αρμόδια δικαστική αρχή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό διαδικασίας. Τα έγγραφα που συντάσσονται κατά την εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, αποστέλλονται στο Δικαστήριο σύμφωνα με τους αυτούς όρους.

Το Δικαστήριο φέρει τα έξοδα, με την επιφύλαξη να τα καταλογίσει, ενδεχομένως, σε βάρος των διαδίκων.

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη θεωρούν κάθε παράβαση του όρκου των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων ως έγκλημα αντίστοιχο με εκείνο που διαπράττεται ενώπιον εθνικού πολιτικού δικαστηρίου. Βάσει καταγγελίας του Δικαστηρίου, διώκουν τους δράστες του εγκλήματος αυτού ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου.

Άρθρο 31

Η συνεδρίαση είναι δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει άλλως, αυτεπαγγέλτως ή αιτήσει των διαδίκων, για σοβαρούς λόγους.

Άρθρο 32

Το Δικαστήριο, κατά τη διάρκεια της συζητήσεως, δύναται να εξετάζει τους πραγματογνώμονες, τους μάρτυρες, καθώς και τους ίδιους τους διαδίκους. Πάντως, οι τελευταίοι δύνανται να παρίστανται μόνον διά του πληρεξουσίου τους.

Άρθρο 33

Για κάθε συνεδρίαση τηρούνται πρακτικά, που υπογράφονται από τον πρόεδρο και το γραμματέα.

Άρθρο 34

Το πινάκιο των συνεδριάσεων καταρτίζεται από τον πρόεδρο.

Άρθρο 35

Οι διασκέψεις του Δικαστηρίου είναι και παραμένουν μυστικές.

Άρθρο 36

Οι αποφάσεις είναι αιτιολογημένες. Αναφέρουν τα ονόματα των δικαστών που έλαβαν μέρος στη διάσκεψη.

Άρθρο 37

Οι αποφάσεις υπογράφονται από τον πρόεδρο και το γραμματέα. Απαγγέλλονται σε δημόσια συνεδρίαση.

Άρθρο 38

Το Δικαστήριο αποφασίζει για τα έξοδα.

Άρθρο 39

Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου δύναται να αποφασίζει, με συνοπτική διαδικασία, η οποία παρεκκλίνει, κατά το αναγκαίο μέτρο, από ορισμένους κανόνες που περιέχονται στον παρόντα Οργανισμό και η οποία θα καθορισθεί από τον κανονισμό διαδικασίας, επί αιτήσεως αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 242 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 157 της συνθήκης ΕΚΑΕ, λήψεως προσωρινών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 243 της συνθήκης ΕΚ ή το άρθρο 158 της συνθήκης ΕΚΑΕ, ή αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως σύμφωνα με το άρθρο 256 τέταρτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ ή το άρθρο 164 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚΑΕ.

Σε περίπτωση κωλύματος, ο πρόεδρος αναπληρώνεται από άλλον δικαστή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας.

Η απόφαση που εκδίδεται από τον πρόεδρο ή από τον αναπληρωτή του, έχει προσωρινό χαρακτήρα και ουδόλως προδικάζει την απόφαση του Δικαστηρίου επί της κυρίας υποθέσεως.

Άρθρο 40

Τα κράτη μέλη και τα όργανα των Κοινοτήτων δύνανται να παρεμβαίνουν στις διαφορές που υποβάλλονται στο Δικαστήριο.

Το ίδιο δικαίωμα ανήκει σε κάθε άλλο πρόσωπο το οποίο έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο, εκτός των διαφορών μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ οργάνων των Κοινοτήτων ή μεταξύ κρατών μελών, αφενός, και οργάνων των Κοινοτήτων, αφετέρου.

Υπό την επιφύλαξη του δευτέρου εδαφίου, τα συμβαλλόμενα στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ που προβλέπεται από την εν λόγω συμφωνία, δύνανται να παρεμβαίνουν στις διαφορές που υποβάλλονται στο Δικαστήριο, όταν οι διαφορές αυτές αφορούν έναν από τους τομείς εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας.

Η παρέμβαση έχει ως αντικείμενο την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων.

Άρθρο 41

Όταν ο διάδικος κατά του οποίου στρέφεται η προσφυγή, αν και έχει κληθεί κανονικά, δεν καταθέσει έγγραφες προτάσεις, η απόφαση εκδίδεται ερήμην του. Η απόφαση υπόκειται σε ανακοπή εντός προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεώς της. Η ανακοπή δεν αναστέλλει την εκτέλεση της ερήμην αποφάσεως, εκτός αντιθέτου αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Άρθρο 42

Τα κράτη μέλη, τα όργανα των Κοινοτήτων και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύνανται, στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας, να ασκούν τριτανακοπή κατά των αποφάσεων που εξεδόθησαν χωρίς να έχουν προσεπικληθεί, εάν οι αποφάσεις αυτές θίγουν τα δικαιώματά τους.

Άρθρο 43

Το Δικαστήριο, σε περίπτωση αμφιβολίας για την έννοια και την έκταση των αποτελεσμάτων αποφάσεως, είναι αρμόδιο για την ερμηνεία της, μετά από αίτηση διαδίκου ή οργάνου των Κοινοτήτων που έχουν έννομο συμφέρον προς τούτο.

Άρθρο 44

Η αναθεώρηση της αποφάσεως δύναται να ζητείται από το Δικαστήριο εφόσον γίνει γνωστό γεγονός αποφασιστικής σημασίας το οποίο ήταν άγνωστο στο Δικαστήριο και στο διάδικο που ζητεί την αναθεώρηση, πριν από την έκδοση της αποφάσεως.

Η διαδικασία της αναθεωρήσεως αρχίζει με την απόφαση του Δικαστηρίου που διαπιστώνει ρητώς την ύπαρξη του γεγονότος, αναγνωρίζει τα χαρακτηριστικά που επιτρέπουν την έναρξη της διαδικασίας αναθεωρήσεως και κηρύσσει γι' αυτόν το λόγο παραδεκτή την αίτηση.

Αίτηση αναθεωρήσεως δεν δύναται να υποβάλλεται μετά την πάροδο προθεσμίας δέκα ετών από της εκδόσεως της αποφάσεως.

Άρθρο 45

Οι προθεσμίες λόγω αποστάσεως θα ορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας.

Απώλεια δικαιώματος λόγω παρόδου των προθεσμιών δεν δύναται να αντιτάσσεται, όταν ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.

Άρθρο 46

Αξιώσεις κατά των Κοινοτήτων στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης παραγράφονται μετά πέντε έτη από της επελεύσεως του ζημιογόνου γεγονότος. Η παραγραφή διακόπτεται είτε δια της προσφυγής που υποβάλλεται στο Δικαστήριο, είτε δια της προηγούμενης αιτήσεως που ο ζημιωθείς απευθύνει στο αρμόδιο όργανο των Κοινοτήτων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η προσφυγή πρέπει να κατατίθεται εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 230 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 146 της συνθήκης ΕΚΑΕ· εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 232 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 148 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚΑΕ, ανάλογα με την περίπτωση.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 47

Τα άρθρα 2 έως 8, τα άρθρα 14 και 15, το άρθρο 17 πρώτο, δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο και το άρθρο 18 εφαρμόζονται και στο Πρωτοδικείο και τα μέλη του. Ο όρκος που προβλέπεται στο άρθρο 2 δίδεται ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 6, αφού ζητήσει τη γνώμη του Πρωτοδικείου.

Το άρθρο 3 τέταρτο εδάφιο και τα άρθρα 10, 11 και 14, εφαρμόζονται αναλόγως και στο γραμματέα του Πρωτοδικείου.

Άρθρο 48 ⁽¹⁾

Το Πρωτοδικείο αποτελείται από είκοσι πέντε δικαστές.

Άρθρο 49

Τα μέλη του Πρωτοδικείου δύνανται να καλούνται να ασκήσουν καθήκοντα γενικού εισαγγελέα.

Ο γενικός εισαγγελέας διατυπώνει δημόσια, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί ορισμένων υποθέσεων που έχουν υποβληθεί στο Πρωτοδικείο, προκειμένου να το συνδράμει στην εκπλήρωση του έργου του.

Τα κριτήρια επιλογής των υποθέσεων, καθώς και ο τρόπος διορισμού των γενικών εισαγγελέων, καθορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιείται από την πράξη προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

Το μέλος του Πρωτοδικείου το οποίο κλήθηκε να ασκήσει τα καθήκοντα γενικού εισαγγελέα σε μία υπόθεση, δεν επιτρέπεται να συμμετάσχει στην λήψη αποφάσεως επί της υποθέσεως αυτής.

Άρθρο 50

Το Πρωτοδικείο συνεδριάζει κατά τμήματα, αποτελούμενα από τρεις και πέντε δικαστές. Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τους προέδρους των τμημάτων. Οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων εκλέγονται για τρία έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί μία φορά.

Ο κανονισμός διαδικασίας καθορίζει τη σύνθεση των τμημάτων και την ανάθεση των υποθέσεων σε αυτά. Σε ορισμένες υποθέσεις, που ορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να συνέρχεται εν ολομелεία ή με μονομελή σύνθεση.

Ο κανονισμός διαδικασίας μπορεί επίσης να προβλέπει ότι το Πρωτοδικείο συνέρχεται ως τμήμα μείζονος συνθέσεως στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους όρους που αυτός προσδιορίζει.

Άρθρο 51

Κατά παρέκκλιση από τον κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου 225, της συνθήκης ΕΚ και της παραγράφου 1, του άρθρου 140 Α, της συνθήκης ΕΚΑΕ, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου των Ε.Κ. οι προσφυγές τις οποίες ασκεί, κατά τα άρθρα 230 και 232 της συνθήκης ΕΚ και 146 και 148 της συνθήκης ΕΚΑΕ, κράτος μέλος:

- α) κατά πράξεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου ή κατά παραλείψεώς τους να αποφασίσουν, ή κατά πράξεως ή παραλείψεως αμφοτέρων των οργάνων αυτών όταν συναποφασίζουν, εξαιρουμένων:
 - των αποφάσεων τις οποίες λαμβάνει το Συμβούλιο βάσει του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 88, της συνθήκης ΕΚ,
 - των πράξεων τις οποίες εκδίδει το Συμβούλιο δυνάμει κανονισμού του Συμβουλίου αφορώντος μέτρα εμπορικής άμυνας κατά την έννοια του άρθρου 133 της συνθήκης ΕΚ,
 - των πράξεων του Συμβουλίου με τις οποίες αυτό ασκεί εκτελεστικές αρμοδιότητες σύμφωνα με την τρίτη παύλα, του άρθρου 202, της συνθήκης ΕΚ,
- β) κατά πράξεως της Επιτροπής ή παραλείψεως της να αποφασίσει κατά το άρθρο 11 Α της συνθήκης ΕΚ.

Στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου υπάγονται επίσης οι προβλεπόμενες από τα ίδια άρθρα προσφυγές που ασκούνται από θεσμικό όργανο των Κοινοτήτων ή από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά πράξεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου ή κατά παραλείψεώς τους να αποφανθούν, ή κατά πράξεως ή παραλείψεως αμφοτέρων των οργάνων αυτών όταν συναποφασίζουν, ή κατά πράξεως της Επιτροπής ή παραλείψεώς της να αποφανθεί, καθώς και από θεσμικό όργανο των Κοινοτήτων κατά πράξεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή κατά παραλείψεώς της να αποφασίσει.

Άρθρο 52

Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου και ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου καθορίζουν από κοινού τις προϋποθέσεις και τον τρόπο με τον οποίο οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό του Δικαστηρίου παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Πρωτοδικείο για τη διασφάλιση της λειτουργίας του. Ορισμένοι υπάλληλοι ή μέλη του λοιπού προσωπικού υπάγονται στο γραμματέα του Πρωτοδικείου υπό την εποπτεία του προέδρου του Πρωτοδικείου.

Άρθρο 53

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου διέπεται από τον τίτλο III.

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου προσδιορίζεται και συμπληρώνεται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, από τον κανονισμό διαδικασίας του. Ο κανονισμός διαδικασίας μπορεί να προβλέπει παρεκκλίσεις από το άρθρο 40 τέταρτο εδάφιο και από το άρθρο 41, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες των διαφορών που εμπίπτουν στον τομέα της διανοητικής ιδιοκτησίας.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20 τέταρτο εδάφιο, ο γενικός εισαγγελέας μπορεί να αναπτύσσει τις αιτιολογημένες προτάσεις του εγγράφως.

Άρθρο 54

Εάν προσφυγή ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο, απευθυνόμενο στο Πρωτοδικείο, κατατεθεί εκ παραδρομής στον γραμματέα του Δικαστηρίου, διαβιβάζεται αμελλητί από αυτόν στο γραμματέα του Πρωτοδικείου· ομοίως, εάν προσφυγή ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο, απευθυνόμενο στο Δικαστήριο, κατατεθεί εκ παραδρομής στο γραμματέα του Πρωτοδικείου, διαβιβάζεται αμελλητί από αυτόν στο γραμματέα του Δικαστηρίου.

Εάν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν είναι αρμόδιο να εκδικάσει προσφυγή που υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, την παραπέμπει στο Δικαστήριο· ομοίως, εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής είναι το Πρωτοδικείο, την παραπέμπει σε αυτό, το οποίο δεν μπορεί σε τέτοια περίπτωση να κρίνει ότι είναι αναρμόδιο.

Οσάκις ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου έχουν αχθεί υποθέσεις έχουσες το ίδιο αντικείμενο, εγείρουσες το ίδιο ζήτημα ερμηνείας ή στο πλαίσιο των οποίων αμφισβητείται το κύρος της ίδιας πράξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί, αφού ακούσει τους διαδίκους, να αναστέλλει τη διαδικασία μέχρις ότου δημοσιευθεί η απόφαση του Δικαστηρίου ή, εφόσον πρόκειται για προσφυγές ασκηθείσες δυνάμει του άρθρου 230 της συνθήκης ΕΚ ή του άρθρου 146 της συνθήκης ΕΚΑΕ, να απεκδυθεί της αρμοδιότητάς του ώστε να αποφανθεί επί των προσφυγών αυτών το Δικαστήριο. Υπό τις ίδιες περιστάσεις, την αναστολή της εκκρεμούς ενώπιόν του διαδικασίας μπορεί να αποφασίζει και το Δικαστήριο· στην περίπτωση αυτή, συνεχίζεται η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Όταν ένα κράτος μέλος και ένα θεσμικό όργανο των Κοινοτήτων στρέφονται κατά της ίδιας πράξης, το Πρωτοδικείο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο ώστε να μπορέσει το Δικαστήριο των Ε.Κ. να εκδικάσει τις προσφυγές περί των οποίων πρόκειται.

Άρθρο 55

Οι οριστικές αποφάσεις του Πρωτοδικείου, οι αποφάσεις που επιλύουν εν μέρει τη διαφορά ως προς την ουσία και οι αποφάσεις που επιλύουν δικονομικό ζήτημα που αφορά ένσταση αναρμοδιότητας ή απαραδέκτου, κοινοποιούνται από το γραμματέα του Πρωτοδικείου σε όλους τους διαδίκους, καθώς και σε όλα τα κράτη μέλη και τα όργανα των Κοινοτήτων, ακόμη και αν δεν παρενέβησαν στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Άρθρο 56

Κατά των οριστικών αποφάσεων του Πρωτοδικείου, καθώς και κατά των αποφάσεων που επιλύουν εν μέρει τη διαφορά ως προς την ουσία ή επιλύουν δικονομικό ζήτημα που αφορά ένσταση αναρμοδιότητας ή απαραδέκτου, μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, σε δύο μήνες από της κοινοποίησής της προσβαλλομένης απόφασης.

Η αναίρεση αυτή μπορεί να ασκηθεί από τον εν όλω ή εν μέρει ηττηθέντα διάδικο. Οι παρεμβαίνοντες, εξαιρέσει των κρατών μελών και των οργάνων των Κοινοτήτων, δεν μπορούν πάντως να ασκήσουν αναίρεση, εκτός εάν η απόφαση του Πρωτοδικείου τους θίγει απ' ευθείας.

Με εξαίρεση τις περιπτώσεις δικών μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, αναίρεση μπορούν να ασκήσουν και τα κράτη μέλη και τα όργανα των Κοινοτήτων που δεν παρενέβησαν στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη και τα όργανα ευρίσκονται στην ίδια ακριβώς θέση με τα κράτη μέλη ή τα όργανα που παρενέβησαν πρωτοδικώς.

Άρθρο 57

Κάθε πρόσωπο η αίτηση παρεμβάσεως του οποίου απορρίφθηκε από το Πρωτοδικείο μπορεί να ασκήσει αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο εβδομάδων από της κοινοποίησής της απορριπτικής απόφασης.

Οι διάδικοι μπορούν να ασκήσουν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου που εκδόθηκαν με βάση τα άρθρα 242 ή 243 ή το άρθρο 256 τέταρτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ ή με βάση τα άρθρα 157 ή 158 ή το άρθρο 164 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚΑΕ, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής τους.

Η αναίρεση που προβλέπεται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, εκδικάζεται με τη διαδικασία του άρθρου 39.

Άρθρο 58

Η αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Ως λόγοι αναιρέσεως επιτρέπεται να προβάλλονται αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία που θίγουν τα συμφέροντα του αναιρεσείοντος και παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο.

Αναίρεση δεν χωρεί αποκλειστικά για τον καταλογισμό και το ύψος της δικαστικής δαπάνης.

Άρθρο 59

Σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου, η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου περιλαμβάνει δύο στάδια: την έγγραφη και την προφορική διαδικασία. Το Δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό διαδικασίας, και μετά την ακρόαση του γενικού εισαγγελέα και των διαδίκων, μπορεί να αποφασίζει χωρίς προφορική διαδικασία.

Άρθρο 60

Με την επιφύλαξη των άρθρων 242 και 243 της συνθήκης ΕΚ και των άρθρων 157 και 158 της συνθήκης ΕΚΑΕ, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 244 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 159 της συνθήκης ΕΚΑΕ, οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου με τις οποίες ακυρώνεται κανονισμός, δεν επιφέρουν αποτελέσματα παρά μόνον από της λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 πρώτο εδάφιο του παρόντος Οργανισμού ή, αν έχει ασκηθεί αναίρεση εντός της προθεσμίας αυτής, από της απορρίψεώς της, με την επιφύλαξη πάντως της δυνατότητας του διαδίκου να καταθέσει ενώπιον του Δικαστηρίου, δυνάμει των άρθρων 242 και 243 της συνθήκης ΕΚ ή των άρθρων 157 και 158 της συνθήκης ΕΚΑΕ, αίτηση αναστολής των αποτελεσμάτων του ακυρωθέντος κανονισμού ή λήψεως κάθε άλλου προσωρινού μέτρου.

Άρθρο 61

Εάν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί είτε το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Πρωτοδικείο για να την κρίνει.

Σε περίπτωση αναπομπής, το Πρωτοδικείο δεσμεύεται ως προς τα νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

Εάν η αναίρεση που άσκησε κράτος μέλος ή όργανο των Κοινοτήτων που δεν παρενέβη στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, εάν το κρίνει αναγκαίο, να ορίσει εκείνα τα αποτελέσματα της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, η οποία αναίρεείται, τα οποία θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους έναντι των διαδίκων.

Άρθρο 62

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 225 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 140 Α παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚΑΕ, ο πρώτος γενικός εισαγγελέας μπορεί, εφόσον κρίνει ότι υφίσταται σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του κοινοτικού δικαίου, να προτείνει στο Δικαστήριο να επανεξετάσει την απόφαση του Πρωτοδικείου.

Η πρόταση πρέπει να υποβάλλεται εντός μηνός από της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Το Δικαστήριο αποφασίζει, εντός μηνός από της υποβολής της προτάσεως του πρώτου γενικού εισαγγελέα, εάν συντρέχει λόγος να επανεξετασθεί ή όχι η απόφαση.

Άρθρο 62α

Το Δικαστήριο αποφαινεται επί των ζητημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της επανεξετάσεως σύμφωνα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος βάσει της δικογραφίας που του έχει διαβιβάσει το Πρωτοδικείο.

Οι ενδιαφερόμενοι οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 23 του παρόντος οργανισμού καθώς και, στις περιπτώσεις του άρθρου 225 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 140 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΕ, οι διάδικοι της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης έχουν δικαίωμα να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου υπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις επί των ζητημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της επανεξετάσεως εντός της τασσομένης προς τούτο προθεσμίας.

Το Δικαστήριο μπορεί, προτού αποφανθεί, να αποφασίσει τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας.

Άρθρο 62β

Στις περιπτώσεις του άρθρου 225 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 140 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΕ, με την επιφύλαξη των άρθρων 242 και 243 της συνθήκης ΕΚ, η πρόταση επανεξετάσεως και η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας επανεξετάσεως δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου θίγει την ενότητα ή τη συνοχή του κοινοτικού δικαίου, αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, το οποίο δεσμεύεται από τα νομικά ζητήματα τα οποία έλυσε το Δικαστήριο· το Δικαστήριο μπορεί να υποδείξει τα αποτελέσματα της αποφάσεως του Πρωτοδικείου τα οποία πρέπει να θεωρηθούν οριστικά ως προς τους διαδίκους. Ωστόσο, αν η λύση της διαφοράς απορρέει, λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματος της επανεξετάσεως, από τις διαπιστώσεις περί των πραγματικών περιστατικών στις οποίες στηρίχθηκε η απόφαση του Πρωτοδικείου, το Δικαστήριο αποφαινεται οριστικώς επί της διαφοράς.

Στις περιπτώσεις του άρθρου 225 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 140 Α παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚΑΕ, ελλείψει προτάσεων επανεξετάσεως ή αποφάσεων περί κινήσεως της διαδικασίας επανεξετάσεως η απάντηση ή οι απαντήσεις του Δικαστηρίου στα ζητήματα που του ετέθησαν παράγουν αποτελέσματα κατά τη λήξη των προθεσμιών που προβλέπονται προς το σκοπό αυτό στο άρθρο 62 δεύτερο εδάφιο. Σε περίπτωση κινήσεως διαδικασίας επανεξετάσεως, η απάντηση ή οι απαντήσεις που αποτελούν το αντικείμενο της επανεξετάσεως παράγουν αποτελέσματα κατά τη λήξη της διαδικασίας αυτής, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει άλλως. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου θίγει την ενότητα ή τη συνοχή του κοινοτικού δικαίου, η απάντηση του Δικαστηρίου επί του ζητήματος ή των ζητημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της επανεξετάσεως υποκαθιστά την απάντηση του Πρωτοδικείου.

ΤΙΤΛΟΣ IVα

ΤΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Άρθρο 62γ

Οι διατάξεις σχετικά με τις αρμοδιότητες, τη σύνθεση, την οργάνωση και τη διαδικασία των δικαιοδοτικών τμημάτων, που ιδρύονται δυνάμει των άρθρων 225 Α της συνθήκης ΕΚ και 140 Β της συνθήκης ΕΚΑΕ, περιλαμβάνονται σε παράρτημα του παρόντος οργανισμού.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Οι κανονισμοί διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου περιέχουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις για την εφαρμογή και τη συμπλήρωση του παρόντος Οργανισμού, κατά το αναγκαίο μέτρο.

Άρθρο 64

Έως ότου θεσπισθούν στον παρόντα Οργανισμό κανόνες για το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται στο Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου και του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς. Κάθε τροποποίηση ή κατάργηση των διατάξεων αυτών πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται για την τροποποίηση του παρόντος Οργανισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 1

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφεξής καλούμενο «Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης», είναι αρμόδιο σε πρώτο βαθμό για την εκδίκαση των διαφορών μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, δυνάμει του άρθρου 236 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 152 της συνθήκης ΕΚΑΕ, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών μεταξύ κάθε οργάνου ή οργανισμού και του προσωπικού τους, για τις οποίες η αρμοδιότητα ανατίθεται στο Δικαστήριο.

Άρθρο 2

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποτελείται από επτά δικαστές. Κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου, ο αριθμός των δικαστών μπορεί να αυξηθεί με απόφαση του Συμβουλίου η οποία λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία.

Οι δικαστές διορίζονται για περίοδο έξι ετών. Τα απερχόμενα μέλη μπορούν να διορίζονται εκ νέου.

Οι κενές θέσεις πληρούνται με το διορισμό νέων δικαστών για περίοδο έξι ετών.

Άρθρο 3

1. Οι δικαστές διορίζονται από το Συμβούλιο, με απόφαση την οποία λαμβάνει σύμφωνα με τα άρθρα 225 Α εδάφιο 4 της συνθήκης ΕΚ και 140 Β εδάφιο 4 της συνθήκης ΕΚΑΕ, κατόπιν διαβουλεύσεως με την προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο επιτροπή. Κατά το διορισμό των δικαστών το Συμβούλιο μεριμνά ούτως ώστε να είναι ισορροπημένη η σύνθεση του Δικαστηρίου και να στηρίζεται στην ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών και όσον αφορά τα εκπροσωπούμενα νομικά συστήματα.

2. Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει την υπηκοότητα της Ένωσης και πληροί τις προβλεπόμενες στα άρθρα 225 Α εδάφιο 4 της συνθήκης ΕΚ και 140 Β εδάφιο 4 της συνθήκης ΕΚΑΕ προϋποθέσεις, δύναται να υποβάλλει την υποψηφιότητά του. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν συστάσεως του Δικαστηρίου ορίζει τις διαδικασίες υποβολής και εξέτασης των υποψηφιοτήτων.

3. Συγκροτείται επιτροπή η οποία αποτελείται από επτά προσωπικότητες που επιλέγονται μεταξύ των πρώην μελών του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και νομομαθών αναγνωρισμένου κύρους. Ο διορισμός των μελών της επιτροπής και οι κανόνες λειτουργίας της αποφασίζονται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν συστάσεως του προέδρου του Δικαστηρίου.

4. Η επιτροπή εκφέρει γνώμη όσον αφορά την επάρκεια των υποψηφίων για την άσκηση των καθηκόντων του δικαστή του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Η επιτροπή συνοδεύει τη γνώμη αυτή με κατάλογο υποψηφίων οι οποίοι διαθέτουν την πλέον κατάλληλη υψηλού επιπέδου πείρα. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να περιλαμβάνει αριθμό υποψηφίων τουλάχιστον διπλάσιο του αριθμού των δικαστών που πρόκειται να διορισθούν από το Συμβούλιο.

Άρθρο 4

1. Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους τον πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης για τρία έτη. Η επανεκλογή του επιτρέπεται.

2. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης συνεδριάζει κατά τμήματα αποτελούμενα από τρεις δικαστές. Σε ορισμένες περιπτώσεις που καθορίζονται από τον κανονισμό διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αποφαίνεται και εν ολομेलία, σε τμήμα πέντε δικαστών ή σε μονομελή τμήματα.

3. Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προεδρεύει της ολομέλειας και του πενταμελούς τμήματος. Οι πρόεδροι των τριμελών τμημάτων διορίζονται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Εάν ο πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης τοποθετηθεί σε τριμελές τμήμα, αναλαμβάνει την προεδρία του τμήματος αυτού.

4. Ο κανονισμός διαδικασίας ορίζει τις αρμοδιότητες και την απαρτία της ολομέλειας, καθώς και τη σύνθεση των τμημάτων και την ανάθεση υποθέσεων σε αυτά.

Άρθρο 5

Τα άρθρα 2 έως 6, 14, 15, το άρθρο 17 πρώτο, δεύτερο και πέμπτο εδάφιο, καθώς και το άρθρο 18 του οργανισμού του Δικαστηρίου εφαρμόζονται στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης και στα μέλη του.

Ο όρκος που προβλέπεται στο άρθρο 2 του οργανισμού δίδεται ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 6 αφού ζητήσει τη γνώμη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Άρθρο 6

1. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στηρίζεται στις υπηρεσίες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου ή ενδεχομένως ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου καθορίζουν από κοινού με τον πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης τις προϋποθέσεις με τις οποίες οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου, παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης για τη διασφάλιση της λειτουργίας του. Ορισμένοι υπάλληλοι ή μέλη του λοιπού προσωπικού υπάγονται στον γραμματέα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης υπό την εποπτεία του προέδρου του εν λόγω δικαστηρίου.

2. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διορίζει τον γραμματέα του και καθορίζει την υπηρεσιακή του κατάσταση. Το άρθρο 3 τέταρτο εδάφιο και τα άρθρα 10, 11 και 14 του οργανισμού του Δικαστηρίου ισχύουν για τον γραμματέα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Άρθρο 7

1. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης διέπεται από τον τίτλο III του οργανισμού του Δικαστηρίου, εξαιρέσει των άρθρων 22 και 23. Προσδιορίζεται και συμπληρώνεται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, από τον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

2. Οι διατάξεις σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς του Πρωτοδικείου ισχύουν για το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης.

3. Το γραπτό στάδιο της διαδικασίας περιλαμβάνει την υποβολή της προσφυγής και του υπομνήματος αντίκρουσης, εκτός εάν το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίσει ότι απαιτείται δεύτερη ανταλλαγή γραπτών υπομνημάτων. Όταν διενεργηθεί η δεύτερη ανταλλαγή γραπτών υπομνημάτων, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί, κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων, να αποφασίσει να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.

4. Σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, από την κατάθεση της προσφυγής και μετέπειτα, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δύναται να εξετάζει τις δυνατότητες φιλικού διακανονισμού της διαφοράς και δύναται να προσπαθεί να διευκολύνει τον εν λόγω διακανονισμό.

5. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφαινεται για τα έξοδα. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

Άρθρο 8

1. Εάν προσφυγή ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο, απευθυνόμενο στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, κατατεθεί εκ παραδρομής στο γραμματέα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του Πρωτοδικείου, διαβιβάζεται αμελλητί από αυτόν στον γραμματέα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Ομοίως, εάν προσφυγή ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο, απευθυνόμενο στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή το Πρωτοδικείο, κατατεθεί εκ παραδρομής στον γραμματέα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, διαβιβάζεται αμελλητί από αυτόν στον γραμματέα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του Πρωτοδικείου.

2. Εάν το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κρίνει ότι δεν είναι αρμόδιο να εκδικάσει προσφυγή που υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του Πρωτοδικείου, την παραπέμπει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στο Πρωτοδικείο. Ομοίως, εάν το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή το Πρωτοδικείο κρίνει ότι αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής είναι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, το επιληφθέν δικαστήριο την παραπέμπει σε αυτό, το οποίο δεν μπορεί σε τέτοια περίπτωση να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο.

3. Εάν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και του Πρωτοδικείου εκκρεμούν υποθέσεις που θέτουν το ίδιο ζήτημα ερμηνείας ή αμφισβητούν το κύρος της ίδιας πράξης, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δύναται, ύστερα από ακρόαση των διαδίκων, να αναστείλει τη διαδικασία έως ότου απαγγελθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου.

Εάν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και του Πρωτοδικείου εκκρεμούν υποθέσεις που έχουν το αυτό αντικείμενο, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο, προκειμένου να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί των υποθέσεων αυτών.

Άρθρο 9

Κατά των οριστικών αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και κατά των αποφάσεων που επιλύουν εν μέρει τη διαφορά ως προς την ουσία ή που επιλύουν δικονομικό ζήτημα που αφορά ένσταση αναρμοδιότητας ή απαραδέκτου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης απόφασης.

Η αναίρεση αυτή μπορεί να ασκηθεί από τον εν όλω ή εν μέρει ηττηθέντα διάδικο. Οι παρεμβαίνοντες, εξαιρέσει των κρατών μελών και των οργάνων των Κοινοτήτων, δεν μπορούν πάντως να ασκήσουν αναίρεση, εκτός εάν η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης τους θίγει απευθείας.

Άρθρο 10

1. Κάθε πρόσωπο, η αίτηση παρεμβάσεως του οποίου απορρίφθηκε από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να ασκήσει αναίρεση ενώπιον του Πρωτοδικείου, εντός δύο εβδομάδων από της κοινοποιήσεως της απορριπτικής απόφασης.

2. Οι διάδικοι μπορούν να ασκήσουν αναίρεση ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης που εκδόθηκαν με βάση τα άρθρα 242 ή 243 ή το άρθρο 256 τέταρτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ ή με βάση τα άρθρα 157 ή 158 ή το άρθρο 164 τρίτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚΑΕ, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής τους.

3. Ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου δύναται να αποφασίζει για τις αναιρέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, με συνοπτική διαδικασία, η οποία παρεκκλίνει, κατά το αναγκαίο μέτρο, από ορισμένους κανόνες που περιέχονται στο παρόν παράρτημα και η οποία θα καθορισθεί από τον κανονισμό διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Άρθρο 11

1. Η αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Πρωτοδικείου περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Ως λόγοι αναίρεσης επιτρέπεται να προβάλλονται η αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, οι πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία που θίγουν τα δικαιώματα του ενδιαφερόμενου διαδίκου και η παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης.

2. Αναίρεση δεν χωρεί αποκλειστικά για τον καταλογισμό και το ύψος της δικαστικής δαπάνης.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 242 και 243 της συνθήκης ΕΚ και των άρθρων 157 και 158 της συνθήκης ΕΚΑΕ, η άσκηση αναίρεσης ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

2. Σε περίπτωση άσκησης αναίρεσης κατά αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου περιλαμβάνει δύο στάδια: τη γραπτή και την προφορική διαδικασία. Το Πρωτοδικείο, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό διαδικασίας του, και μετά την ακρόαση των διαδίκων, μπορεί να αποφασίζει χωρίς προφορική διαδικασία.

Άρθρο 13

1. Εάν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Πρωτοδικείο αναιρεί την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και αποφαινεται το ίδιο επί της διαφοράς. Παραπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου της Δημόσιας Διοίκησης, όταν η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση.

2. Σε περίπτωση παραπομπής, το Δικαστήριο της Δημόσιας Διοίκησης δεσμεύεται ως προς τα νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με την απόφαση του Πρωτοδικείου.

Πρωτόκολλο (αριθ. 7)
**το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και
στις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΧΕΤΙΚΑ με την ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

Καμία διάταξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, των Συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των Συνθηκών και πράξεων που τροποποιούν ή συμπληρώνουν τις εν λόγω Συνθήκες δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 40.3.3 του ιρλανδικού Συντάγματος στην Ιρλανδία.

Πρωτόκολλο (αριθ. 8)
**για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων και ορισμένων
οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς
και της Ευρώπης (1997)**

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το άρθρο 289 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το άρθρο 77 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και το άρθρο 189 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την απόφαση της 8ης Απριλίου 1965, και με την επιφύλαξη των αποφάσεων σχετικά με την έδρα των μελλοντικών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

Άρθρο μόνο

- α) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει την έδρα του στο Στρασβούργο όπου λαμβάνουν χώρα οι 12 μηνιαίες περιόδοι συνόδου της ολομελείας, συμπεριλαμβανομένης της συνόδου για τον προ-υπολογισμό. Οι περιόδοι των πρόσθετων συνόδων της ολομελείας πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες. Οι επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εδρεύουν στις Βρυξέλλες. Η γενική γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι υπηρεσίες της παραμένουν στο Λουξεμβούργο.
- β) Το Συμβούλιο έχει την έδρα του στις Βρυξέλλες. Κατά τους μήνες Απρίλιο, Ιούνιο και Οκτώβριο, το Συμβούλιο πραγματοποιεί τις συνόδους του στο Λουξεμβούργο.
- γ) Η Επιτροπή έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες. Οι υπηρεσίες που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8 και 9 της απόφασης της 8ης Απριλίου 1965 εγκαθίστανται στο Λουξεμβούργο.
- δ) Το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο έχουν την έδρα τους στο Λουξεμβούργο.
- ε) Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την έδρα του στο Λουξεμβούργο.
- στ) Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες.
- ζ) Η Επιτροπή των Περιφερειών έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες.
- η) Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει την έδρα της στο Λουξεμβούργο.
- θ) Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχουν την έδρα τους στη Φραγκφούρτη.
- ι) Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρώπολ) έχει την έδρα της στη Χάγη.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 9)
σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή
Ένωση (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι ο έλεγχος τον οποίον ασκούν τα εθνικά κοινοβούλια στις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους σχετικά με δραστηριότητες της Ένωσης αποτελεί αντικείμενο της συνταγματικής οργάνωσης και πρακτικής εκάστου κράτους μέλους,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ, ωστόσο, να ενθαρρύνουν τη μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ενισχύσουν τη δυνατότητά τους να εκφράζουν τις απόψεις τους για ζητήματα τα οποία παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα εθνικά κοινοβούλια,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

I. Ενημέρωση των εθνικών κοινοβουλίων των κρατών μελών

1. Όλα τα έγγραφα διαβουλεύσεων της Επιτροπής (πράσινες και λευκές βίβλοι και ανακοινώσεις) διαβιβάζονται αμέσως στα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών.

2. Οι προτάσεις της Επιτροπής για νομοθεσία, όπως ορίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 207 παράγραφος 3 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διαβιβάζονται εγκαίρως ώστε η κυβέρνηση εκάστου κράτους μέλους να είναι σε θέση να διασφαλίσει ότι το εθνικό της κοινοβούλιο τις παρέλαβε δεόντως.

3. Από τη στιγμή κατά την οποία μια νομοθετική πρόταση ή πρόταση για τη λήψη μέτρου βάσει του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τίθεται στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, από την Επιτροπή, σε όλες τις γλώσσες, παρέρχεται περίοδος έξι εβδομάδων έως την ημερομηνία κατά την οποία αυτή εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη του Συμβουλίου προς λήψη αποφάσεως είτε για την υιοθέτηση πράξης είτε για την υιοθέτηση κοινής θέσης σύμφωνα με τα άρθρα 251 και 252 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εκτός εξαιρέσεων για λόγους επείγουσας ανάγκης, οι οποίοι και θα πρέπει να αναφέρονται στην πράξη ή την κοινή θέση.

II. Η Διάσκεψη των επιτροπών ευρωπαϊκών υποθέσεων

4. Η Διάσκεψη των επιτροπών ευρωπαϊκών υποθέσεων, καλούμενη εφεξής COSAC, η οποία συνεστήθη στο Παρίσι στις 16 και 17 Νοεμβρίου 1989, δύναται να υποβάλει οιαδήποτε εισήγηση κρίνει σκόπιμη ενώπιον των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως βάσει σχεδίων νομοθετικών κειμένων τα οποία ενδέχεται οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών να αποφασίσουν με κοινή συμφωνία να διαβιβάσουν στην COSAC λόγω της φύσεως του αντικειμένου τους.

5. Η COSAC δύναται να εξετάζει κάθε νομοθετική πρόταση ή πρωτοβουλία σχετικά με τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης η οποία ενδέχεται να έχει άμεσες επιπτώσεις επί των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενημερώνονται σχετικά με κάθε εισήγηση της COSAC δυνάμει του παρόντος σημείου.
6. Η COSAC δύναται να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή κάθε εισήγηση που κρίνει σκόπιμη σχετικά με τις νομοθετικές δραστηριότητες της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης καθώς και ζητήματα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα.
7. Οι εισηγήσεις της COSAC δεν δεσμεύουν με κανένα τρόπο τα εθνικά κοινοβούλια ούτε και προδικάζουν τη θέση τους.
-

Πρωτόκολλο (αριθ. 10)
για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2001)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

Άρθρο 1

Κατάργηση του πρωτοκόλλου σχετικά με τα όργανα

Το πρωτόκολλο σχετικά με τα όργανα ενόψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καταργείται.

Άρθρο 2

Διατάξεις που αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2004 και με ισχύ από την έναρξη της κοινοβουλευτικής περιόδου 2004-2009, στο άρθρο 190 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο αριθμός των εκλεγμένων σε κάθε κράτος μέλος αντιπροσώπων καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	22
Δανία	13
Γερμανία	99
Ελλάδα	22
Ισπανία	50
Γαλλία	72
Ιρλανδία	12
Ιταλία	72
Λουξεμβούργο	6
Κάτω Χώρες	25

Αυστρία	17
Πορτογαλία	22
Φινλανδία	13
Σουηδία	18
Ηνωμένο Βασίλειο	72».

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, ο συνολικός αριθμός των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την κοινοβουλευτική περίοδο 2004-2009 ισούται με τον αριθμό των αντιπροσώπων που αναφέρεται στο άρθρο 190 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, στον οποίο προστίθεται ο αριθμός των αντιπροσώπων των νέων κρατών μελών ο οποίος απορρέει από τις συνθήκες προσχώρησης που θα υπογραφούν το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2004.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία ο συνολικός αριθμός των μελών που προβλέπεται στην παράγραφο 2 είναι κατώτερος των επτακοσίων τριάντα δύο, εφαρμόζεται κατ' αναλογία διόρθωση του αριθμού των εκλεγομένων σε κάθε κράτος μέλος αντιπροσώπων, ούτως ώστε ο συνολικός αριθμός να προσεγγίζει κατά το δυνατόν τους επτακοσίους τριάντα δύο, χωρίς, ωστόσο, η διόρθωση αυτή να οδηγήσει στην εκλογή, σε κάθε κράτος μέλος, αριθμού αντιπροσώπων ανώτερου του προβλεπόμενου στο άρθρο 190 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας για την κοινοβουλευτική περίοδο 1999-2004.

Το Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση προς τον σκοπό αυτό.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 189 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και από το άρθρο 107 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, σε περίπτωση έναρξης ισχύος συνθηκών προσχώρησης μετά την έκδοση της προβλεπόμενης στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, απόφασης του Συμβουλίου, ο αριθμός των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να υπερβεί προσωρινά τα επτακόσια τριάντα δύο κατά την περίοδο εφαρμογής αυτής της απόφασης. Η αυτή διόρθωση με την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου θα εφαρμόζεται στον αριθμό των εκλεγομένων στα εν λόγω κράτη μέλη αντιπροσώπων.

Άρθρο 3

Διατάξεις σχετικά με τη στάθμιση των ψήφων στο Συμβούλιο

1. ⁽¹⁾ (Καταργείται)

⁽¹⁾ Παράγραφος η οποία καταργείται από την πράξη προσχώρησης του 2003.

2. Σε κάθε προσχώρηση, το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 118 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε το κατώτατο όριο της ειδικής πλειοψηφίας που εκφράζεται σε ψήφους να μην υπερβαίνει το κατώτατο όριο που προκύπτει από τον πίνακα της δήλωσης σχετικά με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία περιέχεται στην τελική πράξη της Διάσκεψης η οποία εξέδωσε τη συνθήκη της Νίκαιας.

Άρθρο 4

Διατάξεις που αφορούν την Επιτροπή

1.⁽¹⁾ Από την 1η Νοεμβρίου 2004 και με ισχύ από την ανάληψη των καθηκόντων της πρώτης Επιτροπής μετά την ημερομηνία αυτή, στο άρθρο 213 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 126 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται βάσει των γενικών τους προσόντων και παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας.

Η Επιτροπή περιλαμβάνει έναν υπήκοο από κάθε κράτος μέλος.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής δύναται να τροποποιείται ομοφώνως από το Συμβούλιο.»

2. Όταν η Ένωση θα περιλαμβάνει 27 κράτη μέλη, στο άρθρο 213 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο άρθρο 126 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται βάσει των γενικών τους προσόντων και παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής είναι κατώτερος από τον αριθμό των κρατών μελών. Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται βάσει μιας εκ περιτροπής εναλλαγής σε ισότιμη βάση, οι λεπτομέρειες της οποίας αποφασίζονται ομόφωνα από το Συμβούλιο.

Ο αριθμός των μελών της Επιτροπής ορίζεται ομόφωνα από το Συμβούλιο.»

Η τροποποίηση αυτή είναι εφαρμοστέα από την ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων της πρώτης Επιτροπής μετά την ημερομηνία προσχώρησης του εικοστού εβδόμου κράτους μέλους της Ένωσης.

3. Το Συμβούλιο, μετά την υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης του εικοστού εβδόμου κράτους μέλους της Ένωσης, αποφασίζει ομόφωνα:

— τον αριθμό των μελών της Επιτροπής,

(¹) Παράγραφος η οποία τροποποιείται από την πράξη προσχώρησης του 2003.

- τις λεπτομέρειες της εκ περιτροπής εναλλαγής σε ισότιμη βάση, οι οποίες περιλαμβάνουν το σύνολο των αναγκαίων κριτηρίων και κανόνων για τον αυτόματο καθορισμό της σύνθεσης των διαδοχικών σωμάτων, βάσει των ακόλουθων αρχών:
- α) τα κράτη μέλη αντιμετωπίζονται με απόλυτη ισοτιμία όσον αφορά τον καθορισμό της σειράς διέλευσης των υπηκόων τους από την Επιτροπή και του χρόνου παρουσίας τους σε αυτήν· κατά συνέπεια, η απόκλιση μεταξύ του συνολικού αριθμού των εντολών που κατέχουν οι υπήκοοι δύο δεδομένων κρατών μελών δεν δύναται ποτέ να υπερβαίνει την μονάδα,
 - β) υπό την επιφύλαξη του σημείου α), κάθε διαδοχικό σώμα συγκροτείται κατά τρόπο ώστε να αντικατοπτρίζει με ικανοποιητικό τρόπο το δημογραφικό και γεωγραφικό φάσμα του συνόλου των κρατών μελών της Ένωσης.
4. Κάθε κράτος που προσχωρεί στην Ένωση δικαιούται, κατά την προσχώρησή του, να έχει έναν υπήκοο ως μέλος της Επιτροπής μέχρι να εφαρμοστεί η παράγραφος 2.
-

Δ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΣΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Πρωτόκολλο (αριθ. 11)

περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (1957)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, που προβλέπεται στο άρθρο 266 της Συνθήκης,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, που προσαρτώνται στη Συνθήκη αυτή:

Άρθρο 1

Η ιδρυομένη διά του άρθρου 266 της Συνθήκης Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, καλουμένη εφεξής «Τράπεζα», συγκροτείται και ασκεί τα καθήκοντα και τη δραστηριότητά της σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης αυτής και του παρόντος καταστατικού.

Η έδρα της Τράπεζας ορίζεται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Η αποστολή της Τράπεζας ορίζεται από το άρθρο 267 της Συνθήκης.

Άρθρο 3 ⁽¹⁾

Σύμφωνα με το άρθρο 266 της Συνθήκης, μέλη της Τράπεζας είναι:

- το Βασίλειο του Βελγίου,
- η Τσεχική Δημοκρατία,
- το Βασίλειο της Δανίας,
- η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,
- η Δημοκρατία της Εσθονίας,
- η Ελληνική Δημοκρατία,

⁽¹⁾ Άρθρο το οποίο τροποποιείται από το πρωτόκολλο αριθ. 1 της πράξης προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

- το Βασίλειο της Ισπανίας,
- η Γαλλική Δημοκρατία,
- η Ιρλανδία,
- η Ιταλική Δημοκρατία,
- η Κυπριακή Δημοκρατία,
- η Δημοκρατία της Λεττονίας,
- η Δημοκρατία της Λιθουανίας,
- το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου,
- η Δημοκρατία της Ουγγαρίας,
- η Δημοκρατία της Μάλτας,
- το Βασίλειο των Κάτω Χωρών,
- η Δημοκρατία της Αυστρίας,
- η Δημοκρατία της Πολωνίας,
- η Πορτογαλική Δημοκρατία,
- η Δημοκρατία της Σλοβενίας,
- η Σλοβακική Δημοκρατία,
- η Δημοκρατία της Φινλανδίας,
- το Βασίλειο της Σουηδίας,
- το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Άρθρο 4

1 (¹). Η Τράπεζα έχει κεφάλαιο 163 727 670 000 ευρώ, το οποίο αναλαμβάνεται από τα κράτη μέλη κατά τα ακόλουθα ποσά (*):

Γερμανία	26 649 532 500
Γαλλία	26 649 532 500

(¹) Παράγραφος η οποία τροποποιείται από το πρωτόκολλο αριθ. 1 της πράξης προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

(*) Οι αριθμοί που αναφέρονται για τα νέα κράτη μέλη είναι ενδεικτικοί και βασίζονται στις προβλέψεις για το 2002 που δημοσίευσε η Ευρωστάτ (New Cronos).

Ιταλία	26 649 532 500
Ηνωμένο Βασίλειο	26 649 532 500
Ισπανία	15 989 719 500
Βέλγιο	7 387 065 000
Κάτω Χώρες	7 387 065 000
Σουηδία	4 900 585 500
Δανία	3 740 283 000
Αυστρία	3 666 973 500
Πολωνία	3 635 030 500
Φινλανδία	2 106 816 000
Ελλάδα	2 003 725 500
Πορτογαλία	1 291 287 000
Τσεχική Δημοκρατία	1 212 590 000
Ουγγαρία	1 121 583 000
Ιρλανδία	935 070 000
Σλοβακία	408 489 500
Σλοβενία	379 429 000
Λιθουανία	250 852 000
Λουξεμβούργο	187 015 500
Κύπρος	180 747 000
Λεττονία	156 192 500
Εσθονία	115 172 000
Μάλτα	73 849 000

Ως λογιστική μονάδα ορίζεται το ευρώ, το οποίο καθορίστηκε ως το ενιαίο νόμισμα των κρατών μελών που συμμετέχουν στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Το Συμβούλιο των Διοικητών δύναται να αποφασίζει ομοφώνως προτάσει του διοικητικού συμβουλίου την τροποποίηση του ορισμού της λογιστικής μονάδας.

Τα κράτη μέλη ευθύνονται μόνο μέχρι του ποσού του μεριδίου τους του αναληφθέντος και μη καταβληθέντος κεφαλαίου.

2. Η εισδοχή νέου μέλους συνεπάγεται αύξηση του αναληφθέντος κεφαλαίου που αντιστοιχεί στην εισφορά του νέου μέλους.

3. Το Συμβούλιο των Διοικητών δύναται να αποφασίζει ομοφώνως την αύξηση του αναληφθέντος κεφαλαίου.

4. Το μερίδιο του αναληφθέντος κεφαλαίου δεν δύναται να εκχωρηθεί ούτε να ενεχυριασθεί και δεν υπόκειται σε κατάσχεση.

Άρθρο 5

1. Το αναληφθέν κεφάλαιο καταβάλλεται από τα κράτη μέλη μέχρι 5 % κατά μέσο όρο των οριζόμενων στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ποσών.

2. Σε περίπτωση αυξήσεως του αναληφθέντος κεφαλαίου, το Συμβούλιο των Διοικητών καθορίζει ομοφώνως το ποσοστό που πρέπει να καταβληθεί καθώς και τον τρόπο καταβολής.

3. Το διοικητικό συμβούλιο δύναται να απαιτήσει την καταβολή του υπολοίπου του αναληφθέντος κεφαλαίου, εφόσον τούτο καθίσταται αναγκαίο για να αντιμετωπίσει η Τράπεζα τις υποχρεώσεις της έναντι των δανειστών της.

Η καταβολή πραγματοποιείται αναλόγως του μεριδίου του αναληφθέντος από κάθε κράτος μέλος κεφαλαίου και στο νόμισμα που η Τράπεζα έχει ανάγκη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

Άρθρο 6

1. Το Συμβούλιο των Διοικητών, προτάσει του διοικητικού συμβουλίου, δύναται να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία ότι τα κράτη μέλη παρέχουν στην Τράπεζα ειδικά έντοκα δάνεια, στην περίπτωση και κατά το μέτρο που η Τράπεζα έχει ανάγκη τέτοιων δανείων για τη χρηματοδότηση ορισμένων προγραμμάτων και εφόσον το διοικητικό συμβούλιο βεβαιώνει ότι η Τράπεζα δεν είναι σε θέση να εξεύρει τους αναγκαίους πόρους στις κεφαλαιαγορές σε κατάλληλους όρους, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και του αντικειμένου των προς χρηματοδότηση σχεδίων.

2. Τα ειδικά δάνεια δύνανται να απαιτηθούν μόνο από την έναρξη του τετάρτου έτους από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης. Δεν δύνανται να υπερβαίνουν τα 400 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες στο σύνολο, ούτε τα 100 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες κατ' έτος.

3. Η διάρκεια των ειδικών δανείων καθορίζεται σε συνάρτηση με τη διάρκεια των πιστώσεων ή των εγγυήσεων που η Τράπεζα προτίθεται να παρέχει μέσω αυτών των ειδικών δανείων. Δεν δύναται να υπερβεί τα 20 έτη. Το Συμβούλιο των Διοικητών δύναται, προτάσει του διοικητικού συμβουλίου, να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία την πρόωρη εξόφληση των ειδικών δανείων.

4. Τα ειδικά δάνεια είναι έντοκα με ετήσιο επιτόκιο 4 %, εκτός αν το Συμβούλιο των Διοικητών, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη και το ύψος των επιτοκίων στις κεφαλαιαγορές, αποφασίσει να ορίσει διαφορετικό επιτόκιο.

5. Τα ειδικά δάνεια πρέπει να χορηγούνται από τα κράτη μέλη κατ' αναλογία του μεριδίου τους στο κεφάλαιο. Πρέπει να καταβάλλονται σε εθνικό νόμισμα εντός έξι μηνών από τη σχετική πρόσκληση.

6. Σε περίπτωση εκκαθαρίσεως της Τράπεζας, τα ειδικά δάνεια των κρατών μελών εξοφλούνται μόνο μετά την απόσβεση των λοιπών χρεών της Τράπεζας.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση που η αξία του νομίσματος ενός κράτους μέλους μειώνεται σε σχέση με τη λογιστική μονάδα που ορίζεται στο άρθρο 4, το ποσό της μερίδος συμμετοχής του κεφαλαίου που κατεβλήθη από το κράτος αυτό σε εθνικό του νόμισμα θα προσαρμοσθεί ανάλογα προς την επελθούσα μεταβολή στην αξία, διά συμπληρωματικής καταβολής του κράτους αυτού προς την Τράπεζα.

2. Σε περίπτωση που η αξία του νομίσματος ενός κράτους μέλους αυξάνεται σε σχέση με τη λογιστική μονάδα που ορίζεται στο άρθρο 4, το ποσό της μερίδος συμμετοχής του κεφαλαίου που κατεβλήθη από το κράτος αυτό σε εθνικό του νόμισμα θα προσαρμοσθεί ανάλογα προς την επελθούσα μεταβολή στην αξία, δι' επιστροφής πραγματοποιούμενης από την Τράπεζα προς το κράτος αυτό.

3. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, η αξία του νομίσματος ενός κράτους μέλους σε σχέση με τη λογιστική μονάδα, που ορίζεται στο άρθρο 4, αντιστοιχεί στην τιμή μετατροπής μεταξύ αυτής της λογιστικής μονάδας και του νομίσματος αυτού βάσει των τιμών της αγοράς.

4. Το Συμβούλιο των Διοικητών, με ομόφωνη απόφαση, προτάσει του διοικητικού συμβουλίου, δύναται να τροποποιήσει τη μέθοδο μετατροπής σε εθνικά νομίσματα των ποσών που εκφράζονται σε λογιστικές μονάδες και αντιστρόφως.

Δύναται εξάλλου, προτάσει του διοικητικού συμβουλίου και με ομόφωνη απόφαση, να προσδιορίσει τον τρόπο προσαρμογής του κεφαλαίου που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου· οι σχετικές με την προσαρμογή αυτή καταβολές πρέπει να πραγματοποιούνται τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος.

Άρθρο 8

Η Τράπεζα διοικείται και διευθύνεται από ένα Συμβούλιο Διοικητών, ένα διοικητικό συμβούλιο και μία διευθύνουσα επιτροπή.

Άρθρο 9

1. Το Συμβούλιο των Διοικητών αποτελείται από υπουργούς οριζόμενους από τα κράτη μέλη.
2. Το Συμβούλιο των Διοικητών ορίζει τις γενικές κατευθύνσεις σχετικά με την πιστωτική πολιτική της Τράπεζας, ιδίως σε ό,τι αφορά τους σκοπούς από τους οποίους πρέπει να εμπνέεται καθώς θα προχωρεί η πραγματοποίηση της κοινής αγοράς.

Το Συμβούλιο των Διοικητών φροντίζει για την εφαρμογή των κατευθύνσεων αυτών.

3. Επιπλέον, το Συμβούλιο των Διοικητών:
 - α) αποφασίζει για την αύξηση του αναληφθέντος κεφαλαίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 και το άρθρο 5 παράγραφος 2·
 - β) ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται από το άρθρο 6 σχετικά με τα ειδικά δάνεια·
 - γ) ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 13 σχετικά με το διορισμό και την αυτοδικαία απαλλαγή από τα καθήκοντα των μελών του διοικητικού συμβουλίου και της διευθύνουσας επιτροπής, καθώς και τις εξουσίες που προβλέπονται από το άρθρο 13 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο·
 - δ) επιτρέπει την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1·
 - ε) εγκρίνει την ετήσια έκθεση που συντάσσει το διοικητικό συμβούλιο·
 - στ) εγκρίνει τον ετήσιο ισολογισμό καθώς και το λογαριασμό κερδών και ζημιών·
 - ζ) ασκεί τις εξουσίες και αρμοδιότητες που προβλέπονται στα άρθρα 4, 7, 14, 17, 26 και 27·
 - η) εγκρίνει τον κανονισμό της Τράπεζας.
4. Το Συμβούλιο των Διοικητών είναι αρμόδιο να λαμβάνει, ομοφώνως, στο πλαίσιο της Συνθήκης και του παρόντος καταστατικού, κάθε απόφαση σχετική με την αναστολή της δραστηριότητας της Τράπεζας και την ενδεχομένη εκκαθάρισή της.

Άρθρο 10

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος καταστατικού, οι αποφάσεις του Συμβουλίου των Διοικητών λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των μελών του. Η πλειοψηφία αυτή πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 50 τοις εκατό του αναληφθέντος κεφαλαίου. Οι ψηφοφορίες του Συμβουλίου των Διοικητών διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 205 της Συνθήκης.

Άρθρο 11

1. Το διοικητικό συμβούλιο έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφασίζει για την παροχή πιστώσεων και εγγυήσεων και τη σύναψη δανείων· ορίζει τα επιτόκια δανείων, καθώς και τις προμήθειες των εγγυήσεων· ελέγχει την ορθή διαχείριση της Τράπεζας· διασφαλίζει το σύμφωνο της διαχείρισεως της Τράπεζας με τις διατάξεις της Συνθήκης και του καταστατικού και με τις γενικές οδηγίες του Συμβουλίου των Διοικητών.

Κατά τη λήξη της οικονομικής χρήσεως, το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο των Διοικητών και να τη δημοσιεύσει μετά την έγκριση.

2 (¹). Το διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από είκοσι έξι τακτικά μέλη και δεκαέξι αναπληρωτές.

Τα τακτικά μέλη διορίζονται για περίοδο πέντε ετών από το Συμβούλιο των Διοικητών, ένα οριζόμενο από κάθε κράτος μέλος και ένα οριζόμενο από την Επιτροπή.

Οι αναπληρωτές διορίζονται για περίοδο πέντε ετών από το Συμβούλιο των Διοικητών ως εξής:

- δύο αναπληρωτές οριζόμενοι από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,
- δύο αναπληρωτές οριζόμενοι από τη Γαλλική Δημοκρατία,
- δύο αναπληρωτές οριζόμενοι από την Ιταλική Δημοκρατία,
- δύο αναπληρωτές οριζόμενοι από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας,
- ένας αναπληρωτής οριζόμενος με κοινή συμφωνία από το Βασίλειο της Ισπανίας και την Πορτογαλική Δημοκρατία,
- ένας αναπληρωτής οριζόμενος με κοινή συμφωνία από τις χώρες της Μπενελούξ,
- ένας αναπληρωτής οριζόμενος με κοινή συμφωνία από το Βασίλειο της Δανίας, την Ελληνική Δημοκρατία και την Ιρλανδία,
- ένας αναπληρωτής οριζόμενος με κοινή συμφωνία από τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας,
- τρεις αναπληρωτές οριζόμενοι με κοινή συμφωνία από την Τσεχική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Λεττονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία,

(¹) Παράγραφος η οποία τροποποιείται από το πρωτόκολλο αριθ. 1 της πράξης προσχώρησης του 2003. Βλέπε το Προσάρτημα στο τέλος του παρόντος φυλλαδίου.

— ένας αναπληρωτής οριζόμενος από την Επιτροπή.

Το διοικητικό συμβούλιο εκλέγει έξι εμπειρογνώμονες χωρίς δικαίωμα ψήφου: τρεις ως μέλη και τρεις ως αναπληρωτές.

Ο επαναδιορισμός των τακτικών μελών και των αναπληρωτών επιτρέπεται.

Τα αναπληρωματικά μέλη δύνανται να μετέχουν στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου. Τα αναπληρωματικά μέλη που ορίζονται από ένα κράτος ή με κοινή συμφωνία από περισσότερα κράτη ή από την Επιτροπή δύνανται να αναπληρώνουν τα τακτικά μέλη που ορίζονται αντίστοιχα από το κράτος αυτό ή από ένα από τα κράτη αυτά ή από την Επιτροπή. Τα αναπληρωματικά μέλη δεν έχουν δικαίωμα ψήφου, εκτός αν αναπληρώνουν ένα ή περισσότερα τακτικά μέλη ή αν έχουν εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 1.

Ο πρόεδρος ή, εν απουσία του, ένας από τους αντιπροέδρους της διευθύνουσας επιτροπής, προεδρεύει στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου χωρίς να λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εκλέγονται μεταξύ των προσωπικοτήτων που παρέχουν κάθε εγγύηση ανεξαρτησίας και ικανότητας. Είναι υπεύθυνοι μόνο έναντι της Τράπεζας.

3. Το Συμβούλιο των Διοικητών, με ειδική πλειοψηφία, δύναται να απαλλάξει αυτοδικαίως από τα καθήκοντά του τακτικό μέλος, μόνο στην περίπτωση που δεν εκπληρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των καθηκόντων του.

Η μη έγκριση της ετησίας εκθέσεως συνεπάγεται παραίτηση του διοικητικού συμβουλίου.

4. Σε περίπτωση κενώσεως θέσεως, λόγω θανάτου ή εκουσίας παραιτήσεως, απαλλαγής από τα καθήκοντα ή συλλογικής παραιτήσεως, γίνεται αναπλήρωση σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 2. Εκτός από γενικές ανανεώσεις, τα μέλη αντικαθίστανται για τη διάρκεια της υπολοίπου θητείας τους.

5. Το Συμβούλιο των Διοικητών καθορίζει την αμοιβή των μελών του διοικητικού συμβουλίου και ορίζει ομοφώνως τα τυχόν ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του τακτικού μέλους και αναπληρωτού.

Άρθρο 12

1. Κάθε τακτικό μέλος διαθέτει μία ψήφο στο διοικητικό συμβούλιο. Δύναται σε κάθε περίπτωση να ψηφίζει με πληρεξούσιο σύμφωνα με τους όρους του κανονισμού της Τράπεζας.

2 (¹). Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος καταστατικού, οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνονται με τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) των μελών που έχουν δικαίωμα ψήφου και αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό (50 %) του αναληφθέντος κεφαλαίου. Η ειδική πλειοψηφία απαιτεί τη συγκέντρωση δεκαοκτώ (18) ψήφων και εξήντα οκτώ τοις εκατό (68 %) του αναληφθέντος κεφαλαίου. Ο κανονισμός της Τράπεζας ορίζει την απαραίτητη απαρτία για το έγκυρο των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου.

(¹) Παράγραφος η οποία τροποποιείται από το πρωτόκολλο αριθ. 1 της πράξης προσχώρησης του 2003.

Άρθρο 13

1 (¹). Η διευθύνουσα επιτροπή αποτελείται από έναν πρόεδρο και οκτώ αντιπροέδρους που διορίζονται για μία περίοδο έξι ετών από το Συμβούλιο των Διοικητών προτάσει του διοικητικού συμβουλίου. Η θητεία τους υπόκειται σε ανανέωση.

Το διοικητικό συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση μπορεί να τροποποιήσει τον αριθμό των μελών της διευθύνουσας επιτροπής.

2. Προτάσει του διοικητικού συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, το Συμβούλιο των Διοικητών, που αποφασίζει με τη σειρά του με ειδική πλειοψηφία, δύναται να απαλλάξει αυτοδικαίως τα μέλη της διευθύνουσας επιτροπής από τα καθήκοντά τους.

3. Η διευθύνουσα επιτροπή διασφαλίζει τη διαχείριση των τρεχουσών υποθέσεων της Τράπεζας, υπό την εποπτεία του προέδρου και υπό τον έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου.

Η διευθύνουσα επιτροπή προετοιμάζει τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου, ιδίως σε ό,τι αφορά τη σύναψη δανείων και την παροχή πιστώσεων και εγγυήσεων· διασφαλίζει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών.

4. Η διευθύνουσα επιτροπή διατυπώνει με πλειοψηφία τις γνώμες της επί των σχεδίων παροχής δανείων και εγγυήσεων και επί των σχεδίων λήψεως δανείων.

5. Το Συμβούλιο των Διοικητών ορίζει την αμοιβή των μελών της διευθυνούσης επιτροπής και προσδιορίζει τα ασυμβίβαστα με τα καθήκοντά τους.

6. Ο πρόεδρος ή, σε περίπτωση κωλύματος, ένας από τους αντιπροέδρους αντιπροσωπεύει την Τράπεζα δικαστικώς ή εξωδίκως.

7. Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Τράπεζας τίθενται υπό την εποπτεία του προέδρου. Προσλαμβάνονται και απολύονται από αυτόν. Στην επιλογή του προσωπικού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο οι προσωπικές ικανότητες και οι επαγγελματικές ιδιότητες, αλλά ακόμη και η δίκαιη συμμετοχή των υπηκόων των κρατών μελών.

8. Η διευθύνουσα επιτροπή και το προσωπικό της Τράπεζας είναι υπεύθυνοι μόνον έναντι της τελευταίας αυτής και ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία.

Άρθρο 14

1. Η Επιτροπή, αποτελούμενη από τρία μέλη που διορίζονται από το Συμβούλιο των Διοικητών αναλόγως της ικανότητός τους, ελέγχει κάθε έτος την κανονικότητα των εργασιών και των βιβλίων της Τράπεζας.

(¹) Παράγραφος η οποία τροποποιείται από το πρωτόκολλο αριθ. 1 της πράξης προσχώρησης του 2003.

2. Βεβαιώνει ότι ο ισολογισμός και ο λογαριασμός κερδών και ζημιών είναι σύμφωνοι προς τις λογιστικές εγγραφές και ότι απεικονίζουν ακριβώς, στο ενεργητικό και στο παθητικό, την κατάσταση της Τράπεζας.

Άρθρο 15

Η Τράπεζα επικοινωνεί με κάθε κράτος μέλος μέσω της αρχής που αυτό ορίζει. Κατά την εκτέλεση χρηματοδοτικών εργασιών προσφεύγει στην εκδοτική τράπεζα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους ή σε άλλους χρηματοδοτικούς οργανισμούς που το κράτος αυτό έχει εγκρίνει.

Άρθρο 16

1. Η Τράπεζα συνεργάζεται με όλους τους διεθνείς οργανισμούς, που ασκούν δραστηριότητα σε τομείς ανάλογους με τους δικούς της.

2. Η Τράπεζα επιζητεί κάθε χρήσιμη επαφή, με σκοπό να συνεργασθεί με τραπεζικούς και χρηματοδοτικούς οργανισμούς χωρών στις οποίες εκτείνει τις εργασίες της.

Άρθρο 17

Κατ' αίτηση κράτους μέλους ή της Επιτροπής ή αυτεπαγγέλτως, το Συμβούλιο των Διοικητών ερμηνεύει ή συμπληρώνει τις οδηγίες που ορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος καταστατικού, στο πλαίσιο των όρων υπό τους οποίους εξεδόθησαν.

Άρθρο 18

1. Στο πλαίσιο της αποστολής που ορίζει το άρθρο 267 της Συνθήκης, η Τράπεζα χορηγεί πιστώσεις στα μέλη της ή σε ιδιωτικές ή δημόσιες επιχειρήσεις για σχέδια επενδύσεων που πρόκειται να πραγματοποιηθούν στα ευρωπαϊκά εδάφη των κρατών μελών, εφόσον δεν παρέχονται με λογικούς όρους μέσα που προέρχονται από άλλες πηγές.

Εν τούτοις, κατά παρέκκλιση που εγκρίνει ομοφώνως το Συμβούλιο των Διοικητών, προτάσει του διοικητικού συμβουλίου, η Τράπεζα δύναται να χορηγεί πιστώσεις για σχέδια επενδύσεων που πρόκειται να πραγματοποιηθούν ολικά ή μερικά εκτός των ευρωπαϊκών εδαφών των κρατών μελών.

2. Η χορήγηση δανείων εξαρτάται, κατά το δυνατόν, από τη χρησιμοποίηση και άλλων μέσων χρηματοδότησεως.

3. Όταν χορηγείται δάνειο σε επιχείρηση ή σε φορέα εκτός από κράτος μέλος, η Τράπεζα εξαρτά τη χορήγηση του δανείου τούτου είτε από την εγγύηση του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου θα πραγματοποιηθεί το σχέδιο, είτε από άλλες επαρκείς εγγυήσεις.

4. Η Τράπεζα δύναται να εγγυάται δάνεια που συνάπτονται από δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις ή από άλλους φορείς για την εκτέλεση των εργασιών των προβλεπομένων στο άρθρο 267 της Συνθήκης.

5. Το συνολικό τρέχον ύψος των δανείων και εγγυήσεων που η Τράπεζα χορηγεί δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 250 % του ποσού του αναληφθέντος κεφαλαίου.

6. Η Τράπεζα εξασφαλίζεται κατά του συναλλαγματικού κινδύνου περιλαμβάνοντας στις συμβάσεις δανείων και εγγυήσεων τις ρήτρες που κρίνει κατάλληλες.

Άρθρο 19

1. Τα επιτόκια των δανείων που χορηγεί η Τράπεζα καθώς και οι προμήθειες εγγυήσεως πρέπει να προσαρμόζονται στους όρους που επικρατούν στην κεφαλαιαγορά και πρέπει να υπολογίζονται κατά τρόπο ώστε τα έσοδα που προκύπτουν να επιτρέπουν στην Τράπεζα να αντιμετωπίζει τις υποχρεώσεις της, να καλύπτει τα έξοδά της και να δημιουργεί αποθεματικό κεφάλαιο σύμφωνα με το άρθρο 24.

2. Η Τράπεζα δεν παρέχει μειώσεις επιτοκίων. Στην περίπτωση που λόγω του ειδικού χαρακτήρα του χρηματοδοτικού σχεδίου φαίνεται να ενδείκνυται μείωση του επιτοκίου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή τρίτος οργανισμός δύναται να χορηγήσει μειώσεις επιτοκίου, κατά το μέτρο που η χορήγησή τους συμβιβάζεται με τους κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 87 της Συνθήκης.

Άρθρο 20

Κατά την παροχή δανείων και εγγυήσεων, η Τράπεζα πρέπει να τηρεί τις ακόλουθες αρχές:

1. Φροντίζει ώστε τα κεφάλαιά της να χρησιμοποιούνται κατά τον πιο ορθολογικό τρόπο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Δύναται να χορηγεί δάνεια ή να εγγυάται δάνεια μόνο:

- α) όταν η εξυπηρέτηση τόκων και αποσβέσεως του κεφαλαίου εξασφαλίζεται από τα κέρδη εκμεταλλεύσεως, στην περίπτωση σχεδίων που εκτελούνται από επιχειρήσεις του τομέως της παραγωγής ή από υποχρέωση που αναλαμβάνει το κράτος στο οποίο το σχέδιο εκτελείται, ή στην περίπτωση άλλων σχεδίων κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο·
- β) και όταν η εκτέλεση του σχεδίου συντελεί γενικά στην αύξηση της οικονομικής παραγωγικότητας και ευνοεί την πραγματοποίηση της κοινής αγοράς.

2. Δεν πρέπει να συμμετέχει σε επιχειρήσεις, ούτε να αναλαμβάνει καμία ευθύνη στη διαχείρισή τους, εκτός αν η προστασία των δικαιωμάτων της το απαιτεί για να διασφαλίσει την είσπραξη της απαιτησέως της.

3. Δύναται να εκχωρεί τις απαιτήσεις της στην κεφαλαιαγορά και, προς τούτο, να απαιτεί από τους οφειλέτες της την έκδοση ομολογιών ή άλλων τίτλων.
4. Ούτε η Τράπεζα ούτε τα κράτη μέλη πρέπει να επιβάλλουν όρους, βάσει των οποίων τα δανειζόμενα ποσά πρέπει να δαπανώνται στο εσωτερικό ορισμένου κράτους μέλους.
5. Δύναται να εξαρτά τη χορήγηση δανείων από τη διενέργεια διεθνών διαγωνισμών.
6. Δεν χρηματοδοτεί, ούτε ολικά ή μερικά, σχέδιο στο οποίο αντιτίθεται το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου τούτο πρόκειται να εκτελεσθεί.

Άρθρο 21

1. Οι αιτήσεις ή εγγυήσεις πρέπει να απευθύνονται στην Τράπεζα είτε μέσω της Επιτροπής είτε μέσω του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου θα εκτελεσθεί το σχέδιο. Αίτηση δανείου ή εγγυήσεως δύναται επίσης να απευθυνθεί απευθείας στην Τράπεζα από επιχείρηση.

2. Όταν οι αιτήσεις απευθύνονται μέσω της Επιτροπής, υποβάλλονται για διατύπωση γνώμης στο κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου θα εκτελεσθεί το πρόγραμμα. Όταν απευθύνονται μέσω του κράτους, υποβάλλονται για διατύπωση γνώμης στην Επιτροπή. Όταν προέρχονται απευθείας από επιχείρηση, υποβάλλονται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και στην Επιτροπή.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει να διατυπώνουν τη γνώμη τους εντός δύο μηνών κατ' ανώτατο όριο. Ελλείψει απαντήσεως εντός της προθεσμίας αυτής, η Τράπεζα δύναται να θεωρήσει ότι δεν υπάρχουν αντιρρήσεις κατά του σχεδίου.

3. Το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει για τις αιτήσεις δανείου ή εγγυήσεως που του υποβάλλονται από τη διευθύνουσα επιτροπή.

4. Η διευθύνουσα επιτροπή εξετάζει αν οι αιτήσεις δανείων ή εγγυήσεων που της υποβάλλονται είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού και ιδίως με τις διατάξεις του άρθρου 20. Αν η διευθύνουσα επιτροπή αποφανθεί υπέρ της παροχής του δανείου ή της εγγυήσεως, οφείλει να υποβάλει το σχέδιο συμβάσεως στο διοικητικό συμβούλιο. Η διευθύνουσα επιτροπή δύναται να εξαρτά την ευνοϊκή της γνώμη υπό όρους που θεωρεί ουσιώδεις. Αν η διευθύνουσα επιτροπή αποφαίνεται κατά της παροχής του δανείου ή της εγγυήσεως, υποβάλλει στο διοικητικό συμβούλιο τα σχετικά έγγραφα, συνοδευόμενα από τη γνώμη της.

5. Σε περίπτωση που η γνώμη της διευθυνούσης επιτροπής είναι αρνητική, το διοικητικό συμβούλιο δεν δύναται να χορηγήσει το εν λόγω δάνειο ή την εγγύηση παρά μόνο με ομόφωνη απόφασή του.

6. Σε περίπτωση που η γνώμη της Επιτροπής είναι αρνητική, το διοικητικό συμβούλιο δύναται να χορηγήσει το εν λόγω δάνειο ή την εγγύηση μόνο ομοφώνως. Το μέλος του διοικητικού συμβουλίου που διορίζεται με υπόδειξη της Επιτροπής απέχει από την ψηφοφορία.

7. Σε περίπτωση που η γνώμη της διευθυνούσης επιτροπής και της Επιτροπής είναι αρνητικές, το διοικητικό συμβούλιο δεν δύναται να χορηγήσει το εν λόγω δάνειο ή την εγγύηση.

Άρθρο 22

1. Η Τράπεζα δανείζεται από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές τους αναγκαίους πόρους για την εκπλήρωση των σκοπών της.

2. Η Τράπεζα δύναται να δανεισθεί από την κεφαλαιαγορά κράτους μέλους, στο πλαίσιο των διατάξεων που εφαρμόζονται για τις εσωτερικές εκδόσεις δανείων ή, ελλείψει τέτοιων διατάξεων σε κράτος μέλος, αφού το κράτος αυτό και η Τράπεζα έχουν συνεννοηθεί και συμφωνήσει για το προτεινόμενο απ' αυτή δάνειο.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους δύνανται να αρνηθούν να παρέχουν τη συναίνεσή τους μόνο αν υπάρχουν φόβοι σοβαρών διαταραχών στην κεφαλαιαγορά του κράτους αυτού.

Άρθρο 23

1. Η Τράπεζα δύναται να χρησιμοποιεί τα διαθέσιμα ρευστά, των οποίων δεν έχει άμεση ανάγκη για να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις της, υπό τους κατωτέρω όρους:

- α) δύναται να πραγματοποιεί τοποθετήσεις στις χρηματαγορές·
- β) με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 20 παράγραφος 2, δύναται να αγοράζει ή να πωλεί τίτλους που εξέδωσε είτε αυτή είτε οι δανειοδοτούμενοι από αυτή·
- γ) δύναται να ενεργεί κάθε άλλη χρηματοδοτική εργασία σε σχέση με το αντικείμενό της.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25, η Τράπεζα δεν ενεργεί κατά τη διαχείριση των τοποθετήσεών της καμία πράξη καλύψεων επί συναλλάγματος που δεν έχει καταστεί άμεσα αναγκαία από την είσπραξη των δανείων που παρείχε, από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ανέλαβε για δάνεια ή εγγυήσεις που παρείχε.

3. Στους προβλεπόμενους στο παρόν άρθρο τομείς, η Τράπεζα ενεργεί από συμφώνου με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή με την εκδοτική τους Τράπεζα.

Άρθρο 24

1. Θα συσταθεί προοδευτικώς αποθεματικό κεφάλαιο μέχρι 10 % του αναληφθέντος κεφαλαίου. Το διοικητικό συμβούλιο δύναται να αποφασίσει τη δημιουργία συμπληρωματικού αποθεματικού, αν η κατάσταση των υποχρεώσεων της Τραπεζής το δικαιολογεί. Καθ' όσο χρόνο το αποθεματικό αυτό δεν έχει ολοσχερώς συσταθεί, θα τροφοδοτείται από:

- α) τα εισοδήματα από τόκους δανείων που χορηγεί η Τράπεζα από ποσά που καταβάλλουν τα κράτη μέλη, δυνάμει του άρθρου 5,

- β) τα εισοδήματα από τόκους δανείων που χορηγεί η Τράπεζα από ποσά που δημιουργούνται από την εξόφληση δανείων που αναφέρονται στο στοιχείο α),

εφόσον τα εισοδήματα αυτά από τόκους δεν είναι αναγκαία για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και την κάλυψη των δαπανών της Τράπεζας.

2. Οι πόροι του αποθεματικού κεφαλαίου πρέπει να τοποθετούνται κατά τρόπο ώστε να είναι σε θέση σε κάθε στιγμή να ανταποκριθούν στο σκοπό του κεφαλαίου τούτου.

Άρθρο 25

1. Η Τράπεζα έχει πάντοτε την εξουσία να μεταφέρει, σε ένα από τα νομίσματα των κρατών μελών, τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχει σε νόμισμα άλλου κράτους μέλους, για να πραγματοποιήσει τις χρηματοδοτικές εργασίες που είναι σύμφωνες με το σκοπό της, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 267 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη και τις διατάξεις του άρθρου 23 του παρόντος καταστατικού. Η Τράπεζα αποφεύγει, στο μέτρο του δυνατού, να προβαίνει σε τέτοιες μεταφορές αν κατέχει στοιχεία ενεργητικού διαθέσιμα ή ρευστοποιήσιμα στο νόμισμα το οποίο έχει ανάγκη.

2. Η Τράπεζα δεν δύναται να μετατρέψει σε συνάλλαγμα τρίτων χωρών τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχει σε νόμισμα ενός των κρατών μελών, χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους αυτού.

3. Η Τράπεζα δύναται να διαθέτει ελευθέρως το τμήμα του κεφαλαίου της που έχει καταβληθεί σε χρυσό ή μετατρέψιμο συνάλλαγμα, καθώς και το συνάλλαγμα που έχει δανεισθεί από τρίτες αγορές.

4. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θέτουν στη διάθεση των οφειλετών της Τράπεζας το αναγκαίο συνάλλαγμα για την εξόφληση κατά το κεφάλαιο και τους τόκους των δανείων ή εγγυήσεων που χορηγεί η Τράπεζα για σχέδια που θα εκτελεσθούν στην επικράτειά τους.

Άρθρο 26

Αν κράτος μέλος παραβαίνει τις υποχρεώσεις του ως μέλους, οι οποίες απορρέουν από το παρόν καταστατικό, ιδίως την υποχρέωση να καταβάλλει το μερίδιό του ή τα ειδικά δάνεια ή να εξασφαλίσει την εξυπηρέτηση των δανείων που έλαβε, η παροχή δανείων ή εγγυήσεων σ' αυτό το κράτος μέλος ή στους υπηκόους του δύναται να αναστέλλεται με απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Η απόφαση αυτή δεν απαλλάσσει το κράτος ούτε τους υπηκόους του από τις υποχρεώσεις τους έναντι της Τράπεζας.

Άρθρο 27

1. Αν το Συμβούλιο των Διοικητών αποφασίσει να αναστείλει τη λειτουργία της Τράπεζας, όλες οι δραστηριότητες πρέπει να περατωθούν αμέσως, εκτός των εργασιών που είναι αναγκαίες για να διασφαλίσουν κατά το δέοντα τρόπο τη χρησιμοποίηση, προστασία και διατήρηση των περιουσιακών στοιχείων, καθώς και το διακανονισμό των υποχρεώσεων.

2. Σε περίπτωση εκκαθαρίσεως, το Συμβούλιο των Διοικητών διορίζει τους εκκαθαριστές και τους δίνει οδηγίες για τη διενέργεια της εκκαθαρίσεως.

Άρθρο 28

1. Η Τράπεζα έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη δυνατή νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται από τις εθνικές νομοθεσίες σε νομικά πρόσωπα· δύναται ιδίως να αποκτά και να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

[Βλέπε άρθρο 9 παράγραφος 4 της Συνθήκης του Άμστερνταμ που έχει ως εξής:

Οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες απολαύουν, στην επικράτεια των κρατών μελών, των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής τους, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο που αναφέρεται στην παράγραφο 5. Το αυτό ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.]

2. Τα περιουσιακά στοιχεία της Τράπεζας δεν υπόκεινται σε οποιαδήποτε επίταξη ή απαλλοτρίωση, υπό οποιαδήποτε μορφή.

Άρθρο 29

Οι διαφορές μεταξύ της Τράπεζας αφενός και των δανειστών της, οφειλετών της ή των τρίτων αφετέρου επιλύονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Δικαστηρίου.

Η Τράπεζα οφείλει να καθορίσει τη δικαιοδικία της σε καθένα από τα κράτη μέλη. Δύναται, πάντως, σε μία σύμβαση, να προβεί σε καθορισμό ειδικής δικαιοδικίας ή να προβλέψει διαδικασία διαιτησίας.

Τα περιουσιακά στοιχεία και τα στοιχεία ενεργητικού της Τράπεζας δεν δύνανται να κατασχεθούν ή να υποβληθούν σε αναγκαστική εκτέλεση παρά μόνο με δικαστική απόφαση.

Άρθρο 30

1. Το Συμβούλιο των Διοικητών μπορεί να αποφασίσει, ομόφωνα, την ίδρυση Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων, το οποίο έχει νομική προσωπικότητα και οικονομική αυτονομία και του οποίου η Τράπεζα είναι ιδρυτικό μέλος.

2. Το Συμβούλιο των Διοικητών καθορίζει ομόφωνα το καταστατικό του Ταμείου. Το καταστατικό προσδιορίζει, ιδίως, τους στόχους του, τη διάρθρωσή του, το κεφάλαιό του, τα μέλη του, τους οικονομικούς του πόρους, τα μέσα παρέμβασής του, τις ρυθμίσεις σχετικά με το λογιστικό έλεγχο, καθώς και τη σχέση ανάμεσα στα όργανα της Τράπεζας και τα όργανα του Ταμείου.

3. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 20 παράγραφος 2, η Τράπεζα έχει το δικαίωμα να λαμβάνει μέρος στη διαχείριση του Ταμείου και να συμμετάσχει στο αναληφθέν κεφάλαιό του κατά το ποσό που καθορίζεται ομόφωνα από το Συμβούλιο των Διοικητών.

4. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί να αποτελέσει μέλος του Ταμείου και να συμμετάσχει στο αναληφθέν κεφάλαιό του. Ορισμένα άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ενδιαφέρονται για τους στόχους του Ταμείου είναι δυνατό να κληθούν να γίνουν μέλη του Ταμείου.

5. Το πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εφαρμόζεται στο Ταμείο, στα μέλη των οργάνων του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους καθ' εαυτών, καθώς και στο προσωπικό του.

Επιπλέον, το Ταμείο απαλλάσσεται από κάθε μορφή φορολογίας ή ανάλογης επιβάρυνσης λόγω αύξησης του κεφαλαίου του καθώς και από άλλες σχετικές διατυπώσεις ακολουθούμενες στο κράτος όπου έχει την έδρα του. Παρομοίως, η διάλυση ή η εκκαθάρισή του δεν συνεπάγονται καμία επιβάρυνση. Τέλος, οι δραστηριότητες του Ταμείου και των οργάνων του, που ασκούνται σύμφωνα με το καταστατικό του, δεν υπόκεινται σε κανένα φόρο κύκλου εργασιών.

Υπόκεινται, όμως, στις φορολογικές διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας τα μερίσματα, τα κέρδη του κεφαλαίου ή οι άλλες μορφές εισοδήματος που προκύπτουν από το Ταμείο και τις οποίες δικαιούνται τα μέλη του, εκτός από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Τράπεζα.

6. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός των προβλεπόμενων κατωτέρω ορίων, έχει δικαιοδοσία επί των διαφορών των σχετικών με τα μέτρα που εγκρίνονται από τα όργανα του Ταμείου. Προσφυγές κατά των μέτρων αυτών μπορούν να ασκηθούν από κάθε μέλος του Ταμείου, με την ιδιότητά του αυτή, ή από τα κράτη μέλη υπό τους όρους που προβλέπονται από το άρθρο 230 της Συνθήκης.

Έγινε στη Ρώμη, στις είκοσι πέντε Μαρτίου χίλια εννιακόσια πενήντα επτά.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 12)
περί Ιταλίας (1957)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ρυθμίσουν ορισμένα ειδικά προβλήματα που αφορούν την Ιταλία,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων που προσαρτώνται στη συνθήκη:

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΥΠΟ ΣΗΜΕΙΩΣΗ το γεγονός ότι η Ιταλική Κυβέρνηση ανέλαβε την υποχρέωση να θέσει σε εφαρμογή δεκαετές πρόγραμμα οικονομικής επεκτάσεως, που έχει ως σκοπό την αποκατάσταση των διαρθρωτικών ανισορροπιών της ιταλικής οικονομίας, ιδίως με τον εξοπλισμό των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών στο Νότο και τις Νήσους της Ιταλίας και με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για την εξάλειψη της ανεργίας·

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ ότι το πρόγραμμα αυτό της Ιταλικής Κυβερνήσεως έλαβαν υπόψη και ενέκριναν ως προς τις αρχές και τους στόχους του, οι οργανισμοί διεθνούς συνεργασίας των οποίων είναι μέλη·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι η επίτευξη των στόχων του ιταλικού προγράμματος είναι προς το κοινό τους συμφέρον·

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ, για να διευκολύνουν την ιταλική Κυβέρνηση στην εκπλήρωση αυτής της αποστολής, να συστήσουν στα όργανα της Κοινότητας να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα και τις προβλεπόμενες από τη συνθήκη διαδικασίες, χρησιμοποιώντας ιδίως καταλλήλως τους πόρους της Ευρωπαϊκής Τραπέζης Επενδύσεων και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου·

ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ότι τα όργανα της Κοινότητας πρέπει να λάβουν υπόψη τους, κατά την εφαρμογή της συνθήκης, την προσπάθεια που η ιταλική οικονομία θα πρέπει να καταβάλει κατά τα προσεχή έτη και τη σκοπιμότητα της αποφυγής δημιουργίας επικινδύνων εντάσεων, ιδίως στο ισοζύγιο πληρωμών ή στο επίπεδο απασχολήσεως, που θα ηδύναντο να θέσουν σε κίνδυνο την εφαρμογή της συνθήκης στην Ιταλία·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ιδιαίτερος ότι, στην περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 119 και 120, θα πρέπει να φροντίζουν ώστε τα μέτρα που θα ζητηθούν από την Ιταλική Κυβέρνηση θα διασφαλίζουν την αποπεράτωση του προγράμματος οικονομικής επεκτάσεως και ανυψώσεως του βιοτικού επιπέδου του λαού.

Έγινε στην Ρώμη, στις είκοσι πέντε Μαρτίου χίλια εννιακόσια πενήντα επτά.

Πρωτόκολλο (αριθ. 13)

περί εμπορευμάτων καταγωγής προελεύσεως ορισμένων χωρών που απολαύουν ειδικού καθεστώτος κατά την εισαγωγή σε ένα κράτος μέλος (1957)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να παράσχουν διευκρινίσεις για την εφαρμογή της συνθήκης σε ορισμένα εμπορεύματα καταγωγής και προελεύσεως ορισμένων χωρών και τα οποία απολαύουν ειδικού καθεστώτος κατά την εισαγωγή τους σε ένα Κράτος μέλος,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων που προσαρτώνται στην συνθήκη:

1. Η εφαρμογή της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας δεν απαιτεί τροποποίηση του ισχύοντος την 1η Ιανουαρίου 1958 δασμολογικού καθεστώτος που εφαρμόζεται επί των εισαγωγών στις χώρες της Μπενελούξ, εμπορευμάτων καταγωγής και προελεύσεως του Σουρινάμ (*) και των Ολλανδικών Αντιλλών (**).
2. Τα εμπορεύματα που εισάγονται σε Κράτος μέλος και που απολαύουν του ανωτέρου καθεστώτος δεν δύνανται να θεωρηθούν ότι ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στο κράτος αυτό κατά την έννοια του άρθρου 24 της συνθήκης, όταν επανεξάγονται σε άλλο Κράτος μέλος.
3. Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά Κράτη μέλη, τις διατάξεις περί των ειδικών καθεστώτων που αναφέρονται στο παρόν πρωτόκολλο, καθώς και τον πίνακα των προϊόντων που απολαύουν των καθεστώτων αυτών.
Πληροφορούν επίσης την Επιτροπή και τα λοιπά Κράτη μέλη περί των τροποποιήσεων που έγιναν μεταγενεστέρως στους πίνακες ή στα καθεστώτα αυτά.
4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε η εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων να μη παραβλάπτει τα συμφέροντα των λοιπών Κρατών μελών. Δύνатаι να λαμβάνει προς το σκοπό αυτό τα κατάλληλα μέτρα στις σχέσεις μεταξύ Κρατών μελών.

Έγινε στην Ρώμη, στις είκοσι πέντε Μαρτίου χίλια εννιακόσια πενήντα επτά.

(*) Οι διατάξεις του τετάρτου μέρους της συνθήκης εφαρμόστηκαν στο Σουρινάμ δυνάμει πρόσθετης πράξεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών η οποία κατατέθηκε ως συμπλήρωμα του εγγράφου επικυρώσεως από την 1η Σεπτεμβρίου 1962 μέχρι την 16η Ιουλίου 1976.

(**) Δυνάμει του άρθρου 1 της συμβάσεως της 13ης Νοεμβρίου 1962 περί αναθεωρήσεως της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 150, 1.10.1964, σ. 2414), το πρωτόκολλο δεν εφαρμόζεται πλέον στις Ολλανδικές Αντίλλες.

Πρωτόκολλο (αριθ. 14)
**περί των εισαγωγών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα προ-
ϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες (*)
(1962)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να παράσχουν διευκρινίσεις περί του καθεστώτος των συναλλαγών που εφαρμόζεται στις εισαγωγές στην Ένωση προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων που προσαρτώνται στην συνθήκη:

Άρθρο 1

Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στα προϊόντα πετρελαίου των κλάσεων 27.10, 27.11, 27.12 ex 27.13 (παραφίνη και κηρός εκ πετρελαίου ή εξ ασφαλούχων ορυκτών και παραφινούχα υπολείμματα) και 27.14 της ονοματολογίας των Βρυξελλών, τα οποία εισάγονται για κατανάλωση στα κράτη μέλη.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να παρέχουν στα προϊόντα εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες, τα δασμολογικά προνόμια που προκύπτουν από τη σύνδεση των τελευταίων με την Κοινότητα, υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν πρωτόκολλο. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν ανεξαρτήτως των κανόνων καταγωγής που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

1. Όταν η Επιτροπή, αιτήσει κράτους μέλους ή από δική της πρωτοβουλία, διαπιστώνει ότι οι εισαγωγές εντός της Κοινότητας προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες υπό το καθεστώς που προβλέπεται στο ανωτέρω άρθρο 2 προκαλούν πραγματικές δυσχέρειες στην αγορά ενός ή περισσότερων κρατών μελών αποφασίζει να επιβληθούν, αυξηθούν ή επανεπιβληθούν από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οι δασμοί που εφαρμόζονται στις εισαγωγές αυτές κατά το μέτρο και για την περίοδο που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής. Τα ποσοστά των κατά τα ανωτέρω επιβαλλομένων, αυξανομένων και επανεπιβαλλομένων δασμών δεν δύνανται να υπερβούν τα ποσοστά των δασμών που επιβάλλονται στις τρίτες χώρες για τα ίδια προϊόντα.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου θα εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση όταν τα εισαγόμενα στην Κοινότητα προϊόντα εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες φθάνουν κατ' έτος τα δύο εκατομμύρια τόνους.

(*) Προστέθηκε από το άρθρο 2 της συμβάσεως της 13ης Νοεμβρίου 1962 περί αναθεωρήσεως της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 150, 1.10.1964).

3. Οι αποφάσεις που λαμβάνει η Επιτροπή, δυνάμει των προηγούμενων παραγράφων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αποσκοπούν στην απόρριψη αιτήσεως κράτους μέλους, ανακοινώνονται στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο δύναται να επιληφθεί των αποφάσεων κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε κράτους μέλους και δύναται οποτεδήποτε με ειδική πλειοψηφία να τις τροποποιήσει ή να τις ακυρώσει.

Άρθρο 4

1. Αν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι οι εισαγωγές προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες, που πραγματοποιούνται απευθείας ή μέσω άλλου κράτους μέλους υπό το καθεστώς του ανωτέρω άρθρου 2, προκαλούν πραγματικές δυσχέρειες στην αγορά του και ότι μια άμεση ενέργεια είναι αναγκαία για να τις αντιμετωπίσει, δύναται να αποφασίσει με δική του πρωτοβουλία την επιβολή στις εισαγωγές αυτές δασμών, το ύψος των οποίων δεν δύναται να υπερβεί το ύψος των δασμών που επιβάλλονται στις τρίτες χώρες για τα ίδια προϊόντα. Το κράτος κοινοποιεί την απόφαση αυτή στην Επιτροπή η οποία αποφασίζει εντός ενός μηνός αν τα μέτρα που έλαβε το κράτος δύναται να διατηρηθούν ή πρέπει να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν. Οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 3 εφαρμόζονται στην απόφαση αυτή της Επιτροπής.

2. Όταν οι εισαγωγές προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες, που πραγματοποιούνται απευθείας ή μέσω άλλου κράτους μέλους υπό το καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 2 ανωτέρω σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη της ΕΟΚ υπερβαίνουν κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους τις ποσότητες που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος πρωτοκόλλου, τα μέτρα που ενδεχομένως λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 1, από αυτό ή από αυτά τα κράτη μέλη για το τρέχον έτος θεωρούνται νόμιμα: η Επιτροπή, αφού βεβαιωθεί ότι η εισαγωγή έφθασε τις καθορισμένες ποσότητες, λαμβάνει υπόψη τα ληφθέντα μέτρα. Στην περίπτωση αυτή τα λοιπά κράτη μέλη απέχουν από του να συγκαλέσουν το Συμβούλιο.

Άρθρο 5

Αν η Κοινότητα αποφασίζει να εφαρμόσει ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές προϊόντων πετρελαίου κάθε προελεύσεως, αυτοί θα εφαρμοσθούν και στα προϊόντα πετρελαίου προελεύσεως Ολλανδικών Αντίλλων. Στην περίπτωση αυτή, εξασφαλίζεται προτιμησιακή μεταχείριση στις Ολλανδικές Αντίλλες σε σχέση με τις άλλες χώρες.

Άρθρο 6

1. Οι διατάξεις που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 5 αναθεωρούνται από το Συμβούλιο, ομοφώνως κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, κατά τη θέσπιση κοινού ορισμού της καταγωγής για τα προϊόντα πετρελαίου που προέρχονται από τρίτες και συνδεδεμένες χώρες ή κατά τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο κοινής εμπορικής πολιτικής για τα εν λόγω προϊόντα ή κατά την καθιέρωση κοινής ενεργειακής πολιτικής.

2. Σε περίπτωση όμως τέτοιας αναθεώρησης πρέπει να διατηρηθούν υπέρ των Ολλανδικών Αντίλλων ισοδύναμα πλεονεκτήματα υπό κατάλληλη μορφή και για ποσότητα τουλάχιστον δυόμισι εκατομμυρίων τόνων προϊόντων πετρελαίου.

3. Οι υποχρεώσεις της Κοινότητας σχετικά με τα ισοδύναμα πλεονεκτήματα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δύνανται, αν παραστεί ανάγκη, να γίνουν αντικείμενο κατανομής κατά χώρα, λαμβάνοντας υπόψη τις ποσότητες που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 7

Για την εκτέλεση του παρόντος πρωτοκόλλου, η Επιτροπή επιφορτίζεται να παρακολουθήσει την εξέλιξη των εισαγωγών στα κράτη μέλη των προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή, που φροντίζει για τη διάδοσή τους, κάθε πληροφορία χρήσιμη για το σκοπό αυτό σύμφωνα με διοικητική διαδικασία που αυτή συνιστά.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δεκατρείς Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια εξήντα δύο.

Παράρτημα του πρωτοκόλλου

Για την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου περί των εισαγωγών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες, τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη απεφάσισαν ότι η ποσότης των 2 εκατομμυρίων τόνων προϊόντων πετρελαίου Αντιλλών θα κατανεμηθεί ως ακολούθως μεταξύ των κρατών μελών:

Γερμανία	625 000 τόνοι
Οικονομική Ένωση Βελγίου-Λουξεμβούργου	200 000 τόνοι
Γαλλία	75 000 τόνοι
Ιταλία	100 000 τόνοι
Κάτω Χώρες	1 000 000 τόνοι

Πρωτόκολλο (*) (αριθ. 15)
**σχετικά με το ιδιαίτερο καθεστώς που εφαρμόζεται στη
Γροιλανδία (1985)**

Άρθρο 1

1. Η μεταχείριση, κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα, των προϊόντων καταγωγής Γροιλανδίας, που υπάγονται στην κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα της αλιείας, ακολουθεί τους μηχανισμούς της κοινής οργάνωσης αγορών, με απαλλαγή από δασμούς και φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος και χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς και μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, εφόσον οι δυνατότητες πρόσβασης στις ζώνες αλιείας της Γροιλανδίας που έχουν παραχωρηθεί στην Κοινότητα, δυνάμει της συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και της αρμόδιας αρχής για τη Γροιλανδία, είναι ικανοποιητικές για την Κοινότητα.

2. Κάθε μέτρο σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής των εν λόγω προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων σχετικά με τη θέσπιση του εν λόγω μέτρου, θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 37 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, τα μεταβατικά μέτρα που κρίνει αναγκαία λόγω της έναρξης ισχύος του νέου καθεστώτος, όσον αφορά τη διατήρηση των δικαιωμάτων που έχουν κτηθεί από φυσικά ή νομικά πρόσωπα στη διάρκεια της περιόδου που η Γροιλανδία ανήκε στην Κοινότητα και την εκκαθάριση της κατάστασης όσον αφορά τις οικονομικές συνδρομές που χορήγησε η Κοινότητα στη Γροιλανδία κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου.

(*) Το άρθρο 3 της Συνθήκης περί της Γροιλανδίας ορίζει ότι το πρωτόκολλο αυτό, που επισυνάπτεται στην εν λόγω Συνθήκη, προσαρτάται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 29, 1.2.1985).

Πρωτόκολλο (αριθ. 16)
για την απόκτηση ακινήτων στη Δανία (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ειδικά προβλήματα που αφορούν τη Δανία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ την εξής διάταξη, η οποία προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Παρά τις διατάξεις της Συνθήκης, η Δανία μπορεί να διατηρήσει την ισχύουσα νομοθεσία της στο θέμα της δευτερεύουσας κατοικίας.

Πρωτόκολλο (αριθ. 17)
**σχετικά με το άρθρο 141 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της
Ευρωπαϊκής Κοινότητας (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ σχετικά με την ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Για την εφαρμογή του άρθρου 141 της Συνθήκης, οι δυνάμει επαγγελματικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων παροχές δεν θεωρούνται ως αποδοχές εφόσον αντιστοιχούν σε περιόδους απασχόλησης πριν από τις 17 Μαΐου 1990, με εξαίρεση τους εργαζόμενους ή τους έλκοντες δικαιώματα οι οποίοι, πριν από αυτή την ημερομηνία, είχαν ασκήσει δικαστική προσφυγή ή καταθέσει αντίστοιχη ένσταση σύμφωνα με το ισχύον εθνικό δίκαιο.

Πρωτόκολλο (αριθ. 18)
**για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών
Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που προβλέπονται στο άρθρο 8 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 1

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών

1.1. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (εφεξής καλούμενο ΕΣΚΤ) και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εφεξής καλούμενη ΕΚΤ) ιδρύονται σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας Συνθήκης, εκτελούν δε τις λειτουργίες τους και ασκούν τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης και του παρόντος καταστατικού.

1.2. Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης, το ΕΣΚΤ αποτελείται από την ΕΚΤ και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών (καλούμενες στο εξής εθνικές κεντρικές τράπεζες). Το Institut Monétaire Luxembourgeois θα είναι η κεντρική τράπεζα του Λουξεμβούργου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 2

Στόχοι

Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης, ο πρωταρχικός στόχος του ΕΣΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου της σταθερότητας των τιμών, το ΕΣΚΤ στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Κοινότητα προκειμένου να συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας που ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας Συνθήκης. Το ΕΣΚΤ ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές που εξαγγέλλονται στο άρθρο 4 της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 3

Καθήκοντα

3.1. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης, τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ είναι:

- να χαράζει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας,
- να διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 111 της παρούσας Συνθήκης,
- να κατέχει και να διαχειρίζεται τα επίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών,
- να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών.

3.2. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, η τρίτη περίπτωση του άρθρου 3.1 δεν θίγει την εκ μέρους των κυβερνήσεων των κρατών μελών κατοχή και διαχείριση των τρεχόντων ταμειακών υπολοίπων σε συνάλλαγμα.

3.3. Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης, το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Άρθρο 4

Συμβουλευτικές λειτουργίες

Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 4 της παρούσας Συνθήκης:

α) Η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται:

- για κάθε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της,
- από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της, εντός όμως των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

β) η ΕΚΤ μπορεί να διατυπώνει γνώμες προς τα κατάλληλα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς ή τις εθνικές αρχές για θέματα του πεδίου των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 5

Συλλογή στατιστικών πληροφοριών

5.1. Προκειμένου να εκπληρώσει τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ, με τη βοήθεια των εθνικών κεντρικών τραπεζών, συλλέγει τις αναγκαίες στατιστικές πληροφορίες είτε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές είτε απευθείας από οικονομικούς παράγοντες. Για το σκοπό αυτό, συνεργάζεται με τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς και με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή τρίτων χωρών και με διεθνείς οργανισμούς.

5.2. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες εκτελούν, στο βαθμό που είναι δυνατόν, τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 5.1.

5.3. Η ΕΚΤ προωθεί την εναρμόνιση, όπου είναι αναγκαίο, των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της.

5.4. Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, ορίζει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν υποχρέωση να παρέχουν πληροφορίες, το καθεστώς απορρήτου και τις κατάλληλες διατάξεις επιβολής κυρώσεων.

Άρθρο 6

Διεθνής συνεργασία

6.1. Στο πεδίο της διεθνούς συνεργασίας σχετικά με τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ, η ΕΚΤ αποφασίζει τον τρόπο εκπροσώπησης του ΕΣΚΤ.

6.2. Η ΕΚΤ και, με την έγκρισή της, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να συμμετέχουν σε διεθνείς νομισματικούς οργανισμούς.

6.3. Οι διατάξεις του άρθρου 6.1 και 6.2 ισχύουν υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 111 παράγραφος 4 της παρούσας Συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 7

Ανεξαρτησία

Σύμφωνα με το άρθρο 108 της παρούσας Συνθήκης, κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα Συνθήκη και το παρόν καταστατικό, ούτε η ΕΚΤ ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψεως αποφάσεων των εν λόγω οργανισμών, ζητά ή δέχεται υποδείξεις από κοινοτικά όργανα ή οργανισμούς, από οποιαδήποτε κυβέρνηση κράτους μέλους ή από οποιονδήποτε άλλο οργανισμό. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 8

Γενική αρχή

Το ΕΣΚΤ διοικείται από τα όργανα λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ.

Άρθρο 9

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

9.1. Η ΕΚΤ, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης, έχει νομική προσωπικότητα, έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα από το δίκαιο του κράτους μέλους. Η ΕΚΤ μπορεί ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία και να είναι διάδικος.

9.2. Η ΕΚΤ διασφαλίζει ότι η αποστολή που έχει ανατεθεί στο ΕΣΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφοι 2, 3 και 5 της παρούσας Συνθήκης εκτελείται είτε με δικές της ενέργειες σύμφωνα με το παρόν καταστατικό είτε μέσω των εθνικών κεντρικών τραπεζών σύμφωνα με το άρθρο 12.1 και το άρθρο 14.

9.3. Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, τα όργανα λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή.

Άρθρο 10

Το Διοικητικό Συμβούλιο

10.1. Σύμφωνα με το άρθρο 112 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης, το Διοικητικό Συμβούλιο απαρτίζεται από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

10.2. Κάθε μέλος του διοικητικού συμβουλίου έχει μία ψήφο. Από την ημερομηνία που ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου υπερβαίνει τα 21, κάθε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής έχει μία ψήφο, ο δε αριθμός των διοικητών με δικαίωμα ψήφου ανέρχεται σε 15. Τα δικαιώματα ψήφου των τελευταίων διατίθενται και ασκούνται εκ περιτροπής κατά τα ακόλουθα:

— από την ημερομηνία που ο αριθμός των διοικητών θα υπερβεί τους 15 και έως ότου ανέλθει σε 22, αυτοί κατανέμονται σε δύο ομάδες, βάσει κατάταξης με κριτήριο το μέγεθος του μεριδίου συμμετοχής του κράτους μέλους της οικείας ΕθνΚΤ στο συνολικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς και στη συνολική συγκεντρωτική λογιστική κατάσταση των νομισματικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων των κρατών μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ. Στα μερίδια συμμετοχής στο συνολικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς και στη συνολική συγκεντρωτική λογιστική κατάσταση των νομισματικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων αποδίδεται στάθμιση 5/6 και 1/6, αντίστοιχα. Η πρώτη ομάδα αποτελείται από πέντε διοικητές και η δεύτερη ομάδα από τους υπόλοιπους διοικητές. Η συχνότητα με την οποία οι διοικητές της πρώτης ομάδας απολαύουν δικαιώματος ψήφου δεν θα είναι μικρότερη της συχνότητας με την οποία απολαύουν του εν λόγω δικαιώματος οι διοικητές της δεύτερης ομάδας. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, στην πρώτη ομάδα διατίθενται τέσσερα δικαιώματα ψήφου και στη δεύτερη ομάδα ένδεκα δικαιώματα ψήφου,

- από την ημερομηνία που ο αριθμός των διοικητών θα ανέλθει σε 22, αυτοί κατανέμονται σε τρεις ομάδες, βάσει κατάταξης σύμφωνα με τα προαναφερθέντα κριτήρια. Στην πρώτη ομάδα, η οποία αποτελείται από πέντε διοικητές, διατίθενται τέσσερα δικαιώματα ψήφου. Στη δεύτερη ομάδα, η οποία αποτελείται από το ήμισυ του συνολικού αριθμού των διοικητών, στρογγυλοποιούμενο προς τα άνω στον πλησιέστερο ακέραιο, κατά περίπτωση, διατίθενται οκτώ δικαιώματα ψήφου. Στην τρίτη ομάδα, η οποία αποτελείται από τους υπόλοιπους διοικητές, διατίθενται τρία δικαιώματα ψήφου,
- εντός κάθε ομάδας, οι διοικητές έχουν δικαίωμα ψήφου για ίσο χρόνο,
- για τον υπολογισμό των μεριδίων συμμετοχής στο συνολικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς εφαρμόζεται το άρθρο 29.2. Η συνολική συγκεντρωτική λογιστική κατάσταση των νομισματικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων υπολογίζεται σύμφωνα με το στατιστικό πλαίσιο που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα κατά το χρόνο του εν λόγω υπολογισμού,
- το μέγεθος ή/και η σύνθεση των ομάδων προσαρμόζονται βάσει των παραπάνω αρχών, με κάθε αναπροσαρμογή του συνολικού ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 29.3 του καταστατικού, ή αύξηση του αριθμού των διοικητών,
- το διοικητικό συμβούλιο, αποφασίζοντας με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, ήτοι των μελών με και χωρίς δικαίωμα ψήφου, λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο προς εφαρμογή των παραπάνω αρχών και δύναται να αναβάλλει την έναρξη λειτουργίας του συστήματος της εκ περιτροπής άσκησης δικαιώματος ψήφου, έως ότου ο αριθμός των διοικητών υπερβεί τους 18.

Το δικαίωμα ψήφου ασκείται αυτοπροσώπως. Κατά παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό, ο εσωτερικός κανονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 12.3 μπορεί να ορίζει ότι μέλη του διοικητικού συμβουλίου μπορούν να ψηφίζουν μέσω τηλεσυσκευής. Ο κανονισμός αυτός προβλέπει επίσης ότι εάν μέλος του διοικητικού συμβουλίου κωλύεται να ψηφίσει επί μακρό χρονικό διάστημα μπορεί να ορίσει αναπληρωτή για να τον αντικαθιστά ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου.

Οι ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων τελούν υπό την επιφύλαξη των δικαιωμάτων ψήφου όλων των μελών του διοικητικού συμβουλίου, ήτοι των μελών με και χωρίς δικαίωμα ψήφου, βάσει των άρθρων 10.3, 10.6 και 41.2.

Εκτός εάν ορίζεται άλλως στο παρόν καταστατικό, το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των μελών με δικαίωμα ψήφου. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

Προκειμένου να γίνει ψηφοφορία στο διοικητικό συμβούλιο, απαιτείται απαρτία των δύο τρίτων των μελών με δικαίωμα ψήφου. Αν δεν υπάρχει απαρτία, ο πρόεδρος μπορεί να συγκαλέσει έκτακτη συνεδρίαση στην οποία οι αποφάσεις μπορούν να λαμβάνονται χωρίς την ανωτέρω αναφερόμενη απαρτία.

10.3. Για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει των άρθρων 28, 29, 30, 32, 33 και 51, οι ψήφοι στο Διοικητικό Συμβούλιο σταθμίζονται σύμφωνα με την κατανομή του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ενώ οι ψήφοι των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής έχουν μηδενική στάθμιση. Μία απόφαση λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία εφόσον οι υπέρ αυτής ψήφοι αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ και αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον τους μισούς μεριδιούχους. Αν ένας διοικητής αδυνατεί να είναι παρών, μπορεί να ορίζει αναπληρωτή ο οποίος θα συμμετέχει στη σταθμισμένη ψηφοφορία.

10.4. Οι εργασίες των συνεδριάσεων είναι μυστικές. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει το αποτέλεσμα των συσκέψεών του.

10.5. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει τουλάχιστον δέκα φορές το χρόνο.

10.6. Το άρθρο 10.2 μπορεί να τροποποιηθεί από το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο Αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, που αποφασίζει ομόφωνα, είτε κατόπιν συστάσεως της ΕΚΤ και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή είτε κατόπιν συστάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ. Το Συμβούλιο συνιστά στα κράτη μέλη να υιοθετήσουν τις τροποποιήσεις αυτές. Οι τροποποιήσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν αφού επικυρωθούν από όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

Κάθε σύσταση της ΕΚΤ δυνάμει της παρούσας παραγράφου απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 11

Η Εκτελεστική Επιτροπή

11.1. Σύμφωνα με το άρθρο 112 παράγραφος 2 στοιχείο α) της παρούσας Συνθήκης, η Εκτελεστική Επιτροπή απαρτίζεται από τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη.

Τα μέλη ασκούν τα καθήκοντά τους σε βάση πλήρους απασχόλησης. Κανένα μέλος δεν αναλαμβάνει οιαδήποτε άλλη απασχόληση, επικερδή ή μη, εκτός εάν κατ' εξαίρεση του δοθεί η άδεια από το Διοικητικό Συμβούλιο.

11.2. Σύμφωνα με το άρθρο 112 παράγραφος 2 στοιχείο β) της παρούσας Συνθήκης, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου το οποίο προηγουμένως διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Διοικητικό Συμβούλιο, μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα.

Η θητεία τους είναι οκταετής και μη ανανεώσιμη.

Μόνο υπήκοοι κράτους μέλους μπορούν να γίνονται μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.

11.3. Οι όροι απασχόλησης των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, και ιδίως οι αποδοχές, συντάξεις και λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές παροχές τους περιλαμβάνονται σε συμβάσεις που συνάπτονται με την ΕΚΤ και καθορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο μετά από πρόταση επιτροπής απαρτιζόμενης από τρία μέλη τα οποία διορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο και από τρία μέλη που διορίζει το Συμβούλιο. Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής δεν έχουν δικαίωμα ψήφου για θέματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

11.4. Εάν ένα μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής δεν πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, το Δικαστήριο μπορεί, αιτήσει του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής, να τον απαλλάξει από τα καθήκοντά του.

11.5. Κάθε μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής που παρίσταται αυτοπροσώπως στις συνεδριάσεις έχει δικαίωμα ψήφου και διαθέτει, για το σκοπό αυτό, μία ψήφο. Εκτός από τις περιπτώσεις όπου προβλέπεται διαφορετικά, η Εκτελεστική Επιτροπή αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των ψήφων. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. Οι διατάξεις για την ψηφοφορία καθορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 12.3.

11.6. Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τα τρέχοντα θέματα της ΕΚΤ.

11.7. Οι κενές θέσεις στην Εκτελεστική Επιτροπή πληρούνται με το διορισμό νέων μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11.2.

Άρθρο 12

Καθήκοντα των οργάνων λήψεως αποφάσεων

12.1. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές και λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις για την εκπλήρωση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ σύμφωνα με την παρούσα Συνθήκη και το παρόν καταστατικό. Το Διοικητικό Συμβούλιο διαμορφώνει τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων, όπου χρειάζεται, αποφάσεων σχετικών με ενδιάμεσους νομισματικούς στόχους, βασικά επιτόκια και προσφορά διαθεσίμων στο ΕΣΚΤ, και χαράζει τις απαραίτητες κατευθυντήριες γραμμές για την εκτέλεσή τους.

Η Εκτελεστική Επιτροπή θέτει σε εφαρμογή τη νομισματική πολιτική σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις αποφάσεις που θεσπίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Ενεργώντας έτσι, η Εκτελεστική Επιτροπή δίνει τις απαραίτητες οδηγίες στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Επιπλέον, το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί, με απόφασή του, να μεταβιβάζει ορισμένες εξουσίες στην Εκτελεστική Επιτροπή.

Εφόσον κρίνεται δυνατόν και εύλογο και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η ΕΚΤ προσφεύγει στις εθνικές κεντρικές τράπεζες για την εκτέλεση των πράξεων που υπάγονται στα καθήκοντα του ΕΣΚΤ.

12.2. Η Εκτελεστική Επιτροπή έχει την ευθύνη για την προετοιμασία των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

12.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο θεσπίζει εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος καθορίζει την εσωτερική οργάνωση της ΕΚΤ και των οργάνων λήψεως αποφάσεων.

12.4. Το Διοικητικό Συμβούλιο ασκεί τις συμβουλευτικές λειτουργίες που αναφέρονται στο άρθρο 4.

12.5. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Άρθρο 13

Ο πρόεδρος

13.1. Ο πρόεδρος ή, σε περίπτωση απουσίας του, ο αντιπρόεδρος προεδρεύει του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ.

13.2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 39, ο πρόεδρος ή ο αντιπρόσωπός του που ορίζει εκπροσωπεί την ΕΚΤ προς τα έξω.

Άρθρο 14

Εθνικές κεντρικές τράπεζες

14.1. Σύμφωνα με το άρθρο 109 της παρούσας Συνθήκης, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ, ότι η εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμβιβάζεται με την παρούσα Συνθήκη και το παρόν καταστατικό.

14.2. Τα καταστατικά των εθνικών κεντρικών τραπεζών προβλέπουν ειδικότερα ότι η θητεία του διοικητή εθνικής κεντρικής τράπεζας δεν είναι μικρότερη από πέντε έτη.

Ο διοικητής μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του μόνο εάν δεν πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει βαρύ παράπτωμα. Σχετική απόφαση μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου από τον ενδιαφερόμενο διοικητή ή από το Διοικητικό Συμβούλιο, λόγω παράβασης της παρούσας Συνθήκης ή κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της. Η διαδικασία κινείται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης ή από την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα, ή ελλείψει των ανωτέρω, από την ημέρα που ο προσφεύγων έλαβε γνώση, ανάλογα με την περίπτωση.

14.3. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ΕΣΚΤ και ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες της ΕΚΤ και απαιτεί να της παρέχεται κάθε αναγκαία πληροφορία.

14.4. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκτελούν και λειτουργίες άλλες από εκείνες που καθορίζονται στο παρόν καταστατικό, εκτός εάν το Διοικητικό Συμβούλιο αποφανθεί, με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων, ότι οι λειτουργίες αυτές παρακωλύουν τους στόχους και τα καθήκοντα του ΕΣΚΤ. Οι εν λόγω λειτουργίες εκτελούνται υπ' ευθύνη των εθνικών κεντρικών τραπεζών και δεν θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος των λειτουργιών του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 15

Υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

15.1. Η ΕΚΤ συντάσσει και δημοσιεύει εκθέσεις για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ τουλάχιστον κάθε τρίμηνο.

15.2. Κάθε εβδομάδα δημοσιεύεται ενοποιημένη λογιστική κατάσταση του ΕΣΚΤ.

15.3. Σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, η ΕΚΤ απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς επίσης και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

15.4. Οι εκθέσεις και καταστάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο διατίθενται δωρεάν στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Άρθρο 16

Τραπεζογραμμάτια

Σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμμάτων μέσα στην Κοινότητα. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδίδουν τέτοια τραπεζογραμμάτια. Τα τραπεζογραμμάτια που εκδίδονται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι τα μόνα τραπεζογραμμάτια που θα αποτελούν νόμιμο χρήμα μέσα στην Κοινότητα.

Η ΕΚΤ σέβεται κατά το δυνατόν τις υπάρχουσες πρακτικές σχετικά με την έκδοση και την όψη των τραπεζογραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 17

Λογαριασμοί στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες

Για τη διεξαγωγή των εργασιών τους, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να ανοίγουν λογαριασμούς υπέρ πιστωτικών ιδρυμάτων, δημόσιων οργανισμών και άλλων φορέων της αγοράς, και να δέχονται περιουσιακά στοιχεία, περιλαμβανομένων τίτλων υπό μορφήν λογιστικής εγγραφής, ως ασφάλεια.

Άρθρο 18

Πράξεις ανοικτής αγοράς και πιστωτικές εργασίες

18.1. Για την επίτευξη των στόχων του ΕΣΚΤ και την εκτέλεση των καθηκόντων του, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν:

- να συναλλάσσονται στις χρηματαγορές, αγοράζοντας και πωλώντας είτε με οριστικές πράξεις (άμεσης και προθεσμιακής εκτελέσεως) είτε με σύμφωνο επαναγοράς, είτε δανειζοντας και δανειζόμενες απαιτήσεις και διαπραγματεύσιμους τίτλους, εκφρασμένους σε κοινοτικά ή μη κοινοτικά νομίσματα, καθώς και πολύτιμα μέταλλα,
- να διενεργούν πιστοδοτικές και πιστοληπτικές πράξεις με πιστωτικά ιδρύματα και άλλους φορείς της αγοράς, με επαρκή ασφάλεια προκειμένου για δάνεια.

18.2. Η ΕΚΤ καθορίζει τις γενικές αρχές για πράξεις ανοικτής αγοράς και πιστωτικές εργασίες που διενεργούνται από την ίδια ή τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, περιλαμβανομένης της ανακοίνωσης των όρων υπό τους οποίους δέχονται να μετάσχουν σε συναλλαγές αυτού του είδους.

Άρθρο 19

Υποχρεωτικά ελάχιστα αποθεματικά

19.1. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 2, η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα κράτη μέλη την υποχρέωση της διατήρησης ελάχιστων αποθεματικών σε λογαριασμούς τους στην ΕΚΤ και στις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια των στόχων της νομισματικής πολιτικής. Οι κανόνες υπολογισμού και προσδιορισμού των ελάχιστων υποχρεωτικών αποθεματικών μπορούν να ορίζονται με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η ΕΚΤ έχει την εξουσία να επιβάλλει επιτόκια ποινής και άλλες κυρώσεις με ανάλογο αποτέλεσμα.

19.2. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, ορίζει τη βάση για τα ελάχιστα υποχρεωτικά αποθεματικά και τις μέγιστες επιτρεπόμενες αναλογίες μεταξύ των αποθεματικών αυτών και της βάσης τους, καθώς και τις κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης

Άρθρο 20

Λοιπά μέσα νομισματικού ελέγχου

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει, με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων, τη χρησιμοποίηση και άλλων λειτουργικών μεθόδων νομισματικού ελέγχου τις οποίες κρίνει κατάλληλες σύμφωνα με το άρθρο 2.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, καθορίζει την εμβέλεια των μεθόδων αυτών, εάν με αυτές επιβάλλονται υποχρεώσεις σε τρίτους.

Άρθρο 21

Συναλλαγές με δημόσιους φορείς

21.1. Σύμφωνα με το άρθρο 101 της παρούσας Συνθήκης, απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιουδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις από την ΕΚΤ ή από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες υπέρ κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών, κεντρικών διοικήσεων, περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου ή δημόσιων επιχειρήσεων των κρατών μελών· απαγορεύεται επίσης να αγοράζουν απευθείας χρεόγραφα από τους οργανισμούς ή φορείς αυτούς η ΕΚΤ ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

21.2. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να ενεργούν ως δημοσιονομικοί αντιπρόσωποι των οργάνων και φορέων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

21.3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα που ανήκουν στο δημόσιο, στα οποία οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ επιφυλάσσουν την ίδια μεταχείριση όπως και στα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα όσον αφορά την προσφορά διαθεσίμων από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

Άρθρο 22

Συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών

Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να παρέχουν διευκολύνσεις, και η ΕΚΤ μπορεί να θεσπίζει κανονισμούς με σκοπό την εξασφάλιση αποτελεσματικών και υγιών συστημάτων συμψηφισμού και πληρωμών, εντός της Κοινότητας και με άλλες χώρες.

Άρθρο 23

Εξωτερικές σχέσεις

Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν:

- να συνάπτουν σχέσεις με κεντρικές τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε άλλες χώρες και, όπου ενδείκνυται, με διεθνείς οργανισμούς,
- να αποκτούν και να πωλούν, είτε με άμεση είτε με προθεσμιακή εκτέλεση, παντός τύπου περιουσιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα και πολύτιμα μέταλλα. Ο όρος περιουσιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα περιλαμβάνει τίτλους και κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο εκφρασμένο στο νόμισμα οποιασδήποτε χώρας ή σε λογιστικές μονάδες, σε οποιαδήποτε μορφή και αν κατέχονται,
- να κατέχουν και να διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στο παρόν άρθρο,
- να διεξάγουν παντός τύπου τραπεζικές συναλλαγές με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, περιλαμβανομένων των δανειοληπτικών και δανειοδοτικών πράξεων.

Άρθρο 24

Άλλες πράξεις

Πέρα από τις πράξεις που απορρέουν από τα καθήκοντά τους, η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να διενεργούν πράξεις για τους διοικητικούς τους σκοπούς ή για το προσωπικό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Άρθρο 25

Προληπτική εποπτεία

25.1. Η ΕΚΤ δύναται να παρέχει συμβουλές και να δίνει τη γνώμη της την οποία της ζητούν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με την εμβέλεια και εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

25.2. Σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 105 παράγραφος 6 της παρούσας Συνθήκης, η ΕΚΤ μπορεί να εκτελεί ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εξαιρέσει των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΚΤ

Άρθρο 26

Χρηματοοικονομικοί λογαριασμοί

26.1. Το οικονομικό έτος της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών αρχίζει την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου και τελειώνει την τελευταία ημέρα του Δεκεμβρίου.

26.2. Οι ετήσιοι λογαριασμοί της ΕΚΤ καταρτίζονται από την Εκτελεστική Επιτροπή σύμφωνα με τις αρχές που έχει θέσει το Διοικητικό Συμβούλιο. Οι λογαριασμοί εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και ακολούθως δημοσιεύονται.

26.3. Για αναλυτικούς και λειτουργικούς σκοπούς, η Εκτελεστική Επιτροπή καταρτίζει ενοποιημένο ισολογισμό του ΕΣΚΤ, ο οποίος περιλαμβάνει τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού των εθνικών κεντρικών τραπεζών που υπάγονται σ' αυτό.

26.4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Διοικητικό Συμβούλιο θεσπίζει τους αναγκαίους κανόνες για την τυποποίηση της λογιστικής παρακολούθησης και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πράξεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Άρθρο 27

Λογιστικός έλεγχος

27.1. Οι λογαριασμοί της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές, τους οποίους υποδεικνύει το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνει το Συμβούλιο. Οι ελεγκτές είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν όλα τα βιβλία και τους λογαριασμούς της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών καθώς και να ενημερώνονται πλήρως σχετικά με τις συναλλαγές τους.

27.2. Οι διατάξεις του άρθρου 248 της παρούσας Συνθήκης έχουν εφαρμογή μόνο στην εξέταση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης της ΕΚΤ.

Άρθρο 28

Κεφάλαιο της ΕΚΤ

28.1. Το κεφάλαιο της ΕΚΤ, που καθίσταται λειτουργικό κατά την ίδρυσή της, ανέρχεται σε 5 δισεκατομμύρια ECU. Το κεφάλαιο μπορεί να αυξάνεται κατά ποσά τα οποία αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο, με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 10.3, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

28.2. Μόνοι εγγεγραμμένοι μεριδιούχοι και κάτοχοι του κεφαλαίου της ΕΚΤ είναι οι εθνικές κεντρικές τράπεζες. Η εγγραφή στο κεφάλαιο πραγματοποιείται σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που καθορίζεται από το άρθρο 29.

28.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο, αποφασίζοντας με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 10.3, καθορίζει το εκάστοτε ποσό και τον τρόπο καταβολής του κεφαλαίου.

28.4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 28.5, τα μερίδια των εθνικών κεντρικών τραπεζών στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ δεν μεταβιβάζονται ούτε ενεχυριάζονται ούτε κατάσχονται.

28.5. Αν η κλείδα κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 29 προσαρμοστεί, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μεταβιβάζουν μεταξύ τους τόσα μερίδια κεφαλαίου όσα είναι αναγκαία για να διασφαλισθεί ότι η κατανομή μεριδίων κεφαλαίου αντιστοιχεί στην προσαρμοσμένη κλείδα. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει τις λεπτομερείς διατάξεις για τις μεταβιβάσεις αυτές.

Άρθρο 29

Κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο

29.1. Η κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ θα καθοριστεί όταν ιδρυθούν το ΕΣΚΤ και η ΕΚΤ, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 123 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης. Σε κάθε εθνική κεντρική τράπεζα, αποδίδεται στάθμιση σ' αυτήν την κλείδα η οποία ισούται με το άθροισμα:

- του 50 % του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στον πληθυσμό της Κοινότητας κατά το προτελευταίο έτος πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ,
- του 50 % του μεριδίου συμμετοχής του οικείου κράτους μέλους στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της Κοινότητας σε τιμές αγοράς όπως μετρήθηκε κατά την πενταετία που προηγείται του προτελευταίου έτους πριν από την ίδρυση του ΕΣΚΤ.

Τα ποσοστά στρογγυλεύονται στο αμέσως ανώτερο ακέραιο πολλαπλάσιο του 0,05 %.

29.2. Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου παρέχονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες που εγκρίνει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

29.3. Οι σταθμίσεις που αποδίδονται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες αναπροσαρμόζονται ανά πενταετία μετά την ίδρυση του ΕΣΚΤ, κατ' αναλογία με τις διατάξεις του άρθρου 29.1. Η προσαρμοσμένη κλείδα κατανομής αρχίζει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους.

29.4. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει κάθε άλλο μέτρο που απαιτείται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 30

Μεταβίβαση συναλλαγματικών διαθεσίμων στην ΕΚΤ

30.1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 28, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μεταβιβάζουν στην ΕΚΤ συναλλαγματικά διαθέσιμα, άλλα εκτός από νομίσματα των κρατών μελών, Ecu, αποθεματικές θέσεις του ΔΝΤ και ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα, μέχρι ποσού ισοδυνάμου προς 50 δισεκατομμύρια Ecu. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για το ποσοστό που θα ζητήσει η ΕΚΤ να της καταβληθεί κατά την ίδρυσή της και τα ποσά που θα ζητήσει σε μεταγενέστερες ημερομηνίες. Η ΕΚΤ έχει πλήρως το δικαίωμα να κατέχει και να διαχειρίζεται τα συναλλαγματικά διαθέσιμα που της μεταβιβάζονται και να τα χρησιμοποιεί για τους σκοπούς που ορίζονται στο παρόν καταστατικό.

30.2. Οι εισφορές κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας ορίζονται κατ' αναλογία με το μερίδιο συμμετοχής της στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ.

30.3. Κάθε εθνική κεντρική τράπεζα πιστώνεται από την ΕΚΤ με μια απαίτηση ισοδύναμη προς την εισφορά της. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται οι εν λόγω απαιτήσεις και την απόδοσή τους.

30.4. Η ΕΚΤ μπορεί να ζητήσει να της καταβληθούν συναλλαγματικά διαθέσιμα πέραν του ορίου που τίθεται στο άρθρο 30.1, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30.2, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42.

30.5. Η ΕΚΤ δικαιούται να κατέχει και να διαχειρίζεται αποθεματικές θέσεις του ΔΝΤ και ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα και να φροντίζει για τη συγκέντρωση αυτών των στοιχείων.

30.6. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει όλα τα άλλα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31

Συναλλαγματικά διαθέσιμα που κατέχονται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες

31.1. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες επιτρέπεται να πραγματοποιούν συναλλαγές σε εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους προς διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με το άρθρο 23.

31.2. Όλες οι λοιπές πράξεις σε συναλλαγματικά διαθέσιμα τα οποία παραμένουν στην κατοχή των εθνικών κεντρικών τραπεζών μετά τις μεταβιβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 30 καθώς και οι συναλλαγές των κρατών μελών που διενεργούνται με τα τρέχοντα ταμειακά διαθέσιμα σε συνάλλαγμα, εφόσον υπερβαίνουν ένα όριο που θα καθορισθεί στα πλαίσια του άρθρου 31.3, υπόκεινται στην έγκριση της ΕΚΤ, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέπεια με τη νομισματική πολιτική και την πολιτική συναλλαγματικών ισοτιμιών της Κοινότητας.

31.3. Το Διοικητικό Συμβούλιο εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές με σκοπό τη διευκόλυνση των εν λόγω πράξεων.

Άρθρο 32

Κατανομή του νομισματικού εισοδήματος των εθνικών κεντρικών τραπεζών

32.1. Το εισόδημα που συγκεντρώνουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες κατά την άσκηση των καθηκόντων τους στον τομέα της νομισματικής πολιτικής του ΕΣΚΤ (εφεξής ονομαζόμενο νομισματικό εισόδημα) κατανέμεται κατά το τέλος κάθε οικονομικού έτους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

32.2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 32.3, το ποσό του νομισματικού εισοδήματος κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας ισούται με το ετήσιο εισόδημα το οποίο της αποφέρουν τα στοιχεία του ενεργητικού που έχει στην κατοχή της έναντι των κυκλοφορούντων τραπεζογραμματίων και των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις καταθέσεις πιστωτικών ιδρυμάτων. Τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού ταυτοποιούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

32.3. Εφόσον το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει, μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, ότι οι δομές του ισολογισμού των εθνικών κεντρικών τραπεζών δεν επιτρέπουν την εφαρμογή του άρθρου 32.2, μπορεί να αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 32.2, το νομισματικό εισόδημα θα υπολογίζεται σύμφωνα με μια εναλλακτική μέθοδο για περίοδο που δεν θα υπερβαίνει την πενταετία.

32.4. Από το ποσό του νομισματικού εισοδήματος κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας αφαιρείται ποσό το οποίο αντιστοιχεί με τους τόκους που καταβάλλει η εν λόγω κεντρική τράπεζα επί των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις καταθέσεις πιστωτικών ιδρυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 19.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει να αποζημιώνει τις εθνικές κεντρικές τράπεζες για τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται κατά την έκδοση των τραπεζογραμματίων ή, σε έκτακτες περιπτώσεις, για ειδικές ζημιές που αφορούν πράξεις νομισματικής πολιτικής τις οποίες διενεργούν για λογαριασμό του ΕΣΚΤ. Η αποζημίωση καταβάλλεται υπό μορφή που κρίνεται κατάλληλη από το Διοικητικό Συμβούλιο. Τα ποσά αυτά μπορούν να συμψηφίζονται με το νομισματικό εισόδημα των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

32.5. Το συνολικό ποσό του νομισματικού εισοδήματος των εθνικών κεντρικών τραπεζών κατανέμεται μεταξύ τους κατ' αναλογία με τα καταβεβλημένα μερίδια συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της ΕΚΤ, με την επιφύλαξη τυχόν αποφάσεων που λαμβάνει το Διοικητικό Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 33.2.

32.6. Ο συμψηφισμός και ο διακανονισμός των υπολοίπων που προέρχονται από την κατανομή του νομισματικού εισοδήματος πραγματοποιούνται από την ΕΚΤ σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

32.7. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει όλα τα υπόλοιπα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 33

Κατανομή των καθαρών κερδών και ζημιών της ΕΚΤ

33.1. Τα καθαρά κέρδη της ΕΚΤ μεταβιβάζονται με την ακόλουθη σειρά:

- α) ένα ποσό το οποίο καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20 % του καθαρού κέρδους, μεταβιβάζεται στα γενικά αποθεματικά με ανώτατο όριο το 100 % του κεφαλαίου,
- β) το υπόλοιπο καθαρό κέρδος διανέμεται μεταξύ των μεριδιούχων της ΕΚΤ, κατ' αναλογία προς τα καταβεβλημένα μερίδιά τους.

33.2. Σε περίπτωση ζημίας της ΕΚΤ, η ζημία αυτή μπορεί να καλυφθεί από το γενικό αποθεματικό της ΕΚΤ και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΚΤ, από το νομισματικό εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους, κατ' αναλογία και μέχρι το ύψος των ποσών που κατανέμονται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με το άρθρο 32.5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Νομικές πράξεις

34.1. Σύμφωνα με το άρθρο 110 της παρούσας Συνθήκης, η ΕΚΤ:

- εκδίδει κανονισμούς αναγκαίους προς εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 3.1 πρώτη περίπτωση, στο άρθρο 19.1, στο άρθρο 22 ή στο άρθρο 25.2 καθώς και στις περιπτώσεις που θα προβλεφθούν στις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 42,
- λαμβάνει αποφάσεις αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο ΕΣΚΤ από την παρούσα Συνθήκη και το παρόν καταστατικό,
- διατυπώνει συστάσεις και γνώμες,

34.2. Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος

Οι συστάσεις και γνώμες δεν δεσμεύουν.

Η απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα της τα μέρη για τους αποδέκτες της.

Τα άρθρα 253, 254 και 256 της παρούσας Συνθήκης εφαρμόζονται επί των κανονισμών και των αποφάσεων που θεσπίζονται από την ΕΚΤ.

Η ΕΚΤ μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις αποφάσεις, τις συστάσεις και τις γνώμες της.

34.3. Εντός των ορίων και με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 42, η ΕΚΤ δικαιούται να επιβάλλει πρόστιμα και περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις λόγω μη συμμόρφωσης με υποχρεώσεις που απορρέουν από τους κανονισμούς ή τις αποφάσεις της.

Άρθρο 35

Δικαστικός έλεγχος και συναφή θέματα

35.1. Οι πράξεις ή παραλείψεις της ΕΚΤ υπόκεινται σε έλεγχο ή ερμηνεία από το Δικαστήριο στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα Συνθήκη. Η ΕΚΤ μπορεί να κινήσει δικαστική διαδικασία στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα Συνθήκη.

35.2. Οι διαφορές μεταξύ της ΕΚΤ, αφενός, και των πιστωτών και χρεοφειλετών της ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, αφετέρου, εκδικάζονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

35.3. Η ΕΚΤ υπόκειται στο καθεστώς ευθύνης που προβλέπεται στο άρθρο 288 της παρούσας Συνθήκης. Οι εθνικές κεντρικές τράπεζες ευθύνονται σύμφωνα με το οικείο εθνικό τους δίκαιο.

35.4. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται δυνάμει διαιτητικής ρήτρας, περιλαμβανομένης σε σύμβαση δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει συναφθεί από την ΕΚΤ ή για λογαριασμό της.

35.5. Η απόφαση της ΕΚΤ να προσφύγει στο Δικαστήριο λαμβάνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

35.6. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για διαφορές που αφορούν την εκπλήρωση εκ μέρους μιας εθνικής κεντρικής τράπεζας των υποχρεώσεων της δυνάμει του παρόντος καταστατικού. Αν η ΕΚΤ διαπιστώσει ότι μια εθνική κεντρική τράπεζα έχει αθετήσει υποχρέωσή της δυνάμει του παρόντος καταστατικού, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος αφού δώσει στην ενδιαφερόμενη εθνική κεντρική τράπεζα την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν η ενδιαφερόμενη εθνική κεντρική τράπεζα δεν συμμορφωθεί με τη γνώμη εντός της προθεσμίας που ορίζεται από την ΕΚΤ, η ΕΚΤ μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Άρθρο 36

Προσωπικό

36.1. Το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Εκτελεστικής Επιτροπής, καθορίζει τους όρους απασχόλησης του προσωπικού της ΕΚΤ.

36.2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές ανάμεσα στην ΕΚΤ και τους υπαλλήλους της εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στους όρους απασχόλησής τους.

Άρθρο 37

Έδρα

Η απόφαση ως προς τον τόπο της έδρας της ΕΚΤ θα ληφθεί πριν από το τέλος του 1992, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

Άρθρο 38

Επαγγελματικό απορρήτο

38.1. Τα μέλη των διοικητικών οργάνων και του προσωπικού της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών υποχρεούνται, ακόμη και όταν θα έχουν παύσει να ασκούν τα καθήκοντά τους, να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες, λόγω της φύσης τους, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.

38.2. Τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε στοιχεία που καλύπτονται από κοινοτική νομοθεσία η οποία επιβάλλει υποχρέωση απορρήτου υπόκεινται στην εν λόγω νομοθεσία.

Άρθρο 39

Δικαίωμα υπογραφής

Η ΕΚΤ δεσμεύεται νομίμως έναντι τρίτων από τον πρόεδρο ή δύο μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, ή με τις υπογραφές δύο μελών του προσωπικού της ΕΚΤ, δεόντως εξουσιοδοτημένων από τον πρόεδρο να υπογράφουν εξ ονόματος της ΕΚΤ.

Άρθρο 40

Προνόμια και ασυλίες

Η ΕΚΤ απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής της, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο 41

Απλοποιημένη διαδικασία τροποποίησης

41.1. Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης, τα άρθρα 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 στοιχείο α) και 36 του παρόντος καταστατικού μπορούν να τροποποιούνται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει είτε με ειδική πλειοψηφία έπειτα από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με την Επιτροπή, είτε με ομοφωνία έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την ΕΚΤ. Και στις δύο περιπτώσεις απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

41.2. Οι συστάσεις που διατυπώνει η ΕΚΤ δυνάμει του παρόντος άρθρου απαιτούν ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 42

Συμπληρωματική νομοθεσία

Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 6 της παρούσας Συνθήκης, αμέσως μετά την απόφαση για την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το Συμβούλιο θεσπίζει τις διατάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 και 34.3 του παρόντος καταστατικού αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, είτε έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΚΤ, είτε έπειτα από σύσταση της ΕΚΤ και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΚΤ

Άρθρο 43

Γενικές διατάξεις

43.1. Η παρέκκλιση που αναφέρεται στο άρθρο 122 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης συνεπάγεται ότι τα ακόλουθα άρθρα του παρόντος καταστατικού δεν δημιουργούν δικαιώματα ή υποχρεώσεις για το κράτος μέλος με παρέκκλιση: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 και 52.

43.2. Οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση κατά την έννοια του άρθρου 122 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης διατηρούν τις εξουσίες τους στον τομέα της νομισματικής πολιτικής σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

43.3. Σύμφωνα με το άρθρο 122 παράγραφος 4 της παρούσας Συνθήκης, με τον όρο κράτη μέλη εννοείται κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση στα εξής άρθρα του παρόντος καταστατικού: 3, 11.2, 19, 34.2 και 50.

43.4. Με τον όρο εθνικές κεντρικές τράπεζες εννοείται κεντρικές τράπεζες κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση στα εξής άρθρα του παρόντος καταστατικού: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 και 52.

43.5. Με τον όρο μεριδιούχοι εννοούνται οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση στα άρθρα 10.3 και 33.1.

43.6. Με τον όρο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ εννοείται κεφάλαιο της ΕΚΤ στο οποίο έχουν εγγραφεί οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση στα άρθρα 10.3 και 30.2.

Άρθρο 44

Μεταβατικά καθήκοντα της ΕΚΤ

Η ΕΚΤ αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΝΙ που πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο λόγω των παρεκκλίσεων που θα ισχύουν για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Η ΕΚΤ παρέχει συμβουλές κατά την προετοιμασία της κατάργησης των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 122 της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 45

Το γενικό συμβούλιο της ΕΚΤ

45.1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 107 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, το γενικό συμβούλιο συγκροτείται ως τρίτο όργανο λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ.

45.2. Το γενικό συμβούλιο απαρτίζεται από τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο της ΕΚΤ και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του γενικού συμβουλίου.

45.3. Οι αρμοδιότητες του γενικού συμβουλίου απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 47 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 46

Εσωτερικός κανονισμός του γενικού συμβουλίου

- 46.1. Ο πρόεδρος ή, εν απουσία του, ο αντιπρόεδρος της ΕΚΤ προεδρεύει του γενικού συμβουλίου της ΕΚΤ.
- 46.2. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του γενικού συμβουλίου.
- 46.3. Ο πρόεδρος προετοιμάζει τις συνεδριάσεις του γενικού συμβουλίου.
- 46.4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12.3, το γενικό συμβούλιο θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.
- 46.5. Η γραμματεία του γενικού συμβουλίου εξασφαλίζεται από την ΕΚΤ.

Άρθρο 47

Αρμοδιότητες του γενικού συμβουλίου

- 47.1. Το γενικό συμβούλιο:
- ασκεί τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 44,
 - συμβάλλει στις συμβουλευτικές λειτουργίες που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 25.1.
- 47.2. Το γενικό συμβούλιο συμβάλλει:
- στη συλλογή στατιστικών πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 5,
 - στις δραστηριότητες της ΕΚΤ σχετικά με τις εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 15,
 - στη θέσπιση των κανόνων που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή του άρθρου 26, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26.4,
 - στη λήψη όλων των άλλων μέτρων που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου 29, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29.4,
 - στη θέσπιση των όρων απασχόλησης του προσωπικού της ΕΚΤ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 36.

47.3. Το γενικό συμβούλιο συμβάλλει στις αναγκαίες προετοιμασίες για τον αμετάκλητο καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών με παρέκκλιση έναντι των νομισμάτων, ή του ενιαίου νομίσματος, των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 123 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης.

47.4. Το γενικό συμβούλιο ενημερώνεται από τον πρόεδρο της ΕΚΤ σχετικά με τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 48

Μεταβατικές διατάξεις σχετικά με το κεφάλαιο της ΕΚΤ

Σύμφωνα με το άρθρο 29.1, σε κάθε εθνική κεντρική τράπεζα αποδίδεται στάθμιση στην κλείδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 28.3, οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση δεν καταβάλλουν το εγγεγραμμένο τους κεφάλαιο εκτός εάν το γενικό συμβούλιο αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα δύο τρίτα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της ΕΚΤ και τουλάχιστον το ήμισυ των μεριδιούχων, ότι πρέπει να καταβληθεί ένα ελάχιστο ποσοστό ως συμβολή στις δαπάνες λειτουργίας της ΕΚΤ.

Άρθρο 49

Καθυστερημένη καταβολή του κεφαλαίου, των αποθεματικών και των εξομοιωμένων λογαριασμών της ΕΚΤ

49.1. Η κεντρική τράπεζα κράτους μέλους του οποίου καταργήθηκε η παρέκκλιση καταβάλλει το μερίδιό της στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ στην ίδια έκταση όπως και οι κεντρικές τράπεζες των άλλων κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, και μεταβιβάζει στην ΕΚΤ συναλλαγματικά διαθέσιμα σύμφωνα με το άρθρο 30.1. Το μεταβιβαστέο ποσό ορίζεται ως το γινόμενο της αξίας σε ECU, υπολογιζόμενης σε τρέχουσες τιμές, των συναλλαγματικών διαθεσίμων που έχουν ήδη μεταβιβαστεί στην ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 30.1, επί τον λόγο του αριθμού μεριδίων για τα οποία έχει εγγραφεί η εν λόγω εθνική κεντρική τράπεζα προς τον αριθμό μεριδίων τα οποία έχουν ήδη καταβάλει οι άλλες εθνικές κεντρικές τράπεζες.

49.2. Επιπλέον της καταβολής που γίνεται με το άρθρο 49.1, η εν λόγω κεντρική τράπεζα εισφέρει στα αποθεματικά της ΕΚΤ και στους εξομοιωμένους προς αυτά λογαριασμούς, καθώς και στο ποσό που απομένει να πιστωθεί στα αποθεματικά και λογαριασμούς σύμφωνα με το υπόλοιπο του λογαριασμού κερδών και ζημιών της 31ης Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της κατάργησης της παρέκκλισης. Το καταβλητέο ποσό καθορίζεται ως το γινόμενο του ποσού των αποθεματικών, όπως ορίζεται ανωτέρω και αναφέρεται στον εγκεκριμένο ισολογισμό της ΕΚΤ, επί τον λόγο του αριθμού μεριδίων για τα οποία έχει εγγραφεί η εν λόγω κεντρική τράπεζα προς τον αριθμό μεριδίων τα οποία έχουν ήδη καταβάλει οι άλλες κεντρικές τράπεζες.

49.3 ⁽¹⁾. Όταν μία ή περισσότερες χώρες καθίστανται κράτη μέλη και οι αντίστοιχες εθνικές κεντρικές τράπεζες καθίστανται μέρος του ΕΣΚΤ, αυξάνεται αυτομάτως το εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ και το όριο του ποσού συναλλαγματικών διαθεσίμων που μπορούν να μεταβιβασθούν στην ΕΚΤ. Η αύξηση υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας τα τότε ισχύοντα αντίστοιχα ποσά, επί τον λόγο της στάθμισης των νεοεισερχομένων εθνικών κεντρικών τραπεζών προς τη στάθμιση των εθνικών κεντρικών τραπεζών που είναι ήδη μέλη του ΕΣΚΤ, εντός της διευρυμένης κλείδας κατανομής. Η στάθμιση κάθε εθνικής κεντρικής τράπεζας στην κλείδα κατανομής υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το άρθρο 29, παράγραφος 1 και τηρουμένου του άρθρου 29, παράγραφος 2. Χρησιμοποιούνται οι ίδιες περίοδοι αναφοράς για τα στατιστικά στοιχεία με τις εφαρμοσθείσες για την τελευταία πενταετή αναπροσαρμογή της στάθμισης βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 3.

Άρθρο 50

Αρχικός διορισμός των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής

Κατά την ίδρυση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζονται με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο του ΕΝΙ. Ο πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής διορίζεται για περίοδο οκτώ ετών. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 11.2, ο αντιπρόεδρος διορίζεται για περίοδο τεσσάρων ετών και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής για θητεία μεταξύ πέντε και οκτώ ετών. Η θητεία τους δεν είναι ανανεώσιμη. Ο αριθμός των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορεί να είναι μικρότερος από τον προβλεπόμενο στο άρθρο 11.1, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερος των τεσσάρων.

Άρθρο 51

Παρέκκλιση από το άρθρο 32

51.1. Εάν, μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίσει ότι η εφαρμογή του άρθρου 32 συνεπάγεται σημαντικές μεταβολές στις σχετικές εισοδηματικές θέσεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών, το εισόδημα που κατανέμεται σύμφωνα με το άρθρο 32 μειώνεται κατά ενιαίο ποσοστό το οποίο δεν υπερβαίνει το 60 % κατά το πρώτο οικονομικό έτος μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου και μειώνεται κατά 12 ποσοστιαίες μονάδες τουλάχιστο σε κάθε επόμενο οικονομικό έτος.

51.2. Το άρθρο 51.1 δεν εφαρμόζεται για περισσότερα από πέντε οικονομικά έτη μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου.

⁽¹⁾ Παράγραφος η οποία προστέθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

Άρθρο 52

Ανταλλαγή τραπεζογραμματίων κοινοτικών νομισμάτων

Μετά τον αμετάκλητο καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα τραπεζογραμμάτια που εκφράζονται σε νομίσματα με αμετάκλητα καθορισμένες ισοτιμίες ανταλλάσσονται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στην αντίστοιχη άρτια ισοτιμία τους.

Άρθρο 53

Εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων

Οι διατάξεις των άρθρων 43 έως 48 ισχύουν για όσο διάστημα υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση.

Πρωτόκολλο (αριθ. 19)
**σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύ-
ματος (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 1

Σύσταση και όνομα

1.1. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) ιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 117 της παρούσας Συνθήκης, εκτελεί δε τις λειτουργίες του και ασκεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης και του παρόντος καταστατικού.

1.2. Τα μέλη του ΕΝΙ είναι οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών (εθνικές κεντρικές τράπεζες). Για τους σκοπούς του παρόντος καταστατικού, το Institut Monétaire Luxembourgeois θα είναι η κεντρική τράπεζα του Λουξεμβούργου.

1.3. Σύμφωνα με το άρθρο 117 της παρούσας Συνθήκης, η Επιτροπή των Διοικητών διαλύεται, το δε Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομισματικής Συνεργασίας (ΕΤΝΣ) παύει να υφίσταται. Όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού του ΕΤΝΣ μεταβιβάζονται αυτομάτως στο ΕΝΙ.

Άρθρο 2

Στόχοι

Το ΕΝΙ συμβάλλει στη δημιουργία των αναγκαίων συνθηκών για τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ, ιδίως:

- ενισχύοντας το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- εκτελώντας τις απαιτούμενες προπαρασκευαστικές εργασίες για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), την εφαρμογή μιας ενιαίας νομισματικής πολιτικής, και τη δημιουργία ενιαίου νομίσματος, στο τρίτο στάδιο,
- εποπτεύοντας την ανάπτυξη του Ecu.

Άρθρο 3

Γενικές αρχές

3.1. Το ENI ασκεί τα καθήκοντα και τις λειτουργίες που του ανατίθενται δυνάμει της παρούσας Συνθήκης και του παρόντος καταστατικού, χωρίς να θίγεται η ευθύνη των αρμόδιων αρχών ως προς την άσκηση της νομισματικής πολιτικής στα αντίστοιχα κράτη μέλη.

3.2. Το ENI λειτουργεί σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 4

Κύρια καθήκοντα

4.1. Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης, το ENI:

- ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών,
- ενισχύει το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- παρακολουθεί τη λειτουργία του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος (ΕΝΣ),
- διεξάγει διαβουλεύσεις για θέματα της αρμοδιότητας των εθνικών κεντρικών τραπεζών που επηρεάζουν τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματαγορών,
- αναλαμβάνει τα καθήκοντα του ΕΤΝΣ, εκτελεί δε ειδικότερα τις λειτουργίες που αναφέρονται στο άρθρο 6.1, 6.2 και 6.3,
- διευκολύνει τη χρήση του Ecu και εποπτεύει την ανάπτυξή του, συμπεριλαμβανομένης της ομαλής λειτουργίας του συστήματος συμψηφισμού σε Ecu.

Το ENI επίσης:

- διεξάγει τακτικές διαβουλεύσεις σχετικά με την πορεία των νομισματικών πολιτικών και τη χρησιμοποίηση των μέσων νομισματικής πολιτικής,
- δίνει τη γνώμη την οποία του ζητούν κανονικά οι εθνικές νομισματικές αρχές προτού λάβουν αποφάσεις για την πορεία της νομισματικής πολιτικής εντός του κοινού πλαισίου για τον εκ των προτέρων συντονισμό.

4.2. Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, το ENI προσδιορίζει το κανονιστικό, οργανωτικό και υλικοτεχνικό πλαίσιο που χρειάζεται το ΕΣΚΤ για να ασκήσει τα καθήκοντά του στο τρίτο στάδιο, σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοικτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό. Το πλαίσιο αυτό υποβάλλεται προς απόφαση από το συμβούλιο του ENI στην ΕΚΤ κατά την ημερομηνία της ίδρυσής της.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, το ENI:

- προετοιμάζει τα αναγκαία μέτρα και διαδικασίες για την εφαρμογή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο,
- προωθεί, όπου χρειάζεται, την εναρμόνιση των κανόνων και πρακτικών που διέπουν τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή των στατιστικών στοιχείων στους τομείς της αρμοδιότητάς του,
- προετοιμάζει τους κανόνες σχετικά με τις πράξεις που εκτελούνται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στα πλαίσια του ΕΣΚΤ,
- προωθεί την αποτελεσματικότητα των συστημάτων διασυννοριακών πληρωμών,
- εποπτεύει την τεχνική προετοιμασία των τραπεζογραμματίων Ecu.

Άρθρο 5

Συμβουλευτικές λειτουργίες

5.1. Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 4 της παρούσας Συνθήκης, το συμβούλιο του ENI δύναται να διατυπώνει γνώμες ή συστάσεις ως προς τον γενικό προσανατολισμό της νομισματικής πολιτικής και της πολιτικής συναλλαγματικών ισοτιμιών καθώς και ως προς τα μέτρα που λαμβάνονται σε κάθε κράτος μέλος. Το ENI μπορεί να υποβάλλει γνώμες ή συστάσεις προς τις κυβερνήσεις και το Συμβούλιο για πολιτικές που μπορούν να επηρεάζουν την εσωτερική ή εξωτερική νομισματική κατάσταση στην Κοινότητα και, ιδίως, τη λειτουργία του ΕΝΣ.

5.2. Το συμβούλιο του ENI δύναται επίσης να διατυπώνει συστάσεις προς τις νομισματικές αρχές των κρατών μελών όσον αφορά την άσκηση της νομισματικής πολιτικής τους.

5.3. Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 6 της παρούσας Συνθήκης, το Συμβούλιο ζητεί τη γνώμη του ENI για οιαδήποτε προτεινόμενη κοινοτική πράξη που εμπίπτει στους τομείς της αρμοδιότητάς του.

Εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Επιτροπή των Διοικητών ή ανάλογα με την περίπτωση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το ΕΝΙ, το ΕΝΙ δίνει τη γνώμη που του ζητούν οι αρχές των κρατών μελών σχετικά με τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων που εμπίπτουν στους τομείς της αρμοδιότητάς του, ιδιαίτερος όσον αφορά το άρθρο 4.2.

5.4. Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης, το ΕΝΙ δύναται να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις γνώμες ή τις συστάσεις του.

Άρθρο 6

Λειτουργικά και τεχνικά καθήκοντα

6.1. Το ΕΝΙ:

- εξασφαλίζει την πολυμεροποίηση των θέσεων που προκύπτουν από τις παρεμβάσεις των εθνικών κεντρικών τραπεζών στα κοινοτικά νομίσματα και την πολυμεροποίηση των ενδοκοινοτικών διακανονισμών,
- διαχειρίζεται τον πολύ βραχυπρόθεσμο χρηματοδοτικό μηχανισμό που προβλέπεται από τη συμφωνία της 13ης Μαρτίου 1979 μεταξύ των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας που καθορίζει τις διαδικασίες λειτουργίας του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος (που εφεξής καλείται συμφωνία ΕΝΣ) καθώς και τον βραχυπρόθεσμο μηχανισμό νομισματικής στήριξης που προβλέπεται από τη συμφωνία της 9ης Φεβρουαρίου 1970 μεταξύ των κεντρικών τραπεζών της Κοινότητας, όπως έχει τροποποιηθεί,
- εκτελεί τις λειτουργίες που ορίζονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, που προβλέπει τη θέσπιση ενιαίου μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών.

6.2. Το ΕΝΙ μπορεί να δέχεται νομισματικά αποθέματα από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες και να εκδίδει Ecu έναντι του ενεργητικού αυτού για τους σκοπούς της εφαρμογής της συμφωνίας του ΕΝΣ. Το ΕΝΙ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να χρησιμοποιούν τα Ecu αυτά ως μέσο διακανονισμών και για τις συναλλαγές μεταξύ αυτών και του ΕΝΙ. Το ΕΝΙ λαμβάνει τα απαραίτητα διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

6.3. Το ΕΝΙ μπορεί να αναγνωρίζει σε νομισματικές αρχές τρίτων χωρών και σε διεθνή νομισματικά ιδρύματα το καθεστώς των λοιπών κατόχων Ecu και να καθορίζει τους όρους και τις διατάξεις υπό τους οποίους μπορούν οι λοιποί κάτοχοι να αποκτούν, να κατέχουν ή να χρησιμοποιούν τα Ecu.

6.4. Το ENI δικαιούται να κατέχει και να διαχειρίζεται συναλλαγματικά αποθέματα αιτήσει των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ως αντιπρόσωπός τους. Τα κέρδη και οι ζημίες που αφορούν αυτά τα αποθέματα γίνονται για λογαριασμό της καταθέτριας εθνικής κεντρικής τράπεζας. Το ENI εκτελεί αυτή τη λειτουργία βάσει διμερών συμβάσεων σύμφωνα με κανόνες που ορίζονται σε απόφαση του ENI. Οι κανόνες αυτοί εξασφαλίζουν ότι οι συναλλαγές επ' αυτών των αποθεμάτων δεν παρακωλύουν τη νομισματική πολιτική ή την πολιτική συναλλαγματικών ισοτιμιών της αρμόδιας νομισματικής αρχής κράτους μέλους και είναι συνεπείς με τους στόχους του ENI και την ορθή λειτουργία του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος.

Άρθρο 7

Άλλα καθήκοντα

7.1. Άπαξ του έτους, το ENI υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο των προπαρασκευαστικών εργασιών για το τρίτο στάδιο. Στις εκθέσεις αυτές περιλαμβάνεται αξιολόγηση της προόδου προς τη σύγκλιση στην Κοινότητα και καλύπτεται ιδιαίτερα η προσαρμογή των μέσων της νομισματικής πολιτικής και η προετοιμασία των αναγκαίων διαδικασιών για την εφαρμογή ενιαίας νομισματικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο καθώς και οι καταστατικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι κεντρικές τράπεζες προκειμένου να καταστούν αναπόσπαστο μέρος του ΕΣΚΤ.

7.2. Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο άρθρο 117 παράγραφος 7 της παρούσας Συνθήκης, το ENI μπορεί να ασκεί και άλλα καθήκοντα για την προετοιμασία του τρίτου σταδίου.

Άρθρο 8

Ανεξαρτησία

Τα μέλη του συμβουλίου του ENI, τα οποία είναι οι αντιπρόσωποι των ιδρυμάτων τους, ενεργούν, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις ευθύνες τους. Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και των υποχρεώσεων που του αναθέτουν η παρούσα Συνθήκη και το παρόν καταστατικό, το συμβούλιο του ENI δεν επιτρέπεται να ζητεί ή να δέχεται υποδείξεις από κοινοτικά όργανα, ή οργανισμούς, ή από κυβερνήσεις των κρατών μελών. Τα κοινοτικά όργανα ή οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν το συμβούλιο του ENI κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 9

Διοίκηση

9.1. Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης, τη διοίκηση και διαχείριση του ENI έχει το συμβούλιο του ENI.

9.2. Το συμβούλιο του ENI απαρτίζεται από τον πρόεδρο και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, ένας εκ των οποίων θα είναι αντιπρόεδρος. Εάν ένας διοικητής αδυνατεί να λάβει μέρος σε μια συνεδρίαση, μπορεί να διορίσει άλλον αντιπρόσωπο του ιδρύματός του.

9.3. Ο πρόεδρος διορίζεται, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, μετά από σύσταση, κατά περίπτωση, της Επιτροπής των Διοικητών ή του συμβουλίου του ENI και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ο πρόεδρος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομικά ή τραπεζικά θέματα. Μόνον υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να γίνεται πρόεδρος του ENI. Το συμβούλιο του ENI διορίζει τον αντιπρόεδρο. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος διορίζονται για περίοδο τριών ετών.

9.4. Ο πρόεδρος εκτελεί τα καθήκοντά του σε βάση πλήρους απασχόλησης. Δεν αναλαμβάνει καμία άλλη απασχόληση, αμειβόμενη ή μη, εκτός εάν του το επιτρέψει κατ' εξαίρεση το συμβούλιο του ENI.

9.5. Ο πρόεδρος:

- προετοιμάζει τις συνεδριάσεις του συμβουλίου του ENI, και προεδρεύει σ' αυτές,
- παρουσιάζει, με την επιφύλαξη του άρθρου 22, τις απόψεις του ENI σε τρίτους,
- είναι υπεύθυνος για την τρέχουσα διαχείριση του ENI.

Κατά την απουσία του προέδρου, τα καθήκοντά του ασκούνται από τον αντιπρόεδρο.

9.6. Οι όροι απασχόλησης του προέδρου, ιδίως δε οι αποδοχές, η σύνταξη και οι λοιπές κοινωνικοασφαλιστικές παροχές του, περιλαμβάνονται σε σύμβαση που συνάπτεται με το ENI και καθορίζονται από το συμβούλιο του ENI μετά από πρόταση επιτροπής που αποτελείται από τρία μέλη τα οποία διορίζει η Επιτροπή των Διοικητών ή, ανάλογα με την περίπτωση, το συμβούλιο του ENI και από τρία μέλη τα οποία διορίζει το Συμβούλιο. Ο πρόεδρος δεν έχει δικαίωμα ψήφου για θέματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

9.7. Εάν ο πρόεδρος δεν πληροί πλέον τους όρους που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, το Δικαστήριο μπορεί αιτήσει του συμβουλίου του ENI να τον απαλλάξει από τα καθήκοντά του.

9.8. Το συμβούλιο του ENI θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του ENI.

Άρθρο 10

Συνεδριάσεις του συμβουλίου του ENI και διαδικασίες ψηφοφορίας

10.1. Το συμβούλιο του ENI συνεδριάζει τουλάχιστον 10 φορές ετησίως. Οι εργασίες των συνεδριάσεων είναι μυστικές. Το συμβούλιο του ENI μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να δημοσιεύσει τα αποτελέσματα των συσκέψεών του.

10.2. Κάθε μέλος του συμβουλίου του ENI ή ο αντιπρόσωπος που ορίζει έχει μία ψήφο.

10.3. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο παρόν καταστατικό, το συμβούλιο του ENI αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των μελών του.

10.4. Για τις αποφάσεις που λαμβάνονται στα πλαίσια των άρθρων 4.2, 5.4, 6.2 και 6.3, απαιτείται ομοφωνία των μελών του συμβουλίου του ENI.

Για την έγκριση γνώμων και συστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 5.1 και 5.2, αποφάσεων σύμφωνα με τα άρθρα 6.4, 16 και 23.6 και κατευθυντήριων γραμμών σύμφωνα με το άρθρο 15.3, απαιτείται ειδική πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του συμβουλίου του ENI.

Άρθρο 11

Συνεργασία μεταξύ των οργάνων και υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

11.1. Στις συνεδριάσεις του συμβουλίου του ENI, μπορούν να συμμετέχουν ο πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

11.2. Ο πρόεδρος του ENI καλείται να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου όταν εξετάζονται θέματα που αφορούν τους στόχους και τα καθήκοντα του ENI.

11.3. Σε ημερομηνία που θα καθοριστεί στον εσωτερικό κανονισμό, το ENI συντάσσει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές του και τη νομισματική και χρηματοοικονομική κατάσταση στην Κοινότητα. Η ετήσια έκθεση καθώς και οι ετήσιοι λογαριασμοί του ENI αποστέλλονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Ο πρόεδρος του ENI μπορεί, αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική του πρωτοβουλία, να εμφανιστεί ενώπιον των αρμόδιων επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

11.4. Οι εκθέσεις που δημοσιεύονται από το ENI διατίθενται δωρεάν στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Άρθρο 12

Νόμισμα

Οι πράξεις του ENI εκφράζονται σε Ecu.

Άρθρο 13

Έδρα

Η απόφαση ως προς τον τόπο της έδρας του ENI θα ληφθεί πριν από το τέλος του 1992, με κοινή συμφωνία των κυβερνήσεων των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

Άρθρο 14

Νομική ικανότητα

Το ENI, το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης έχει νομική προσωπικότητα, έχει σε κάθε κράτος μέλος την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα από το δίκαιο του κράτους μέλους. Το ENI μπορεί ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία και να είναι διάδικος.

Άρθρο 15

Νομικές πράξεις

15.1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, και σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στο παρόν καταστατικό, το ENI:

- διατυπώνει γνώμες,
- διατυπώνει συστάσεις,
- εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές και λαμβάνει αποφάσεις που απευθύνονται προς τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

15.2. Οι γνώμες και οι συστάσεις του ENI δεν δεσμεύουν.

15.3. Το συμβούλιο του ENI μπορεί να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές που ορίζουν τις μεθόδους για την υλοποίηση των αναγκαίων προϋποθέσεων προκειμένου να εκτελεί το ΕΣΚΤ τις λειτουργίες του στο τρίτο στάδιο. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ENI δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα και υποβάλλονται προς απόφαση στην ΕΚΤ.

15.4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3.1, οι αποφάσεις του ENI δεσμεύουν καθ' ολοκληρία τους αποδέκτες των. Τα άρθρα 253 και 254 της παρούσας Συνθήκης εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές.

Άρθρο 16

Οικονομικοί πόροι

16.1. Το ENI διαθέτει δικούς του πόρους. Το ύψος των πόρων του ENI καθορίζεται από το συμβούλιο του ENI, με στόχο να εξασφαλιστούν τα έσοδα που κρίνονται αναγκαία ώστε να καλύπτονται οι διοικητικές δαπάνες που συνεπάγεται η εκτέλεση των καθηκόντων και λειτουργιών του ENI.

16.2. Οι πόροι του ENI, που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 16.1, καλύπτονται με εισφορές των εθνικών κεντρικών τραπεζών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 29.1 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, και καταβάλλονται κατά την ίδρυση του ENI. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή παρέχει τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας, σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζει το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Επιτροπή των Διοικητών και την επιτροπή του άρθρου 114.

16.3. Το συμβούλιο του ENI αποφασίζει τον τρόπο με τον οποίο καταβάλλονται οι εισφορές.

Άρθρο 17

Ετήσιοι λογαριασμοί και λογιστικός έλεγχος

17.1. Το οικονομικό έτος του ENI αρχίζει την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου και τελειώνει την τελευταία ημέρα του Δεκεμβρίου.

17.2. Το συμβούλιο του ENI εγκρίνει ετήσιο προϋπολογισμό πριν από την έναρξη κάθε οικονομικού έτους.

17.3. Οι ετήσιοι λογαριασμοί καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζει το συμβούλιο του ENI. Οι ετήσιοι λογαριασμοί εγκρίνονται από το συμβούλιο του ENI και ακολούθως δημοσιεύονται.

17.4. Οι ετήσιοι λογαριασμοί ελέγχονται από ανεξάρτητους εξωτερικούς ελεγκτές τους οποίους εγκρίνει το συμβούλιο του ENI. Οι ελεγκτές είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν όλα τα βιβλία και τους λογαριασμούς του ENI και να ενημερώνονται πλήρως για τις συναλλαγές του.

Οι διατάξεις του άρθρου 248 της παρούσας Συνθήκης εφαρμόζονται μόνο στην εξέταση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης του ENI.

17.5. Τυχόν πλεόνασμα του ENI μεταβιβάζεται με την εξής σειρά:

- α) ένα ποσό που θα καθορίζεται από το συμβούλιο του ENI μεταβιβάζεται στο γενικό αποθεματικό του ENI,
- β) το υπόλοιπο πλεόνασμα κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με την κλείδα που αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

17.6. Σε περίπτωση ζημίας του ENI, το έλλειμμα συμψηφίζεται με το γενικό αποθεματικό του ENI. Τυχόν εναπομένον έλλειμμα καλύπτεται με εισφορές των εθνικών κεντρικών τραπεζών, σύμφωνα με την κλείδα που αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

Άρθρο 18

Προσωπικό

18.1. Το συμβούλιο του ENI καθορίζει τους όρους απασχόλησης του προσωπικού του ENI.

18.2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές μεταξύ του ENI και των υπαλλήλων του εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στους όρους απασχόλησης.

Άρθρο 19

Δικαστικός έλεγχος και συναφή θέματα

19.1. Οι πράξεις ή παραλείψεις του ENI υπόκεινται σε έλεγχο και ερμηνεία από το Δικαστήριο στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα Συνθήκη. Το ENI μπορεί να κινήσει δικαστική διαδικασία στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα Συνθήκη.

19.2. Οι διαφορές μεταξύ του ENI, αφενός, και των πιστωτών ή χρεοφειλετών του ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, αφετέρου, εκδικάζονται από τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

19.3. Το ENI υπόκειται στο καθεστώς ευθύνης που ορίζεται στο άρθρο 288 της παρούσας Συνθήκης.

19.4. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται δυνάμει ρήτρας περί διαιτησίας περιλαμβανομένης σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει συναφθεί από το ENI ή για λογαριασμό του.

19.5. Η απόφαση του ENI να προσφύγει στο Δικαστήριο λαμβάνεται από το συμβούλιο του ENI.

Άρθρο 20

Επαγγελματικό απόρρητο

20.1. Τα μέλη του συμβουλίου του ENI και το προσωπικό του ENI υποχρεούνται, ακόμα και όταν θα έχουν παύσει να ασκούν τα καθήκοντά τους, να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες, λόγω της φύσης τους, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου.

20.2. Τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση σε στοιχεία που καλύπτονται από κοινοτική νομοθεσία η οποία επιβάλλει υποχρέωση απορρήτου υπόκεινται στην εν λόγω νομοθεσία.

Άρθρο 21

Προνόμια και ασυλίες

Το ENI απολαύει στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής του, υπό τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 22

Δικαίωμα υπογραφής

Το ENI δεσμεύεται νομίμως έναντι τρίτων από τον πρόεδρο ή τον αντιπρόεδρο ή με τις υπογραφές δύο μελών του προσωπικού του ENI δεόντως εξουσιοδοτημένων από τον πρόεδρο να υπογράφουν εξ ονόματος του ENI.

Άρθρο 23

Εκκαθάριση του ENI

23.1. Σύμφωνα με το άρθρο 123 της παρούσας Συνθήκης, το ENI τίθεται υπό εκκαθάριση μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ. Όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού του ENI μεταβιβάζονται αυτομάτως στην ΕΚΤ. Η ΕΚΤ θέτει υπό εκκαθάριση το ENI σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Η εκκαθάριση περατώνεται μέχρι την έναρξη του τρίτου σταδίου.

23.2. Ο μηχανισμός δημιουργίας Ecu έναντι χρυσού και δολαρίων ΗΠΑ που προβλέπεται στο άρθρο 17 της συμφωνίας για το ΕΝΣ θα έχει καταργηθεί μέχρι την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 της εν λόγω συμφωνίας.

23.3. Κάθε απαίτηση και οφειλή που προκύπτει από τον πολύ βραχυπρόθεσμο χρηματοδοτικό μηχανισμό και το βραχυπρόθεσμο μηχανισμό νομισματικής στήριξης, όπως προβλέπεται στις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 6.1, θα έχει διακανονιστεί μέχρι την πρώτη ημέρα του τρίτου σταδίου.

23.4. Διατίθενται όλα τα εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία του ENI και διακανονίζονται όλες οι απομένουσες οφειλές του.

23.5. Το προϊόν της εκκαθάρισης που προβλέπεται στο άρθρο 23.4 διανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες σύμφωνα με την κλείδα κατανομής η οποία αναφέρεται στο άρθρο 16.2.

23.6. Το συμβούλιο του ENI μπορεί να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του άρθρου 23.4 και 23.5.

23.7. Μόλις ιδρυθεί η ΕΚΤ, ο πρόεδρος του ENI αποχωρεί από τα καθήκοντά του.

Πρωτόκολλο (αριθ. 20)
σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν τις λεπτομέρειες της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος που αναφέρεται στο άρθρο 104 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Οι τιμές αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 104 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης είναι οι εξής:

- 3 % για το λόγο μεταξύ του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς,
- 60 % για το λόγο μεταξύ του δημοσίου χρέους και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 104 της παρούσας Συνθήκης και στο παρόν πρωτόκολλο:

- οι όροι δημόσιος και δημοσιονομικός νοούνται με ευρεία έννοια, ήτοι καλύπτουν την κεντρική κυβέρνηση, την περιφερειακή ή τοπική διοίκηση και τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, εξαιρουμένων των εμπορικών πράξεων, όπως ορίζονται στο ευρωπαϊκό σύστημα ολοκληρωμένων οικονομικών λογαριασμών,
- ως έλλειμμα νοείται ο καθαρός δανεισμός, όπως ορίζεται στο ευρωπαϊκό σύστημα ολοκληρωμένων οικονομικών λογαριασμών,
- ως επένδυση νοείται η δημιουργία ακαθάριστου πάγιου κεφαλαίου, όπως ορίζεται στο ευρωπαϊκό σύστημα ολοκληρωμένων οικονομικών λογαριασμών,
- ως χρέος νοείται το συνολικό ακαθάριστο χρέος, στην ονομαστική του αξία, που εκκρεμεί στο τέλος του έτους, ενοποιημένο εντός και μεταξύ των τομέων του κατά την ευρεία έννοια δημοσίου, όπως ορίζεται στην πρώτη περίπτωση.

Άρθρο 3

Προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών ευθύνονται, στα πλαίσια της διαδικασίας αυτής, για τα ελλείμματα του δημοσίου υπό ευρεία έννοια, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 πρώτη περίπτωση. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές διαδικασίες στον τομέα του προϋπολογισμού τους επιτρέπουν να εκπληρώνουν τις σχετικές υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την παρούσα Συνθήκη. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν αμέσως και τακτικά, στην Επιτροπή, τα προβλεπόμενα και υφιστάμενα ελλείμματά τους και το ύψος του χρέους τους.

Άρθρο 4

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου παρέχονται από την Επιτροπή.

Πρωτόκολλο (αριθ. 21)

**σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο
121 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
(1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καθορίσουν τις λεπτομέρειες των κριτηρίων σύγκλισης που θα καθοδηγήσουν την Κοινότητα κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

Το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από τον έλεγχο, που δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 1½ ποσοστιαία μονάδα. Ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει του δείκτη τιμών καταναλωτή (ΔΤΚ) ή σε συγκρίσιμη βάση, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των εθνικών ορισμών.

Άρθρο 2

Το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης, που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή της εξέτασης δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου, για το κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 6 της Συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος.

Άρθρο 3

Το κριτήριο της συμμετοχής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος χωρίς σοβαρή ένταση κατά τα δύο, τουλάχιστον, τελευταία έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομίσματός του έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους με δική του πρωτοβουλία μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 4

Το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 τέταρτη περίπτωση της Συνθήκης, σημαίνει ότι το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες. Τα επιτόκια υπολογίζονται βάσει μακροπροθέσμων ομολόγων του δημοσίου ή συγκρίσιμων χρεογράφων, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των εθνικών ορισμών.

Άρθρο 5

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου παρέχονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 6

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το ENI ή την ΕΚΤ ανάλογα με την περίπτωση, και με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 114, θεσπίζει τις κατάλληλες διατάξεις για τον καθορισμό των λεπτομερειών των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 121 της Συνθήκης, οι οποίες θα αντικαταστήσουν τότε το παρόν πρωτόκολλο.

Πρωτόκολλο (αριθ. 22)
σχετικά με τη Δανία (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ειδικά προβλήματα που αφορούν τη Δανία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Οι διατάξεις του άρθρου 14 του πρωτοκόλλου σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν θίγουν το δικαίωμα της Εθνικής Τράπεζας της Δανίας να ασκεί τα υφιστάμενα καθήκοντά της όσον αφορά τα εδάφη εκείνα του Βασιλείου της Δανίας που δεν είναι μέρη της Κοινότητας.

Πρωτόκολλο (αριθ. 23)
σχετικά με την Πορτογαλία (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν ορισμένα ιδιαίτερα προβλήματα που αφορούν την Πορτογαλία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Επιτρέπεται στην Πορτογαλία να διατηρήσει σε ισχύ τη δυνατότητα που έχει δώσει στις αυτόνομες περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας να απολαύουν άτοκης πιστωτικής διευκόλυνσεως της Τράπεζας της Πορτογαλίας, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την ισχύουσα πορτογαλική νομοθεσία.
2. Η Πορτογαλία αναλαμβάνει να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να θέσει τέρμα στην προαναφερόμενη πιστωτική διευκόλυνση το ταχύτερο δυνατό.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 24)
για τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισμα-
τικής Ένωσης (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Διακηρύσσουν τον αμετάκλητο χαρακτήρα της πορείας της Κοινότητας προς το τρίτο στάδιο υπογράφοντας τις νέες διατάξεις της Συνθήκης για την οικονομική και νομισματική ένωση.

Ως εκ τούτου, όλα τα κράτη μέλη, είτε πληρούν τους αναγκαίους όρους για την καθιέρωση ενιαίου νομίσματος είτε όχι, σέβονται τη βούληση να μεταβεί γρήγορα η Κοινότητα στο τρίτο στάδιο και συνεπώς κανένα κράτος μέλος δεν εμποδίζει τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο.

Εάν, κατά το τέλος του 1997, η ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου δεν έχει ακόμη καθοριστεί, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, τα όργανα της Κοινότητας και οι άλλοι αρμόδιοι οργανισμοί διεκπεραιώνουν όλες τις προπαρασκευαστικές εργασίες στη διάρκεια του 1998, προκειμένου να δώσουν τη δυνατότητα στην Κοινότητα να μεταβεί αμετακλήτως στο τρίτο στάδιο την 1η Ιανουαρίου 1999, και στην ΕΚΤ και το ΕΣΚΤ να αρχίσουν να λειτουργούν πλήρως από την ημερομηνία αυτή.

Το παρόν πρωτόκολλο προσαρτάται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Πρωτόκολλο (αριθ. 25)
**για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της
Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (1992)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υποχρεούται ούτε δεσμεύεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης χωρίς ειδική σχετική απόφαση από την κυβέρνηση και το Κοινοβούλιό του,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την πρακτική της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου να χρηματοδοτεί τις δανειακές της ανάγκες με την πώληση κρατικών ομολόγων στον ιδιωτικό τομέα,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιεί στο Συμβούλιο εάν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο, πριν το Συμβούλιο προβεί στην προβλεπόμενη στο άρθρο 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης εκτίμηση.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υποχρεούται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο, εκτός αν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο σχετική πρόθεσή του.

Αν δεν οριστεί ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης, το Ηνωμένο Βασίλειο δύναται να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να μεταβεί στο τρίτο στάδιο πριν την 1η Ιανουαρίου 1998.

2. Τα σημεία 3 έως 9 εφαρμόζονται αν το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο ότι δεν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο.

3. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμπεριλαμβάνεται στην πλειοψηφία των κρατών μελών τα οποία πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 121 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση της παρούσας Συνθήκης.

4. Το Ηνωμένο Βασίλειο διατηρεί τις εξουσίες του στον τομέα της νομισματικής πολιτικής σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία.

5. Το άρθρο 4 παράγραφος 2, το άρθρο 104 παράγραφοι 1, 9 και 11, το άρθρο 105 παράγραφοι 1 έως 5, το άρθρο 106, τα άρθρα 108, 109, 110 και 111, το άρθρο 112 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο β) και το άρθρο 123 παράγραφοι 4 και 5 της παρούσας Συνθήκης δεν ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο. Στις διατάξεις αυτές, η αναφορά στην Κοινότητα ή τα κράτη μέλη δεν περιλαμβάνει το Ηνωμένο Βασίλειο, η δε αναφορά στις εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν περιλαμβάνει την Τράπεζα της Αγγλίας.

6. Το άρθρο 116 παράγραφος 4, το άρθρο 119 και το άρθρο 120 της παρούσας Συνθήκης εξακολουθούν να ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το άρθρο 114 παράγραφος 4 και το άρθρο 124 ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο σαν να είχε προβλεφθεί παρέκκλιση.

7. Το δικαίωμα ψήφου του Ηνωμένου Βασιλείου αναστέλλεται όσον αφορά τις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα τα οποία απαριθμούνται στο σημείο 5 του παρόντος πρωτοκόλλου. Για το σκοπό αυτόν, οι σταθμισμένες ψήφοι του Ηνωμένου Βασιλείου εξαιρούνται από οποιοδήποτε υπολογισμό της ειδικής πλειοψηφίας σύμφωνα με το άρθρο 122 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης.

Το Ηνωμένο Βασίλειο επίσης δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής στο διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των άλλων μελών της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σύμφωνα με το άρθρο 112 παράγραφος 2 στοιχείο β) και το άρθρο 123 παράγραφος 1 της παρούσας Συνθήκης.

8. Τα άρθρα 3, 4, 6 και 7, το άρθρο 9.2, το άρθρο 10.1 και 10.3, το άρθρο 11.2, το άρθρο 12.1, τα άρθρα 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 και 52 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας («καταστατικό») δεν ισχύουν για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Στα άρθρα αυτά, οι αναφορές στην Κοινότητα ή τα κράτη μέλη δεν περιλαμβάνουν το Ηνωμένο Βασίλειο και οι αναφορές στις εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν περιλαμβάνουν την Τράπεζα της Αγγλίας.

Στα άρθρα 10.3 και 30.2 του καταστατικού οι αναφορές στο «εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ» δεν περιλαμβάνουν το κεφάλαιο το οποίο καλύπτει η Τράπεζα της Αγγλίας.

9. Το άρθρο 123 παράγραφος 3 της Συνθήκης και τα άρθρα 44 έως 48 του καταστατικού εφαρμόζονται, ανεξάρτητα αν υπάρχει ή όχι κράτος μέλος με παρέκκλιση, υπό τις ακόλουθες τροποποιήσεις:

α) Στο άρθρο 44, η αναφορά στα καθήκοντα της ΕΚΤ και του ΕΝΙ περιλαμβάνει και τα καθήκοντα τα οποία πρέπει να συνεχίσουν να ασκούνται κατά το τρίτο στάδιο, λόγω τυχόν αποφάσεως του Ηνωμένου Βασιλείου να μη μεταβεί στο στάδιο αυτό.

- β) Παράλληλα προς τα καθήκοντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 47, η ΕΚΤ παρέχει συμβουλές και συμβάλλει στην προετοιμασία των αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 10 στοιχεία α) και γ) του παρόντος πρωτοκόλλου.
- γ) Η Τράπεζα της Αγγλίας καταβάλλει το μερίδιό της στο εγγεγραμμένο κεφάλαιο της ΕΚΤ προς κάλυψη των δαπανών λειτουργίας της, στην ίδια βάση όπως και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών με παρέκκλιση.
10. Αν το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μεταβεί στο τρίτο στάδιο, μπορεί να τροποποιήσει τη γνωστοποίησή του οποτεδήποτε μετά την έναρξη αυτού του σταδίου. Στην περίπτωση αυτή:
- α) Το Ηνωμένο Βασίλειο δικαιούται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο εφόσον πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Το Συμβούλιο, αιτήσει του Ηνωμένου Βασιλείου και υπό τους όρους και με τη διαδικασία που καθορίζονται στο άρθρο 122 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης, αποφασίζει εάν το εν λόγω κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις.
- β) Η Τράπεζα της Αγγλίας καταβάλλει το μερίδιο του εγγεγραμμένου κεφαλαίου, μεταβιβάζει στην ΕΚΤ τα περιουσιακά στοιχεία σε συνάλλαγμα και συνεισφέρει στα αποθεματικά της στην ίδια βάση όπως και η εθνική κεντρική τράπεζα κράτους μέλους η παρέκκλιση του οποίου έχει καταργηθεί.
- γ) Το Συμβούλιο, υπό τους όρους και με τη διαδικασία που καθορίζονται στο άρθρο 123 παράγραφος 5 της παρούσας Συνθήκης, λαμβάνει όλες τις απαιτούμενες αποφάσεις ώστε να μπορέσει το Ηνωμένο Βασίλειο να μεταβεί στο τρίτο στάδιο.

Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο μεταβεί στο τρίτο στάδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σημείου, τα σημεία 3 έως 9 του παρόντος πρωτοκόλλου παύουν να ισχύουν.

11. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 101 και του άρθρου 116 παράγραφος 3 της παρούσας Συνθήκης και του άρθρου 21.1 του καταστατικού, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου μπορεί να διατηρήσει την ευχέρεια «Ways and Means» έναντι της Τράπεζας της Αγγλίας εφόσον το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει μεταβεί στο τρίτο στάδιο.

Πρωτόκολλο (αριθ. 26)
σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευθετήσουν σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της παρούσας Συνθήκης ορισμένα υφιστάμενα ειδικά προβλήματα,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι το Σύνταγμα της Δανίας περιλαμβάνει διάταξη η οποία δύναται να καταστήσει αναγκαία τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στη Δανία προκειμένου η χώρα αυτή να συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Η δανική κυβέρνηση γνωστοποιεί στο Συμβούλιο τη θέση της για τη συμμετοχή στο τρίτο στάδιο, προτού το Συμβούλιο προβεί στην εκτίμησή του σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 της παρούσας Συνθήκης.
2. Εάν η Δανία γνωστοποιήσει ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο, εξαιρείται. Το αποτέλεσμα της εξαίρεσης αυτής είναι ότι όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της Συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αφορούν παρεκκλίσεις ισχύουν έναντι της Δανίας.
3. Σε αυτή την περίπτωση, η Δανία δεν συμπεριλαμβάνεται στην πλειοψηφία των κρατών μελών που πληρούν τους απαραίτητους όρους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 121 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση της παρούσας Συνθήκης.
4. Όσον αφορά την κατάργηση της εξαίρεσης, η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 122 παράγραφος 2 τίθεται σε εφαρμογή μόνον εάν το ζητήσει η Δανία.
5. Σε περίπτωση κατάργησης του καθεστώτος εξαίρεσης, παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Πρωτόκολλο (αριθ. 27)
για τη Γαλλία (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να λάβουν υπόψη ένα ιδιαίτερο σημείο που αφορά τη Γαλλία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Η Γαλλία διατηρεί το προνόμιο της έκδοσης νομισμάτων στα υπερπόντια εδάφη της σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής της νομοθεσίας και είναι αποκλειστικά αρμόδια για τον καθορισμό της ισοτιμίας του φράγκου Γαλλικών Αποικιών Ειρηνικού (CFP franc).

Πρωτόκολλο (αριθ. 28)
σχετικά με την οικονομική και κοινωνική συνοχή (1992)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η Ένωση έχει θέσει ως στόχο της την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου, ιδίως με την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, και ότι η ενίσχυση της οικονομικής συνοχής αποτελεί μία από τις δράσεις της Κοινότητας που απαριθμούνται στο άρθρο 3 της Συνθήκης,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις του τίτλου XVII περί οικονομικής και κοινωνικής συνοχής ως σύνολο αποτελούν τη νομική βάση για τη σταθεροποίηση και περαιτέρω ανάπτυξη της δράσης της Κοινότητας στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενός νέου ταμείου,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος XV, για τα διευρωπαϊκά δίκτυα, και τίτλος XIX, για το περιβάλλον, προβλέπουν την ίδρυση Ταμείου Συνοχής πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την πεποίθησή τους ότι η πορεία προς την οικονομική και νομισματική ένωση θα συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη όλων των κρατών μελών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι προβλέπεται διπλασιασμός των πόρων των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων σε πραγματικές τιμές από το 1987 έως το 1993, πράγμα το οποίο συνεπάγεται μεταφορές πόρων ευρείας κλίμακας, ιδίως κατ' αναλογία προς το ΑΕΠ των λιγότερο ευημερούντων κρατών μελών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δανείζει μεγάλα και διαρκώς αυξανόμενα ποσά υπέρ των πτωχότερων περιοχών,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την επιθυμία για μεγαλύτερη ελαστικότητα των διαδικασιών χορήγησης των πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την επιθυμία να διαφοροποιηθούν τα επίπεδα της κοινοτικής συμμετοχής σε προγράμματα και σχέδια σε ορισμένες χώρες,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την πρόταση να λαμβάνεται περισσότερο υπόψη η σχετική ευημερία των κρατών μελών, στα πλαίσια του συστήματος των ιδίων πόρων,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ότι η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής έχει ζωτική σημασία για την ακέραια ανάπτυξη και σταθερή επιτυχία της Κοινότητας και υπογραμμίζουν τη σημασία της συνυπαγωγής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στα άρθρα 2 και 3 της Συνθήκης,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την πεποίθησή τους ότι τα διαρθρωτικά ταμεία πρέπει να εξακολουθήσουν να αποτελούν σημαντικό παράγοντα για την υλοποίηση των στόχων της Κοινότητας στον τομέα της συνοχής,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την πεποίθησή τους ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πρέπει να εξακολουθήσει να διαθέτει το μεγαλύτερο μέρος των πόρων της στην προώθηση της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένοι να αναθεωρούν τις κεφαλαιακές ανάγκες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, όποτε καθίσταται αναγκαίο για το σκοπό αυτό,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ την ανάγκη να γίνει διεξοδική αξιολόγηση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των διαρθρωτικών ταμείων το 1992 και να επανεξεταστεί, με την ευκαιρία αυτή, το πρέπον μέγεθος των ταμείων αυτών, έχοντας υπόψη τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι το Ταμείο Συνοχής, το οποίο πρέπει να ιδρυθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, προβλέπει χρηματοδοτική συμβολή της Κοινότητας σε σχέδια για το περιβάλλον και τα διευρωπαϊκά δίκτυα στα κράτη μέλη στα οποία το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι χαμηλότερο από το 90 % του κοινοτικού μέσου όρου, τα οποία διαθέτουν πρόγραμμα με στόχο την εκπλήρωση των όρων της οικονομικής σύγκλισης όπως ορίζονται στο άρθρο 104 της Συνθήκης,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ την πρόθεσή τους να δώσουν μεγαλύτερα περιθώρια ελαστικότητας όσον αφορά τη διάθεση πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία για ειδικές ανάγκες που δεν καλύπτονται από τις σημερινές ρυθμίσεις των διαρθρωτικών ταμείων,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι είναι διατεθειμένοι να διαφοροποιούν τα επίπεδα συμμετοχής της Κοινότητας στα προγράμματα και σχέδια των διαρθρωτικών ταμείων, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι υπερβολικές αυξήσεις των δημοσιονομικών δαπανών των λιγότερο ευημερούντων κρατών μελών,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ την ανάγκη τακτικής παρακολούθησης της προόδου προς την υλοποίηση της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής και δηλώνουν ότι διατίθενται να μελετήσουν όλα τα αναγκαία για το σκοπό αυτό μέτρα,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ την πρόθεσή τους να λάβουν περισσότερο υπόψη την ικανότητα συνεισφοράς κάθε κράτους μέλους στο σύστημα των ιδίων πόρων και να εξετάσουν τρόπους διόρθωσης, για τα λιγότερο ευημερούντα κράτη μέλη, των φθινόντων στοιχείων που υφίστανται στο σημερινό σύστημα ιδίων πόρων,

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ να προσαρτήσουν το παρόν πρωτόκολλο στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 29)
για το άσυλο των υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής
Ένωσης (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, «Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950»,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αρμοδιότητα να διασφαλίζει ότι, κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το δίκαιο τηρείται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, σύμφωνα με το άρθρο 49 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάθε ευρωπαϊκό κράτος όταν υποβάλει αίτηση για να καταστεί μέλος της Ένωσης, πρέπει να σέβεται τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΝΟΥ ότι το άρθρο 309 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καθιερώνει ένα μηχανισμό αναστολής ορισμένων δικαιωμάτων σε περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης των αρχών αυτών από κράτος μέλος,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι κάθε υπήκοος ενός κράτους μέλους, ως πολίτης της Ένωσης, απολαύει ειδικού καθεστώτος και προστασίας την οποία εγγυώνται τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του δευτέρου μέρους της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΝΟΥ ότι η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καθορίζει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα και παρέχει σε κάθε πολίτη της Ένωσης το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι το ζήτημα της έκδοσης υπηκόων κρατών μελών της Ένωσης διέπεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 και τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 η οποία καταρτίστηκε βάσει του άρθρου 31 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αποτρέψουν τη χρήση του θεσμού του ασύλου για σκοπούς ξένους προς αυτούς για τους οποίους προορίζεται,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το παρόν Πρωτόκολλο σέβεται το σκοπό και τους στόχους της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 περί του Καθεστώτος των Προσφύγων,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο μόνο

Δεδομένου του επιπέδου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη θεωρούνται ότι συνιστούν έναντι αλλήλων ασφαλείς χώρες καταγωγής, για όλα τα νομικά και πρακτικά ζητήματα σχετικά με τις υποθέσεις ασύλου. Συνεπώς, οποιαδήποτε αίτηση ασύλου υποβαλλόμενη από υπήκοο κράτους μέλους μπορεί να ληφθεί υπόψη ή να κηρυχθεί παραδεκτή σε διαδικασία άλλου κράτους μέλους μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) εάν το κράτος μέλος του οποίου ο αιτών είναι υπήκοος, βασιζόμενο στις διατάξεις του άρθρου 15 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, προβαίνει, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, σε λήψη μέτρων στο έδαφός του τα οποία αποκλίνουν από τις υποχρεώσεις του βάσει της Σύμβασης αυτής,
 - β) εάν κινήθηκε η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και μέχρις ότου το Συμβούλιο λάβει σχετική απόφαση,
 - γ) εάν το Συμβούλιο, ενεργώντας βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση διαπίστωσε, σε σχέση με κράτος μέλος του οποίου ο αιτών είναι υπήκοος, την ύπαρξη σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από αυτό το κράτος μέλος αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1,
 - δ) εάν ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αποφασίσει κατ' αυτόν τον τρόπο μονομερώς σε σχέση με την αίτηση υπηκόου άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο ενημερώνεται αμέσως. Η αίτηση εξετάζεται βάσει του τεκμηρίου ότι είναι προφανώς αβάσιμη χωρίς να θίγεται καθ' οιονδήποτε τρόπο, ανεξάρτητα από τη φύση της υποθέσεως, η εξουσία λήψεως αποφάσεως του κράτους μέλους.
-

Πρωτόκολλο (αριθ. 30)
**σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της
αναλογικότητας (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ να καθορίσουν τους όρους εφαρμογής των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που καθιερώνονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με σκοπό τον ακριβέστερο προσδιορισμό των κριτηρίων εφαρμογής τους και την εξασφάλιση της αυστηρής τήρησής τους και της συνεπούς εφαρμογής τους από όλα τα όργανα,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν ότι οι αποφάσεις θα λαμβάνονται όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες της Ένωσης,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη διοργανική συμφωνία της 25ης Οκτωβρίου 1993 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τις διαδικασίες εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΑΝ ότι τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Μπίρμιγχαμ της 16ης Οκτωβρίου 1992 και η συνολική προσέγγιση για την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας η οποία συμφωνήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992 θα εξακολουθήσουν να εμπνέουν τη δράση των οργάνων της Ένωσης καθώς και την πρόοδο της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας, και, προς τούτο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

1. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, κάθε όργανο εξασφαλίζει την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας. Επίσης, εξασφαλίζει την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία καμία δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης.

2. Κατά την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τηρούνται οι γενικές διατάξεις και οι στόχοι της Συνθήκης, ιδίως όσον αφορά τον πλήρη σεβασμό του κοινοτικού κεκτημένου και τη θεσμική ισορροπία, δεν θίγονται οι αρχές που έχει διαμορφώσει το Δικαστήριο όσον αφορά τη σχέση μεταξύ εθνικού και κοινοτικού δικαίου, και θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 6 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με το οποίο «η Ένωση διαθέτει τα μέσα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της και για την επιτυχή εφαρμογή των πολιτικών της».

3. Η αρχή της επικουρικότητας δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τις αρμοδιότητες που απονέμει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα η Συνθήκη, όπως αυτές έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο. Τα κριτήρια που μνημονεύονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 5 της Συνθήκης αφορούν τομείς για τους οποίους η Κοινότητα δεν διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα. Η αρχή της επικουρικότητας αποτελεί οδηγό ως προς τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να ασκούνται οι αρμοδιότητες αυτές σε κοινοτικό επίπεδο. Η επικουρικότητα αποτελεί δυναμική έννοια και θα πρέπει να εφαρμόζεται υπό το πρίσμα των στόχων που παρατίθενται στη Συνθήκη. Επιτρέπει την επέκταση της δράσης της Κοινότητας, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της, όταν τούτο επιβάλλεται από τις περιστάσεις, και αντιστρόφως, τον περιορισμό ή τη διακοπή τους όταν αυτή δεν δικαιολογείται πλέον.

4. Για κάθε προτεινόμενη κοινοτική νομοθεσία, αναφέρονται οι λόγοι που την υπαγόρευαν ώστε να υπάρχει αιτιολογία ότι τηρήθηκαν οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Το συμπέρασμα ότι ένας κοινοτικός στόχος μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα από την Κοινότητα, πρέπει να τεκμηριώνεται με ποιοτικούς ή, οσάκις είναι δυνατόν, ποσοτικούς δείκτες.

5. Η κοινοτική δράση είναι αιτιολογημένη όταν πληρούνται και οι δύο πτυχές της αρχής της επικουρικότητας: οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς με τη δράση των κρατών μελών στα πλαίσια του εθνικού τους συνταγματικού συστήματος και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα με δράση εκ μέρους της Κοινότητας.

Οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν εξετάζεται κατά πόσον πληρούνται ο προαναφερόμενος όρος:

- το υπό εξέταση θέμα έχει διεθνικές πτυχές οι οποίες δεν μπορούν να ρυθμιστούν ικανοποιητικά με τη δράση των κρατών μελών,
- οι δράσεις μόνο των κρατών μελών ή η έλλειψη κοινοτικής δράσης έρχονται σε σύγκρουση με τις απαιτήσεις της Συνθήκης (όπως η ανάγκη διόρθωσης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού ή η αποφυγή συγκεκριμένων περιορισμών του εμπορίου ή η ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής) ή βλάπτουν σημαντικά κατ' άλλον τρόπο τα συμφέροντα των κρατών μελών,
- η δράση σε κοινοτικό επίπεδο συνεπάγεται σαφή πλεονεκτήματα λόγω της κλίμακας στην οποία θα διεξαχθεί ή των αποτελεσμάτων της, σε σύγκριση με τη δράση στο επίπεδο των κρατών μελών.

6. Η κοινοτική δράση θα έχει την απλούστερη δυνατή μορφή, συνάδουσα προς την ικανοποιητική επίτευξη του στόχου του μέτρου και την ανάγκη για την αποτελεσματική εφαρμογή του. Η Κοινότητα νομοθετεί μόνο εφόσον τούτο είναι αναγκαίο. Εφόσον δεν μεταβάλλονται άλλες παράμετροι, οι οδηγίες θα πρέπει να προτιμώνται από τους κανονισμούς και οι οδηγίες-πλαίσια από τα λεπτομερή μέτρα. Οι οδηγίες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 249 της Συνθήκης, αν και δεσμεύουν τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνονται ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αφήνουν στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων.

7. Σε ό,τι αφορά τη φύση και την έκταση της κοινοτικής δράσης, τα κοινοτικά μέτρα θα πρέπει να αφήνουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο πεδίο για εθνικές αποφάσεις, σύμφωνα με την εξασφάλιση του στόχου του μέτρου και τον σεβασμό των επιταγών της Συνθήκης. Παράλληλα με την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα για την τήρηση των εδραιωμένων εθνικών πρακτικών και της οργάνωσης και λειτουργίας της έννομης τάξης των κρατών μελών. Όπου αυτό ενδείκνυται και υπό την προϋπόθεση της ορθής εφαρμογής τους, τα κοινοτικά μέτρα θα πρέπει να προσφέρουν στα κράτη μέλη εναλλακτικούς τρόπους για την επίτευξη των στόχων των μέτρων.

8. Στην περίπτωση που η εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας οδηγήσει στη μη ανάληψη δράσης από την Κοινότητα, τα κράτη μέλη οφείλουν να προσαρμόζουν τη δράση τους στους γενικούς κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 10 της Συνθήκης, λαμβάνοντας όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχουν βάσει της Συνθήκης και απέχοντας από κάθε μέτρο που δύναται να διακυβεύσει την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης.

9. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος πρωτοβουλίας, η Επιτροπή θα πρέπει:

- εκτός των περιπτώσεων ιδιαίτερα κατεπείγοντος ή εμπιστευτικού χαρακτήρα, να προβαίνει σε ευρείες διαβουλεύσεις πριν προτείνει νομοθεσία και να δημοσιεύει, όπου αυτό επιβάλλεται, έγγραφα διαβουλεύσεων,
- να αιτιολογεί κάθε πρότασή της σε σχέση με την αρχή της επικουρικότητας· όποτε είναι αναγκαίο, η εισηγητική έκθεση που συνοδεύει την πρόταση θα παρέχει σχετικές λεπτομέρειες. Για την ολική ή μερική χρηματοδότηση της κοινοτικής δράσης από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, απαιτείται αιτιολογία,
- να λαμβάνει δεόντως υπόψη την ανάγκη να είναι το τυχόν βάρος, οικονομικό ή διοικητικό, που βαρύνει την Κοινότητα, τις εθνικές κυβερνήσεις, τις τοπικές αρχές, τους οικονομικούς φορείς και τους πολίτες, το ελάχιστο δυνατό και ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο,
- να υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 5 της Συνθήκης. Η εν λόγω ετήσια έκθεση διαβιβάζεται επίσης στην Επιτροπή των Περιφερειών και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

10. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη την έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στην τέταρτη περίπτωση του σημείου 9, στα πλαίσια της έκθεσης για την πρόοδο που έχει σημειώσει η Ένωση την οποία υποχρεούνται να υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

11. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, τηρώντας πλήρως τις εφαρμοστέες διαδικασίες, εξακριβώνουν, ως αναπόσπαστο τμήμα της συνολικής εξέτασης των προτάσεων της Επιτροπής, κατά πόσον οι προτάσεις αυτές συνάδουν με τις διατάξεις του άρθρου 5 της Συνθήκης. Αυτό ισχύει τόσο για την αρχική πρόταση της Επιτροπής όσο και για τις τροποποιήσεις τις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προτίθενται να επιφέρουν σ' αυτήν.

12. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στα πλαίσια της εφαρμογής των διαδικασιών των άρθρων 251 και 252 της Συνθήκης, ενημερώνεται για τη θέση του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 5 της Συνθήκης από την εισηγητική έκθεση που περιέχει τους λόγους που οδήγησαν το Συμβούλιο στην υιοθέτηση της κοινής θέσης. Το Συμβούλιο ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τους λόγους βάσει των οποίων θεωρεί ότι όλη η πρόταση ή μέρος αυτής δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 5 της Συνθήκης.

13. Η τήρηση της αρχής της επικουρικότητας θα αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπει η Συνθήκη.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 31)
για τις εξωτερικές σχέσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη
διέλευση των εξωτερικών συνόρων (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανάγκη των κρατών μελών να διασφαλίσουν αποτελεσματικούς ελέγχους στα εξωτερικά τους σύνορα, σε συνεργασία, όπου ενδείκνυται, με τρίτες χώρες,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί της ακόλουθης διατάξεως, η οποία προσαρτάται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Οι διατάξεις περί μέτρων για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 62 σημείο 2) στοιχείο α) του τίτλου IV της Συνθήκης δεν θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται ή να συνομολογούν συμφωνίες με τρίτες χώρες, στο μέτρο που οι συμφωνίες αυτές σέβονται το κοινοτικό δίκαιο και άλλες σχετικές διεθνείς συμφωνίες.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 32)
για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη
(1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το σύστημα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες κάθε κοινωνίας, καθώς και με την ανάγκη να διασφαλίζεται η πολυφωνία στα μέσα ενημέρωσης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων ερμηνευτικών διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Οι διατάξεις της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ισχύουν υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να μεριμνούν για τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εφόσον η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος και εφόσον η χρηματοδότηση αυτή δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου και τον ανταγωνισμό εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον, ενώ λαμβάνεται υπόψη η πραγματοποίηση του στόχου που εξυπηρετεί αυτή η δημόσια υπηρεσία.

**Πρωτόκολλο (αριθ. 33)
για την προστασία και την καλή διαβίωση των ζώων (1997)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν τη βελτίωση της προστασίας και το σεβασμό της καλής διαβίωσης των ζώων, ως όντων που αισθάνονται,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Κατά τη διαμόρφωση και την υλοποίηση των πολιτικών της Κοινότητας στους τομείς της γεωργίας, των μεταφορών, της εσωτερικής αγοράς και της έρευνας, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις ανάγκες της καλής διαβίωσης των ζώων, τηρώντας συνάμα τις νομοθετικές ή διοικητικές διατάξεις και τα έθιμα των κρατών μελών που αφορούν ιδίως τους λατρευτικούς τύπους, τις πολιτιστικές παραδόσεις και την κατά τόπους πολιτιστική κληρονομιά.

Πρωτόκολλο (αριθ. 34)

**σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες από τη λήξη της
Συνθήκης ΕΚΑΧ και με το Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και
τον Χάλυβα (2001)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ρυθμίσουν ορισμένα θέματα που αφορούν τη λήξη της ισχύος της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ),

ΘΕΛΟΝΤΑΣ να μεταβιβάσουν την κυριότητα των πόρων της ΕΚΑΧ στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι είναι σκόπιμο να χρησιμοποιηθούν αυτοί οι πόροι για την έρευνα στους τομείς που είναι σχετικοί με τη βιομηχανία άνθρακα και χάλυβα και, συνεπώς, ότι είναι ανάγκη να προβλεφθούν προς τούτο ορισμένοι ειδικοί κανόνες,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο 1

1. Όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της ΕΚΑΧ, όπως έχουν στις 23 Ιουλίου 2002, μεταβιβάζονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από τις 24 Ιουλίου 2002.

2. Με την επιφύλαξη κάθε αύξησης ή μείωσης που μπορεί να επέλθει ως αποτέλεσμα πράξεων εκκαθάρισης, η καθαρή αξία των στοιχείων αυτών, όπως εμφανίζονται στον ισολογισμό της ΕΚΑΧ στις 23 Ιουλίου 2002, θεωρείται ως περιουσιακό στοιχείο που προορίζεται για την έρευνα στους τομείς τους σχετικούς με τη βιομηχανία του άνθρακα και του χάλυβα, αναφέρεται δε ως «ΕΚΑΧ υπό εκκαθάριση». Μετά την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης, το περιουσιακό στοιχείο αποκαλείται «Πόροι του Ταμείου Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα».

3. Τα έσοδα από το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο, τα οποία αποκαλούνται «Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα», διατίθενται αποκλειστικά για την έρευνα, στους τομείς τους σχετικούς με τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, εκτός του προγράμματος-πλαισίου έρευνας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου και των πράξεων που εκδίδονται βάσει αυτού.

Άρθρο 2

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει όλες τις αναγκαίες διατάξεις εφαρμογής του παρόντος πρωτοκόλλου, καθώς και τις βασικές αρχές και τις κατάλληλες διαδικασίες λήψεως αποφάσεων, ιδίως για την έγκριση των πολυετών δημοσιονομικών κατευθυντήριων γραμμών για τη διαχείριση του περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα και των τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών για το ερευνητικό πρόγραμμα του Ταμείου αυτού.

Άρθρο 3

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου και των πράξεων που εκδίδονται βάσει αυτού, εφαρμόζονται οι διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 4

Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται από τις 24 Ιουλίου 2002.

Πρωτόκολλο (αριθ. 35)
**σχετικά με το άρθρο 67 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της
Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2001)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ στην ακόλουθη διάταξη, η οποία προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

Άρθρο μόνο

Από την 1η Μαΐου 2004, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου για τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 66 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

**Ε. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΡΟΣΑΡΤΑΤΑΙ ΣΤΙΣ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

Πρωτόκολλο (αριθ. 36)

**περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(1965)**

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΠΕΙΔΗ το άρθρο 28 της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι Κοινότητες και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων απολαύουν στην επικράτεια των κρατών μελών των αναγκαίων προνομίων και ασυλιών για την εκπλήρωση της αποστολής τους,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ επί των ακόλουθων διατάξεων, που προσαρτώνται στη Συνθήκη αυτή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

**ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΚΕΦΑΛΑΙΑ, ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**

Άρθρο 1

Οι χώροι και τα κτίρια των Κοινοτήτων είναι απαραβίαστα. Δεν υπόκεινται σε έρευνα, κατάσχεση, επίταξη ή απαλλοτρίωση. Τα περιουσιακά στοιχεία και τα στοιχεία ενεργητικού των Κοινοτήτων δεν δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο οποιουδήποτε αναγκαστικού μέτρου διοικητικής ή δικαστικής αρχής, άνευ αδείας του Δικαστηρίου.

Άρθρο 2

Τα αρχεία των Κοινοτήτων είναι απαραβίαστα.

Άρθρο 3

Οι Κοινότητες, τα στοιχεία ενεργητικού τους, τα έσοδα και λοιπά περιουσιακά τους στοιχεία απαλλάσσονται όλων των αμέσων φόρων.

Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, όταν τους είναι δυνατό, για την έκπτωση ή επιστροφή του ποσού των εμμέσων φόρων και των τελών επί των πωλήσεων που περιλαμβάνονται στην τιμή των κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, όταν οι Κοινότητες πραγματοποιούν για υπηρεσιακή χρήση σημαντικές αγορές των οποίων η τιμή περιλαμβάνει φόρους και τέλη αυτής της φύσεως. Εντούτοις, η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός των Κοινοτήτων.

Δεν παρέχονται απαλλαγές όσον αφορά τους φόρους, τέλη και δικαιώματα που επιβάλλονται ως ανταπόδοση για παροχές υπηρεσιών κοινής ωφελείας.

Άρθρο 4

Οι Κοινότητες απαλλάσσονται όλων των δασμών, απαγορεύσεων και περιορισμών επί των εισαγωγών και εξαγωγών ως προς τα είδη που προορίζονται για υπηρεσιακή χρήση. Τα εισαγόμενα κατ' αυτόν τον τρόπο είδη δεν διατίθενται, επαχθώς ή χαριστικώς, στο έδαφος της χώρας στην οποία έχουν εισαχθεί, εκτός αν αυτό γίνεται υπό όρους που εγκρίνει η κυβέρνηση της χώρας αυτής.

Οι Κοινότητες απαλλάσσονται επίσης από κάθε δασμό και κάθε απαγόρευση και περιορισμό επί των εισαγωγών και εξαγωγών, όσον αφορά τις δημοσιεύσεις τους.

Άρθρο 5

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα δύναται να κατέχει συνάλλαγμα και να έχει λογαριασμούς σε οποιοδήποτε νόμισμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 6

Τα όργανα των Κοινοτήτων απολαύουν για την υπηρεσιακή τους επικοινωνία και τη διακίνηση των εγγράφων τους, εντός της επικρατείας κάθε κράτους μέλους, της μεταχειρίσεως που επιφυλάσσεται από το κράτος μέλος αυτό στις διπλωματικές αποστολές.

Η υπηρεσιακή αλληλογραφία και οι λοιπές υπηρεσιακές επικοινωνίες των οργάνων των Κοινοτήτων δεν υπόκεινται σε λογοκρισία.

Άρθρο 7

1. Οι πρόεδροι των οργάνων των Κοινοτήτων δύνανται να εκδίδουν για τα μέλη και το λοιπό προσωπικό των οργάνων των Κοινοτήτων ταυτότητες, των οποίων ο τύπος ορίζεται από το Συμβούλιο και οι οποίες αναγνωρίζονται ως έγκυρα πιστοποιητικά κυκλοφορίας από τις αρχές των κρατών μελών. Οι ταυτότητες εκδίδονται για τους υπαλλήλους των Κοινοτήτων και το λοιπό προσωπικό υπό προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον κανονισμό περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και από το καθεστώς που διέπει το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή δύναται να συνάπτει συμφωνίες για να αναγνωρισθούν οι ταυτότητες αυτές ως έγκυρα πιστοποιητικά κυκλοφορίας στην επικράτεια τρίτων κρατών.

2. Εντούτοις, το άρθρο 6 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα εξακολουθεί να εφαρμόζεται για τα μέλη και το λοιπό προσωπικό των οργάνων που έχουν κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας Συνθήκης στην κατοχή τους την ταυτότητα που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο, και αυτό μέχρις εφαρμογής των διατάξεων της ως άνω παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Άρθρο 8

Περιορισμοί διοικητικής ή άλλης φύσεως δεν επιβάλλονται στην ελεύθερη μετακίνηση των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όταν μεταβαίνουν στον τόπο συνεδριάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή όταν επιστρέφουν από αυτόν.

Στα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παρέχονται, όσον αφορά τους τελωνειακούς και συναλλαγματικούς ελέγχους:

- α) από τη δική τους κυβέρνηση, οι αυτές διευκολύνσεις που παρέχονται στους ανωτέρους υπαλλήλους οι οποίοι μεταβαίνουν στο εξωτερικό για επίσημη πρόσκαιρη αποστολή·
- β) από τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών, οι αυτές διευκολύνσεις που παρέχονται στους αντιπροσώπους αλλοδαπών κυβερνήσεων που ευρίσκονται σε επίσημη πρόσκαιρη αποστολή.

Άρθρο 9

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 10

Κατά τη διάρκεια των συνόδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα μέλη του απολαύουν:

- α) εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους·
- β) εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη.

Η ασυλία τους καλύπτει επίσης όταν μεταβαίνουν στον τόπο συνεδριάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή όταν επιστρέφουν από αυτόν.

Επίκληση της ασυλίας δεν δύναται να γίνει στην περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος και ούτε δύναται να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να άρει την ασυλία ενός από τα μέλη του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 11

Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών που συμμετέχουν στις εργασίες των οργάνων των Κοινοτήτων, καθώς και οι σύμβουλοί τους και τεχνικοί εμπειρογνώμονες, απολαύουν, κατά τη διάρκεια της ασκήσεως των καθηκόντων τους και κατά τη διάρκεια ταξιδιών τους προς ή από τον τόπο συνεδριάσεως, των καθιερωμένων προνομίων, ασυλιών ή διευκολύνσεων.

Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης στα μέλη και τα συμβουλευτικά όργανα των Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 12

Στην επικράτεια κάθε κράτους μέλους και ανεξαρτήτως ιθαγενείας, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων:

- α) απολαύουν ετεροδικίας για πράξεις στις οποίες προέβησαν, συμπεριλαμβανομένου του προφορικού ή γραπτού λόγου, ενεργώντας υπό την επίσημη ιδιότητά τους, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των Συνθηκών που αφορούν, αφενός μεν, τους κανόνες περί ευθύνης των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού έναντι των Κοινοτήτων, αφετέρου δε, περί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου επί των διαφορών μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού της. Η ασυλία αυτή εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη λήξη της θητείας τους·
- β) δεν υπόκεινται, όπως και οι σύζυγοί τους και τα συντηρούμενα από αυτούς μέλη της οικογενείας τους, στους περιορισμούς διακινήσεως και στις διατυπώσεις εγγραφής στα μητρώα αλλοδαπών·
- γ) απολαύουν, όσον αφορά τις νομισματικές ρυθμίσεις ή τις ρυθμίσεις περί συναλλάγματος, των διευκολύνσεων που αναγνωρίζονται από την καθιερωμένη πρακτική στους υπαλλήλους των διεθνών οργανισμών·
- δ) απολαύουν του δικαιώματος να εισάγουν ατελώς την οικοσκευή και τα προσωπικά τους είδη κατά την πρώτη ανάληψη των καθηκόντων τους στην ενδιαφερομένη χώρα και του δικαιώματος να τα επανεξάγουν ατελώς, κατά τη λήξη της θητείας τους, με την επιφύλαξη και στις δύο περιπτώσεις των όρων που κρίνονται αναγκαίοι από την κυβέρνηση της χώρας στην οποία ασκείται το δικαίωμα·

- ε) απολαύουν του δικαιώματος να εισάγουν ατελώς το αυτοκίνητο που προορίζεται για προσωπική τους χρήση, το οποίο έχει αποκτηθεί στη χώρα της τελευταίας τους διαμονής ή στη χώρα της οποίας είναι υπήκοοι σύμφωνα με τους όρους του εσωτερικού εμπορίου αυτής και να το επανεξάγουν ατελώς, με την επιφύλαξη και στις δύο περιπτώσεις των όρων που κρίνονται αναγκαίοι από την κυβέρνηση της ενδιαφερομένης χώρας.

Άρθρο 13

Επί των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών που καταβάλλουν οι Κοινότητες στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό τους, επιβάλλεται φόρος υπέρ των Κοινοτήτων σύμφωνα με τους όρους και τη διαδικασία που καθορίζονται από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής.

Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό απαλλάσσονται από την επιβολή εσωτερικών φόρων επί των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών, που καταβάλλονται από τις Κοινότητες.

Άρθρο 14

Για την εφαρμογή του φόρου επί του εισοδήματος και της περιουσίας, του φόρου κληρονομιών, καθώς και για την εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας που έχουν συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών των Κοινοτήτων, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό, οι οποίοι έχουν εγκατασταθεί, απλώς και μόνο λόγω της ασκήσεως των καθηκόντων τους στην υπηρεσία των Κοινοτήτων, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, άλλου από το κράτος της φορολογικής κατοικίας στην οποία έχουν κατά το χρόνο της εισόδου τους στην υπηρεσία των Κοινοτήτων, θεωρούνται και στις δύο αυτές χώρες ότι διατηρούν την προηγούμενη κατοικία τους εφόσον αυτή ευρίσκεται σε κράτος μέλος των Κοινοτήτων. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ομοίως και για τον ή τη σύζυγο στο μέτρο που αυτός ή αυτή δεν ασκεί ιδίαν επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και για τα τέκνα των οποίων έχουν την επιμέλεια και τα οποία συντηρούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Τα κινητά πράγματα τα οποία ανήκουν στα πρόσωπα που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο και που ευρίσκονται στην επικράτεια του κράτους διαμονής απαλλάσσονται του φόρου κληρονομίας στο κράτος αυτό. Για την επιβολή του φόρου αυτού θεωρούνται ευρισκόμενα εντός του κράτους της φορολογικής κατοικίας, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων τρίτων κρατών και της ενδεχομένης εφαρμογής διατάξεων διεθνών συμβάσεων περί διπλής φορολογίας.

Κατοικία κτηθείσα απλώς και μόνο λόγω της ασκήσεως καθηκόντων στην υπηρεσία άλλων διεθνών οργανισμών δεν λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

Το Συμβούλιο καθορίζει ομοφώνως προτάσει της Επιτροπής το καθεστώς των κοινωνικών παροχών, που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων.

Άρθρο 16

Το Συμβούλιο προσδιορίζει, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, τις κατηγορίες υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, για τους οποίους εφαρμόζονται, εν όλω ή εν μέρει, οι διατάξεις των άρθρων 12, 13 δεύτερο εδάφιο και 14.

Τα ονόματα, η υπηρεσιακή θέση και οι διευθύνσεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού που περιλαμβάνεται στις κατηγορίες αυτές ανακοινώνονται περιοδικώς στις κυβερνήσεις των κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 17

Το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα των Κοινοτήτων παραχωρεί στις αποστολές τρίτων κρατών, που είναι διαπιστευμένες στις Κοινότητες, τις καθιερωμένες ασυλίες και διπλωματικά προνόμια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Τα προνόμια, οι ασυλίες και οι διευκολύνσεις παρέχονται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αποκλειστικώς προς το συμφέρον των Κοινοτήτων.

Τα όργανα των Κοινοτήτων υποχρεούνται να άρουν την ασυλία που ε χορηγήθη σε έναν υπάλληλο ή σε οποιονδήποτε από το λοιπό προσωπικό, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνουν ότι η άρση της ασυλίας δεν είναι αντίθετη προς τα συμφέροντα των Κοινοτήτων.

Άρθρο 19

Για την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου τα όργανα των Κοινοτήτων ενεργούν σε συνεννόηση με τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 20

Τα άρθρα 12 έως και 15 και 18 εφαρμόζονται επί των μελών της Επιτροπής.

Άρθρο 21

Τα άρθρα 21 έως 15 και το άρθρο 18 εφαρμόζονται επί των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων, του γραμματέως και των βοηθών εισηγητών του Δικαστηρίου, καθώς και επί των μελών και του γραμματέως του Πρωτοδικείου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου που αφορούν την ετεροδικία των δικαστών και των γενικών εισαγγελέων.

Άρθρο 22

Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται επίσης επί της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, επί των μελών των οργάνων της, επί του προσωπικού της και επί των αντιπροσώπων των κρατών μελών, οι οποίοι συμμετέχουν στις εργασίες της, με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της.

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων απαλλάσσεται επιπλέον παντός φόρου και τέλους λόγω αύξησεως του κεφαλαίου της καθώς και διαφορών διατυπώσεων που συνεπάγονται οι ενέργειες αυτές στο κράτος στο οποίο έχει την έδρα της. Επίσης καμία επιβάρυνση δεν επιβάλλεται κατά τη διάλυση και εκκαθάρισή της. Τέλος, η δραστηριότητα της Τράπεζας και των οργάνων της, που ασκείται σύμφωνα με τους καταστατικούς όρους, δεν υπόκειται στους φόρους κύκλου εργασιών.

Άρθρο 23

Το παρόν Πρωτόκολλο εφαρμόζεται επίσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στα μέλη των οργάνων της και στο προσωπικό της, με την επιφύλαξη των διατάξεων του Πρωτοκόλλου περί του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα απαλλάσσεται επί πλέον από κάθε φόρο ή παρόμοια επιβάρυνση λόγω αύξησεως του κεφαλαίου της καθώς και από τις διάφορες διατυπώσεις που συνεπάγονται οι ενέργειες αυτές στο κράτος στο οποίο έχει την έδρα της. Οι δραστηριότητες της Τράπεζας και των οργάνων της, που ασκούνται σύμφωνα με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, δεν υπόκεινται σε φόρο κύκλου εργασιών.

Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα. Σε περίπτωση διάλυσης ή εκκαθάρισής του δεν επιβάλλεται καμία φορολογική επιβάρυνση.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Απριλίου χίλια εννιακόσια εξήντα πέντε.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΥ-
ΜΑΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ**

Μετά από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα άρθρα που ακολουθούν θα τροποποιηθούν ως εξής:

I. ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

1. Στο άρθρο 23, παράγραφος 2, η δεύτερη φράση του τρίτου εδαφίου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τη θέσπισή τους, οι αποφάσεις απαιτούν τουλάχιστον εκατόν πενήντα πέντε ψήφους, που περιλαμβάνουν τις ψήφους υπέρ τουλάχιστον των δύο τρίτων των μελών».

2. Στο άρθρο 34, παράγραφος 3, το τέλος της πρώτης φράσης διατυπώνεται ως εξής:

«για να αποφασίσει το Συμβούλιο απαιτούνται τουλάχιστον διακόσιες πενήντα πέντε ψήφοι, που περιλαμβάνουν τις ψήφους υπέρ τουλάχιστον των δύο τρίτων των μελών».

3. Στο άρθρο 53, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σύμφωνα με τη Συνθήκη Προσχώρησης, τα κείμενα της παρούσας Συνθήκης στη βουλγαρική, εσθονική, λετονική, λιθουανική, μαλτέζικη, ουγγρική, πολωνική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά».

II. ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1. Στο άρθρο 57, παράγραφος 1, η τελευταία φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όσον αφορά τους ισχύοντες περιορισμούς βάσει των εθνικών νομοθεσιών στη Βουλγαρία, την Εσθονία και την Ουγγαρία, η εν λόγω ημερομηνία αναφοράς είναι η 31η Δεκεμβρίου 1999».

2. Στο άρθρο 189, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο αριθμός των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπερβαίνει τα επτακόσια τριάντα έξι».

3. Με ισχύ από την έναρξη της κοινοβουλευτικής περιόδου 2009-2014, στο άρθρο 190, παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο αριθμός των αντιπροσώπων που εκλέγονται σε κάθε κράτος μέλος καθορίζεται ως εξής:

Βέλγιο	22	Λουξεμβούργο	6
Βουλγαρία	17	Ουγγαρία	22
Τσεχική Δημοκρατία	22	Μάλτα	5
Δανία	13	Κάτω Χώρες	25
Γερμανία	99	Αυστρία	17
Εσθονία	6	Πολωνία	50
Ελλάδα	22	Πορτογαλία	22
Ισπανία	50	Ρουμανία	33
Γαλλία	72	Σλοβενία	7
Ιρλανδία	12	Σλοβακία	13
Ιταλία	72	Φινλανδία	13
Κύπρος	6	Σουηδία	18
Λετονία	8	Ηνωμένο Βασίλειο	72».

4. Στο άρθρο 205, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο προστίθενται τα εξής:

«Βουλγαρία	10
Ρουμανία	14».

5. Στο άρθρο 205, παράγραφος 2, το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για την έκδοση πράξεων του Συμβουλίου, απαιτούνται τουλάχιστον 255 ψήφοι υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους της πλειοψηφίας των μελών, όταν, κατά την παρούσα Συνθήκη, το Συμβούλιο αποφασίζει προτάσει της Επιτροπής.

Σε άλλες περιπτώσεις, για την έκδοση πράξεων του Συμβουλίου απαιτούνται τουλάχιστον 255 ψήφοι υπέρ, που περιλαμβάνουν τις ψήφους των δύο τρίτων τουλάχιστον των μελών».

6. Στο άρθρο 258, δεύτερο εδάφιο προστίθενται τα εξής:

«Βουλγαρία	12
Ρουμανία	15».

7. Στο άρθρο 263, τρίτο εδάφιο προστίθενται τα εξής:

«Βουλγαρία	12
Ρουμανία	15».

8. Στο άρθρο 299, παράγραφος 1, στον κατάλογο των κρατών μελών προστίθενται η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ρουμανία.

9. Στο άρθρο 314, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σύμφωνα με τις Συνθήκες Προσχώρησης, τα κείμενα της Συνθήκης στην αγγλική, βουλγαρική, δανική, εσθονική, ελληνική, ουγγρική, ιρλανδική, ισπανική, λετονική, λιθουανική, μαλτέζικη, πολωνική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά.»

III. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

1. Στο άρθρο 9, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η μερική ανανέωση των δικαστών λαμβάνει χώρα κάθε τρία έτη και αφορά εκ περιτροπής δεκατέσσερις και δεκατρείς δικαστές.»

2. Το άρθρο 48 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το Πρωτοδικείο αποτελείται από είκοσι επτά δικαστές.»

IV. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

1. Στο άρθρο 3 προστίθεται αναφορά στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας και στη Ρουμανία.

2. Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο:

α) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Τράπεζα έχει κεφάλαιο 164 795 737 000 EUR, το οποίο αναλαμβάνεται από τα κράτη μέλη κατά τα ακόλουθα ποσά ⁽¹⁾:»

β) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες καταχωρίσεις:

«Βουλγαρία 296 000 000

Ρουμανία 846 000 000».

3. Στο άρθρο 11, παράγραφος 2, το πρώτο και το τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται αντιστοίχως από τα ακόλουθα κείμενα:

«2. Το διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από είκοσι οκτώ τακτικά και δεκαοκτώ αναπληρωματικά μέλη.

[...]

Τα αναπληρωματικά μέλη διορίζονται για περίοδο πέντε ετών από το Συμβούλιο των Διοικητών ως εξής:

- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,
- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα από τη Γαλλική Δημοκρατία,
- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα από την Ιταλική Δημοκρατία,
- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας,
- ένα αναπληρωματικό μέλος οριζόμενο με κοινή συμφωνία από το Βασίλειο της Ισπανίας και την Πορτογαλική Δημοκρατία,
- ένα αναπληρωματικό μέλος οριζόμενο με κοινή συμφωνία από το Βασίλειο του Βελγίου, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών,
- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα με κοινή συμφωνία από το Βασίλειο της Δανίας, την Ελληνική Δημοκρατία, την Ιρλανδία και τη Ρουμανία,

⁽¹⁾ Τα μνημονευόμενα ποσά για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία είναι ενδεικτικά και βασίζονται στα στοιχεία της Eurostat για το 2003.

- δύο αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα με κοινή συμφωνία από τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λεττονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας,
 - τρία αναπληρωματικά μέλη οριζόμενα με κοινή συμφωνία από τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία,
 - ένα αναπληρωματικό μέλος οριζόμενο από την Επιτροπή».
-